

Jaarverslag 2019

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Warandeborg 4
1000 Brussel

Voorwoord

Beste lezer,

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in uitvoering van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) de eer heeft neer te leggen, is het 54^e sinds de inwerkingtreding van die wet.

In dit jaarverslag wordt een uitgebreid overzicht gegeven van het onderzoek van de VCT naar de wijze waarop, in de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de taalkaders worden nageleefd.

Verder bevat dit verslag een synthese van alle adviezen die in de loop van 2019 werden uitgebracht door respectievelijk de verenigde afdelingen, de Nederlandse afdeling en de Franse afdeling van de VCT omtrent de bij hen ingediende klachten, enerzijds, en aangaande de vragen om advies, anderzijds.

Voor 2019 merkt de VCT twee bijzondere aandachtspunten op.

Vooreerst is er de gestage stijging van de klachten en vragen om advies inzake het taalgebruik bij moderne technologieën, als daar bijvoorbeeld zijn Facebook en Twitter. De SWT, die inmiddels meer dan een halve eeuw oud zijn, konden deze technologische vooruitgang bezwaarlijk voorspellen, waardoor deze niet in enige expliciete bepaling voorzien om tegemoet te komen aan de uitdagingen die de moderne communicatiemiddelen stellen ten aanzien van de toepassing van de SWT.

Het tweede punt heeft betrekking op de deelname aan de taalexamens bij Selor. Voor 2019 stelt de VCT opnieuw vast dat er nog steeds een te grote tolerantie bestaat ten aanzien van kandidaten die zich veel te laattijdig laten uitschrijven voor een taalexamen, of zich niet laten uitschrijven voor een taalexamen, maar ook niet komen opdagen. Voor 2020 zal de VCT er op blijven hameren opdat artikel 20 van KB van 8 maart 2001 stellende dat een kandidaat wordt uitgesloten van de deelname aan elke taalproef die wordt georganiseerd gedurende een termijn van één jaar indien deze onwettig afwezig was op een taalproef van Selor, op onverkorte wijze wordt toegepast.

Tot slot treft u in bijlage bij dit jaarverslag het nieuwe vademecum taalkaders aan.

Ik wens u veel leesplezier.

De Voorzitter,

E. Vandenbossche

Inhoud

Voorwoord	i
Inhoud	ii
Lijst van afkortingen	v

ALGEMEEN

Hoofdstuk I Samenstelling.....	2
1. Samenstelling van de Commissie	2
2. Samenstelling van de administratieve dienst.....	3
Hoofdstuk II Werkzaamheden van de Commissie.....	5
1. Algemene statistische gegevens	6
1.1 Verenigde afdelingen	6
1.2 Nederlandse afdeling	8
1.3 Franse afdeling	9
1.4 Adviezen met betrekking tot het Duitstalige gebied.....	9
2. Trappen van de hiërarchie en taalkaders.....	11
2.1 Aantal uitgebrachte adviezen.....	11
2.2 Ontstentenis van taalkaders.....	17

RECHTSPRAAK

Deel I - Verslag van de verenigde afdelingen.....

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is	20
Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is	24
1. Centrale diensten en uitvoeringsdiensten	24
1.1 Behandeling in binnendienst.....	24
1.2 Betrekkingen met particulieren.....	25
1.3 Berichten en mededelingen aan het publiek	36
1.4 Taalkaders.....	41

2.	Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen.....	43
2.1	Behandeling in binnendienst.....	43
2.2	Betrekkingen met particulieren.....	44
2.3	Berichten en mededelingen aan het publiek	49
2.4	Getuigschriften, verklaringen en vergunningen.....	57
2.5	Taalkennis van het personeel.....	57
3.	Gewestelijke diensten	58
3.1	Betrekkingen met particulieren.....	58
3.2	Berichten en mededelingen aan het publiek	60
4.	Tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.....	62
4.1	Gewestelijke en plaatselijke niet-gemeentelijke diensten.....	62
4.1.1	Betrekkingen met particulieren	62
4.1.2	Berichten en mededelingen aan het publiek	65
4.1.3	Getuigschriften, verklaringen en vergunningen.....	68
4.1.4	Taalkennis van het personeel.....	69
4.2	Gemeentelijke plaatselijke diensten, OCMW - Brusselse agglomeratie	70
4.2.1	Behandeling in binnendienst.....	70
4.2.2	Betrekkingen met particulieren	71
4.2.3	Berichten en mededelingen aan het publiek	74
4.2.4	Getuigschriften, verklaringen en vergunningen.....	86
5	Rand- en taalgrensgemeenten	87
5.1	Behandeling in binnendienst.....	87
5.2	Betrekkingen met particulieren.....	88
5.3	Berichten en mededelingen aan het publiek	93
5.4	Taalkennis van het personeel.....	94
6	Eentalige plaatselijke diensten.....	95
7	Ondernemingen.....	96

Deel II - Verslag van de Nederlandse afdeling..... 97

	Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling onbevoegd is	98
	Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling bevoegd is	99
1.	Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen.....	99
1.1	Berichten en mededelingen aan het publiek	99

2	Plaatselijke diensten.....	102
2.1	Betrekkingen met particulieren.....	102
2.2	Berichten en mededelingen aan het publiek	103
2.3	Getuigschriften, verklaringen en vergunningen.....	108
3.	Ondernemingen.....	109
Deel III - Verslag van de Franse afdeling.....		110
	Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Franse afdeling onbevoegd is	111
	Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Franse afdeling bevoegd is	112
Deel IV - Klachten betreffende het Duitse taalgebied.....		113
	Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is	114
	Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is	115
Deel V - Vragen om advies.....		130
	Hoofdstuk I Vragen om advies van ministers	131
	Hoofdstuk II Vragen om advies door de overheden	159
TAALEXAMENS		177
Deel I - Taalgrensgemeenten.....		178
	Hoofdstuk I Verslagen taalexamens	179
	Hoofdstuk II Antwoorden per e-mail op vragen over de taalexamens	193
ONDERZOEKSVERSLAG.....		194
BIJLAGEN		202
	Bijlage 1: Verslag 'Toezicht tijdens de taalexamens van Selor 2019'	203
	Bijlage 2: Vademecum taalexamens taalgrensgemeenten	234
	Bijlage 3: Akkoordprotocol tussen de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en de Ombudsvrouw voor de Duitstalige Gemeenschap van België.....	275
	Bijlage 4: Naleving van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.....	281
	Bijlage 5: Het taalgebruik in bestuurszaken en in sociale betrekkingen: een praktische gids....	289

Lijst van afkortingen

- Belgisch Staatsblad: B.S.
- Bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken: SWT
- Bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen: BWBI
- Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen: BWHI
- Franse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht: FA
- Gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen: GWHI
- Grondwet: G.W.
- Grondwettelijk Hof: GwH
- Hof van Cassatie: Cass.
- Koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966: KB 8 maart 2001
- Koninklijk besluit van 24 februari 2017 houdende de uitvoering van artikel 43ter, § 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966: KB Func. Tw.
- Koninklijk besluit van 11 maart 2018 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van haar werking: KB 11 maart 2018
- Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht: NA
- Raad van State: R.v.St.
- Vaste Commissie voor Taaltoezicht: VCT
- Verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht: PN
- Wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen: W. Brussel I.H.
- Wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven: Wet Overheidsbedrijven
- Wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap: Wet D. Gem.

1.

Algemeen

Hoofdstuk I Samenstelling

1. Samenstelling van de Commissie

De Commissie bestaat uit een voorzitter en elf leden. De leden worden door de Koning benoemd voor een periode van vier jaar:

- vijf leden worden voorgedragen door het Vlaams Parlement;
- vijf leden worden voorgedragen door het Parlement van de Franse Gemeenschap;
- één lid wordt voorgedragen door het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap.

Voorts benoemt de Koning elf plaatsvervangende leden en elf tweede plaatsvervangers.

De Commissie bestaat uit twee afdelingen:

- de Nederlandse afdeling is samengesteld uit de vijf Nederlandstalige leden van de VCT en is bevoegd voor alle aangelegenheden die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in gemeenten zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse taalgebied;
- de Franse afdeling telt eveneens vijf leden en is bevoegd voor alle aangelegenheden die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in gemeenten zonder speciale taalregeling uit het Franse taalgebied.

De verenigde vergadering van de afdelingen is bevoegd voor alle zaken die niet behoren tot de bevoegdheid van de Nederlandse of Franse afdeling, evenals voor de zaken betreffende de bescherming van de minderheden.

Het Duitstalige commissielid wordt voor elke vergadering uitgenodigd, maar geniet enkel stemrecht voor zaken waarin gemeenten uit het Duitse taalgebied of uit het Malmédysse betrokken zijn.

Leden van de Nederlandse afdeling: De heer T. Baert (voorzitter N-afdeling) – Mevr. Inge Moyson – Mevr. Helga De Baets – De heer Thomas Leys – De heer Pieter Van Damme.

Leden van de Franse afdeling: Mevr. Sandra Stainier (voorzitster F-afdeling) – De heer Stéphane Tellier – De heer Pierre-Olivier Debroux – De heer Noé Martens – Mevr. Letizia De Lauri.

Duitstalig lid: Mevr. Manuela Bieber.

2. Samenstelling van de administratieve dienst

De VCT wordt bijgestaan door rijkspersoneel dat haar door de regering ter beschikking wordt gesteld en de 'administratieve dienst' wordt genoemd. Deze bestaat uit vier dossierbeheerders, met name de heer Y. Michel, mevrouw N. Beckers, mevrouw A. Cornelissen en de heer M. Natus.

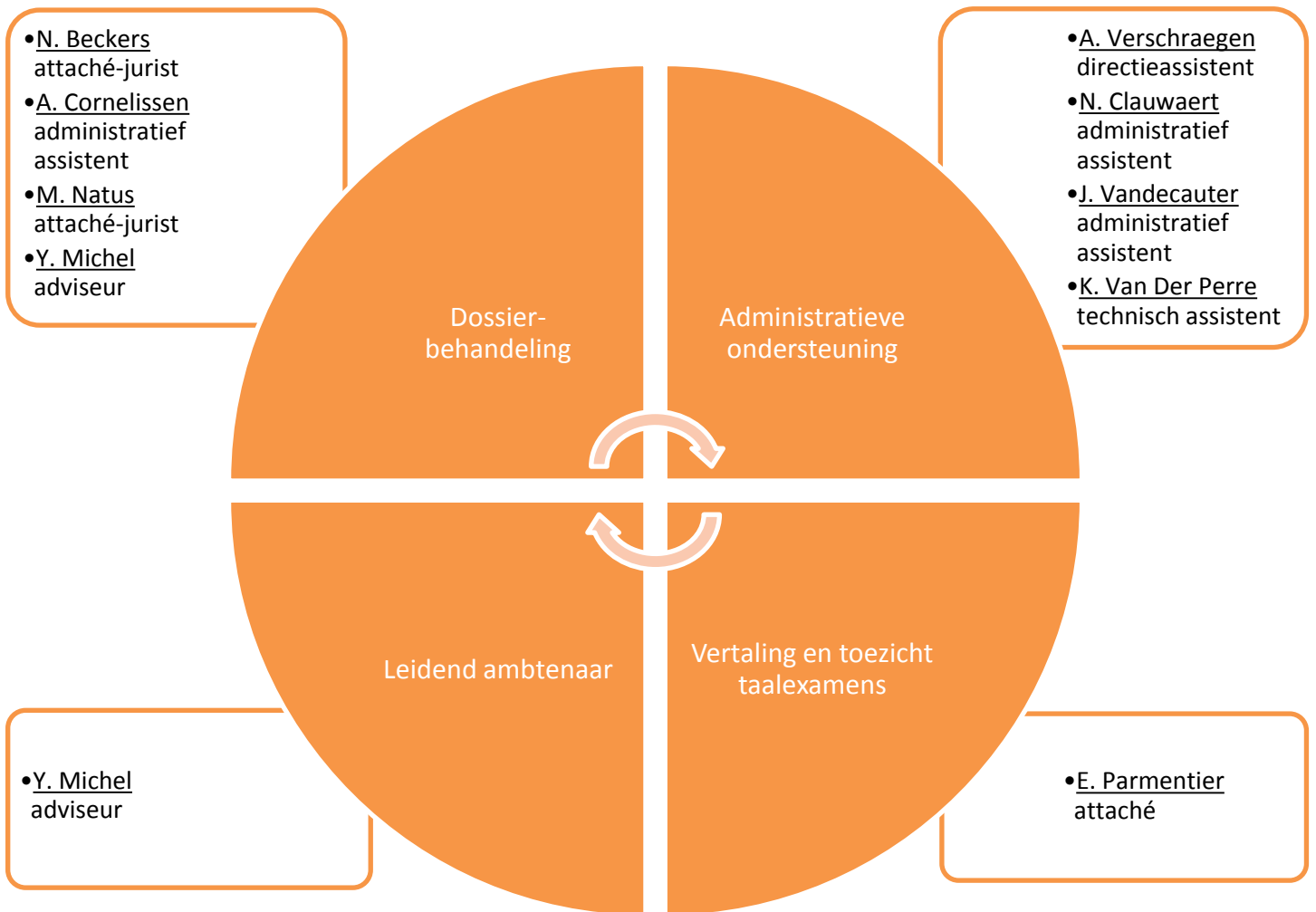
Daarnaast werd de dienst ondersteund door een vertaalster, mevrouw E. Parmentier. Naast het vertalen trad zij eveneens op als VCT-waarneemster tijdens de taalexamens in de taalgrensgemeenten en bij Selor.

Verder werd het economaat waargenomen door de heer J. Vandecauter en werden de administratieve taken uitgevoerd door mevrouw N. Clauwaert, mevrouw A. Verschraegen en de heer K. Van Der Perre.

Het secretariaat van de verenigde afdelingen en van de Franse afdeling werd waargenomen door de heer Y. Michel. Het secretariaat van de Nederlandse afdeling werd waargenomen door mevrouw N. Beckers.

Hieronder een voorstelling van de administratieve dienst:

Hoofdstuk II Werkzaamheden van de Commissie

De werking van de Commissie werd bij koninklijk besluit van 11 maart 2018 (B.S. van 28 maart 2018) tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van haar werking aangepast.

Luidens artikel 61, § 2, eerste volzin SWT raadplegen de ministers de Commissie omtrent alle zaken van algemene aard die de toepassing van deze gecoördineerde wetten betreffen. Het begrip "ministers" in deze bepaling dient niet enkel gelezen te worden als zijnde federale ministers, maar ook de leden van de gemeenschaps- en gewestregeringen.

Sinds 2014 is er, ingevolge de aanwezigheid van moderne communicatiemiddelen en de aanwezigheid van de VCT op het internet, het gebruik ontstaan waarbij klachten per e-mail kunnen worden ingediend, waar dit voorheen enkel per aangetekend schrijven kon. Deze nieuwe mogelijkheid van klachtindiening verkreeg een reglementaire grondslag doorheen voormeld KB van 11 maart 2018.

Het behoeft geen betoog dat voormelde adviesverruiming, alsmede de toelaatbaarheid van de e-mail, met zich mee hebben gebracht dat de Commissie sneller en dus frequenter wordt gevat.

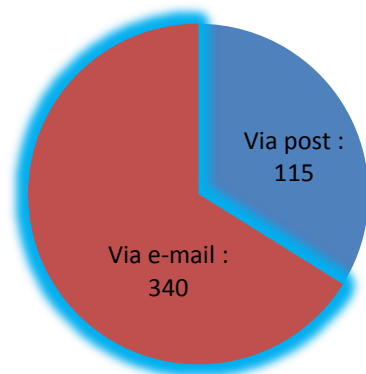
Voormelde praktijk werd reglementair verankerd in het KB van 11 maart 2018 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van haar werking.

Teneinde op een diligente wijze de vragen en de klachten te beantwoorden, is er tussen de VCT-administratie en haar Commissie afgesproken dat de administratie rechtstreeks en snel een antwoord kan bezorgen in zoverre de vraag reeds kan worden beantwoord aan de hand van de bestaande VCT-jurisprudentie.

1. Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Ingediende zaken bij de VCT:

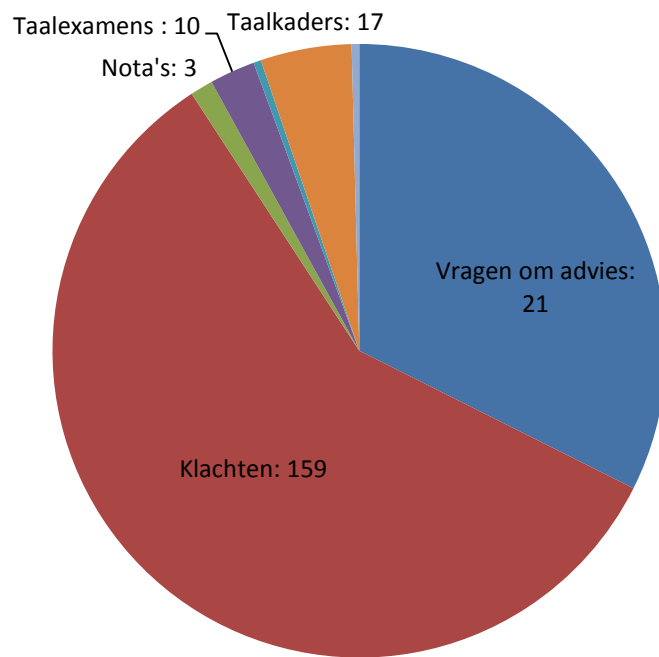
1.1 Verenigde afdelingen

Taalkaders: 17

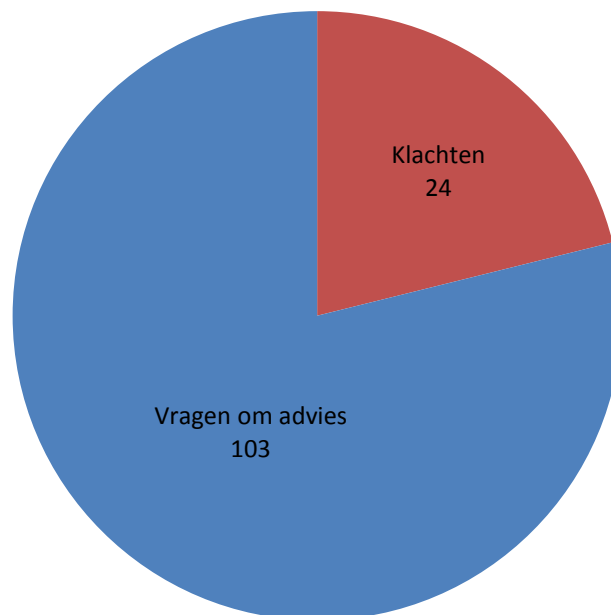
Verenigde afdelingen				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	139	193	0	332
Uitgebrachte adviezen	21 (*)	159 (*)	1	181

(*) Onder toezicht van de Voorzitter van de VCT werden er 127 vragen rechtstreeks door de administratie beantwoord.

Uitgebrachte adviezen door de verenigde afdeling naar soort:

Verstreckte antwoorden via e-mail:

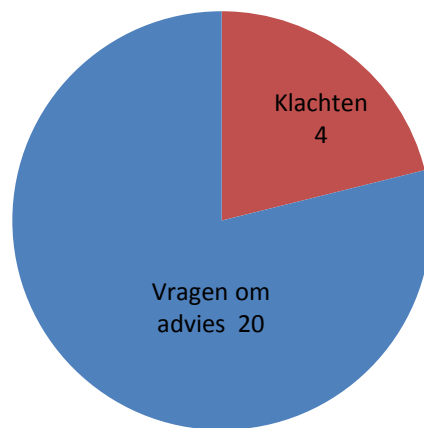

1.2 Nederlandse afdeling

Nederlandse afdeling			
	Vragen om advies	Klachten	Totaal
Ingediende zaken	13	21	34
Uitgebrachte adviezen	4 (*)	20 (*)	24

(*) Onder toezicht van de Voorzitter van de VCT werden er 7 vragen rechtstreeks door de administratie beantwoord.

Uitgebrachte adviezen door de Nederlandse afdeling naar soort:

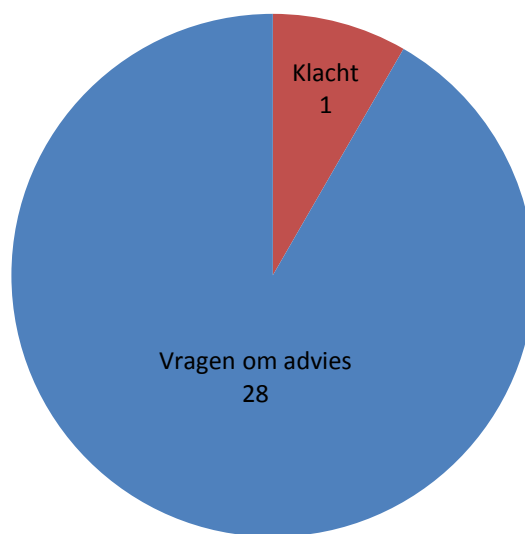
Verstreckte antwoorden via e-mail:

1.3 Franse afdeling

Franse afdeling			
	Vragen om advies	Klachten	Totaal
Ingediende zaken	25	1	26
Uitgebrachte adviezen	28	1	29

Uitgebrachte adviezen door de Franse afdeling naar soort:

1.4 Adviezen met betrekking tot het Duitstalige gebied

Duitstalige gebied			
	Vragen om advies	Klachten	Totaal
Ingediende zaken	2	19	21
Uitgebrachte adviezen	3	22	25

De hierna samengevatte adviezen werden in principe goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt, waar het de adviezen van de verenigde afdelingen betreft, bij het adviesnummer alleen het daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;

[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.

Tijdens het jaar 2019 hebben de verenigde afdelingen 15 zittingen gehouden waarbij 235 adviezen werden uitgebracht. In hoofdzaak hadden 159 adviezen betrekking op klachten en 21 op vragen om advies.

Bovendien heeft de administratie van de VCT veel klachten rechtstreeks behandeld. In de loop van het jaar 2019 werden op die wijze door haar 134 e-mails beantwoord, waarvan er 25 betrekking hadden op klachten en 109 op vragen om advies.

Verder hadden 17 adviezen betrekking op de taalkaders.

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, § 5 SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Vlaams Parlement die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De NA hield in 2019 9 zittingen en bracht 24 adviezen uit.

De Franse afdeling (FA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, § 5 SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Franse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Parlement van de Franse Gemeenschap die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Franse taalgebied.

De FA hield in 2019 6 zittingen en bracht 29 adviezen uit.

Tot slot kan er worden vermeld dat, op basis van artikel 10 van het koninklijk besluit van 11 maart 2018, de VCT 37 antwoorden op vragen om advies van ministers en 20 antwoorden op vragen om advies van overheden heeft verleend, zijnde een totaal van 57 antwoorden op vragen om advies.

2. Trappen van de hiërarchie en taalkaders

2.1 Aantal uitgebrachte adviezen

In 2019 hebben de verenigde afdelingen van de VCT drie adviezen aangaande ontwerpen van koninklijk besluit tot vaststelling van trappen van de hiërarchie uitgebracht. Het betrof de graden van het personeel van de volgende diensten:

- Leefmilieu Brussel (advies 50.444 van 9 juli 2019);
- War Heritage Institute (advies 51.012 van 18 februari 2019);
- Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp (advies 51.220 van 3 oktober 2019).

Over dezelfde periode bracht ze zeventien adviezen aangaande ontwerpen van taalkaders uit. Ze betroffen de volgende besturen:

- Leefmilieu Brussel (advies 50.444 van 9 juli 2019);
- Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (advies 51.006 van 4 februari 2019);
- War Heritage Institute (advies 51.043 van 15 maart 2019);
- Personeel van het Grondwettelijk Hof (advies 51.053 van 15 maart 2019);
- Programmatorische federale Overheidsdienst Wetenschapsbeleid (advies 51.116 van 25 april 2019);
- Federale Overheidsdienst Beleid en Ondersteuning (FOD BOSA) (advies 51.125 van 25 april 2019);
- FOD Economie, K.M.O, Middenstand en Energie (advies 51.167 van 18 november 2019);
- Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp (advies 51.220 van 3 oktober 2019);
- Koninklijke Meteorologisch Instituut van België (advies 51.281 van 24 september 2019);
- De eerste twee taaltrappen van de centrale diensten van de federale politie (advies 51.289 van 24 september 2019);
- Koninklijke Bibliotheek van België (advies 51.302 van 24 september 2019);
- Agentschap Net Brussel (advies 51.310 van 1 oktober 2019);
- Koninklijk Museum voor Midden-Afrika (advies 51.323 van 24 oktober 2019);
- Economische en Sociale Raad voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (advies 51.351 van 18 november 2019);
- Secretariaat van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO (advies 51.365 van 6 december 2019);
- Federaal agentschap voor beroepsrisico's (Fedris) (advies 51.367 van 6 december 2019);
- Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking op het personeel van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel, de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel Fiscaliteit, Brussel Stedenbouw en Erfgoed en Brussel Openbaar Ambt (advies 51.392 van 6 december 2019).

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 maart 2019.

De volgende besturen zijn aan dit onderzoek onderworpen:

1. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling
2. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle
3. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
4. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
5. Agentschap voor Buitenlandse Handel
6. Agentschap Net Brussel
7. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
8. Algemeen Rijksarchief
9. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
10. Nationale Bank van België
11. Koninklijke Bibliotheek van België
12. Bureau voor Normalisatie
13. Federaal Planbureau
14. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
15. Hulp- en Voorzorgkas voor Zeevarenden
16. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
17. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie
18. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
19. Centrum voor Informatica voor het Brusselse Gewest
20. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
21. Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten
22. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
23. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
24. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
25. Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
26. Nationale Arbeidsraad
27. Secretariaat van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO
28. Belgische Technische Coöperatie
29. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
30. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
31. Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel
32. Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie
33. Leefmilieu Brussel
34. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie
35. Nationaal Geografisch Instituut
36. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen
37. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
38. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen
39. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
40. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
41. Koninklijk Meteorologisch Instituut
42. Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid
43. Nationale Plantentuin
44. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
45. Nationale Loterij
46. Ministerie van Defensie

47. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
48. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
49. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
50. Koninklijk Observatorium van België
51. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie
52. Controledienst voor de Ziekenfondsen
53. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
54. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
55. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie
56. Nationale Delcrederedienst
57. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
58. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen
59. Nationaal Orkest van België
60. Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof
61. Administratief personeel van de Raad van State
62. eHealth-platform
63. Haven van Brussel
64. Regie der Gebouwen
65. Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit der Spoorwegen
66. Centrale diensten van de Federale Politie en Algemene Inspectie van de Federale Politie en van de Lokale Politie
67. Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp
68. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
69. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
70. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
71. FOD Kanselarij van de Eerste Minister
72. POD Wetenschapsbeleid en wetenschappelijke instellingen
73. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
74. FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg
75. FOD Financiën
76. FOD Binnenlandse Zaken
77. FOD Justitie
78. FOD Mobiliteit en Vervoer
79. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
80. FOD Sociale Zekerheid
81. POD Maatschappelijke Integratie
82. Veiligheid van de Staat
83. Dienst voor de bijzondere Socialezekerheidsstelsels
84. Federaal Instituut voor Duurzame Ontwikkeling
85. Centrum voor Cybersecurity België
86. Brussels Planningsbureau
87. Brussel Preventie & Veiligheid
88. Federale Interne auditdienst
89. Federale Pensioendienst
90. Gewestelijke Overheidsdiensten Brussel
91. Federaal agentschap voor beroepsrisico's
92. Federale Overheidsdienst Beleid en Ondersteuning
93. Federaal Agentschap van de Schuld
94. Dienst voor Gezondheid, Bijstand aan Personen en Gezinsbijslag van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad
95. War Heritage Institute

96.New Samusocial

97.Bruss'Help

Opmerking:

De bij een koninklijk besluit vastgestelde verhoudingen op de eerste en de tweede trap van de hiërarchie zijn altijd 50% Nederlands kader en 50% Frans kader met uitzondering van de volgende taalkaders:

	Trappen van de hiërarchie	N	F
Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden	1 ^{ste} en 2 ^{de} trap	78%	22%
Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten	2 ^{de} trap	53,25%	46,75%
Nationale Bank van België	2 ^{de} trap	53,3%	46,7%
Economische en Sociale Raad voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest	2 ^{de} trap	22%	78%

ONDERZOEK VAN DE N-F BESTANDEN PER 1 MAART 2019

Voor alle gecontroleerde besturen, op alle trappen van de hiërarchie, alle evenwichtsverstoringen vermelden die werden vastgesteld, is onmogelijk; enkel de meest significante evenwichtsverstoringen worden hieronder vermeld.

		Toestand in de FOD's																	
		1e trap		2e trap		Wettelijk bepaald %		3e trap				4e trap				5e trap			
		F	N	F	N	F	N	F		N		F		N		F		N	
		Eff	Eff	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%
1	FOD Justitie	2	4	45	44	48,46	51,54	295	52,30%	269	47,70%	138	49,64%	140	50,36%	125	60,98%	80	39,02%
2	FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie	3	5	74	77	43,3	56,7	351	45,64%	418	54,36%	107	45,15%	130	54,85%	50	42,37%	68	57,63%
3	FOD Sociale Zekerheid	1	2	29	33	50,85	49,15	117	50,87%	113	49,13%	89	47,59%	98	52,41%	33	55,93%	26	44,07%
4	FOD Mobiliteit en Vervoer	5	1	39	50	43,15	56,85	249	46,37%	288	53,63%	58	38,16%	94	61,84%	64	55,17%	52	44,83%
5	FOD Binnenlandse Zaken	3	4	56	66	47,51	52,49	675	47,10%	758	52,90%	365	47,71%	400	52,29%	141	44,90%	173	55,10%
6	FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg	4	5	31	33	46,65	53,35	140	49,30%	144	50,70%	37	45,68%	44	54,32%	50	48,08%	54	51,92%
7	FOD Financiën	7	9	261	258	48,2	51,8	941	52,02%	868	47,98%	188	44,87%	231	55,13%	77	46,95%	87	53,05%
8	FOD Kanselarij van de eerste Minister	1	0	10	10	49	51	33	47,83%	36	52,17%	9	50,00%	9	50,00%	21	70,00%	9	30,00%
9	FOD Buitenlandse Zaken	6	5	45	44	50	50	230	51,45%	217	48,55%	127	53,81%	109	46,19%	76	47,80%	83	52,20%
10	FOD Volksgezondheid, veiligheid van de voedselketen en leefmilieu	3	2	30	32	47,09	52,9	277	48,94%	289	51,06%	49	42,24%	67	57,76%	35	50,72%	34	49,28%
11	FOD Beleid en Ondersteuning	1	5	52	66	49,85	50,15	243	51,27%	231	48,73%	51	51,00%	49	49,00%	31	70,45%	13	29,55%

		Toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest																					
		1e trap		2e trap		Wettelijk bepaald %		3e trap				4e trap				5e trap				6e trap			
		F	N	F	N	F	N	F		N		F		N		F		N		F		N	
		Eff.	Eff.	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%
1	Brusselse regulator voor de gas- en elektriciteitsmarkt	0	0	0	0	72,04	27,96	3	100,00%	0	0,00%	9	69,23%	4	30,77%	9	90,00%	1	10,00%				
2	Brussel Preventie en Veiligheid	2	0	2	0	72,49	27,51	18	78,26%	5	21,74%	4	100,00%	0	0,00%	7	77,78%	2	22,22%	4	100,00%	0	0,00%
3	Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	3	1	6	3	73,28	26,72	23	76,67%	7	23,33%	15	83,33%	3	16,67%	12	92,31%	1	7,69%	6	75,00%	2	25,00%
4	Economische en Sociale Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	1	1	13	3	78	22	3	50,00%	3	50,00%	4	80,00%	1	20,00%								
5	Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel	0	0	1	0	71,51	28,49	26	74,29%	9	25,71%	12	75,00%	4	25,00%	1	100,00%	0	0,00%				
6	Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp	3	2	6	5	70,58	29,42	43	67,19%	21	32,81%	22	73,33%	8	26,67%	218	67,08%	107	32,92%	667	72,98%	247	27,02%
7	Brusselse Gewestelijke huisvestingsmaatschappij	1	1	1	3	74,68	25,3	67	89,33%	8	10,67%	26	78,79%	7	21,21%	22	88,00%	3	12,00%	6	100,00%	0	0,00%

		Toestand in de andere centrale diensten																									
		1e trap				2e trap				Wettelijk bepaald %		3e trap				4e trap				5e trap				6e trap			
		F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N				
		Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%		
1	Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen (NIRAS)	3	0	3	0	40	0	58	0	41,09	58,91	11	50,00%	11	50,00%	9	60,00%	6	40,00%								
2	Agentschap voor Buitenlandse Handel	1	0	1	0	1	0	0	0	50	50	11	52,38%	10	47,62%	6	75,00%	2	25,00%								
3	Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof	0	0	2	0	8	0	9	0	50	50	8	47,06%	9	52,94%	9	52,94%	8	47,06%	1	25,00%	3	75,00%				
4	Federaal Instituut voor Duurzame Ontwikkeling	0	0	0	0	1	0	2	0	50	50	6	60,00%	4	40,00%	0	0,00%	1	100,00%								
5	Nationale Loterij	3	0	3	0	3	2	0	1	47,77	52,23	82	49,40%	84	50,60%	83	48,82%	87	51,18%								
6	Nationale Arbeidsraad	2	0	1	0	1	0	1	0	50	50	8	53,33%	7	46,67%	4	40,00%	6	60,00%	2	100,00%	0	0,00%				
7	Programmatrice Federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie	2	0	0	0	7	0	7	0	50,18	49,82	48	50,53%	47	49,47%	27	55,10%	22	44,90%	6	46,15%	7	53,85%				
8	Ehealth-plaform	0	0	0	0	0	0	0	0	50	50	0	0,00%	1	100,00%												
9	Nationale Bank van België	41	14	41	14	303	0	305	0	46,7	53,3	87	40,28%	129	59,72%	572	44,41%	716	55,59%								
10	Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening	0	1	0	1	20	6	17	13	49,42	50,58	134	45,89%	158	54,11%	123	48,62%	130	51,38%	60	59,41%	41	40,59%				
11	Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie	1	0	0	0	4	0	3	0	43,28	56,72	32	35,16%	59	64,84%	30	45,45%	36	54,55%	4	33,33%	8	66,67%				
12	Controledienst voor de Ziektefondsen	1	1	0	1	3	0	1	0	46,71	53,29	17	48,57%	18	51,43%	1	50,00%	1	50,00%	2	66,67%	1	33,33%				
13	Nationale Delcrederedienst	1	0	1	1	5	1	8	0	45,34	54,66	29	46,03%	34	53,97%	43	47,78%	47	52,22%	15	51,72%	14	48,28%				
14	Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie	2	0	2	0	1	0	0	0	44,45	55,55	43	47,25%	48	52,75%	13	44,83%	16	55,17%	39	43,33%	51	56,67%				
15	Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën	10	3	11	5	0	0	0	0	50	50																
16	Administratief personeel van de Raad van State	2	0	3	0	31	0	28	0	50	50	16	50,00%	16	50,00%	20	47,62%	22	52,38%	24	42,86%	32	57,14%				
17	Raadgevend Comité voor Bio-Ethiek	0	0	0	0	1	0	1	0	50	50	1	50,00%	1	50,00%	1	50,00%	1	50,00%								
18	Bureau voor Normalisatie	0	0	0	1	0	1	0	2	40,5	59,5	4	40,00%	6	60,00%	3	27,27%	8	72,73%								
19	Algemene Administratie van de Douane en Accijnsen	0	0	0	0	0	0	0	0	37,1	62,9	135	37,82%	222	62,18%	21	32,81%	43	67,19%	13	28,26%	33	71,74%				
20	Federale Pensioendienst	2	0	2	1	21	7	23	20	50,58	49,42	307	50,83%	297	49,17%	306	42,86%	408	57,14%	28	45,16%	34	54,84%				
21	Federaal Planbureau	0	0	0	0	26	0	26	1	50	50	11	40,74%	16	59,26%	5	83,33%	1	16,67%	3	60,00%	2	40,00%				
22	Centrale Raad voor het Bedrijfsleven	1	0	1	0	2	0	3	1	50	50	12	54,55%	10	45,45%	1	50,00%	1	50,00%	10	55,56%	8	44,44%				
23	Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO	1	0	1	0	0	0	1	0	47	53	1	25,00%	3	75,00%	2	66,67%	1	33,33%	2	66,67%	1	33,33%				
24	Onderzoeksgaan voor ongevallen en incidenten op het spoor	0	0	0	0	2	0	0	0	49,79	50,21	1	25,00%	3	75,00%												
25	Centrum voor Cybersecurity België	0	0	0	0	2	0	3	0	50	50	4	44,44%	5	55,56%												
26	Regie der Gebouwen	2	0	2	0	5	0	11	2	48,1	51,9	92	53,18%	81	46,82%	26	54,17%	22	45,83%	51	62,96%	30	37,04%				
27	Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie	2	0	2	0	4	0	4	0	52,4	47,6	74	52,48%	67	47,52%	400	52,36%	364	47,64%	559	58,97%	389	41,03%				
28	Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit van de Spoorwegen	0	0	0	0	6	0	9	0	48	52	9	42,86%	12	57,14%	1	33,33%	2	66,67%								
29	Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie	2	0	2	0	5	0	4	0	46,4	53,6	56	47,06%	63	52,94%	10	50,00%	10	50,00%	4	44,44%	5	55,56%				
30	Federale controle en evaluatiecommissie euthanasie	1	0	0	0	0	0	1	0	50	50																
31	Federaal Agentschap voor de veiligheid van de Voedselketen	4	1	3	1	14	3	14	5	42,35	57,65	126	45,99%	148	54,01%	34	50,00%	34	50,00%	18	50,00%	18	50,00%				
32	Veiligheid van de Staat (administratieve diensten)	50,00%	0,00%	50,00%	0,00%	33%	0%	67%	0%	50	50	53%	53,00%	47%	47,00%	56,00%	56,00%	44,00%	44,00%	61,00%	61,00%	39,00%	39,00%				
33	Veiligheid van de Staat (gecentraliseerde buitendiensten)	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	75%	0%	25%	0%	50	50	43	43,00%	57,00%	57,00%	46,00%	46,00%	54,00%	54,00%	100,00%	100,00%	0	0,00%				
34	Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle	0	0	1	0	1	0	2	0	44	56	52	50,00%	52	50,00%	25	59,52%	17	40,48%								

2.2 Ontstentenis van taalkaders

Dit onderzoek betreft de centrale administraties die niet, of niet meer, over taalkaders beschikken. De volgende besturen beschikten in 2019 niet over taalkaders:

- Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel;
- BPost, Proximus, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;
- Skeyes (vroeger Belgocontrol);
- Koninklijke Muntshouwborg;
- Paleis voor Schone Kunsten;
- New Samusocial;
- Bruss'Help.

De VCT zal in 2020 druk blijven uitoefenen op de diensten die niet over geldige taalkaders beschikken in 2020. Het gaat hier namelijk om een zware overtreding waarbij de ontstentenis van taalkaders de essentie zelf van de wet in vraag stelt.

CONCLUSIE

Wat de jaarlijkse controle 2019 betreft, kan, ten aanzien van de aanwezige bestanden op 1 maart 2019 gesteld worden dat de balans, wat de naleving van de taalkaders betreft, niet erg positief is. Ten opzichte van het voorgaande jaar is er echter een verbetering merkbaar waarbij enkele instellingen zich reeds in regel hebben gesteld.

De onderscheiden administraties gebruiken reeds jaren dezelfde rechtvaardigingen, als daar onder meer zijn:

- het ontbreken van kandidaten die voldoen aan de vereiste technische competenties;
- de nog lopende bevorderingsprocedures;
- de niet-vervanging van de natuurlijke afvloeiingen op de 3^e, 4^e en 5^e trap;
- de stopzetting van de aanwervingen om budgettaire redenen;
- de spreiding over verschillende jaren van de aanwervingen;
- het moeilijker vinden van personeel van niveau B wegens de betere verloning in de private sector.

Derhalve zal de VCT ten aanzien van de instellingen die reeds geruime tijd niet meer over een geldig taalkader beschikken, een bijzonder optreden organiseren. Dit optreden kan in zoverre is vereist resulteren in een aanhangigmaking van de aangelegenheid bij de R.v.St., afdeling Bestuursrechtspraak.

2.

Rechtspraak

Deel I

Verslag van de verenigde afdelingen

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is

Lokale Politie Brussel-West:

verkeersovertreding opgemaakt in het Frans in plaats van het Nederlands.

Als overheidsdiensten van de Staat en van de gemeenten is de lokale politie onderworpen aan de regeling van de SWT (artikel 1, § 1, 1 ° SWT).

Politiezones zijn ofwel plaatselijke diensten (ééngemeentezones) ofwel gewestelijke diensten (meergemeentezones) in de zin van de SWT (VCT 27 april 2018, nr. 50139).

Aangezien de politiezone Brussel-West bestaat uit de gemeenten Sint-Jans-Molenbeek, Jette, Ganshoren, Sint-Agatha-Berchem en Koekelberg, dient de politiezone Brussel-West te worden gekwalificeerd als een gewestelijke dienst.

Wanneer het gebruik van de talen geregeld wordt door een andere wet, is de SWT echter niet meer van toepassing op de diensten van de lokale politie. Dit is het geval voor bepaalde documenten en handelingen waarvan het gebruik van de talen geregeld wordt door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Artikel 11 van deze wet bepaalt onder meer het volgende: “in de gemeenten der Brusselsche agglomeratie, worden die processen-verbaal gesteld in het Fransch of in het Nederlandsch, naar gelang dat degene die er het voorwerp van is, de eene of de andere dezer talen voor zijn verklaringen gebruikt, en bij gemis van verklaring, volgens de noodwendigheden der zaak.”

De vaststelling van de betrokken verkeersovertreding is een proces-verbaal waarvan het gebruik van de talen aldus geregeld wordt door bovenstaande wet van 15 juni 1935 en niet door de SWT.

Aangezien de VCT overeenkomstig artikel 60, § 1 SWT enkel belast is met het toezicht over de naleving van de SWT en diens uitvoeringsbesluiten, is de VCT derhalve niet bevoegd om een advies te verlenen over de conformiteit van de verkeersovertreding met de wet.

Hieruit volgt dat de VCT onbevoegd is om zich over dit onderdeel van de klacht uit te spreken.

(Advies 51.037 van 29 maart 2019)

Gemeente Voeren:

klacht van een Franstalige burger tegen de gemeente Voeren betreffende het versturen van oproepingsbrieven voor de verkiezingen in het Frans maar met de vermelding “Duplicata”.

De klacht betreft geen aangelegenheid betreffende het taalgebruik in bestuurszaken en bijgevolg ressorteert de vermelding van het Franse woord ‘Duplicata’ niet onder het toepassingsgebied van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De VCT acht zichzelf ter zake onbevoegd.

(Advies 51.170 van 24 oktober 2019)

Carrefour:
klacht betreffende een kasticket in de Carrefour te Oudergem.

De VCT stelt vast dat de vestiging van Carrefour te Oudergem een privé-maatschappij is die in beginsel niet onderworpen is aan de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Evenmin is het kasticket van een supermarkt een wettelijk voorgeschreven document in de zin van artikel 52 SWT.

De VCT is derhalve ter zake niet bevoegd.

(Advies 51.357 van 15 november 2019)

Vliegtuigmaatschappij Vueling Airlines:
klacht met betrekking tot het niet aanvaarden van Nederlandstalige documenten.

De vliegtuigmaatschappij 'Vueling Airlines' is als buitenlandse privé-maatschappij niet onderworpen aan de SWT en heeft bijgevolg geen verplichting om akten die particulieren betreffen en door een plaatselijke dienst uit het homogene Nederlandse taalgebied, conform artikel 13, § 1, 1° lid SWT in het Nederlands werden afgeleverd, te aanvaarden.

Als belanghebbende bestaat er wel een mogelijkheid om een Franse vertaling aan te vragen van in het Nederlands gestelde akten die particulieren betreffen. Dit met toepassing van artikel 13, § 1, 2° lid SWT, dat bepaalt dat iedere belanghebbende, die er de noodzaak van aantoon, zich kosteloos een gewaarmerkte vertaling in het Nederlands, in het Frans of in het Duits, naar gelang van het geval, kan laten uitreiken. Die vertaling heeft waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift en dient gevraagd te worden aan de gouverneur van de provincie van zijn woonplaats.

(Advies 51.286 van 15 november 2019)

Microsoft:
klacht betreffende weerbericht Microsoft MSN.

Het weerbericht dat verschijnt via de diensten van Microsoft MSN zou de Franstalige benamingen voor 'Gent' en 'Vlaams Gewest' gebruiken.

De VCT stelt vast dat Microsoft een privé-maatschappij is die niet onderworpen is aan de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De VCT is dan ook ter zake niet bevoegd.

(Advies 51.301 van 20 september 2019)

Brusselse Hoofdstedelijke Regering:
klacht betreffende de vzw Natagora.

De VCT stelt vast dat de vzw Natagora geen concessiehouder is van een openbare dienst, noch dat deze belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het algemeen belang, en dat zij bijgevolg niet onderworpen is aan de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De VCT is derhalve niet bevoegd.

(Advies 51.120 van 5 juli 2019)

Gemeente Vorst:
klacht tegen de gemeente Vorst omtrent de aanplakking op
verkiezingsborden.

De klacht betreft een vermeende discriminatie op basis van taal, waarvoor de VCT niet bevoegd is.

De VCT merkt tevens op dat het taalgebruik bij verkiezingspropaganda niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (VCT-advies nr. 50.357 van 5 oktober 2018).

De VCT acht zich ter zake onbevoegd.

(Advies 51.108 van 12 april 2019)

Telenet:
klacht betreffende Franstalig adres bij briefwisseling.

De VCT stelt vast dat Telenet een privé-maatschappij is die niet onderworpen is aan de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) (zie adviezen VCT nrs. 32.427 van 28 september 2000, 35.068 van 15 mei 2003, en 38.011 van 14 juni 2007).

De VCT is derhalve niet bevoegd.

(Advies 51.203 van 5 juli 2019)

Politiezone Zuid (Brussel):
gebruik van Franstalige benamingen van straten in een proces-verbaal.

Artikel 11 van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken bepaalt in welke taal de processen-verbaal betreffende de opsporing en de vaststelling van misdaden, wanbedrijven en overtredingen dienen te worden opgesteld. Deze processen-verbaal ressorteren dus niet onder het toepassingsgebied van de SWT.

Overeenkomstig artikel 60, § 1 SWT is de VCT enkel belast met het toezicht over de naleving van de SWT en diens uitvoeringsbesluiten.

De VCT is derhalve niet bevoegd is om een advies te verlenen over de ingediende klacht.

(Advies 50.457 van 15 februari 2019)

Vlaams minister van Binnenlands Bestuur:

klacht van een Franstalige inwoner van Voeren tegen de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur betreffende de onderrichtingen voor de stembureaus van 17 juli 2018 in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2018.

De toezichtopdracht van de VCT beperkt zich tot de SWT.

De klager stelt in zijn verzoek dat “om het even welke burger als lid van een verkiezingsbureau kan worden aangeduid en dat er geen discriminatie op basis van de taal mag bestaan. De getuigen maken onvermijdelijk deel uit van de ene of van de andere taalgroep en, als gewone burgers, hoeven ze zich niet aan de verplichtingen van de SWT te houden”.

De VCT is niet bevoegd inzake discriminatie op basis van taal.

Derhalve kan de VCT geen gevolg geven aan deze klacht.

(Advies 50.389 van 5 juli 2019)

Wit-Gele Kruis Limburg:

klacht betreffende een enkel in het Nederlands opgestelde factuur bestemd voor een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren.

De VCT merkt op dat de vzw Wit-Gele Kruis Limburg geen vzw is die onder het gezag staat van de openbare machten zoals voorzien in SWT.

Zij valt bijgevolg niet onder de toepassing van artikel 1, § 2, 2° SWT waar sprake is van rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

De VCT is van mening dat de SWT hier niet van toepassing is en dat er bijgevolg geen gevolg kan worden gegeven aan de klacht.

(Advies 50.387 van 4 februari 2019)

Gemeente Ganshoren:

klacht met betrekking tot kledingcontainers van de vzw “Terre” waarop allerlei aanduidingen enkel in het Frans werden vermeld.

De vzw “Terre” is niet belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen in de zin van artikel 1, § 1, 2° SWT en is bijgevolg niet onderworpen aan de SWT.

De klacht is ontvankelijk maar niet gegrond.

(Advies 51.315 van 6 december 2019)

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is

1. Centrale diensten en uitvoeringsdiensten

1.1 Behandeling in binnendienst

Basisoverlegcomité (BOC) nr. 7 (Etterbeek):

klacht tegen het BOC nr. 7-Etterbeek betreffende het feit dat de verslagen van de grondige inspectie op de werkplek enkel in het Nederlands en niet in het Frans zijn opgesteld.

Het BOC van de Koninklijke Militaire School wordt gelijkgesteld aan een Commissie of Comité en ressorteert onder de toepassing van artikel 1, § 1, 1° van de SWT.

De verslagen van grondige inspecties op de werkplek zijn discussiedocumenten die als basis dienen voor de vergaderingen van het BOC. Zij dienen te worden beschouwd als documenten van de binnendiensten die noch gelokaliseerd noch lokaliseerbaar zijn, en moeten in het Frans en het Nederlands worden opgesteld (artikel 39, § 1 SWT dat verwijst naar artikel 17, § 1, B, 3° SWT).

Deze verslagen worden derhalve in de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen, geschreven. Ze moeten echter integraal in de tweede taal voor de leden van de andere taalrol vertaald worden.

De VCT acht derhalve de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.158 van 20 september 2019)

FOD Financiën:

klacht ingediend door een ambtenaar van de FOD Financiën met betrekking tot het feit dat deze laatste berichten in het Engels krijgt in het kader van zijn werk.

De FOD Financiën is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Het bewuste computerprogramma wordt door de klager uitsluitend gebruikt in het kader van zijn taken en is een interne tool van de FOD Financiën (intern netwerk). Daarom dient dit programma als betrekking in het kader van de binnendiensten te worden gekwalificeerd.

Aangezien de FOD Financiën de taal van de klager kent daar de taal van het computerprogramma het Frans is, hadden de berichten in het Frans moeten worden opgesteld en niet in het Engels.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.409 van 15 februari 2019)

1.2 Betrekkingen met particulieren

Orde der Apothekers:

klacht betreffende e-mailverkeer met de Orde der Apothekers.

De klager verstuurde een Nederlandstalige e-mail naar 'info@ordederapothekers.be', met betrekking tot een klacht over een apotheek te Brussel, en vervolgens een antwoord in het Frans ontving.

Overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 80 betreffende de Orde der apothekers van 10 november 1967 gelden voor het gebruik der talen in de administratieve betrekkingen van de Orde de wettelijke bepalingen op het gebruik der talen in bestuurszaken.

De Orde der Apothekers is een centrale dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De provinciale raden zijn gewestelijke diensten in de zin van de SWT.

De Provinciale Raad Franstalig-Brabant, die overeenkomstig hetzelfde koninklijk besluit nr. 80 bevoegd is om de klacht tegen de betreffende apotheek te behandelen, is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Franse taalgebied bestrijkt en is bijgevolg onderworpen aan artikel 35, § 1, b SWT dat aan deze gewestelijke diensten hetzelfde regime oplegt als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 19, eerste lid SWT gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad in de betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de e-mail in het Nederlands werd verstuurd, diende de Orde der Apothekers, dan wel de Provinciale Raad Franstalig-Brabant in het Nederlands te antwoorden.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.297 van 23 oktober 2019)

bpost:

sturen van Franstalige e-mails aan Nederlandstalige inwoner van Brussel.

Artikel 36, § 1, Wet Overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, zijn onderworpen aan de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In het geval dat de taalaanhorigheid van de klager gekend was dienden de e-mails in het Nederlands te zijn gesteld.

Wanneer de taal van de particulier niet gekend is en deze een woonplaats heeft in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, dan dient bpost zich zowel in het Nederlands als in het Frans tot betrokkene te richten.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.017 van 15 februari 2019)

FOD Financiën:

klacht met betrekking tot het gebrek aan Nederlandstalige dienstverlening en het sturen van Franstalige documenten aan Nederlandstalige inwoner van Brussel.

Artikel 41 SWT bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de aanvraag voor het verkrijgen van een attest van erfopvolging door betrokkene in het Nederlands werd gedaan diende de medewerker van het Infocenter het Nederlands te gebruiken met betrokkene en het Nederlands als taal van het dossier te selecteren. Het attest van erfopvolging diende in het Nederlands te worden afgeleverd.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.048 van 5 juli 2019)

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika (KMMA):

klacht met betrekking tot het taalgebruik van het personeel.

Het KMMA is een uitvoeringsdienst waarvan de zetel gevestigd is buiten Brussel-Hoofdstad en waarvan de werkring het ganse land bestrijkt in de zin van de SWT.

In navolging van artikel 46 en 41, § 1 SWT, maken deze diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Bijgevolg diende het personeelslid van het museum het Nederlands te gebruiken met de klager bij de controle van haar toegangsticket.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.056 van 20 september 2019)

Federale Pensioendienst (FPD):

klacht tegen de Federale Pensioendienst (FPD) over het gebruik van het Engels in haar e-mails.

De FPD is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Een e-mail is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Artikel 41, § 1 SWT bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend".

In concreto betekent dit, dat het gebruik van de benaming:

1. "Mypension" door de e-mail-dienst niet in overeenstemming is met de SWT;
2. "Noreply" niet in strijd is met de SWT. De uitdrukking "Noreply" is immers als automatisch e-mailadres een louter technisch e-mailaccount dat wereldwijd wordt gebruikt om te voorkomen dat een antwoord wordt verzonden.
3. "Monthly-Payment", niet in overeenstemming is met de SWT daar het in het Frans diende te worden gesteld.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond wat de punten 1 en 3 betreft. Inzake punt 2 is de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.085 van 5 juli 2019)

NMBS:

het gebruik van de afkorting “SNCB” bij haar mededelingen zowel op de websites, de betaalautomaten als bij het afroepen in de stations in het Engels en in het Duits.

Op grond van artikel 36, § 1 Wet Overheidsbedrijven dient de NMBS bij zijn activiteiten te handelen in overeenstemming met de SWT.

Mededelingen op de websites, op de betaalautomaten en bij het afroepen in de stations zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

De website van de NMBS is een bericht of mededeling aan het publiek van een centrale dienst en dient overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT gesteld te zijn in het Nederlands, in het Frans en in het Duits.

Overeenkomstig de SWT en de vaste jurisprudentie van de VCT dienen in het homogeen Nederlands taalgebied de berichten via schermen van de betaalautomaten en de aankondigingen te gebeuren in het Nederlands, in het homogeen Frans taalgebied in het Frans, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en het Frans en in de gemeenten met een speciale regeling in de twee erkende talen met voorrang voor de taal van het taalgebied.

De VCT oordeelde echter reeds vroeger dat wanneer die berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, een mededeling in het Engels mocht worden toegevoegd aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (zie: VCT-adviezen nrs. 30.187 van 22 oktober 1998, 33.373/374/375 van 24 januari 2002, 41.076 van 18 september 2009 en 41.133 van 20 november 2009). Aangezien vele buitenlanders de internetpagina's van de NMBS raadplegen mogen een deel van de internetpagina's ten behoeve van de buitenlandse gebruikers naar het Engels vertaald worden. De VCT vestigt evenwel de aandacht op het feit dat bij een bericht in een vreemde taal, de benaming en het adres van de dienst in de door de SWT voorziene talen moeten gesteld zijn en dit om het taalstatuut van de dienst en zijn vestigingsplaats aan te duiden (VCT 22 oktober 1998, nr. 30.187).

Meermaals heeft de VCT al geoordeeld dat de naam van de NMBS eveneens in het Nederlands dient te worden gesteld op de Engelstalige websites en de Engelstalige schermen van de automaten naast de Franstalige benaming.

Het Nederlands en het Frans moeten immers, ten aanzien van de buitenlandse gebruikers, op voet van gelijkheid geplaatst worden (zie: VCT-adviezen nrs. 42.080 van 18 november 2000; 51.136 van 11 juni 2019). De VCT stelt echter vast dat op de Engelstalige website en de Engelstalige schermen van de betaalautomaten enkel de Franstalige afkorting “SNCB” wordt gebruikt.

De VCT stelt verder vast dat in de officieuze coördinatie van de Wet Overheidsbedrijven in het Duits gebruik wordt gemaakt van de benamingen “NGBE-holding” en “Nationale Gesellschaft der Belgischen Eisenbahnen”. Derhalve dient op de Duitstalige website en de Duitstalige schermen van de betaalautomaten de Duitstalige afkorting NGBE te worden gebruikt. Op de Duitstalige website en de Duitstalige schermen van de betaalautomaten wordt enkel de Franstalige afkorting “SNCB” gebruikt.

Op basis van het voorgaande oordeelt de VCT dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

(Advies 51.225 van 23 oktober 2019)

SELOR:
vrijstelling voor taalexamens.

Overeenkomstig artikel 61, § 4, tweede volzin SWT is het de plicht van de VCT om de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen waarvoor de SWT een taalkennisvereiste opleggen. De VCT dient daarbij de aangepastheid van de examens afzonderlijk te beoordelen. Dit houdt onder meer in dat de VCT in het kader van artikel 16 KB 8 maart 2001 de verhouding tussen de niveaus van de twee taalexamens in concreto dient te beoordelen.

Op basis van de volgende elementen kan er worden gesteld dat een taalattest behaald overeenkomstig artikel 14, eerste lid KB 8 maart 2001 van een gelijkwaardig niveau is als een taalattest artikel 12 dat verwijst naar artikel 43, § 3, derde lid SWT:

- artikel 14 van het vermeld koninklijk besluit bevat dezelfde voorwaarden op grond waarvan een taalattest op basis van artikel 12 van vermeld koninklijk besluit wordt uitgereikt, met name het begrijpen van gebruikelijke mondelinge boodschappen; het begrijpen van gebruikelijke teksten; het opstellen van correcte schriftelijke teksten, met uitsluiting van vertalingen; de vaardigheid om een gesprek te voeren over een onderwerp dat verband houdt met de functie en de vaardigheid om zich mondeling vlot uit te drukken over een onderwerp dat verband houdt met de functie;
- in haar advies nr. 21.061 van 15 juni 1989 heeft de VCT geadviseerd dat “de ambtenaren van de carrière Buitenlandse dienst, die het examen van artikel 47, § 5, tweede lid, van de SWT hebben afgelegd, worden geacht een voldoende kennis te hebben die gelijkwaardig is aan de voldoende kennis waarin artikel 43, § 3, 3e lid, van de SWT voorziet”;
- in haar advies nr. 45.113 heeft de VCT gesteld dat “de titularissen van het taalexamen voorzien bij artikel 47, § 5, tweede lid SWT, en uitgevoerd door 14, eerste lid (niet het tweede lid) van het” KB 8 maart 2001 “beschouwd kunnen worden als wettelijke tweetalig voor de ontwikkelcirkels”. Dit betekent dat zij het bewijs hebben geleverd voor de voldoende kennis van de tweede taal voorgeschreven in artikel 43, § 3, derde lid SWT waarvan het taalexamen is uitgevoerd in artikel 12 KB 8 maart 2001.

Uit wat voorafgaat stelt de VCT dat een schriftelijk taalexamen in het kader van artikel 14, eerste lid KB 8 maart 2001 van hetzelfde kennisniveau is als een schriftelijk taalexamen in het kader van artikel 12 KB 8 maart 2001. Dit heeft tot gevolg dat iemand die geslaagd is voor het schriftelijk examen in het kader van artikel 14, eerste lid vrijgesteld wordt voor het een schriftelijk taalexamen in het kader van artikel 12 KB 8 maart 2001.

Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.255 van 23 oktober 2019)

FOD Mobiliteit en Vervoer:
klacht wegens het sturen van Franstalige e-mails aan Nederlandstalige particulier.

De FOD Mobiliteit en Vervoer is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, met name het Nederlands, het Frans of het Duits.

Bijgevolg dienden de e-mails, die de klager heeft ontvangen met betrekking tot de mogelijkheid om de afspraak die hij in het Nederlands had gemaakt te verplaatsen naar een vroegere datum, uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.244 van 23 oktober 2019)

bpost:

klacht met betrekking tot het sturen van een Franstalige e-mail aan een Nederlandstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad.

Aangezien bpost een autonoom overheidsbedrijf is, is zij onderworpen aan de SWT (zie: art. 1, § 1, 4° Wet Overheidsbedrijven).

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Bpost dient bijgevolg de taal van de particulier te gebruiken wanneer zijn of haar taalaanhorigheid gekend is. Wanneer de taal van de particulier niet gekend is en deze een woonplaats heeft in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, dan dient bpost zich zowel in het Nederlands als in het Frans tot de betrokkene te richten.

Het sturen van een uitsluitend in het Frans gestelde mail aan een Nederlandstalige particulier is bijgevolg niet in overeenstemming met de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.250 van 23 oktober 2019)

vzw GOCA:

klacht tegen GOCA betreffende het opsturen van een eentalige Nederlandstalige oproepingsbrief voor de technische keuring van een voertuig aan een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren.

De groepering van erkende ondernemingen voor autokeuring en rijbewijs (vzw GOCA) is een rechtspersoon die concessiehouder is van een openbare dienst of die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen in de zin van de SWT.

De vzw GOCA heeft haar zetel in 1082 Sint-Agatha-Berchem (Brussel), Technologiestraat 21-25. Zij verenigt de erkende vennootschappen voor technische keuring en rijbewijzen en telt in totaal 77 testcentra voor technische keuring en 32 testcentra voor rijbewijzen in België.

De werkkring van de vzw GOCA bestrijkt het ganse land. Het is derhalve een centrale dienst in de zin van de SWT.

Een oproepingsbrief voor de technische keuring van een voertuig is een betrekking met een particulier.

Artikel 41, § 1 SWT bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De taalkeuze van de klager was de vzw GOCA gekend aangezien het adres van de betwiste oproepingsbrief in het Frans was opgesteld.

Wanneer de betrokken dienst de taal van de betrokkene kent, dient hij deze taal te gebruiken (advies 39.058 van 24 januari 2008).

De vzw GOCA had derhalve de betwiste oproepingsbrief in het Frans moeten opstellen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.080 van 5 juli 2019)

FOD BOSA en Directie van de politionele informatie en de ICT (CGO) van de Federale Politie:
klacht tegen Police-on-web.

Police-on-web is een gemeenschappelijk initiatief van de Geïntegreerde Politie en de FOD BOSA, Directie Digitale Transformatie.

Dit advies bestaat uit twee verschillende onderdelen:

1. Wat de Directie van de politionele informatie en de ICT-middelen betreft

Het “aanvraagformulier woningtoezicht” is een formulier dat de burger moet invullen om van deze dienst gebruik te maken.

In casu is het formulier een persoonlijk en geïndividualiseerd contact tussen de administratieve dienst en de particulier, het is derhalve een betrekking met de particulieren.

De Directie van de politionele informatie en de ICT-middelen is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de klager tot de Franstalige taalrol behoort, dienden de naam van zijn gemeente en de naam van zijn dorp in het Frans en niet in het Nederlands te worden opgesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond wat betreft de Directie van de politionele informatie en de ICT-middelen.

2. Wat de FOD BOSA betreft

Zoals hierboven reeds vermeld is het formulier *in casu* een persoonlijk en geïndividualiseerd contact tussen de administratieve dienst en de particulier, het is derhalve een betrekking met de particulieren.

De FOD BOSA is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de klager tot de Franstalige taalrol behoort, had het adres onderaan de pagina van het aanvraagformulier woningtoezicht voor de FOD ICT (ondertussen FOD BOSA, DG DT) in het Frans moeten worden opgesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond ten opzichte van de FOD BOSA.

(Advies 51.138 van 5 juli 2019)

bpost:

klacht van een Franstalige burger van de gemeente Voeren met betrekking tot een brief van bpost met vermeldingen in het Nederlands.

Overeenkomstig artikel 1, § 4, 3° van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven (hierna wet van 21 maart 1991), is bpost een autonoom overheidsbedrijf.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 bepaalt dat:

“De autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, zijn onderworpen aan de SWT”.

Deze bepaling heeft als gevolg dat bpost onderworpen is aan de SWT in het kader van haar activiteiten.

Een brief is een betrekking met particulieren in de zin van de SWT aangezien het gaat om een persoonlijk en geïndividualiseerd contact tussen de overheid en de particulier.

Bpost is een centrale dienst in de zin van de SWT en, overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de klager een Franstalige burger is, had de hele brief in het Frans moeten zijn opgesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.171 van 5 juli 2019)

FOD Financiën:

klacht betreffende aanslagbiljet personenbelasting.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten, *in casu* de FOD Financiën, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de betrokkene om het gebruik van het Nederlands had gevraagd, diende het aanslagbiljet in het Nederlands te zijn opgesteld.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.174 van 20 september 2019)

Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA):
klacht betreffende gebruik van het Nederlands in de contacten met de RVA.

De RVA is een centrale dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Een e-mail, ook een automatisch gegenereerde, is een betrekking met particulieren in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de aanvraag van de betrokkene in het Nederlands was gesteld, diende de ontvangstmelding ook in het Nederlands te zijn gesteld.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.014 van 29 maart 2019)

bpost:
klacht tegen bpost betreffende adressering in tweetalige e-mail.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven (Wet Overheidsbedrijven) bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Aangezien bpost een autonoom overheidsbedrijf is, is zij onderworpen aan de SWT (zie: art. 1, § 1, 4° Wet Overheidsbedrijven).

Een e-mail, ook een automatisch gegenereerde, is een betrekking met particulieren in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Indien de taal van betrokkene niet gekend was en deze woonplaats had in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moest de e-mail in zowel het Nederlands als het Frans gesteld zijn.

In de Nederlandstalige helft van de tweetalige e-mail dienen echter zowel de naam van de gemeente als de straatnaam de Nederlandstalige benaming te gebruiken.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.066 van 29 maart 2019)

bpost:

klacht tegen bpost betreffende eentalig Engelse e-mails.

Betrokkene, met woonplaats te Merksem-Antwerpen/Leuven ontving verschillende Engelstalige e-mails in verband met de ontvangst van een pakje op het door hem aangeduide postpunt.

Aangezien bpost een autonoom overheidsbedrijf is, is zij onderworpen aan de SWT (zie: art. 1, § 1, 4° Wet Overheidsbedrijven).

Een e-mail, ook een automatisch gegenereerde, is een betrekking met particulieren in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de betrekkingen tussen enerzijds bpost en de afzender, en anderzijds bpost en de ontvanger. De ontvanger heeft namelijk niet voorafgaandelijk de keuze gehad om in een van de drie landstalen te worden bediend. Enige keuze van de afzender kan dus onmogelijk gelden als de keuze van de ontvanger. Bij gebrek aan enige keuze van de ontvanger geldt het vermoeden *juris tantum* dat de taal van het gebied dient te worden gebruikt, *in casu* het Nederlands.

De e-mail diende aldus in het Nederlands te zijn gesteld.

(Advies 50.446-50.464-50.465 van 25 januari 2019)

FOD Financiën:

klacht betreffende een eentalig Nederlandstalig betalingsbericht van de FOD Financiën.

De FOD Financiën is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Een betalingsbericht is een betrekking met een particulier.

Artikel 41, § 1 SWT stelt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Het betalingsbericht dat bestemd is voor een Franstalige burger moet derhalve opgesteld zijn in die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich heeft bediend.

Uit de informatie waarover de VCT beschikt, blijkt dat de klager sinds het aanslagjaar 2005 zijn aanslagbiljet altijd in het Nederlands heeft ontvangen, dat wil zeggen gedurende 13 jaar en dit zonder ooit de wens te hebben geuit om deze in het Frans te krijgen.

De klacht is derhalve ontvankelijk doch ongegrond voor deze periode.

(Advies 51.025 van 29 maart 2019)

CVBA FARYS:

klacht betreffende het feit dat een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode van de vennootschap FARYS enkel Nederlandstalige documenten ontvangt terwijl deze de taalaanhorigheid van de persoon kent.

De CVBA FARYS is een publiekrechtelijke onderneming van het Vlaamse Gewest met hoofdkantoor in GENT.

Aangezien de klager de betrokken documenten aan de VCT niet heeft bezorgd, is de VCT niet in staat om zich uit te spreken over het feit dat het hier om berichten of mededelingen aan het publiek dan wel betrekkingen met particulieren gaat in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 7 SWT is de gemeente Sint-Genesius-Rode een randgemeente.

FARYS CVBA is actief in een deel van Vlaanderen in drinkwatervoorziening.

Zoals blijkt uit haar website (www.farys.be/werkingsgebied), bedient de CVBA echter niet de gemeente Sint-Genesius-Rode.

In casu, of die documenten nu als berichten of mededelingen aan het publiek (artikel 11 SWT) dan wel als betrekkingen met particulieren (artikel 12 SWT) moeten worden beschouwd, dient de CVBA FARYS de taal van het taalgebied, het Nederlands, te gebruiken.

De klacht is ontvankelijk maar niet gegrond.

(Advies 50.470 van 29 maart 2019)

NMBS:

klacht betreffende het versturen van een enkel in het Engels opgesteld e-mail ter bevestiging van de reservering van 1 een treinticket aan een Franstalige burger.

De NMBS is een autonoom openbaar bedrijf dat onderworpen is aan de SWT in het kader van zijn activiteiten.

Een e-mail is een betrekking met particulieren in de zin van de SWT.

De NMBS is een centrale dienst in de zin van de SWT en, overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De e-mail had vervolgens in het Frans moeten worden opgesteld aangezien de klager Franstalig is.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.469 van 29 maart 2019)

bpost:

klacht betreffende een e-mail van leveringsbericht van bpost opgesteld in het Engels voor een Franstalige klant.

Bpost is een autonoom overheidsbedrijf dat onderworpen is aan de SWT in het kader van haar activiteiten.

Een e-mail van leveringsbericht is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Bpost is een centrale dienst in de zin van de SWT.

De e-mail had vervolgens in het Frans moeten worden opgesteld aangezien de klager Franstalig is.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.423 van 29 maart 2019)

FOD Financiën:

klacht betreffende eentalig Franstalige privacyverklaring.

Een onderneming, met zetel te Brussel, ontving een brief met betrekking tot de voordelen van voorafbetalingen, die in het Frans werd opgesteld terwijl de betrokkene deze brief in het Nederlands wenste te ontvangen.

Overeenkomstig artikel 41 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie landstalen (Nederlands, Frans en Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Enkel aan de private bedrijven die gevestigd zijn in het homogeen Nederlands of Frans taalgebied, wordt in de taal van het gebied geantwoord. Aangezien het betrokken privaat bedrijf gevestigd is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad dient gebruik te worden gemaakt van de taal waarvan het privaat bedrijf zich heeft bediend.

De vermelde brief diende aldus in het Nederlands te zijn opgesteld.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.333 van 6 december 2019)

1.3 Berichten en mededelingen aan het publiek

Bureau voor Normalisatie: **onbeschikbaarheid van Europese normen in het Nederlands op de website van het** **Bureau voor Normalisatie.**

Als instelling van openbaar nut valt het Bureau voor Normalisatie (NBN) onder het toepassingsgebied van SWT.

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT dient zij de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks richt aan het publiek, te stellen in het Nederlands en het Frans. Deze dienen eveneens in het Duits aan het Duitssprekend publiek ter beschikking te worden gesteld.

Alle normen die worden verspreid en gepubliceerd door het NBN, dienen te zijn opgesteld in het Nederlands, het Frans en het Duits. Dit geldt eveneens voor de Europese normen die op basis van Europese regels moeten worden omgezet door de nationale normalisatie-instellingen door middel van de registratie van de integrale tekst.

Het feit dat de toepassing van deze normen over het algemeen vrijwillig van aard is, doet geen afbreuk aan deze verplichting. De verspreiding ervan blijft immers berusten bij een instelling van openbaar nut die deze opdracht heeft gekregen van de wetgever.

De VCT oordeelt dat het NBN de SWT schendt door het publiceren van normen die niet in het Nederlands beschikbaar zijn.

(Advies 50.335 van 15 februari 2019)

Minister van Binnenlandse Zaken en Veiligheid: **verwijzing naar Europese normen in het KB 7 juli 1994 terwijl deze normen niet beschikbaar zijn in het Nederlands.**

Overeenkomstig artikel 56, § 1, eerste lid SWT dienen de koninklijke en ministeriële besluiten volledig te worden gesteld in het Nederlands en het Frans. Artikel 56, § 2, laatste lid SWT stelt verder dat de Duitse vertaling van de koninklijke en ministeriële besluiten afkomstig van de federale overheid wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt binnen een redelijke termijn na de bekendmaking ervan in het Nederlands en in het Frans.

Bij het opstellen van de koninklijke besluiten dient erover te worden gewaakt dat de na te leven normen naar waar in de koninklijke besluiten wordt verwezen, gesteld zijn in de vereiste talen. Indien dit niet het geval is, kan er in de koninklijke besluiten niet worden verwezen naar deze normen.

De VCT oordeelt dat het koninklijk besluit van 7 juli 1994 tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de gebouwen moeten voldoen de SWT schendt door te verwijzen naar Europese normen die niet beschikbaar zijn in het Nederlands.

(Advies 50.335 van 15 februari 2019)

Proximus:

affiche met betrekking tot werken in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad werd enkel opgehangen in het Frans.

Als autonoom overheidsbedrijf, valt Proximus onder de toepassing van de SWT (artikel 1, § 1, 3° Wet Overheidsbedrijven).

De aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van de SWT (art. 50 SWT).

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid, eerste volzin SWT dienen de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks richten aan het publiek te worden gesteld in het Nederlands en in het Frans.

De betrokken affiche diende dus in de twee talen te worden opgehangen. In casu, kon Proximus aan deze verplichting niet voldoen omwille van overmacht. Osiris.Brussels liet immers niet toe om de betrokken affiche in twee talen af te printen.

Derhalve is de klacht ontvankelijk maar ongegrond ten aanzien van Proximus.

(Advies 51.126 van 20 september 2019)

FOD Financiën:

klacht betreffende de nieuwe douanezone op de luchthaven van Zaventem.

In de nieuwe douanezone op de luchthaven van Zaventem zou de volgorde van de verschillende talen niet reglementair zijn. Zo zou bijvoorbeeld het Engels voorrang krijgen op het Duits.

De FOD Financiën, de beheerder van de douanezone, is een centrale dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Brussels Airport Company (BAC), de eigenaar van de douanezone, is een naamloze vennootschap waaraan de Belgische staat de exploitatie van *Brussels Airport* heeft toevertrouwd en is bijgevolg een dienst in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT.

De opschriften in de douanezone zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is het, gezien het internationaal karakter van de luchthaven en gelet op de aanwezigheid van vele buitenlandse reizigers, niet strijdig met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanwijzingen eerst in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits in die volgorde) en dan in het Engels te doen (adviezen nrs. 25.115 van 20 januari 1994, 25.150 van 17 maart 1994, 27.069 van 30 mei 1996, 30.063 van 3 september 1998, 40.178 van 20 maart 2009, 45.135 van 4 juli 2014, 45.140 van 12 december 2014 en 47.146 van 4 december 2015).

In het voorliggend geval stelt de VCT vast dat de opschriften die in de douanezone van *Brussels Airport* zijn aangebracht, eerst in het Engels worden vermeld in plaats van de bovenvermelde volgorde te hanteren.

De VCT acht de klacht dan ook ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.218 van 23 oktober 2019)

NMBS:**klacht met betrekking tot de website van de NMBS.**

Op de website van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) wordt enkel de Franstalige benaming "SNCB" gebruikt op de Duitstalige en Engelstalige versie van de website.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (SWT). Dit heeft tot gevolg dat de NMBS bij zijn activiteiten moet handelen in overeenstemming met de SWT.

De pagina's op de website van de NMBS zijn berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek.

Er dient te worden besloten dat in Engelse versie van de website beide benamingen, 'NMBS' en 'SNCB' dienen te worden gebruikt. In de Duitse versie dient gebruik te worden gemaakt van de Duitstalige afkorting "NGBE".

(Advies 51.136 van 11 juni 2019)

FOD Financiën:**klacht betreffende gebrekkige informatie in het Nederlands op de website van de FOD Financiën.**

Informatie op een website is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van artikel 40 SWT. Datzelfde artikel bepaalt dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld worden.

De informatie op de website diende in beide talen met een gelijke inhoud te worden weergegeven.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat het technisch probleem inmiddels werd opgelost en de informatie in beide talen beschikbaar is.

(Advies 50.428 van 25 januari 2019)

CVBA FARYS:

klacht betreffende het feit dat een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode van de vennootschap FARYS enkel Nederlandstalige documenten ontvangt terwijl deze de taalaanhorigheid van de persoon kent.

De CVBA FARYS is een publiekrechtelijke onderneming van het Vlaamse Gewest met hoofdkantoor in GENT.

Aangezien de klager de betrokken documenten aan de VCT niet heeft bezorgd, is de VCT niet in staat om zich uit te spreken over het feit dat het hier om berichten of mededelingen aan het publiek dan wel betrekkingen met particulieren gaat in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 7 SWT is de gemeente Sint-Genesius-Rode een randgemeente.

FARYS CVBA is actief in een deel van Vlaanderen in drinkwatervoorziening.

Zoals blijkt uit haar website (www.farys.be/werkingsgebied), bedient de CVBA echter niet de gemeente Sint-Genesius-Rode.

In casu, of die documenten nu als berichten of mededelingen aan het publiek (artikel 11 SWT) dan wel als betrekkingen met particulieren (artikel 12 SWT) moeten worden beschouwd, dient de CVBA FARYS de taal van het taalgebied, het Nederlands, te gebruiken.

De klacht is ontvankelijk maar niet gegrond.

(Advies 50.470 van 29 maart 2019)

FOD Volksgezondheid:

klacht betreffende de pagina van de Ombudsman "Patiëntenrechten" in het Nederlands op de website van de FOD Volksgezondheid voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De FOD Volksgezondheid is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Een webpagina, ook *in casu* een internetpagina die toegang geeft tot downloadlinks, is een bericht aan het publiek.

Krachtens artikel 40, tweede lid SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans ter beschikking gesteld.

De betrokken pagina had in het Nederlands en in het Frans opgesteld moeten worden en in die twee talen beschikbaar zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt echter akte van het feit dat het hier om een technische manipulatiefout gaat en dat de administratie van de FOD Volksgezondheid die ondertussen heeft rechtgezet.

(Advies 50.468 van 29 maart 2019)

Paleis voor Schone Kunsten:
informatie enkel in het Engels in het Paleis voor Schone Kunsten.

De Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België zijn een centrale dienst in de zin van de SWT.

De titel van de tentoonstellingen, de naam van de verschillende lokalen, sommige berichten in de winkel, die trouwens "shop" wordt genoemd, zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten, *in casu* de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België, rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld. De berichten en mededelingen die ze rechtstreeks aan het publiek richten, worden in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld.

De titel van de tentoonstellingen, de naam van de verschillende lokalen, sommige berichten in de winkel, die trouwens "shop" wordt genoemd, hadden in het Nederlands en het Frans moeten worden opgesteld.

Een ministerieel besluit van 24 april 2015 erkent echter als toeristisch centrum een deel van de stad Brussel.

Het Paleis voor Schone Kunsten bevindt zich in de Ravensteinstraat, 1000 Brussel en dus in het deel van het grondgebied van de stad Brussel dat erkend is als toeristisch centrum.

Artikel 11, § 3 SWT bepaalt: ". De gemeenteraden van de toeristische centra mogen beslissen dat de berichten en mededelingen, die voor de toeristen bestemd zijn, ten minste in drie talen gesteld worden. Binnen acht dagen delen zij de inhoud van hun beraadslagingen mede aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht."

De stad Brussel heeft echter deze beslissing aan de VCT niet meegedeeld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond voor wat betreft het feit dat het Paleis voor Schone Kunsten enkel het Engels gebruikt voor zijn berichten en mededelingen.

(Advies 50.452 van 29 maart 2019)

FOD Economie:
klacht betreffende de internetpagina van de FOD Economie
<https://economie.fgov.be/fr/themes/entreprises/brexit/preparez-votre-entreprise-over-de-voorbereiding-van-de-ondernemingen-op-de-brexit>

De klager deelde mee dat bovenvermelde pagina niet beschikbaar was in het Frans.

Om deze klacht te analyseren, heeft de administratie van de VCT deze internetpagina geraadpleegd en heeft vastgesteld dat deze wel beschikbaar was in het Frans.

De klacht is ontvankelijk maar niet gegrond.

(Advies 51.023 van 15 februari 2019)

Minister van Werk:

onderzoek naar mogelijke schending van de SWT tijdens de selectieprocedure van directeur-generaal bij de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

Overeenkomstig artikel 43ter, § 4, tweede lid SWT dienen, op elke taaltrap, de betrekking van voorzitter van het Directiecomité uitgezonderd wanneer het aantal van de bedoelde betrekkingen oneven is, de betrekkingen die overeenstemmen met managementfuncties en de betrekkingen die hieraan gelijkwaardig zijn, in gelijke percentages te worden verdeeld tussen de twee taalkaders.

Het is op het moment van de benoeming of bevordering zelf dat dient te worden bepaald ten aanzien van welke taalgroep een taalonevenwicht bestaat. Een betrekking kan niet worden toegekend aan een taalrol tijdens de voorbereidende handelingen van de benoeming.

In casu, werd de selectieprocedure voor directeur-generaal van de Algemene Directie Humanisering van de Arbeid overeenkomstig de SWT geopend zowel voor kandidaten van de Nederlandse taalrol als die van de Franse taalrol. Deze selectieprocedure werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 27 juni 2016 en is tot op heden nog steeds lopende. Aangezien het benoemingsbesluit nog niet is getekend, is er geen duidelijkheid of de betrekking van directeur-generaal van de Algemene Directie Humanisering van de Arbeid dient te worden toegekend aan de Nederlandse of de Franse taalrol.

De VCT wil eraan herinneren dat taalkaders een dubbele functie hebben. Enerzijds dienen zij te garanderen dat een overheid in de dienst over het nodige personeel beschikt opdat de overheid zaken conform de SWT kan afhandelen. Anderzijds hebben de taalkaders ook als functie te garanderen dat de personeelsleden van elke taalgroep kunnen beschikken over het aandeel van betrekkingen dat hun toekomt, en dat zij gevrijwaard blijven van alle concurrentie vanwege de andere taalgroep (R.v.St. 27 september 2012, nr. 220.778).

De functie van de taalkaders om elke taalgroep te vrijwaren van alle concurrentie vanwege de andere taalgroep houdt in dat de redelijke termijn bij de selectieprocedure niet mag worden overschreden met als doel om een benoeming of bevordering uit te stellen tot het moment dat het taalonevenwicht is veranderd waardoor de betrekking dient te worden toegekend aan de andere taalgroep. Het uitstellen van de benoeming of bevordering tot dat moment heeft tot gevolg dat de twee taalgroepen onrechtstreeks wel in concurrentie met elkaar komen en dat de SWT wordt omzeild.

In december 2016 heeft de voormalige voorzitter van het directiecomité van de FOD WASO aan de Minister van Werk het volledige aanstellingsdossier overgemaakt. Tot augustus 2018 was er taalonevenwicht ten nadele van de Nederlandstaligen waardoor augustus 2018 de klager als enige aanspraak kon maken op de benoeming aangezien hij de enige laureaat was van de Nederlandse taalrol. In december 2018, twee jaar nadat het aanstellingsdossier aan de Minister van Werk was overgemaakt, kreeg de klager echter opnieuw een uitnodiging voor een aanvullend onderhoud met de voorzitter van het directiecomité FOD WASO a.i. Ondertussen was het taalonevenwicht echter gewijzigd ten nadele van de Franstaligen waardoor de klager niet langer in aanmerking kwam voor benoeming.

In zijn brief deelt de Minister van Werk mee dat de eerste reden waarom niet overgegaan is tot de aanstelling van een houder van de managementfunctie N-1 “directeur-generaal van de algemene directie humanisering” dat binnen zijn beleidsorganen een reflectie-oefening werd gehouden over het organogram FOD WASO. Tijdens deze reflectie-oefening was het mogelijk dat de Algemene Directie Humanisering van de Arbeid in een andere algemene directie zou worden

omgevormd of geïntegreerd en bijgevolg de aanstelling van een directeur-generaal zich niet opdrong.

Als tweede reden haalt hij aan dat er gereede twijfel was omtrent de juistheid van de rangschikking van de kandidaten en dat om deze reden het dossier uiteindelijk werd teruggezonden naar de waarnemend voorzitter van het directiecomité om opnieuw in overweging te worden genomen.

Verder haalt de Minister van Werk ten slotte aan dat tijdens lopende zaken geen besluiten meer tot aanstelling van mandaathouders kunnen worden afgekondigd. Aangezien de regering echter maar sinds 21 december 2018 in lopende zaken is, verklaart deze reden niet waarom sinds december 2016 – twee jaar daarvoor – er geen beslissing werd genomen over het aanstellingsdossier.

Aangezien er een mogelijkheid was tot reorganisatie van de Algemene Directie Humanisering van de Arbeid en de juistheid van de rangschikking van de kandidaten werd betwijfeld, is het langdurig uitstel van de betrokken benoeming gemotiveerd en kan de VCT geen doelbewuste ontwijking van de SWT vaststellen tijdens de aanstellingsprocedure van de directeur-generaal van de Algemene Directie Humanisering van de Arbeid van de FOD WASO. Derhalve is de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.064 van 5 juli 2019)

2. Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen

2.1 Behandeling in binnendienst

Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische

Hulp:

Franse bevelen en Franstalige tuchtprocedure ten aanzien van Nederlandstalige onderofficier.

De DBDMH is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Zij valt overeenkomstig artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen onder de toepassing van hoofdstuk V, afdeling 1 SWT – de bepalingen die het gebruik van het Duits bepalen uitgezonderd.

Op grond van artikel 39, § 1 SWT juncto artikel 17, § 1, B, 1° SWT dienen zaken die een ambtenaar van de dienst betreffen te worden behandeld in de taal van de taalrol van de ambtenaar. Tijdens de behandeling van deze zaken kan geen beroep worden gedaan op vertalers.

Verder dienen de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld (art. 39, § 3 SWT).

De rechtsleer is er echter unaniem over eens dat uit het hele opzet van de SWT in verband met de behandeling van de zaken in binnendienst en met de bepalingen van artikel 39 SWT juncto 17 SWT voortvloeit dat de bewoordingen “in het Nederlands en in het Frans” zo moeten worden geïnterpreteerd dat de onderrichtingen aan een individueel personeelslid of aan een groep van personeelsleden die tot dezelfde taalgroep behoren, eentalig Nederlands of Frans naargelang het geval dienen te zijn. In dezelfde zin is het arrest nr. 19.779 van 5 september 1979 van de Raad van State (VCT 13 februari 2015, nr. 46.112).

Uit het voorgaande volgt het volgende:

- alle bevelen, zowel de gewone mededelingen als zijn dagelijkse opleidingen, dienden aan de klager – aangezien hij Nederlandstalig is – te worden gegeven in het Nederlands en niet in het Frans;
- de tuchtprocedure diende volledig te worden behandeld in het Nederlands. De contacten tussen de klager en de onderofficier dienden dus te verlopen in het Nederlands en niet het Frans;
- de verplichting om de tuchtprocedure volledig te behandelen in het Nederlands heeft tot gevolg dat de verantwoordelijke onderofficier persoonlijk kennis moet kunnen nemen van alle elementen van de tuchtzaak en dat hij of zij alle mondelinge verklaringen moet kunnen begrijpen, wat in principe veronderstelt dat deze persoon een objectieve kennis moet kunnen bewijzen van de taal van de ambtenaar. Deze kennis kan enkel bewezen worden door het feit dat degene die de evaluatie behandelt, op dezelfde taalrol is ingeschreven als de geëvalueerde, of door het feit dat hij minstens geslaagd is voor een taalexamen zoals omschreven in artikel 12 van het koninklijk besluit van 8 maart “tot vaststelling van de voorwaarden van het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis”;
- het tuchtverslag diende opgesteld te zijn in het Nederlands. Het is niet in overeenstemming met de SWT om een verslag aangaande een ambtenaar op te stellen in een andere taal dan die van de ambtenaar en deze vervolgens te vertalen.

Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.230 van 23 oktober 2019)

2.2 Betrekkingen met particulieren

Brussel Mobiliteit:

klacht tegen Brussel Mobiliteit- Directie Coördinatie Bouwplaatsen betreffende deels in het Frans gestelde documenten.

Brussel Mobiliteit is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarvan de werkring het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 32 W. Brussel I.H., zijn deze diensten onderworpen aan hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, uitgezonderd.

Met toepassing van artikel 41, § 1 SWT dient Brussel Mobiliteit in zijn betrekkingen met particulieren het Nederlands of het Frans te gebruiken, naargelang de taal waarvan de particulieren zich hebben bediend.

Aangezien de vergunningsaanvraag door de klager in het Nederlands werd ingediend dienden de documenten 'voorstel', 'advies' en 'vergunning' die door de Directie Coördinatie Bouwplaatsen werden opgemaakt en via het systeem Osiris ter beschikking van de aanvrager werden gesteld uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld. Hetzelfde geldt voor de automatische berichten van Osiris en de factuur in bijlage, die de Directie Adm. Ondersteuning van Brussel Mobiliteit aan de klager stuurde.

De klacht is op deze punten ontvankelijk en gegrond.

De bouwplaatsfiche die aan de werf moet worden aangebracht, is een bericht en mededeling rechtstreeks aan het publiek gericht, en dient met toepassing van artikel 40 SWT in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld.

De klacht is op dit punt eveneens ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.004 van 15 februari 2019)

Net Brussel:

klacht tegen Net Brussel met betrekking tot een bewijs van afhaling van groot vuil.

Artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, van toepassing is op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, uitgezonderd.

Met toepassing van artikel 41, § 1 SWT dient Net Brussel in zijn betrekkingen met particulieren het Nederlands of het Frans te gebruiken, naargelang de taal waarvan de particulieren zich hebben bediend.

Het document in kwestie dient in de taal van de particulier ter ondertekening worden voorgelegd en dient bijgevolg zowel in het Nederlands als in het Frans beschikbaar te zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.028 van 5 juli 2019)

**Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij:
schrijven opgesteld in het Frans aan Nederlandstalige
vakbondsvertegenwoordiger.**

De Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij (BGHM) is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Zij valt overeenkomstig artikel 32, § 1 W. Brussel I.H. onder de toepassing van hoofdstuk V, afdeling 1 SWT – de bepalingen die het gebruik van het Duits bepalen uitgezonderd.

Het antwoord van de BGHM op een brief van een vakbondsvertegenwoordiger dient te worden gekwalificeerd als een betrekking met een particulier. Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT diende de BGHM gebruik te maken van het Nederlands aangezien de vakbondsvertegenwoordiger zijn brief had opgesteld in het Nederlands.

Aangezien de BGHM echter de vakbondsvertegenwoordiger had geantwoord in het Frans, is de klacht ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat ondertussen de brief werd verstuurd in het Nederlands aan de vakbondsvertegenwoordiger en dat de BGHM erop gaat toezien dat deze vergissing in de toekomst niet meer zal worden gemaakt.

(Advies 51.264 van 23 oktober 2019)

**Brussel Fiscaliteit:
klacht wegens Franstalige aangifte aan een inwoner van Dilbeek.**

Brussel Fiscaliteit is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.) van toepassing is.

Op grond van artikel 32, § 1, W. Brussel I.H. gebruiken de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van het Verenigd College het Nederlands en het Frans als bestuurstaal.

Wanneer de betrokken dienst de taal van de particulier kent, heeft zij de verplichting om deze taal te gebruiken (VCT 24 januari 2008, nr. 39.058). Conform de vaste rechtspraak van de VCT moeten de diensten zich inspannen om de taalaanhorigheid van de particulieren waartoe zij zich richten, te achterhalen (VCT 10 februari 1993, nr. 24.076).

Wanneer de betrokken dienst de taal van de particulier niet kent en de particulier woont in een homogeen taalgebied, geldt het weerlegbaar vermoeden dat deze particulier gebruik maakt van het taal van dat gebied.

Aangezien de betrokkene zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied (Dilbeek), diende het aanslagbiljet in het Nederlands te zijn gesteld.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.272 van 15 november 2019)

MIVB:

**brieven afgestempeld met een uitsluitend Franstalige stempel
verplichting om een uitsluitend Franstalig document te ondertekenen.**

De stempels op de berichten van ontvangst en het ondertekend document door de klager dienen te worden gekwalificeerd als betrekkingen met particulieren, aangezien beide gevallen betrekking hebben op een geïndividualiseerd contact tussen de administratieve overheid en de burger.

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop overeenkomstig artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. onder meer hoofdstuk V, afdeling 1 SWT - de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd - van toepassing is.

Op grond van artikel 41 SWT dient de MIVB voor zijn betrekkingen met de particulieren gebruik te maken van die van de twee talen (Nederlands of Frans) waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Aangezien de klager zich heeft bediend van het Nederlands, diende de MIVB eveneens het Nederlands te gebruiken. Met andere woorden dienden de twee voor ontvangst door MIVB afgetekende brieven te worden afgestempeld met een Nederlandstalige stempel en diende de klager een Nederlandstalig document te krijgen om te ondertekenen.

Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.130 van 20 september 2019)

Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp:

klacht met betrekking tot het sturen van een Franstalige factuur aan een Nederlandstalige.

Artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. verklaart hoofdstuk V, afdeling 1, (centrale diensten) van de SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, van toepassing op de gecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Artikel 41, § 1 SWT bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De DBDMH dient voor zijn betrekkingen met een particulier gebruik te maken van de taal van deze laatste, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Indien de betrokken dienst de taal van de betrokken particulier niet kent, dan geldt voor de eentalige gebieden het vermoeden *juris tantum* dat de taal van het gebied ook de taal van de particulier is (VCT-adviezen nrs. 26.192 van 6 juli 1995; 28.055 van 27 november 1997).

Bijgevolg diende de factuur die aan de klager werd gestuurd uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.202 van 15 november 2019)

Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp:

klacht wegens het sturen van een factuur die niet volledig in het Nederlands was gesteld.

Artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. verklaart hoofdstuk V, afdeling 1, (centrale diensten) van de SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, van toepassing op de gecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

De DBDMH dient voor zijn betrekkingen met een particulier gebruik te maken van de taal van deze laatste, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 41, § 1 SWT). Bijgevolg diende de factuur die aan de klager werd gestuurd uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.096 van 20 september 2019)

Brussel Fiscaliteit:

klacht ingediend tegen Brussel Fiscaliteit omwille van het feit dat deze administratie een Nederlandstalig aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing stuurde naar een Franstalige belastingbetaler.

Brussel Fiscaliteit is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.) van toepassing is.

Een aanslagbiljet is een betrekking tussen de openbare diensten en een particulier.

Krachtens artikel 41, § 1 SWT, waarnaar artikel 32, § 1, 3de lid W. Brussel I.H. verwijst, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien het aanslagbiljet het eerste contact vormde tussen Brussel Fiscaliteit en de betrokkene, kon Brussel Fiscaliteit niet weten van welke taal betrokkene zich zou bediend hebben. Het aanslagbiljet moest aldus in het Nederlands worden gesteld aangezien de betrokkene zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied, zijnde de gemeente Wezembeek-Oppem.

De VCT is ontvankelijk doch ongegrond.

(Advies 50.422 van 15 februari 2019)

Wonen-Vlaanderen:

klacht tegen Wonen-Vlaanderen met betrekking tot de verzending van enkel in het Nederlands opgestelde documenten en de weigering om er een Franse vertaling van te voorzien.

In casu dient er een onderscheid gemaakt te worden tussen de twee types documenten waarvan sprake is in deze klacht:

1. De vordering.

Dit document behoort tot de strafvordering.

Om die reden is het taalgebruik in gerechtszaken van toepassing.

De SWT zijn dus *in casu* niet van toepassing.

De Commissie acht zichzelf ter zake dus onbevoegd wat betreft dit document.

2. De begeleidende brief.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is een begeleidende brief verstuurd naar een particulier een betrekking met een particulier in de zin van SWT.

Wonen-Vlaanderen is een dienst van het Vlaamse Gewest waarvan de werkkring het hele ambtsgebied van het gewest bestrijkt.

Artikel 36, § 2 GWIH bepaalt dat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op de diensten van de Vlaamse Executieve de taalregeling van toepassing is die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de betrekkingen met particulieren.

Bovenvermeld artikel verwijst naar artikel 12, derde lid SWT dat bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich wenden tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In casu is de klager echter niet gedomicilieerd in een gemeente die deel uitmaakt van het ambtsgebied van Wonen-Vlaanderen. Dientengevolge is de administratie in kwestie niet verplicht om de betrokkene te antwoorden in een andere taal dan die van het taalgebied waarin ze zich situeert.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.328 van 6 december 2019)

2.3 Berichten en mededelingen aan het publiek

De Lijn:

klacht tegen De Lijn inzake eentalige Nederlandse vermeldingen op bussen van verschillende lijnen terwijl deze in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest rondreden.

De Lijn is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring niet enkel het hele grondgebied van het Vlaamse Gewest maar ook de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bestrijkt.

De vermeldingen op bussen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De berichten en mededelingen van De Lijn dienen te worden gesteld in de taal of talen van de gemeenten van het ambtsgebied. (Advies 30.139 van 18 maart 1999, advies 38.191 van 24 oktober 2008, advies 43.215 van 14 september 2012, advies 49.245 van 8 december 2017 en advies 49.272 van 26 januari 2018).

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.035 van 11 juni 2019)

De Lijn:

klacht tegen De Lijn betreffende de aanwezigheid op haar website van een enkel in het Nederlands opgesteld artikel over toekomstige tram(bus)lijnen (Brabantnet).

De Lijn is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring niet enkel het hele grondgebied van het Vlaamse Gewest maar ook gemeenten van het Brusselse Gewest bestrijkt.

Een artikel op een website is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

In overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT, dienen de berichten en mededelingen van De Lijn te worden gesteld in de taal of talen van de gemeenten van het ambtsgebied (advies 30.139 van 18 maart 1999, advies 38.191 van 24 oktober 2008, advies 43.215 van 14 september 2012, advies 49.245 van 8 december 2017 en 49.272 van 26 januari 2018).

De drie nieuwe tram(bus)lijnen (Brabantnet) moeten voor een vlotte verbinding zorgen tussen de noordrand en de hoofdstad. Er komt een sneltram tussen Willebroek (provincie Antwerpen) en Brussel, een ringtrambus tussen « *Brussels Airport* » (Zaventem) en Jette (gemeente van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest) en een tram die Brussel-Noord met « *Brussels Airport* » zal verbinden (Zaventem).

In haar advies 48.243 van 22 september 2017, heeft de VCT het volgende gesteld betreffende een klacht tegen de nieuwe applicatie van De Lijn:

“Wanneer de Lijn buiten het ambtsgebied van het Vlaams Gewest optreedt, dient zij het taalgebruik van dat gebied te respecteren (zie: VCT 29 april 2011, nr. 43.003). Wanneer zij optreedt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, zal zij bijgevolg de gelijkwaardigheid van het Nederlands en het Frans in dat taalgebied moeten respecteren.

Dit betekent dat de informatie met betrekking tot de dienstverlening van de Lijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad op de applicatie in het Nederlands en het Frans beschikbaar moet zijn en dat de tickets voor deze dienstverlening in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in beide talen gekocht moeten kunnen worden door middel van de applicatie.”

De VCT bevestigt derhalve dit advies.

(Advies 51.071 [><1N] van 5 juli 2019)

Brusselse Agentschap voor de Onderneming (*hub.brussels*):
klacht tegen het Brusselse Agentschap voor de Onderneming (*hub.brussels*)
betreffende de aanwezigheid op haar website van Engelse termen die het Frans vervangen.

Hub.brussels is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering die onderworpen is aan artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.).

In toepassing van artikel 32, § 1 W. Brussel I.H. gebruiken de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het Nederlands en het Frans als administratieve taal.

Artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. stelt dat hoofdstuk V, afdeling 1 van de SWT van toepassing is op bovenvermelde diensten met uitzondering van de bepalingen met betrekking tot het gebruik van het Duits.

Een website is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 40, tweede lid SWT waarnaar artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. verwijst, worden de berichten en mededelingen die deze diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en het Frans gesteld en dit op gelijke voet.

Overeenkomstig de SWT had de website van *hub.brussels* derhalve in het Nederlands en in het Frans moeten worden opgesteld met inbegrip van de vervolgkeuzemenu's.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.083 van 5 juli 2019)

MIVB en Minister van Mobiliteit van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest:
klacht tegen de MIVB en tegen de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke
Regering, belast met Mobiliteit, Pascal Smet, betreffende de benaming van het
metrostation “Erasmus-Erasme”.

De naam van een metrostation is een bericht of mededeling aan het publiek.

Een metrostation is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring niet het gehele gebied van het Gewest bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, is deze dienst onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT.

Artikel 18 SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

De benaming van het metrostation "Erasmus-Erasme" is derhalve in overeenstemming met de SWT.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.166 van 5 juli 2019)

**MIVB:
eentalig Nederlandse vacature in de krant "Metro".**

De MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring niet het gehele grondgebied bestrijkt overeenkomstig artikel 33, § 1 W. Brussel I.H.

Met toepassing van artikel 33 W. Brussel I.H. waarin wordt verwezen naar artikel 35, b en naar artikel 18 SWT, stelt dergelijke dienst de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans. De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in de betrokken documenten moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype) (VCT-advies 49.249 van 17 november 2017).

Een vacature die in een krant op initiatief van de MIVB wordt gepubliceerd, is een bericht aan het publiek in de zin van de SWT.

De krant "Metro" die is belast met de publicatie van een vacature voor een administratie is een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen overeenkomstig artikel 1, § 1, 2° SWT.

Aangezien de krant "Metro" in het Frans en het Nederlands wordt uitgegeven, moet elke publicatie uitgaande van de MIVB in deze krant, tegelijkertijd in elk van de twee versies in de overeenkomstige taal worden gepubliceerd.

De publicatie had in de Franse versie van de krant "Metro" in het Frans moeten gebeuren.

De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.424 van 4 februari 2019)

**Parkeeragentschap van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest:
klacht met betrekking tot de website Parking.Brussels.**

Het Parkeeragentschap van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. stelt dat hoofdstuk V, afdeling 1 van de SWT van toepassing is op bovenvermelde diensten met uitzondering van de bepalingen met betrekking tot het gebruik van het Duits.

Een website is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 40, tweede lid SWT waarnaar artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. verwijst, worden de berichten en mededelingen die deze diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en het Frans gesteld en dit op gelijke voet.

De website van het parkeeragentschap 'parking.brussels' dient bijgevolg volledig in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld, met inbegrip van de folder 'parkeren in Jette' en de vermelding van plaats -en straatnamen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.235 van 23 oktober 2019)

**Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie:
eentalige Franse mededelingen op borden in de Leopold Wienerlaan in Watermaal-Bosvoorde met betrekking tot de verbouwing van de Residentie Sint-Anna.**

De diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) ressorteren onder het toepassingsgebied van artikel 32 W Brussel I.H. Uit dit artikel volgt dat het hoofdstuk V, afdeling 1 SWT op deze diensten van toepassing is, met uitzondering van de bepalingen betreffende het gebruik van het Duits.

De aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten (artikel 50 SWT).

In casu heeft de GGC de aannemer echter geen opdracht gegeven om dit bord te plaatsen. De rol van de GGC beperkt zich overigens louter tot het geven van een subsidiëring, dat niet kan worden gekwalificeerd worden als een aanstelling in de zin van artikel 50 SWT. Artikel 50 SWT is bijgevolg niet van toepassing waardoor de GGC niet de verplichting had om de aannemer van de verbouwingen te verbinden tot de naleving van de regels van de SWT.

Derhalve is de klacht ontvankelijk, maar ongegrond.

(Advies 50.077 van 25 januari 2019)

Brusselse Hoofdstedelijke Regering:

het gebruik van het Engels voor namen van websites van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (www.homegrade.brussels; www.greenbizz.brussels; www.fixmystreet.brussels; www.visit.brussels; www.coopcity.be; www.hub.brussels).

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT worden berichten en mededelingen die centrale diensten rechtstreeks richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld. Deze berichten en mededelingen dienen eveneens in het Duits aan het Duitssprekend publiek ter beschikking worden gesteld.

In toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestrijkt, eveneens onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk V, afdeling 1 SWT (met uitzondering van de bepalingen met betrekking tot het gebruik van het Duits) en daarmee dus ook aan het voormelde artikel 40, tweede lid SWT.

De VCT heeft meermaals geoordeeld dat websites berichten en mededelingen zijn aan het publiek en daardoor onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT, en ze heeft zich reeds uitgesproken over het gebruik van vreemde talen voor de domeinnamen.

De VCT heeft eveneens meermaals geoordeeld dat het gebruik van een merk- of productnaam in een andere taal dan de bestuursta(a)l(en) is toegestaan voor zover de aankondiging of het bericht zelf is gesteld overeenkomstig de SWT (VCT-adviezen nrs. 27.222 van 29 augustus 1996; 28.263/A/E/H/P/T van 27 februari 1997; 35.019 van 25 maart 2004; 43.074 van 9 december 2011; 44.011 van 9 november 2012 en 46.003 van 16 mei 2014).

Op basis van de informatie dat de VCT tijdens de bovenvermelde hoorzittingen heeft vernomen, stelt zij vast dat het gebruik van de extensie “.brussels” moet worden gekaderd als een belangrijk onderdeel van een citymarketingcampagne die het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft opgestart om het gewest zowel nationaal als internationaal te promoten.

Citymarketing is de verschillende samenhangende activiteiten die worden uitgevoerd om specifieke doelgroepen (bewoners, toeristen, bedrijven en studenten) aan te trekken of te behouden voor een bepaald gebied. Voorbeelden van zulke samenhangende activiteiten zijn logo's, verbeteren van infrastructuur, ... Gelet op de bijzondere context van het tweetalig karakter van het gebied Brussel-Hoofdstad, is de VCT evenwel van oordeel dat in de uitwerking van een citymarketing-concept de strikte gelijkheid van het Nederlands en het Frans gerespecteerd moet worden. Aangezien *in casu* de extensie “.brussels” een belangrijk onderdeel is van de citymarketingcampagne van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest waarvan de activiteiten één samenhangend en ondeelbaar geheel vormen, oordeelt de VCT dat de extensie “.brussels” een merknaam is waarvoor het gebruik van een andere taal dan het Nederlands en het Frans, zoals het Engels, is toegestaan.

Uit wat voorafgaat volgt dat de VCT de klacht met betrekking tot de namen van de betrokken websites ontvankelijk maar ongegrond acht.

(Advies [\leq 2N] 50.229a van 29 maart 2019)

Brussel Mobiliteit:
brochure met de Engelse vermelding “Be tomorrow, be brussels! 2018”.

Brussel-Mobiliteit is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering die onderworpen is aan artikel 32 W. Brussel I.H.

Met toepassing van artikel 32, § 1 W. Brussel I.H., gebruiken de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van het Verenigd College het Nederlands en het Frans als bestuurstaal.

Artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1 SWT van toepassing is op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd.

Een brochure is een bericht of mededeling bestemd voor het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT, waarnaar artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. verwijst, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld en dit op gelijke voet.

De VCT heeft meermaals geoordeeld dat het gebruik van een merk- of productnaam in een andere taal dan de bestuursta(a)l(en) is toegestaan voor zover de aankondiging of het bericht zelf is gesteld overeenkomstig de SWT (VCT-adviezen nrs. 27.222 van 29 augustus 1996; 28.263/A/E/H/P/T van 27 februari 1997; 35.019 van 25 maart 2004; 43.074 van 9 december 2011; 44.011 van 9 november 2012 en 46.003 van 16 mei 2014).

In haar advies nr. 43.074 van 9 december 2011 diende de VCT bijvoorbeeld te oordelen over de conformiteit met de SWT van campagneaffiches die deels in het Engels zijn gesteld (“*I bob you, Wie je graag ziet. Breng je veilig thuis*”; “*Boe! Met de moter. Laat je niet verrassen. Go for Zero!*”) en briefkaarten met aan de achterkant een Nederlandstalige tekst, maar aan de voorzijde Engelstalige slogans (“*Go for Zero!*”: “*Easy Rider*”, “*Queen of the Road*” en “*Superzero*”). De VCT heeft toen geoordeeld dat de affiches en briefkaarten in de eerste plaats gesteld zijn in het Nederlands. De Engelstalige slogans zijn geen vertaling van de Nederlandse tekst maar een uitdrukking of leus om de boodschap te benadrukken. De VCT oordeelde toen dat het gebruik van Engelstalige slogans niet als een overtreding van de SWT beschouwd kan worden.

In casu is de affiche in de eerste plaats gesteld in het Nederlands en het Frans. De Engelstalige slogan “*Be tomorrow, be brussels*” kan worden gekaderd als een onderdeel van een citymarketingcampagne die het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft opgestart om het gewest zowel nationaal als internationaal te promoten.

Citymarketing is de verschillende samenhangende activiteiten die worden uitgevoerd om specifieke doelgroepen (bewoners, toeristen, bedrijven en studenten) aan te trekken of te behouden voor een bepaald gebied. Voorbeelden van zulke samenhangende activiteiten zijn logo’s, verbeteren van infrastructuur, ... Gelet op de bijzondere context van het tweetalig karakter van het gebied Brussel-Hoofdstad, is de VCT evenwel van oordeel dat in de uitwerking van een citymarketing-concept de strikte gelijkheid van het Nederlands en het Frans gerespecteerd moet worden. Aangezien het gebruik van het Engels wordt beperkt tot de slogan en het bericht overeenkomstig de SWT gesteld is in het Nederlands en het Frans, oordeelt de VCT dat het gebruik van de Engelstalige slogan “*Be tomorrow, be brussels*” geen overtreding is van de SWT.

(Advies 50.421 van 29 maart 2019)

TEC Liège-Verviers:

klacht betreffende diens webpagina met informatie voor de reizigers over de werken op de lijn 139 (Visé-Aubel-Montzen-Welkenraedt).

De vervoermaatschappij TEC is een gedecentraliseerde dienst van de Waalse Regering waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van het Waalse Gewest bestrijkt overeenkomstig artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI).

In haar advies nr. 48.242 van 27 september 2017 betreffende een gelijkaardige problematiek, had de VCT het volgende gesteld:

“Wanneer de Lijn buiten het ambtsgebied van het Vlaamse Gewest optreedt, dient zij het taalgebruik van dat gebied te respecteren (zie: VCT 29 april 2011, nr. 43.003). Wanneer zij optreedt in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, zal zij bijgevolg de gelijkwaardigheid van het Nederlands en het Frans in dat taalgebied moeten respecteren.

Dit betekent dat de informatie met betrekking tot de dienstverlening van de Lijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad op de applicatie in het Nederlands en het Frans beschikbaar moet zijn en dat de tickets voor deze dienstverlening in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in beide talen gekocht moeten kunnen worden door middel van de applicatie.”

Naar analogie hiermee had de informatie die bestemd is voor de gebruikers van de lijn 139 (Visé-Aubel-Montzen-Welkenraedt) en gepubliceerd werd op de website van de *TEC Liège-Verviers*, integraal in het Nederlands en in het Frans beschikbaar moeten zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.262 van 27 september 2019)

De Lijn:

klacht tegen De Lijn betreffende het feit dat de informatie op het bestemmingsbord van de bus 170 ter hoogte van het Station Brussel Centraal enkel in het Nederlands verscheen.

De Lijn is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkring niet enkel het hele grondgebied van het Vlaamse Gewest maar ook gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestrijkt.

De vermeldingen op bussen zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

In overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT dienen de berichten en mededelingen van De Lijn in de taal of talen van de gemeenten van het ambtsgebied te worden gesteld.

De vermeldingen op bussen van De Lijn dienen derhalve uitsluitend in het Nederlands te worden opgesteld wanneer ze zich in het homogene Nederlandstalige grondgebied begeven, en in het Nederlands en in het Frans wanneer ze zich in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad begeven.

De informatie op het bestemmingsbord van buslijn 170 had in het Nederlands en in het Frans moeten verschijnen toen de bus ter hoogte van het Station Brussel Centraal op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest reed.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.178 van 20 september 2019)

MIVB:
klacht over uitspraak van de haltes ‘Pannenhuis’ en ‘Stokkel’.

De haltes ‘Pannenhuis’ en ‘Stokkel’ zouden bij de halteaanbiddingen met een voor Nederlandstaligen niet gekende uitspraak worden uitgesproken.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 W. Brussel I.H. vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De aankondigingen van de haltes ‘Pannenhuis’ en ‘Stokkel’ worden in het Nederlands en in het Frans afgeroepen.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.343 van 6 december 2019)

MIVB:
klacht tegen MIVB over de uitspraak van ‘Thurn en Taxis’.

De halte zou volgens klager dienen te worden uitgesproken als, fonetisch gespeld, ‘Toern’ in plaats van ‘Thurn’. Uit het mailverkeer met de klantendienst van de MIVB blijkt dat de MIVB ‘Thurn’ als courant hedendaags taalgebruik beschouwt.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De VCT stelt vast dat de halteaanbiddingen van de halte ‘Thurn en Taxis’ in het Nederlands en in het Frans worden afgeroepen.

De VCT acht de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.350 van 15 november 2019)

2.4 Getuigschriften, verklaringen en vergunningen

Osiris.Brussels:

affiche met betrekking tot werken werd enkel afgeleverd in het Frans.

Osiris.Brussels is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop overeenkomstig artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. onder meer hoofdstuk V, afdeling 1 SWT - de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd - van toepassing is.

Bij het aangaan van de werken heeft Proximus aan *Osiris.Brussels* een uitvoeringsvergunning gevraagd. Overeenkomstig artikel 42 SWT dient *Osiris.Brussels* zulke uitvoeringsvergunning op te stellen in die van de twee talen (Nederlands en Frans) waarvan de belanghebbende het gebruik vraagt.

Uit de inlichtingen van Proximus stelt de VCT vast dat het platform van *Osiris.Brussels* niet toeliet om het betrokken document tweetalig af te drukken hoewel Proximus dit uitdrukkelijk had gevraagd. Hierdoor schendt *Osiris.Brussels* artikel 42 SWT.

Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond ten aanzien van *Osiris.Brussels*.

(Advies 51.126 van 20 september 2019)

2.5 Taalkennis van het personeel

Brussel Mobiliteit:

taalkennisvereisten in hoofde van taxistewards.

Aangezien de taxistewards deel zullen uitmaken van het gewestelijke personeel van Brussel Mobiliteit, een bestuur van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel, en de taxistewards zelf hun opdrachten zullen uitvoeren op het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, is de VCT van oordeel dat de werkkring van de taxistewards het volledige grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest omvat.

Dit heeft tot gevolg dat artikel 32 W. Brussel I.H. van toepassing is op de taxistewards en niet artikel 33 W. Brussel I.H.

Artikel 32, tweede en derde lid W. Brussel I.H. bepaalt dat in de diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest waarvan de werkkring het gehele grondgebied van het gewest bestrijkt, niemand tot een ambt of een betrekking kan worden benoemd of bevorderd tenzij hij Nederlands of Frans kent, welke kennis wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1, derde lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, en dat deze diensten onderworpen zijn aan de regels van de SWT die van toepassing zijn op de centrale diensten, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd.

Hieruit volgt dat de taxistewards onderworpen zijn aan het wettelijk beginsel van de eentaligheid van de personeelsleden en de tweetaligheid van dienst en dat van de taxistewards niet de kennis van de tweede taal (het Nederlands of het Frans) kan worden vereist.

Derhalve is de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 50.355 van 25 januari 2019)

3. Gewestelijke diensten

3.1 Betrekkingen met particulieren

Dienst Jacht Limburg:

klacht tegen de Dienst Jacht Limburg betreffende het versturen van enkel in het Nederlands opgestelde documenten.

De documenten in kwestie bestaan uit een jachtverlof en een zendbrief.

Een jachtverlof is een getuigschrift in de zin van de SWT.

Een zendbrief is een betrekking met particulieren in de zin van de SWT.

De Dienst Jacht Limburg van de provincie Limburg is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a SWT.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, vierde en vijfde lid van de SWT gebruiken de gewestelijke diensten in hun betrekkingen met een particulier de taal die te dezer akte opgelegd is door de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier alsook in de taal die diezelfde plaatselijke diensten moeten gebruiken voor getuigschriften.

De gemeente Voeren is een taalgrensgemeente gevestigd op het grondgebied van het Nederlandse taalgebied.

Overeenkomstig artikel 12 SWT wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Overeenkomstig artikel 14, § 2, b SWT gebruiken diezelfde diensten, naar gelang van de wens van de belanghebbende, het Nederlands of het Frans, voor het opstellen van getuigschriften.

In dit geval is de klager Franstalig en kenden de betrokken diensten de taalvoorkeur van de betrokkene. Het jachtverlof en de zendbrief dienden dan ook in het Frans te zijn opgesteld.

De VCT acht de klacht aldus ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.322 van 15 november 2019)

Gouverneur van de provincie Limburg:

klacht betreffende het feit dat de Gouverneur van de provincie Limburg een brief in het Nederlands heeft geschreven als antwoord op een e-mail in het Frans van een inwoner van de gemeente Voeren.

Een brief is een betrekking met particulieren in die zin van de SWT.

De provincie Limburg is een regionale dienst in de zin van de SWT.

De gemeente Voeren is een taalgrensgemeente die zich in het Nederlandse taalgebied bevindt.

In casu had zich de klager in het Frans tot de gouverneur gewend. Het antwoord aan de klager had dus in het Frans en niet in het Nederlands moeten zijn opgesteld omdat de gouverneur de taalaanhorigheid van de betrokkene kende.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt echter akte van het feit dat het hier om een vergissing gaat en dat de klager in het Frans over de resultaten van de enquête zal geïnformeerd worden.

(Advies 50.447 van 15 februari 2019)

Provincie Limburg:

klacht van een Franstalige burger tegen de Provincie Limburg betreffende de ontvangst van een document (provinciale belastingaangifte-Herinnering) dat uitsluitend in het Nederlands is opgesteld.

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

(Advies 51.214 van 6 december 2019)

Provincie Limburg:

klacht van een Franstalige burger tegen de Provincie Limburg betreffende de ontvangst van een document (provinciale belastingaangifte) dat uitsluitend in het Nederlands is opgesteld.

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

(Advies 51.079 van 6 december 2019)

3.2 Berichten en mededelingen aan het publiek

Vennootschap Aquafin:

klacht betreffende de enkel in het Nederlands en het Engels beschikbare pagina van de website van de vennootschap Aquafin die aan de bevolking van Voeren informatie verschaft over de werken die bezig zijn.

De vennootschap Aquafin is onderworpen aan de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna SWT) aangezien ze een rechtspersoon is die concessiehouder is van een openbare dienst of die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het algemeen belang (artikel 1, § 1, 2° SWT).

Aangezien de zetel van Aquafin in Aartselaar gevestigd is en deze vennootschap enkel actief is in de opvang en behandeling van afvalwater, is deze een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a) SWT.

Een website is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, derde lid SWT “stelt de gewestelijke dienst de berichten en de mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt en de formulieren die hij op dezelfde wijze afgeeft, in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is”.

Bovenvermeld artikel verwijst naar artikel 11, § 1 SWT dat bepaalt dat “de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied stellen”.

Daarenboven bestaat er geen Engelse versie van de webpagina van de vennootschap Aquafin die aan de bevolking van Voeren informatie verschaft over de werken die bezig zijn.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.068 van 11 juni 2019)

Fluvius:

klacht van een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren tegen de website van Fluvius die enkel in het Nederlands beschikbaar is met inbegrip van het contactformulier.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 1° van de SWT, is de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (cvba) Fluvius een intercommunale die valt onder de toepassing van de SWT.

De cvba Fluvius heeft haar hoofdzetel in Melle en haar werkkring bestrijkt gemeenten uit het homogene Nederlandse taalgebied, Nederlandstalige taalgrensgemeenten en randgemeenten.

Zij is bijgevolg een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a) SWT.

Een website is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Conform artikel 34, § 1, derde lid SWT stellen de gewestelijke diensten waarvan de werkring, gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied, de berichten, mededelingen en formulieren, die ze rechtstreeks aan het publiek richten in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar hun zetel gevestigd is.

Overeenkomstig artikel 12 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied is gevestigd, uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren.

Aangezien de hoofdzetel van Fluvius in Melle, in de Provincie Oost-Vlaanderen en in het Nederlandstalig taalgebied, gevestigd is, dienen haar website alsook het contactformulier enkel in het Nederlands te worden opgesteld.

De klacht is ontvankelijk doch ongegrond.

(Advies 51.128 van 5 juli 2019)

4. Tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

4.1 Gewestelijke en plaatselijke niet-gemeentelijke diensten

4.1.1 Betrekkingen met particulieren

Lokale Politie Brussel-West:

uitnodiging tot verhoor opgemaakt in het Frans en niet in het Nederlands.

Als overheidsdiensten van de Staat en van de gemeenten is de lokale politie onderworpen aan de regeling van de SWT (artikel 1, § 1, 1° SWT).

Politiezones zijn ofwel plaatselijke diensten (ééngemeentezones) ofwel gewestelijke diensten (meergemeentezones) in de zin van de SWT (VCT 27 april 2018, nr. 50139).

Aangezien de politiezone Brussel-West bestaat uit de gemeenten Sint-Jans-Molenbeek, Jette, Ganshoren, Sint-Agatha-Berchem en Koekelberg, dient de politiezone Brussel-West te worden gekwalificeerd als een gewestelijke dienst.

Een “uitnodiging tot verhoor” is een betrekking met een particulier waarvan het gebruik van de talen wel wordt geregeld door de SWT.

Overeenkomstig artikel 35, § 1 SWT ressorteert iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring uitsluitend uit gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bestrijkt, zoals *in casu* de politiezone Brussel-West, onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Op grond van artikel 19 SWT dienen plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de gebruikte taal door de particulier gekend was bij de politiezone Brussel-West - de particulier had aan de politiezone immers meegedeeld dat hij de verkeersovertreding in het Nederlandse wenste te ontvangen – diende de politiezone Brussel-West de “uitnodiging tot verhoor” overeenkomstig de SWT in het Nederlands op te stellen.

Aangezien de politiezone Brussel-West deze “uitnodiging tot verhoor” heeft opgesteld in het Frans, is dit onderdeel van de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.037 van 29 maart 2019)

Examen centrum Schaarbeek:

klacht met betrekking tot een examen voor een rijbewijs BE.

De erkende centra voor de organisatie van de theoretische en praktische examens met het oog op het behalen van het rijbewijs dienen beschouwd te worden als diensten in de zin van artikel 1, § 1, 2°, en § 2, eerste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), *in casu* rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (cf. VCT-advies 42.122 van 22 juni 2011).

Het examen centrum in Schaarbeek is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1 SWT. Overeenkomstig datzelfde artikel ressorteren deze diensten onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Overeenkomstig artikel 19 SWT dient iedere plaatselijke dienst gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover deze taal het Nederlands of het Frans is.

Het rijexamen diende aldus in het Nederlands plaats te vinden.

Overeenkomstig artikel 58, eerste lid SWT zijn alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van de SWT, nietig. Overeenkomstig artikel 58, tweede lid SWT wordt, onverminderd de toepassing van artikel 61, § 4, derde lid SWT, de nietigheid van de handelingen en verordeningen vastgesteld op verzoek van iedere belanghebbende, hetzij door de overheid van wie de handelingen uitgaan, hetzij naar gelang van het geval en de rangorde van hun respectieve bevoegdheden, door de toezichthoudende overheid, de hoven en de rechtbanken of de Raad van State.

Een schending van de SWT treft de openbare orde en bijgevolg heeft de vaststelling van de nietigheid van het rijexamen een verplicht karakter. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering diende alzo de nietigheid van het rijexamen vast te stellen.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.299 van 15 november 2019)

Erasmusziekenhuis Anderlecht:

klacht met betrekking tot het niet in het Nederlands kunnen geholpen worden bij interventies van de MUG- en spoedgevallendienst.

Het Erasmusziekenhuis in Anderlecht is het academisch ziekenhuis van de Franstalige vrije universiteit Brussel "Université Libre de Bruxelles" en wordt aanzien als een privé-ziekenhuis dat in principe niet aan de SWT is onderworpen.

De MUG en de urgentiedienst van een privéziekenhuis vallen evenwel onder het toepassingsgebied van de SWT en moeten daarom zodanig zijn georganiseerd dat zij de taal kunnen eerbiedigen van de Nederlandstalige en Franstalige patiënten die hun worden toevertrouwd door de dienst 100/112 op grond van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening en het KB van 2 april 1966 tot organisatie hiervan.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.282 van 15 november 2019)

Erasmusziekenhuis Anderlecht:**klacht met betrekking tot het niet in het Nederlands kunnen geholpen worden bij interventies van de MUG- en spoedgevallendienst.**

Het Erasmusziekenhuis in Anderlecht is het academisch ziekenhuis van de Franstalige vrije universiteit Brussel "Université Libre de Bruxelles" en wordt aanzien als een privé-ziekenhuis dat in principe niet aan de SWT is onderworpen.

De MUG en de urgentiedienst van een privéziekenhuis vallen evenwel onder het toepassingsgebied van de SWT en moeten daarom zodanig zijn georganiseerd dat zij de taal kunnen eerbiedigen van de Nederlandstalige en Franstalige patiënten die hun worden toevertrouwd door de dienst 100/112 op grond van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening en het KB van 2 april 1966 tot organisatie hiervan.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.296 van 15 november 2019)

Kliniek Sint-Jan:**klacht met betrekking tot het feit dat de dokters en het verplegend personeel op de spoedafdeling de klager niet in het Nederlands konden helpen en wegens het sturen van een Franstalige factuur en verwijsbrief voor de huisarts.**

De Kliniek Sint-Jan is een privé-ziekenhuis dat in principe niet aan de SWT is onderworpen.

De MUG en de urgentiedienst van een privéziekenhuis vallen evenwel onder het toepassingsgebied van de SWT en moeten daarom zodanig zijn georganiseerd dat zij de taal kunnen eerbiedigen van de Nederlandstalige en Franstalige patiënten die hun worden toevertrouwd door de dienst 100/112 op grond van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening en het KB van 2 april 1966 tot organisatie hiervan.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.309 van 15 november 2019)

Ziekenhuis Joseph Bracops:**klacht betreffende spoeddienst ziekenhuis Joseph Bracops.**

Het ziekenhuis Joseph Bracops, onderdeel van het IRIS-netwerk, valt onder de toepassing van de wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW 's en, derhalve, onder de toepassing van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), meer bepaald de artikelen 17 tot 21 SWT.

Overeenkomstig artikel 19 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover deze het Nederlands of het Frans is.

De betrokkene diende aldus in het Nederlands te kunnen worden bediend.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond in zoverre dat, op het ogenblik dat de betrokkene aanwezig was, hij niet effectief een verpleger of dokter kon spreken die het Nederlands machtig was.

(Advies 50.439 van 25 januari 2019)

Vzw GBBW:

klacht betreffende Franstalige dienstverlening Brusselse Wachtdienst.

De vzw GBBW is aldus een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het algemeen belang, zoals bedoeld in artikel 1 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). De vzw GBBW is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1 SWT.

Overeenkomstig artikel 19 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. *In casu* hing de particulier al op nog voor hij zijn keuze kon maken. Aangezien bij het beluisteren van het keuzemenu de taal van de particulier nog niet bekend is, dient deze in beide talen te zijn ingericht, wat *in casu* ook het geval was.

De VCT oordeelt dat de vzw GBBW onderworpen is aan de SWT, doch dat de klacht feitelijk onjuist blijkt. De VCT acht de klacht bijgevolg ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 50.339 van 25 januari 2019)

4.1.2 Berichten en mededelingen aan het publiek

Lokale Politie Ukkel/W.-B./Oudergem:

tekst aan balie uitsluitend opgesteld in het Frans.

De Lokale Politie Ukkel W-B Oudergem is een gewestelijke dienst waarvan de werkring bestaat uit uitsluitend gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Overeenkomstig artikel 35, § 1, a SWT ressorteert zulke gewestelijke dienst onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Overeenkomstig artikel 18 SWT dienen berichten en mededelingen, zoals het betrokken document, te zijn opgesteld in het Nederlands en in het Frans. De twee talen moeten hierbij daadwerkelijk op voet van gelijkheid staan. Zo moet dezelfde tekst, in beide landstalen, gelijktijdig, integraal, en evenwaardig verschijnen.

Uit uw inlichtingen volgt dat het document oorspronkelijk zowel in het Nederlands en in het Frans was opgehangen en dat bij het aanbrengen van de nieuwe formulieren werd nagelaten om het Franse document te verwijderen. Hieruit volgt dat een andere informatie werd verspreid in het Nederlands dan in het Frans.

Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat het Franse document ondertussen werd verwijderd.

(Advies 51.190 van 20 september 2019)

NMBS:

klacht wegens het feit dat de nieuwe verlichte bewegwijzering in het station Brussel-Zuid steeds met voorrang aan het Frans is gesteld.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

De treinstations van de NMBS zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De bewegwijzering in de stations zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen, in de stations van Brussel-Hoofdstad, in navolging van artikel 18 SWT in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad staan beide talen per definitie op voet van gelijkheid maar, om te vermijden dat de indruk wordt gewekt dat één taal voorrang krijgt, moet er rekening worden gehouden met de volgorde van de talen in het bericht zodat niet altijd dezelfde taal als eerste wordt geplaatst. De bewegwijzering dient bijgevolg in alle Brusselse stations afwisselend met voorrang aan het Nederlands of aan het Frans te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.232 van 20 september 2019)

NMBS:

klacht met betrekking tot een audioaankondiging in het station Brussel-Zuid die in gebrekkig Nederlands werd ingesproken en affiches die op perron 1 van het station van Jette enkel in het Frans werden geplaatst.

De treinstations van de NMBS zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT.

De bedoelde audioaankondigingen en affiches zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen, in de stations van Brussel-Hoofdstad, in navolging van artikel 18 SWT in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

De audioaankondiging in kwestie werd in het Nederlands en in het Frans ingesproken. De klacht is op dit punt ontvankelijk maar ongegrond.

Volgens de vaste adviespraktijk van de VCT moet elk bericht gelijktijdig en met gelijke inhoud in het Nederlands en in het Frans worden weergegeven. De Nederlandstalige en de Franstalige versie van de affiches in het station van Jette waren te ver van elkaar verwijderd om gelijktijdig door de bezoekers van het station te worden waargenomen.

De klacht is op dit punt ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.263 van 23 oktober 2019)

Stad Brussel:
klacht betreffende de applicatie van ‘Villo!’.

De applicatie van het Brusselse deelfietsenplatform Villo!, uitgebaat door JCDecaux, gebruikt enkel de Franstalige benaming ‘Villo! Officiel’. De applicatie zelf is wel beschikbaar in de beide talen, het betreft dus enkel de naamgeving.

Met toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.) zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring het gehele gebied bestrijkt onderworpen aan hoofdstuk V, afdeling 1 (centrale diensten) SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd.

Krachtens de bepalingen van artikel 40, tweede lid SWT worden de berichten en mededelingen die deze diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De benaming van de applicatie ‘Villo!’ dient aldus zowel de Nederlandstalige term ‘officieel’ als de Franstalige term ‘officiel’ te bevatten.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.197 van 20 september 2019)

Leefmilieu Brussel:
klacht betreffende benaming ‘Tour en Taxis’.

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT moeten de berichten en mededelingen die Leefmilieu Brussel rechtstreeks aan het publiek richt, in het Nederlands en in het Frans zijn gesteld.

De Nederlandstalige tekst diende aldus de benaming ‘Thurn en Taxis’ te hanteren.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.124 van 5 juli 2019)

Politiezone Ukkel/W.B./Oudergem:
automatisch antwoordapparaat van wijkagent geeft enkel een Franstalig antwoord en niet een Nederlandstalig.

Het bureau van een wijkinspecteur is een plaatselijke dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Plaatselijke diensten gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad dienen overeenkomstig artikel 18, eerste lid SWT hun berichten en mededelingen te stellen in het Nederlands en het Frans.

Aangezien het automatisch antwoordapparaat maar in één taal vroeg aan de beller om een boodschap in te spreken, is de klacht ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat de fout het gevolg is van een door “Irisnet” geleverde module en dat “Irisnet” onmiddellijk belast werd met het ondernemen van de nodige stappen om de module in beide landstalen aan te bieden.

(Advies 50.356 van 25 januari 2019)

4.1.3 Getuigschriften, verklaringen en vergunningen

NMBS:

klacht met betrekking tot Duitstalige 'Rail Pass'.

Een Duitstalige 'Rail Pass', aangekocht in het station van Brussel-Centraal, vermeldde de Franstalige benaming 'Bruxelles-Central', alsook gebruikte het Duitstalige betalingsbewijs de Franstalige benamingen voor de naam en het adres van de NMBS.

Een vervoersbewijs zoals een 'Rail Pass' dient gekwalificeerd te worden als een getuigschrift in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Het station Brussel-Centraal is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

De plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad stellen de getuigschriften die aan de particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de wens van de belanghebbende (artikel 20, § 1 SWT).

Bijgevolg dient het station Brussel-Centraal, bij wijze van een bemand loket dan wel van automatische ticketmachines, alle vervoersbewijzen in ofwel het Nederlands ofwel het Frans af te leveren, naargelang van de wens van de belanghebbende. Het is aldus niet toegestaan om Duitstalige vervoersbewijzen af te leveren in het station Brussel-Centraal.

Naar analogie met artikel 11, § 3 SWT is het wel mogelijk om de informatieschermen van de automatische ticketmachines in tenminste de drie landstalen op te stellen voor toeristen, de vervoersbewijzen zelf dienen echter enkel in het Nederlands of het Frans afgeleverd te worden, naargelang de wens van de belanghebbende.

De VCT acht de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.240 van 20 september 2019)

MIVB:

klacht betreffende een aankoopbewijs afgeleverd door de MIVB aan een Franstalige burger met vermeldingen in het Nederlands, onder andere "Betaland abo 65+".

De MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt.

Een aankoopbewijs is een getuigschrift in de zin van de SWT.

Artikel 33, § 1 W. Brussel I.H. verwijst naar artikel 20, § 1 SWT dat het volgende bepaalt: "De plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, stellen de akten die de particulieren betreffen alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, die aan de particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende."

Aangezien het aankoopbewijs bestemd was voor een Franstalige burger, had het volledig en enkel in het Frans moeten zijn opgesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.024 van 29 maart 2019)

4.1.4 Taalkennis van het personeel

Lokale Politie Brussel-West: taalkennis in hoofde van politieambtenaar.

Als overheidsdiensten van de Staat en van de gemeenten is de lokale politie onderworpen aan de regeling van de SWT (artikel 1, § 1, 1° SWT).

Politiezones zijn ofwel plaatselijke diensten (ééngemeentezones) ofwel gewestelijke diensten (meergemeentezones) in de zin van de SWT (VCT 27 april 2018, nr. 50139).

Aangezien de politiezone Brussel-West bestaat uit de gemeenten Sint-Jans-Molenbeek, Jette, Ganshoren, Sint-Agatha-Berchem en Koekelberg, dient de politiezone Brussel-West te worden gekwalificeerd als een gewestelijke dienst.

Overeenkomstig artikel 38, § 4 SWT geldt voor het personeel van de in artikel 35, § 1 SWT bedoelde diensten, zoals de politiezone Brussel-West, de bepalingen van de SWT die toepassing vinden op het personeel van de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Op grond van artikel 21, § 2 SWT dient iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad de schriftelijke elementaire kennis bewijzen van de tweede taal.

Op grond van artikel 21, § 5 SWT kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of een betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een examen dat aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Voor zover de betrokken politieambtenaar niet aan de hand van een examen heeft bewezen dat zij de kennis heeft van de tweede taal, het Nederlands, zoals vereist in artikel 21, §§ 2 en 5 SWT, is haar tewerkstelling in de politiezone Brussel-West in strijd met de SWT.

De VCT neemt akte van het feit dat de politiezone Brussel-West zijn medewerkers aanmoedigt om de tweede taal te leren en tracht om elke burger bij te staan in een van de landstalen, maar wil er bijkomend op wijzen dat de kennis van de tweede taal wettelijk wordt opgelegd om tewerkgesteld te kunnen worden in een politiezone die bestaat uit een of meerdere gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

(Advies 51.037 van 29 maart 2019)

4.2 Gemeentelijke plaatselijke diensten, OCMW - Brusselse agglomeratie

4.2.1 Behandeling in binnendienst

Gemeente Ganshoren:

twee klachten met betrekking tot het taalgebruik in de gemeenteraad.

- 1. het niet voorzien van een vertaling bij vragen en tussenkomsten van de gemeenteraadsleden.**
- 2. het niet integraal tweetalig zijn van de proces-verbalen en de uitnodigingen voor de gemeenteraad.**

De gemeenteraad van Ganshoren is een plaatselijke dienst.

Omdat de mondelinge betrekkingen in de schoot van de gemeenteraden niet uitdrukkelijk geregeld zijn in de SWT, is het mondelinge taalgebruik bij de debatten in de gemeenteraad vrij, zowel tijdens de geheime als tijdens de openbare vergaderingen.

Verder zijn gemeenteraadsleden openbare mandatarissen waarvoor geen enkele wetsbepaling eist dat zij beide talen waarvan het gebruik erkend is in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, begrijpen of spreken.

Welke taal ook gebruikt wordt in de debatten van de gemeenteraad, het taalverschil kan geen invloed uitoefenen op de normale werking van de gemeenteraad.

Elk raadslid moet niet alleen in zijn taal (het Nederlands of het Frans) aan die debatten kunnen deelnemen, maar heeft ook het recht om een antwoord op zijn vragen in zijn taal te ontvangen en heeft bovendien het recht om begrepen te worden door alle leden van deze raad, ook diegenen die zijn taal niet zouden kennen of spreken.

De door de bevoegde schepen bijkomende mondelinge toelichtingen van de agendapunten van de gemeenteraad moeten door alle gemeenteraadsleden kunnen worden verstaan, opdat ze met kennis van alle zaken zouden kunnen stemmen over de geagendeerde aangelegenheden. In een tweetalig vertegenwoordigend orgaan, zoals een gemeenteraad, kan dit alleen als er iemand aanwezig is die voor de vertaling kan instaan van de mondelinge inlichtingen, zoals een ambtenaar.

Alle punten die op de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraden staan ingeschreven, zijn voor alle gemeenteraadsleden van belang, ongeacht hun taalaanhorigheid.

Elk gemeenteraadslid moet, om zijn mandaat normaal te vervullen, in alle gevallen, niet alleen de oproeping maar ook alle punten die op de agenda staan ingeschreven, evenals de verslagen en documenten die door het College aan de Raad worden overgemaakt, in zijn eigen taal ontvangen.

De klachten zijn ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.049-51.050 van 5 juli 2019)

Gemeente Sint-Joost-Ten-Node:

klacht met betrekking tot verslagen van de gemeenteraad van Sint-Joost-ten-Node.

De VCT heeft in haar adviespraktijk geoordeeld dat alle punten die op de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraden staan ingeschreven, voor alle gemeenteraadsleden van belang zijn, ongeacht hun taalaanhorigheid (zie: VCT-adviezen nrs. 1526 van 22 september 1966; 1708 van 19 januari 1967; 22.140 van 13 december 1990; 30.316 van 18 maart 1999; 30.332-30.333 van 20 mei 1999). En dat in de gemeenten Brussel-Hoofdstad, elke gemeenteraadslid derhalve, om zijn mandaat normaal te vervullen, in alle gevallen, niet alleen de oproeping maar ook alle punten die op de agenda staan ingeschreven, evenals de verslagen en documenten die door het College aan de Raad worden overgemaakt, in zijn eigen taal moet ontvangen (zie: VCT-adviezen nrs. 1444 van 12 januari 1967; 1526 van 22 september 1966; 1708 van 19 januari 1967; 22.140 van 13 december 1990; 25.127 van 16 februari 1995; 30.316 van 18 maart 1999; 30.332-30.333 van 20 mei 1999; 31.119 van 14 december 2000; 32.066 van 12 oktober 2001; 33.130 van 14 maart 2002; 37.224 van 11 mei 2006; 40.195 van 30 oktober 2009; 45.093 van 13 september 2013).

Aangezien het proces-verbaal enkel in het Frans worden overgemaakt aan de gemeenteraadsleden, is de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.261 van 15 november 2019)

Gemeente Ganshoren:

klacht met betrekking tot eentalig Frans bord (SIPPT) aan gemeentehuis.

Het bord in kwestie is een onderrichting aan het personeel en dient in een plaatselijke dienst van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, in navolging van artikel 17, § 2, SWT, in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.316 van 6 december 2019)

4.2.2 Betrekkingen met particulieren

OCMW Ukkel:

de afgifte van een Franstalige lijst met rusthuizen aan een Nederlandstalige.

Het volledige gesprek met in begrip van de meegegeven documenten dienen te worden beschouwd als een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 19 SWT dient iedere plaatselijke dienst in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad – waaronder het OCMW Ukkel – in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien het om een Nederlandstalige persoon ging, diende de lijst van de rusthuizen in het Nederlands gesteld te worden meegegeven.

Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.194 van 20 september 2019)

OCMW Ukkel:

gebrekkige Nederlandstalige dienstverlening door onthaalbediende van Brugmann Rusthuis.

Het OCMW van Ukkel is een plaatselijke dienst dat gelegen is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 19 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Het Nederlands en het Frans dienen hierbij daadwerkelijk op voet van gelijkheid staan. Zo moet het onthaal voor Nederlandstaligen en Franstaligen op een gelijkaardige wijze gebeuren.

Aangezien de klager niet onmiddellijk te woord kon worden gestaan in het Nederlands en er een collega diende te worden bijgehaald, gebeurde het onthaal voor Nederlandstaligen en Franstaligen niet op een gelijkaardige wijze. Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt wel akte van het feit dat de gebrekkige Nederlandstalige dienstverlening het gevolg is van een opeenvolging van omstandigheden en dat het OCMW van Ukkel alle stappen heeft ondernomen om een Nederlandstalige dienstverlening tot stand te brengen.

Overeenkomstig artikel 21, § 5 SWT kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of een betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij niet door middel van een examen er mondeling van laat blijken dat hij aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis van de tweede taal.

Volgens uw inlichtingen voldoen drie van uw onthaalbedienden niet aan deze wettelijke vereisten van artikel 21, § 5 SWT. De vereiste kennis dient immers bewezen te worden voor de benoeming en het taalcertificaat artikel 8 bewijst enkel de passieve kennis van de tweede taal zoals vereist in artikel 21, § 2 SWT en niet de mondelinge actieve kennis van de tweede taal die wel wordt opgelegd door artikel 21, § 5 SWT.

De VCT neemt wel akte van het feit dat de stappen worden ondernomen opdat uw personeel voldoet aan de taalkennisvereisten zoals vastgelegd in de SWT.

(Advies 51.192 van 20 september 2019)

Gemeente Jette:

klacht met betrekking tot het afstempelen van oproepingsbrieven in de stembureaus.

Stembureaus zijn plaatselijke diensten in de zin van artikel 9 SWT.

Het afstempelen van een oproepingsbrief als bewijs van stemming bij volmacht is een betrekking met een particulier.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt iedere plaatselijke dienst van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT).

De oproepingsbrieven van de volmachtgevers en de volmachthouders in kwestie dienden in het Nederlands te worden afgestempeld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.172 van 20 september 2019)

Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap Oudergem:

klacht betreffende het sturen van een F. brief aan een N. particulier.

Het Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap van Oudergem is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in de zin van de SWT.

Met toepassing van artikel 19 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De taalaanhorigheid van de klager was gekend aangezien Actiris zijn gegevens aan het P.W.A. had overgemaakt.

Het P.W.A. diende de bewuste brief in het Nederlands aan de klager te sturen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.179 van 20 september 2019)

Gemeente Ganshoren:

klacht met betrekking tot het zwembad 'Nereus'.

De vzw "Sport, Cultuur en Vrije Tijd Ganshoren" en het zwembad "Nereus", dat door de vzw wordt uitgebaat, zijn onderworpen aan de SWT en dienen voor hun betrekkingen met particulieren dezelfde taal te gebruiken als deze die is opgelegd aan de gemeente Ganshoren.

Als plaatselijke dienst gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad dient het gemeentebestuur van Ganshoren, overeenkomstig artikel 19 SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wanneer de taalaanhorigheid van de particulier niet gekend is, dient het gemeentebestuur van Ganshoren zich zowel in het Nederlands als het Frans tot de particulier te richten.

De klacht is ontvankelijk en gegrond in zoverre de klager enkel in het Frans werd begroet.

(Advies 51.314 van 6 december 2019)

Gemeente Ganshoren:
klacht met betrekking tot taalgebruik personeel.

Als plaatselijke dienst gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad dient het gemeentebestuur van Ganshoren, overeenkomstig artikel 19 SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wanneer de taalaanhorigheid van de particulier niet gekend is dient het gemeentebestuur van Ganshoren zich zowel in het Nederlands als het Frans tot de particulier te richten.

De klacht is ontvankelijk en gegrond in zoverre de klager enkel in het Frans werd begroet.

(Advies 51.317 van 6 december 2019)

4.2.3 Berichten en mededelingen aan het publiek

Gemeente Oudergem:
vacatures uitsluitend opgesteld in het Frans.

Overeenkomstig artikel 18, eerste lid SWT dienen de plaatselijke diensten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, waaronder de gemeente Oudergem, hun berichten en mededelingen te stellen in het Nederlands en het Frans.

De vacatures op de website van de gemeente Oudergem dienden derhalve te worden gepubliceerd in het Nederlands op de Nederlandse versie van de website en in het Frans op de Franse versie van de website.

De klacht is aldus ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.052 van 11 juni 2019)

Gemeente Ukkel:
enkel Franstalige informatie op automaat voor pasfoto's.

De gemeente Ukkel is een plaatselijke dienst die gelegen is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 18, eerste lid SWT dienen berichten en mededelingen door plaatselijke diensten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn te gebeuren in het Nederlands en in het Frans.

Hieruit volgt dat de automaat zowel Franstalige als Nederlandstalige informatie diende te bevatten. Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat deze fout werd rechtgezet.

(Advies 51.189 van 5 juli 2019)

OCMW Ukkel:
uitsluitend Franstalige website.

Het OCMW Ukkel is een plaatselijke dienst gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 18 SWT dienen de plaatselijke diensten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn hun berichten en mededelingen te stellen in het Nederlands en het Frans. De twee talen moeten hierbij daadwerkelijk op voet van gelijkheid staan. Zo moet dezelfde tekst, in beide landstalen, gelijktijdig, integraal, en evenwaardig verschijnen.

De website van het OCMW Ukkel diende dus gelijktijdig, integraal en evenwaardig zowel in het Nederlands als in het Frans verschenen te zijn. Aangezien de website niet volledig in het Nederlands beschikbaar was, was dit echter niet het geval voor de website. Derhalve is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.193 van 20 september 2019)

Gemeente Ukkel:
klacht betreffende het zwembad Longchamp te Ukkel.

Aan de onthaalbalie van het zwembad Longchamp te Ukkel hangen verschillende uitsluitend Franstalige teksten. Het betreft onder meer informatie met betrekking tot bepaalde voordeeltarieven, zwemscholen, en de verkoop van oordoppen.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De verschillende affiches en opschriften dienden aldus in zowel het Nederlands als het Frans te zijn gesteld.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.191 van 23 oktober 2019)

Stad Brussel:
klacht betreffende het gebruik van het logo 'BXL'.

De affiches betreffende de expo 'Beautiful Lace & Carine Gilson' in het Mode en Kantmuseum maken gebruik van het logo 'BXL', zonder de bijhorende tekst.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De VCT is, zoals in de adviezen 47.143 en 47.161 van 30 oktober 2015, van oordeel dat de vermelding 'BXL' op zich niet alleen als logo kan voorkomen op om het even welke drager, maar vergezeld dient te gaan van de woorden "La Ville – De Stad" om het tweetalige karakter van de stad Brussel te onderstrepen.

Zij herinnert eraan dat voorgaande adviezen met betrekking tot het logo van Brussel-Stad niet enkel van toepassing zijn op Brussel-Stad zelf maar ook op rechtspersonen die ervan afhangen (zie VCT-advies 50.284 van 23 november 2018).

De VCT stelt vast dat het logo van de stad Brussel met afkorting 'BXL', zonder de vermelding van de tweetalige baseline, voorkomt in de communicatie van de stad op de affiches betreffende de expo 'Beautiful Lace & Carine Gilson' in het Mode en Kantmuseum

Zij acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.246 van 23 oktober 2019)

Stad Brussel:
klacht betreffende het logo van de Stad Brussel met afkorting 'BXL'.

Het logo van de Stad Brussel is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT en dient overeenkomstig artikel 18 SWT in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

De vermelding 'BXL' op zich kan niet alleen als logo voorkomen op om het even welke drager, maar dient vergezeld te gaan van de woorden "La Ville – De Stad" om het tweetalige karakter van de stad Brussel te onderstrepen.

In de communicatie uitgaande van de administratie van de Stad Brussel, worden de richtlijnen betreffende het gebruik van het logo, waaronder de vermelding van de tweetalige baseline, nageleefd. Op de websites van de gemeentelijke vzw's Ondernemen.brucity, GIAL, Bravvo en Ateliers des Tanneurs komt de afkorting 'BXL' voor zonder vermelding van de tweetalige baseline "La Ville – De Stad".

Met betrekking tot deze gemeentelijke vzw's is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.046 van 29 maart 2019)

Gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe:

4 klachten met betrekking tot eentalig Franse brochures en eentalig Franse vermeldingen op infoborden in het gemeentehuis.

Infoborden en brochures zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld (artikel 18 SWT).

De woorden 'in het Nederlands en in het Frans' moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

De klachten zijn ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.030-031-032-039 van 5 juli 2019)

Gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe:

klacht tegen eentalig Franse vermelding op wegwijzer.

Wegwijzers zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld (artikel 18 SWT).

De bewuste wegwijzer is niet volledig in het Nederlands en in het Frans gesteld aangezien de wijk 'Sterrenbeelden' enkel met zijn Franstalige benaming 'Constellations' wordt vermeld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.038 van 5 juli 2019)

Gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe:

slechts eentalig Franse exemplaren van het gemeentelijk tijdschrift 'Wolu Info' aan de onthaalbalie van het gemeentehuis.

"Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels.

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied."

Niet-gepersonaliseerde uitgave en verspreiding van twee eentalige gemeentebladen (een Nederlandstalige versie en een Franstalige versie met ongelijke inhoud), zoals bevestigd in de brief van de gemeente, houden een schending in van artikel 18 SWT en van de vaste rechtspraak van de VCT betreffende de gemeentelijke informatiebladen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.040 van 5 juli 2019)

**Gemeente Sint-Gillis:
klacht met betrekking tot facebookpagina.**

De berichten die op een facebookpagina worden geplaatst zijn hoofdzakelijk berichten en mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en het Frans, en dit op strikte voet van gelijkheid.

Een gemeente uit het tweetalige taalgebied Brussel-Hoofdstad moet haar berichten dus in zowel het Nederlands als het Frans stellen. De gemeente kan één tweetalige facebookpagina inrichten die alle berichten in beide talen plaatst. Dit kan gebeuren door één tweetalig bericht te plaatsen of door op twee afzonderlijke, ééntalige berichten op hetzelfde moment te plaatsen.

Er moet rekening gehouden worden met de volgorde van de talen in het bericht zodat niet altijd dezelfde taal als eerste wordt geplaatst, dit om te vermijden dat de indruk wordt gewekt dat één taal voorrang krijgt. Hetzelfde principe geldt voor de afzonderlijke berichten.

Het is ook toegestaan om twee afzonderlijke facebookpagina's in te richten, één Nederlandstalig en één Franstalig, op voorwaarde dat de volledige inhoud van de twee pagina's dezelfde is en de informatie gelijktijdig wordt geplaatst. De mededelingen en berichten op de sociale media fungeren als een digitale versie van hun normale activiteiten. Deze berichten en mededelingen moeten aldus op dezelfde manier behandeld worden als ware zij een analoge versie.

Het is mogelijk dat de facebookpagina of een van beide facebookpagina's wordt vermeld of rechtstreeks wordt aangesproken in het bericht van een particulier. In dit geval moeten we spreken van een betrekking met een particulier in de zin van artikel 19 SWT, er vindt immers een geïndividualiseerd contact plaats. De gemeente richt zich dan tot de particulier in de taal die deze gebruikt heeft in zijn bericht. Het maakt niet uit tot welke van beide pagina's de particulier zich richt, aangezien de activiteiten van de gemeente op de sociale media moeten worden beschouwd als een digitale versie van hun normale activiteiten. Hoewel het om bovenvermelde overwegingen inzake de berichten en de mededelingen dus is toegestaan om twee afzonderlijke pagina's in te richten, mogen deze niet fungeren als ware deze een Nederlandstalig en een Franstalig loket. Een bericht dat in het Nederlands is opgesteld maar gericht wordt aan de Franstalige facebookpagina zal dus in het Nederlands beantwoord moeten worden door een van beide accounts van de gemeente, en *vice versa*.

De VCT merkt echter op dat de regeling in bovenstaande alinea niet tot gevolg mag hebben dat belangrijke informatie van algemeen belang enkel in één taal beschikbaar wordt gesteld. Met andere woorden, de loutere vermelding van een particulier in een bericht sluit niet uit dat de informatie toch een mededeling betreft in de zin van de SWT, dit om misbruik van vernoemde regeling uit te sluiten.

Het is niet aan de VCT om over de opportuniteit van de communicatie op de sociale media te oordelen, het kan immers dat een gemeente niet wenst te reageren op de berichten waarin zij vermeld wordt. Wel herinnert de VCT eraan dat er een consequent beleid gevoerd moet worden om de gelijkheid van het Nederlands en het Frans in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad te waarborgen. Een situatie waarin meestal wordt gereageerd op de berichten die in een van beide talen worden gesteld terwijl er zelden wordt gereageerd op de berichten die in de andere taal worden gesteld, zou een overtreding van de SWT inhouden.

Het is op Facebook ook mogelijk om berichten te delen, met andere woorden de gemeente kan een bericht dat door een derde, een particulier of zelfs een andere administratie werd geplaatst, ook op haar eigen account delen zodat dit bericht ook zichtbaar is voor al haar eigen volgers. De gemeente blijft ook voor deze gedeelde berichten onderworpen aan de SWT.

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste adviespraktijk van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren. Voor de pagina(s) van de gemeente betekent dit concreet dat alle gedeelde berichten ook in zowel het Nederlands als het Frans gesteld dienen te worden. Desnoods moet de gemeente het eentalig bericht van een derde zelf vertalen naar de andere taal. De gemeente kan immers niet een derde, die recht heeft op het vrije taalgebruik, inroepen als verantwoording voor een overtreding van de SWT.

Dit betekent echter niet dat de gemeente verplicht is om de volledige inhoud te vertalen, het betreft enkel de tekst van het gedeelde bericht zelf. Indien er bijvoorbeeld een bijlage wordt gedeeld, moet niet de inhoud van de bijlage zelf worden vertaald, in zoverre echter die bijlage niet afkomstig is van een andere overheid en/of de inhoud ervan het algemeen belang niet aangaat.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 van de SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied". De gemeente kan dus wel eentalige berichten opstellen met betrekking tot de monoculturele instellingen, deze berichten moeten niet vertaald worden.

Met betrekking tot de tweetalige berichten is de klacht ontvankelijk en gegrond wat de eentalig Franse begeleidende teksten bij de afbeeldingen betreft. De eentalig Franse berichten mochten met toepassing van artikel 22 SWT, enkel in het Frans worden gepost. De klacht is ten aanzien van deze berichten ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.078 van 20 september 2019)

Gemeente Ukkel:
klacht met betrekking tot mededelingen in het gemeentehuis.

Plattegronden die ter beschikking van de bezoekers van het gemeentehuis van Ukkel worden gesteld, alsook vermeldingen op borden en informatieschermen, zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Als plaatselijke dienst gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad dient het gemeentebestuur van Ukkel, overeenkomstig artikel 18, eerste lid SWT, zijn berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans te stellen.

De plattegronden en informatieborden-en schermen in kwestie dienden in het Nederlands en het Frans te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.175-176-177 van 20 september 2019)

Gemeente Watermaal-Bosvoorde:
klacht met betrekking tot de website van de gemeente.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en het Frans.

Een gemeente uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moet haar berichten zowel in het Nederlands als het Frans op haar website plaatsen. De Nederlandstalige versie en de Franstalige versie van elk bericht moet gelijktijdig en met een gelijke inhoud worden weergegeven.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.238 van 20 september 2019)

Stad Brussel:
klacht wegens het plaatsen van berichten op YouTube waarin het logo met afkorting 'BXL' voorkomt zonder vermelding van de tweetalige baselijn.

Het logo van Brussel-stad is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT en dient overeenkomstig artikel 18 SWT in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

De vermelding 'BXL' kan op zich niet alleen als logo voorkomen op om het even welke drager, maar dient vergezeld te gaan van de woorden "La Ville – De Stad" om het tweetalige karakter van de stad Brussel te onderstrepen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.206 van 23 oktober 2019)

Stad Brussel:

klacht tegen de stad Brussel met betrekking tot het gebruik van de afkorting 'BXL' in benamingen van evenementen die ze organiseert, zoals 'BXL Tour'.

De benaming van een evenement dat door de stad Brussel wordt georganiseerd is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT en dient overeenkomstig artikel 18 SWT in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

Bij het gebruik van het logo 'BXL' dient steevast een tweetalig onderschrift te worden gebruikt. Naar analogie met die rechtspraak dient ook 'BXL Tour' een Nederlandstalig equivalent te hebben zoals 'BXL Ronde'.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.207 van 23 oktober 2019)

Gemeente Koekelberg:

klacht met betrekking tot eentalig Franse brochure.

Krachtens artikel 18 SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels.

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied."

De brochure in kwestie is een uitgave van de dienst Franse Cultuur van de gemeente en mag met toepassing van artikel 22 SWT, eentalig Frans worden uitgegeven en verspreid.

De klacht is ontvankelijk, maar ongegrond.

(Advies 51.227 van 23 oktober 2019)

Stad Brussel:

klacht betreffende het logo met afkorting 'BXL' en ééntalig Franstalige opschriften.

Het logo is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Zij herinnert eraan dat voorgaande adviezen met betrekking tot het logo van Brussel-Stad niet enkel van toepassing zijn op Brussel-Stad zelf maar ook op rechtspersonen die ervan afhangen (zie VCT-advies 50.284 van 23 november 2018).

De vzw explore.brussels is, voor zover de VCT uit het dossier kan opmaken, een private vereniging die subsidies ontvangt van onder meer de Stad Brussel. Explore.brussels is bijgevolg niet onderworpen aan de SWT.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond wat betreft het gebruik van het onvolledige logo 'BXL' op de Facebookpagina van de Stad Brussel en op de website van de preventiedienst van de Stad Brussel.

De VCT acht de klacht eveneens ontvankelijk en gegrond wat betreft de enkel in het Frans gestelde plaatsnamen.

De VCT acht de klacht ontvankelijk maar ongegrond wat betreft de Facebookpagina van explore.brussels.

(Advies 51.295 van 15 november 2019)

Stad Brussel:

klacht betreffende het gebruik van eentalig Franstalige opschriften op www.brusselsgranddepart.com.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Wat betreft de termen 'Grand Départ', 'La Grande Boucle', en 'Tour de France', gaat het om verschillende merknamen waarbij die eerste twee termen inderdaad geen equivalente vertaling in het Nederlands hebben. In het geval van de term 'Tour de France' is de vertaling 'Ronde van Frankrijk' wel mogelijk. De VCT erkent echter dat in dit specifieke geval het gebruik van de Franse taal ook een vorm van herkenning biedt aan de Nederlandstalige inwoners in de zin dat het gebruik van de term '(de) Tour' onmiddellijk herkenbaar is als de Ronde van Frankrijk op dezelfde wijze dat bijvoorbeeld '(de) Vuelta' als de Ronde van Spanje herkenbaar is.

Wat betreft het 'Fête de la Musique' dat wordt georganiseerd door de Franstalige Gemeenschap kan een beroep worden gedaan op artikel 22 SWT, in zoverre dit evenement enkel de Franstalige inwoners van Brussel interesseert, maar in dat geval heeft de promotie van dit evenement geen plaats op de Nederlandstalige versie van de vermelde website.

Wat betreft 'BXL Tour' kan het feit dat 'Tour' en 'Toer' homoniemen zijn geen rechtvaardiging bieden voor het gebruik van enkel de Franstalige benaming. Ten eerste is er naast het auditieve aspect ook het visuele aspect waarbij enkel de Franstalige benaming wordt gebruikt. Ten tweede heeft de VCT de vaste rechtspraak dat bij het gebruik van het logo 'BXL' stevast een tweetalig onderschrift dient

te worden gebruikt. Naar analogie met die rechtspraak dient ook 'BXL Tour' een Nederlandstalig equivalent te hebben zoals 'Ronde'.

De VCT acht de klacht ontvankelijk maar ongegrond wat betreft het gebruik van de termen 'Grand Départ' en 'La Grande Boucle'.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond wat betreft het gebruik van de termen 'Tour de France', 'Fête de la Musique' en 'BXL Tour'.

(Advies 51.186 van 20 september 2019)

Stad Brussel:

klacht betreffende het gebruik van het logo 'BXL'.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De VCT stelt vast dat op de Facebook-pagina van de Stad Brussel enkel de vermelding 'BXL' voorkomt, zonder de vermelding van de tweetalige baseline. Dit laatste stemt niet overeen met het in voorgaande adviezen vermelde standpunt van de Stad Brussel dat aan het gebruik van het city marketinglogo zelf strikte richtlijnen zijn verbonden. Zo moet het logo verschijnen met de tweetalige baseline "Notre ville - Onze stad" om het tweetalige karakter van de stad Brussel te onderstrepen.

De VCT is, zoals in haar adviezen nrs. 51.135, 50.284, 47.143 en 47.161, van oordeel dat de vermelding 'BXL' op zich niet alleen als logo kan voorkomen op om het even welke drager, maar vergezeld dient te gaan van de woorden "Notre ville – Onze stad".

(Advies 51.185 van 20 september 2019)

Stad Brussel:

klacht betreffende het gebruik van de afkorting 'BXL'.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Wat betreft 'BXL Tour' kan het feit dat 'Tour' en 'Toer' homoniemen zijn geen rechtvaardiging bieden voor het gebruik van enkel de Franstalige benaming. Ten eerste is er naast het auditieve aspect ook het visuele aspect waarbij enkel de Franstalige benaming wordt gebruikt. Ten tweede heeft de VCT de vaste rechtspraak dat bij het gebruik van het logo 'BXL' steevast een tweetalig onderschrift dient te worden gebruikt. Naar analogie met die rechtspraak dient ook 'BXL Tour' een Nederlandstalig equivalent te hebben zoals 'Ronde'.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.184 van 20 september 2019)

Stad Brussel:

klacht betreffende het logo met afkorting 'BXL' en eentalig Franse opschriften.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De VCT stelt vast dat op de verschillende dragers gevoegd bij de klacht enkel de vermelding 'BXL' voorkomt, zonder de vermelding van de tweetalige baseline. Dit laatste stemt niet overeen met het in voorgaande adviezen vermelde standpunt van de stad Brussel dat aan het gebruik van het city marketinglogo zelf strikte richtlijnen zijn verbonden. Zo moet het logo verschijnen met de tweetalige baseline "Notre ville - Onze stad" om het tweetalige karakter van de stad Brussel te onderstrepen.

De VCT is, zoals in adviezen nrs. 50.284, 47.143 en 47.161, van oordeel dat de vermelding 'BXL' op zich niet alleen als logo kan voorkomen op om het even welke drager, maar vergezeld dient te gaan van de woorden "Notre ville – Onze stad".

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond wat betreft de affiches op de Anspachlaan en wat betreft de wagen van de groendienst aangezien het logo niet is voorzien van de tweetalige baseline.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond wat betreft de slogan '#touresemble' bij gebrek aan Nederlandstalig alternatief.

(Advies 51.135 van 5 juli 2019)

Gemeente Elsene:

klacht tegen de aanwezigheid van een eentalig Nederlandstalig snelheidsindicator in Elsene.

De gemeente Elsene is een plaatselijk bestuur in de zin van de SWT.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Artikel 18 SWT, eerste lid, bepaalt: "De plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans".

Zo had het bord waarvan sprake is, in het Nederlands en in het Frans moeten worden opgesteld

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.437 van 29 maart 2019)

Gemeente Elsene:

klacht tegen de gemeente Elsene betreffende een radarsnelheidsmeter met enkel Nederlandstalige aanduidingen op de digitale display.

De gemeente Elsene is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Artikel 18, eerste lid, SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans opstellen.

De boodschap op de radarsnelheidsmeter waarvan sprake had in het Nederlands en in het Frans moeten worden opgesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.180 van 20 september 2019)

Stad Brussel:

klacht betreffende het gebruik van het logo 'BXL'.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De VCT stelt vast dat op de Facebookpagina van de stad Brussel enkel de vermelding 'BXL' voorkomt, zonder de vermelding van de tweetalige baseline. Dit laatste stemt niet overeen met het in voorgaande adviezen vermelde standpunt van de stad Brussel dat aan het gebruik van het city marketinglogo zelf strikte richtlijnen zijn verbonden. Zo moet het logo verschijnen met de tweetalige baseline "Notre ville – Onze stad" om het tweetalige karakter van de stad Brussel te onderstrepen.

De VCT is, zoals in haar adviezen nrs. 51.185, 51.135, 50.284, 47.143 en 47.161, van oordeel dat de vermelding 'BXL' op zich niet alleen als logo kan voorkomen op om het even welke drager, maar vergezeld dient te gaan van de woorden "Notre ville – Onze stad".

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.313 van 6 december 2019)

OCMW Schaarbeek:

klacht met betrekking tot eentalig Franse flyer.

De bewuste flyer, die in alle bussen van Schaarbeek werd verspreid, is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Als plaatselijke dienst gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, dient het OCMW van Schaarbeek in navolging van artikel 18 SWT, de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.353 van 6 december 2019)

Gemeente Ganshoren:
klacht met betrekking tot de ticketautomaat in het gemeentehuis.

De teksten op en naast de schermen van ticketautomaten in een gemeentehuis zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 18 SWT dient een gemeente uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek in het Nederlands en het Frans te stellen.

Bovendien moeten, volgens de vaste adviespraktijk van de VCT, de Nederlandse en de Franse teksten op voet van strikte gelijkheid worden vermeld op de informatiedrager.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.318 van 6 december 2019)

4.2.4 Getuigschriften, verklaringen en vergunningen

Gemeente Ukkel:
uitsluitend Franstalige vermelding van de straatnaam op parkeertickets.

Een parkeerticket dient te worden gekwalificeerd als een getuigschrift in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 20, § 1 SWT dienen plaatselijke diensten, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de getuigschriften die aan de particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans te stellen naar gelang de wens van de belanghebbende. Dit geldt voor het volledige getuigschrift met inbegrip van de naam van de straat.

Aangezien de straatnaam op het parkeerticket enkel vermeld staat in het Frans, is de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat voortaan de formulering op de tickets van parkeerautomaten wel voortaan de SWT respecteert.

(Advies 51.154 van 20 september 2019)

Gemeente Anderlecht:
klacht betreffende een attest van woonst.

Overeenkomstig artikel 20 SWT stellen de plaatselijke diensten die in het tweetalig taalgebied Brussel-Hoofdstad de getuigschriften, verklaringen, machtigingen, en vergunningen die aan particulieren worden afgegeven in het Nederlands of het Frans, naar gelang de wens van de belanghebbende.

Aangezien de aanvraag in het Nederlands geschiedde, diende het attest van woonst integraal in het Nederlands te zijn gesteld.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.090 van 5 juli 2019)

5 Rand- en taalgrensgemeenten

5.1 Behandeling in binnendienst

Gemeente Voeren:

klacht van een Franstalige inwoner van Voeren tegen het huishoudelijk reglement dat op 24 januari 2019 door de gemeenteraad werd goedgekeurd.

De VCT stelt vast dat uit de artikelen 30 en 129, § 2, van de Grondwet enkel de federale (bijzondere) wetgever bevoegd is om het taalgebruik in de taalgrensgemeenten te regelen.

De VCT stelt vast dat de gemeente Voeren aldus niet bevoegd is om het taalgebruik binnen de gemeenteraad te regelen.

De VCT oordeelt derhalve dat de klacht ontvankelijk maar ongegrond is.

(Advies 51.103 van 24 oktober 2019)

Gemeente Voeren:

klacht van een Franstalige burger tegen de voorzitter van de gemeenteraad van Voeren omdat hij een gemeenteraadslid verboden heeft, om zijn standpunt in het Frans weer te geven tijdens de gemeenteraad van 26 februari 2019.

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

(Advies 51.069 van 6 december 2019)

Gemeente Voeren:

klacht met betrekking tot het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad van Voeren.

Het huishoudelijk reglement van een gemeenteraad is een document dat wordt opgesteld in binnendienst in de zin van artikel 10 SWT.

Het taalgebruik in de binnendiensten wordt niet opgesomd in de limitatieve lijst van artikel 61, § 7 SWT betreffende het taalgebruik van administratieve overheden in hun betrekkingen met particulieren en met het publiek, waarvoor de VCT haar subrogatierecht kan uitoefenen.

De VCT acht de klacht derhalve onontvankelijk.

(Advies 51.360 van 6 december 2019)

5.2 Betrekkingen met particulieren

Gemeente Voeren:

klacht van een Franstalige inwoner van Voeren betreffende het versturen van enkel in het Nederlands opgestelde brieven door mevrouw de Voorzitter van het hoofdkiesbureau van Voeren als antwoord op zijn schrijven in het Frans.

De bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) zijn van toepassing op verrichtingen bij de parlements-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen (artikel 1, § 1, 5° SWT).

Overeenkomstig artikel 12 SWT wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de klager zijn brief in het Frans had geschreven, kenden de diensten zijn taalaanhorigheid en hadden de brieven van de administratie in het Frans moeten worden opgesteld.

De VCT acht derhalve de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.419 van 24 oktober 2019)

Gemeente Voeren:

klacht van een Franstalige inwoner van Voeren tegen het agentschap Binnenlands Bestuur betreffende een enkel in het Nederlands opgesteld antwoord op een e-mail.

Artikel 40, eerste en tweede lid GWHI bepaalt dat de diensten van de Vlaamse Regering en van de Franse Gemeenschapsregering waarvan de werkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad omvat, respectievelijk het Nederlands of het Frans als bestuurstaal gebruiken.

Als de werkring van de in het eerste lid bedoelde diensten zich eveneens uitstrekt tot gemeenten van het Nederlandse respectievelijk Franse taalgebied met een speciale taalregeling, dan is op die diensten van die gemeenten de taalregeling van toepassing, die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Overeenkomstig artikel 12, derde lid SWT, wenden de plaatselijke diensten zich in de taalgrensgemeenten tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In casu heeft de klager zich in zijn e-mail van het Frans bediend. Het antwoord dat naar de klager werd verstuurd had derhalve in het Frans en niet in het Nederlands moeten worden opgesteld.

(Advies 50.443 van 24 oktober 2019)

Gemeente Voeren:

klacht van een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren tegen de firma Fluvius.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 1° SWT, is de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (cvba) Fluvius een intercommunale die valt onder de toepassing van de SWT.

Zij is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a) SWT.

Overeenkomstig artikel 12, laatste lid SWT wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Uit het dossier blijkt niet dat de particulier om het gebruik van het Frans heeft gevraagd.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en ongegrond.

(Advies 51.215 van 24 oktober 2019)

Gemeente Voeren:

klacht van een Franstalige burger tegen de gemeente Voeren betreffende het afleveren van een uitsluitend in het Nederlands opgesteld kasticket voor de aankoop van vuilniszakrollen.

Artikel 12, derde lid SWT stelt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen - het Nederlands of het Frans -, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het geval dat de taalaanhorigheid van de klager door de gemeente Voeren gekend was, had deze laatste hem het ticket in het Frans moeten afgeven.

In het geval dat de taalaanhorigheid van de klager door de gemeente Voeren niet gekend was, had deze laatste hem het ticket in het Nederlands moeten afgeven, ten gevolge van het weerlegbaar vermoeden van het gebruik van de taal van het gebied.

(Advies 51.099 van 24 oktober 2019)

Gemeente Voeren:

klacht tegen de gemeente Voeren betreffende het versturen van een uitsluitend in het Nederlands opgesteld document (brief) aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Artikel 12, derde lid SWT bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden, in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In zoverre de aanvraag voor het vormingsattest in het Frans door de klager aan de gemeente Voeren was toegestuurd, diende het document bestemd voor de klager in het Frans te zijn opgesteld.

De VCT oordeelt derhalve dat de klacht ontvankelijk en gegrond is voor zover de klager de aanvraag voor het vormingsattest in het Frans heeft afgeleverd.

(Advies 51.279 van 24 oktober 2019)

Gemeente Edingen:

klacht tegen de gemeente Edingen met betrekking tot de betaling van een parkeerretributie.

Overeenkomstig artikel 12, derde lid van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) wenden de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In casu heeft de betrokkene haar woonplaats echter niet in de gemeente Edingen waardoor zij geen recht heeft om bij de briefwisseling in het Nederlands te worden bediend. De briefwisseling diende alzo in het Frans te geschieden, onverminderd de mogelijkheid voor de gemeente om toepassing te maken van het hoffelijkheidsprincipe, aangezien betrokkene woonplaats heeft in een ander taalgebied.

De VCT acht de klacht ontvankelijk maar ongegrond wat betreft de briefwisseling.

(Advies 51.109 van 12 april 2019)

Gemeente Voeren:

klacht van een Franstalige burger tegen de gemeente Voeren en de Vlaamse Minister van Binnenlands Bestuur betreffende het opsturen van een eerste Nederlandstalige oproepingsbrief voor de verkiezingen van 14 oktober 2018 en, na aanvraag van de betrokkene, het opsturen van een tweede oproepingsbrief in het Frans waarvan de inhoud van de Nederlandse versie verschilt.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, is een oproepingsbrief een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

De gemeente Voeren is en een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Op verzoek van de klager heeft de gemeente Voeren een tweede, in het Frans opgestelde oproepingsbrief gestuurd waarvan de inhoud van de Nederlandse versie verschilde aangezien de zin over de manier om wachtrijen te voorkomen, niet vertaald werd.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dienen de teksten en documenten die de taalgrensgemeenten naar personen sturen, die de andere taal dan die van het gewest hebben gekozen, dezelfde informatie te bevatten als de versie in de taal van het gewest.

De in het Frans opgestelde oproepingsbrief die aan de klager werd gestuurd had exact dezelfde informatie moeten bevatten als de Nederlandse versie.

De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.390 van 5 juli 2019)

Gemeente Edingen:

klacht betreffende een administratieve geldboete van de gemeente Edingen.

Klager, woonachtig te Herne, Vlaams-Brabant, ontving een administratieve geldboete die enkel in het Frans was gesteld. Ook de herinneringsbrieven waren enkel in het Frans gesteld.

De beslissing tot administratieve geldboete is een geschrift waarin een juridische handeling wordt vastgesteld, en die derhalve moet beschouwd worden als een akte die de particulieren betreft (VCT-advies nr. 50.047 van 27 april 2017). Overeenkomstig artikel 13, § 1, eerste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), stelt iedere plaatselijke dienst die in het Franse taalgebied gevestigd is, de akten die particulieren betreffen in het Frans. Artikel 13, § 1, derde lid SWT bepaalt dat iedere belanghebbende in de taalgrensgemeenten, zonder bijkomende kosten en zonder verantwoording van zijn aanvraag, bij de dienst die de akte heeft opgemaakt een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift bekomen.

In casu is betrokkene echter niet woonachtig te Edingen, waardoor hij geen beroep kan doen op bovenvermeld artikel 13, § 1, derde lid SWT.

De administratieve geldboete diende aldus in het Frans te zijn gesteld.

De herinnering tot betalen moet worden beschouwd als een betrekking met een particulier (VCT-advies nr. 50.047 van 27 april 2017). Overeenkomstig artikel 12, derde lid SWT wenden de plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In casu is betrokkene echter niet woonachtig te Edingen, waardoor hij geen beroep kan doen op bovenvermeld artikel 12, derde lid SWT.

De herinneringsbrieven dienden dus enkel in het Frans te zijn gesteld, onverminderd de mogelijkheid die de gemeente wordt gelaten om aan de particulieren, die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

De VCT acht de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.394 van 6 december 2019)

Gemeente Voeren:

klacht ingediend door een Franstalige burger tegen de gemeente Voeren met betrekking tot het opsturen van een Nederlandstalige oproepingsbrief voor de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2018.

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

(Advies 50.345 van 6 december 2019)

Gemeente Voeren:

klacht tegen de gemeentelijke administratie van Voeren betreffende het versturen van enkel in het Nederlands opgestelde oproepingsbrieven voor de Europese, federale en regionale verkiezingen van 26 mei 2019.

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

(Advies 51.139 van 6 december 2019)

Gemeente Voeren:

klacht tegen het Agentschap Vlaamse Belastingdienst betreffende het versturen van twee enkel in het Nederlands opgestelde documenten naar een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren.

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

(Advies 51.277 van 6 december 2019)

Gemeente Voeren:

klacht tegen het Agentschap Vlaamse Belastingdienst betreffende het sturen van een uitsluitend in het Nederlands opgesteld document aan een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren.

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

(Advies 51.311 van 6 december 2019)

Gemeente Voeren:

klacht tegen het Agentschap Vlaamse Belastingdienst betreffende het sturen van een enkel in het Nederlands opgesteld document naar een Franstalige inwoner van de stad Voeren.

Gezien de rechtspraak van de Raad van State, het Hof van Cassatie, en de omzendbrief-Peeters, die nog steeds in het rechtsverkeer bestaan, acht de VCT het momenteel niet opportuun om in deze aangelegenheid een advies ten gronde uit te brengen.

(Advies 51.280 van 6 december 2019)

5.3 Berichten en mededelingen aan het publiek

Kerkefabriek Sint-Lambertus in 's Gravenvoeren:
klacht betreffende de aanwezigheid van een eentalig Nederlandstalig bord op de voorgevel van de parochiezaal van de Sint-Lambertuskerk van s' Gravenvoeren.

Het bord op de voorgevel van de parochiezaal is een bericht en een mededeling aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 11, § 2, tweede lid SWT “moeten ze (de berichten, de mededelingen en de formulieren aan het publiek) in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en in het Frans worden gesteld”.

Het bord op de voorgevel van de parochiezaal had dus in het Nederlands en het Frans moeten worden opgesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.073 van 11 juni 2019)

Gemeente Voeren:
klacht van een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren tegen de vennootschap Fluvius.

De coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (cvba) Fluvius is een intercommunale die krachtens artikel 1, § 1, 1° SWT, onder de toepassing van de SWT valt.

Zij is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a) SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 2, 2de lid SWT stellen de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten de berichten en de mededelingen in het Nederlands en in het Frans, *in casu* met voorrang voor het Nederlands.

Zowel de kaartjes waarin de nieuwe naam Fluvius bekend werd gemaakt als het contactformulier op de website dienden in de beide talen te worden gesteld, met voorrang voor het Nederlands.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.102 van 24 oktober 2019)

Gemeente Ronse:
klacht betreffende stationsnaamborden in het station van Ronse.

Overeenkomstig artikel 11, § 2 SWT worden de berichten en mededelingen aan het publiek in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en het Frans gesteld. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dient in de taalgrensgemeenten in het Nederlandse taalgebied het Nederlands voorrang te krijgen door ofwel eerst te worden vermeld (van boven naar onder of van links naar rechts), ofwel door de opmaak van de tekst (bijvoorbeeld door een verschillende lettergrootte).

In casu worden de benamingen van de gemeente, ‘Ronse – Renaix’, in eenzelfde opmaak weergegeven, waarbij de Nederlandse benaming eerst wordt weergegeven, van links naar rechts gelezen. De stationsnaamborden zijn gesteld in overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT. De stationsnaamborden zijn in de eerste plaats opgesteld voor de reizigers die zich in de trein bevinden, voor wie de beide benamingen zichtbaar zijn met voorrang voor de Nederlandse

benaming. Het feit dat enkel de Franstalige benaming zichtbaar is vanuit een specifieke hoek vanop het perron zelf, doet geen afbreuk aan de voorrang van het Nederlands.

De VCT acht de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.095 van 12 april 2019)

5.4 Taalkennis van het personeel

Gemeente Voeren:

klacht van een Franstalige burger tegen de stad Voeren omwille van de onvoldoende taalkennis van een aantal verantwoordelijken.

De gemeente Voeren is een plaatselijke dienst in de zin van de van de SWT.

Artikel 15, § 2, tweede lid SWT bepaalt dat, in de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, niemand een ambt mag bekleden waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Uit de klacht blijkt dat de verantwoordelijken voor hun taalexamen over de elementaire kennis van het Frans zijn geslaagd.

In de gemeentelijke diensten mag dan ook niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek indien hij niet voorafgaandelijk geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, *in casu* het Frans, tenzij hij naar luid van zijn diploma of studiegetuigschrift, zijn onderwijs in die taal heeft genoten.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.067 van 5 juli 2019)

6 Eentalige plaatselijke diensten

Vlaams Minister van Omgeving:

verwijzing naar Europese normen die niet beschikbaar zijn in het Nederlands door gemeentelijke overheden in omgevingsvergunningen.

Gemeentelijke overheden die gevestigd zijn in het homogeen Nederlands taalgebied, dienen hun omgevingsvergunningen uitsluitend op te stellen in het Nederlands met inbegrip van mogelijke normen naar waar in deze omgevingsvergunning wordt verwezen.

Bij het opstellen van de omgevingsvergunningen dient erover te worden gewaakt dat de normen naar waar in de omgevingsvergunningen wordt verwezen, gesteld zijn in de vereiste talen. Indien dit niet het geval is, kan er in de omgevingsvergunningen niet worden verwezen naar deze normen.

De VCT oordeelt dat het verwijzen naar Europese normen die niet beschikbaar zijn in het Nederlands, door gemeentelijke overheden in omgevingsvergunningen strijdig is met de SWT.

(Advies 50.335 van 15 februari 2019)

7 Ondernemingen

Blake & Partners **Blake & Partners:**
klacht betreffende eentalig Franstalige privacyverklaring.

Artikel 52, § 1 SWT bepaalt dat de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven, voor de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, de taal gebruiken van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn.

De privacyverklaring op een website bevat verschillende wettelijk voorgeschreven vermeldingen zoals vereist door de verordening nr. 2016/679 van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) en door de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

De VCT is van oordeel dat, gelet op de bepaling van artikel 52, § 1 SWT, een privébedrijf met exploitatiezetel te Brussel, zijn privacyverklaring in het Nederlands of het Frans kan stellen, naargelang van de taalaanhoorigheid van de klant. Datzelfde artikel verplicht de voormelde bedrijven niet om de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen, in beide talen op te stellen.

De VCT merkt op dat naast de taal of talen die worden voorgeschreven door de SWT, *in casu* het Nederlands of het Frans, er verdere taalverplichtingen kunnen voortvloeien uit de algemene verordening gegevensbescherming. De VCT is echter niet bevoegd om zich uit te spreken over de toepassing van die verordening en de vermelde wet van 30 juli 2018.

De VCT acht de klacht dan ook ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.368 van 6 december 2019)

Deel II

Verslag van de Nederlandse afdeling

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling onbevoegd is

Gemeente Machelen:

klacht betreffende Engelstalige reclamepanelen van de onderneming *Cushman & Wakefield* in Diegem.

De onderneming *Cushman & Wakefield* handelde louter als privébedrijf bij het plaatsen van de advertentieboarden. Zij ressorteert bijgevolg niet onder de toepassing van artikel 1, § 1, 2° van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, met betrekking tot de rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

De VCT, Nederlandse afdeling, acht zich ter zake onbevoegd.

(Advies 51.063 van 29 maart 2019)

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling bevoegd is

1. Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen

1.1 Berichten en mededelingen aan het publiek

Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde: het gebruik van de term “Control Cruiser” in een campagne.

Op grond van artikel 36, § 1, 1° GWHI gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering, waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van het Vlaams Gewest bestrijkt het Nederlands als bestuurstaal. Dit heeft tot gevolg dat de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde zijn campagnes volledig in het Nederlands dient te voeren.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT is het gebruik van een productnaam in een vreemde taal toegelaten, voor zover het bericht zelf gesteld is overeenkomstig de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) of de GWHI.

In het advies nr. 43.074 van 9 december 2011 diende de VCT bijvoorbeeld te oordelen over de conformiteit met de SWT van campagneaffiches die deels in het Engels zijn gesteld (“*I bob you, Wie je graag ziet. Breng je veilig thuis*”; “*Boe! Met de moter. Laat je niet verrassen. Go for Zero!*”) en briefkaarten met aan de achterkant een Nederlandstalige tekst, maar aan de voorzijde Engelstalige slogans (“*Go for Zero!*”: “*Easy Rider*”, “*Queen of the Road*” en “*Superzero*”). De VCT heeft toen geoordeeld dat de affiches en briefkaarten in de eerste plaats gesteld zijn in het Nederlands. De Engelstalige slogans zijn geen vertaling van de Nederlandse tekst maar een uitdrukking of leus om de boodschap te benadrukken. De VCT oordeelde toen dat het gebruik van Engelstalige slogans niet als een overtreding van de SWT beschouwd kan worden.

In casu, verloopt alle communicatie in het kader van deze campagne volledig in standaard Nederlands – afgezien van de naam “Control Cruiser”. “Control Cruiser” is geen bestaande Engelse term. Het is een woordspeling op een bestaand Nederlandse woord “cruisecontrol” (leenwoord, opgenomen in de officiële Woordenlijst der Nederlandse Taal).

De Nederlandse afdeling van de VCT beschouwt derhalve het gebruik van de woordspeling “Control Cruiser” niet als een overtreding van de GWHI.

Derhalve is de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.271 van 18 oktober 2019)

Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde:

klacht tegen aankondigingen in het Engels op Vlaamse gewestwegen en autosnelwegen.

Op grond van artikel 36, § 1, 1°, van de gewone wet tot de hervorming der instellingen (GWHI) gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering, waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van het Vlaams Gewest bestrijkt het Nederlands als bestuurstaal. Dit heeft tot gevolg dat de VSV haar campagnes volledig in het Nederlands dient te voeren.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT is het gebruik van een productnaam in een vreemde taal toegelaten, voor zover het bericht zelf gesteld is overeenkomstig de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) of de GWHI.

In het advies nr. 43.074 van 9 december 2011 diende de VCT bijvoorbeeld te oordelen over de conformiteit met de SWT van campagneaffiches die deels in het Engels zijn gesteld ("*I bob you, Wie je graag ziet. Breng je veilig thuis*"; "*Boe! Met de moter. Laat je niet verrassen. Go for Zero!*") en briefkaarten met aan de achterkant een Nederlandstalige tekst, maar aan de voorzijde Engelstalige slogans ("*Go for Zero!*": "*Easy Rider*", "*Queen of the Road*" en "*Superzero*"). De VCT heeft toen geoordeeld dat de affiches en briefkaarten in de eerste plaats gesteld zijn in het Nederlands. De Engelstalige slogans zijn geen vertaling van de Nederlandse tekst maar een uitdrukking of leus om de boodschap te benadrukken. De VCT oordeelde toen dat het gebruik van Engelstalige slogans niet als een overtreding van de SWT beschouwd kan worden.

In casu, verloopt alle communicatie in het kader van deze campagne volledig in standaard Nederlands – afgezien van de gebruikte slogans. Deze slogans zijn gebaseerd op de stijl van de marketingcampagnes van de betrokken telecombedrijven, zoals "*automodus – based on you*", "*da da da smartphone, hello automodus*", "*yugo, wigo, we all go in automodus*", "*Unlimited in automodus*", "*Internet is internet, automodus is automodus*" en "*Think possible – think automodus*."

De Nederlandse afdeling van de VCT beschouwt derhalve de Engelstalige slogans niet als een overtreding van de GWHI.

De klacht is ontvankelijk, maar ongegrond.

(Advies 51.276 van 15 november 2019)

NMBS:

ééntalige aankondigingen in het Nederlands over de splitsing van de trein en over de vertraging ten gevolge van een technologisch defect.

De conducteur van de trein heeft *in casu* overeenkomstig de SWT de afkondigingen bij de aankomst in het station van Brugge enkel gedaan in het Nederlands. De SWT laat zelfs niet toe om een andere taal te gebruiken.

Overeenkomstig artikel 60, § 1 SWT is de VCT enkel bevoegd om te waken over de toepassing van de SWT. Zij is niet bevoegd om te oordelen of de regels van de SWT of het ééntalige karakter van het Nederlands taalgebied, zoals bepaald in artikel 4 van de Grondwet, in overeenstemming zijn met de Europese regelgeving, zoals de verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer.

Zij is louter en alleen bevoegd om te oordelen of de betrokken verordening dient te worden beschouwd als een wet die een specifieke taalregeling creëert voor de NMBS waardoor de SWT niet langer van toepassing is op de NMBS (art. 1, § 1, 1° SWT).

De betrokken bepalingen of overwegingen van voormelde verordening, naar waar de klager verwees, zijn de volgende: Overweging 1, Overweging 3, Overweging 4, Overweging 10, Artikel 18.1 en deel II van bijlage II.

De betrokken overwegingen, artikel 18.1 en deel II van bijlage II van bedoelde verordening bepalen dat de reizigers in het treinverkeer op een grondige wijze moeten worden geïnformeerd. Er wordt daarbij niet voorzien in een specifieke taalregeling waarbij wordt bepaald welke ta(a)len de NMBS dient te gebruiken.

Hieruit volgt dat de SWT van toepassing blijft op de NMBS, met inbegrip van de verplichting van een treinconductor om afkondigingen in het station van Brugge enkel in het Nederlands af te roepen.

Derhalve is de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.129 van 11 juni 2019)

2 Plaatselijke diensten

2.1 Betrekkingen met particulieren

bpost:

klacht wegens het feit dat het personeel van het postkantoor van Asse de klanten die geen Nederlands verstaan in het Frans te woord staat.

Artikel 36, § 1 Wet Overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Het postkantoor van Asse is een plaatselijke dienst gevestigd in het homogeen Nederlandse taalgebied en dient overeenkomstig artikel 12 SWT uitsluitend het Nederlands te gebruiken in zijn betrekkingen met particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt om particulieren, gevestigd in een ander taalgebied, te beantwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.106 van 11 juni 2019)

Gemeente Rotselaar:

klacht wegens ontvangstmeldingen die niet uitsluitend in het Nederlands zijn gesteld.

De gemeente Rotselaar is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 SWT.

Overeenkomstig artikel 12 SWT gebruiken de plaatselijke diensten van het homogeen Nederlandse taalgebied uitsluitend het Nederlands in hun betrekkingen met particulieren.

Een automatische ontvangstmelding die wordt verstuurd na een melding van een particulier via de website van een gemeente, is een betrekking met een particulier en dient, voor wat de gemeenten gelegen in het homogeen Nederlandse taalgebied betreft, uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.199 van 20 september 2019)

Gemeente Asse:

klacht wegens tweetalige automatische ontvangstmelding van Parkeren Asse N.V.

Parkeren Asse N.V. is als concessiehouder van een openbare dienst, conform artikel 1, § 1, 2° SWT, onderworpen aan de SWT en dient in zijn betrekkingen met de particulieren dezelfde taal te gebruiken als deze die is opgelegd aan de gemeente Asse. Overeenkomstig artikel 12 SWT gebruikt de gemeente Asse uitsluitend het Nederlands in haar betrekkingen met de particulieren. De automatische ontvangstmelding diende uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.332 van 15 november 2019)

2.2 Berichten en mededelingen aan het publiek

NMBS:

klacht met betrekking tot het vermelden van de eentalig Franse afkorting 'SNCB' op de anderstalige schermen van de ticketautomaten in het station Gent-Sint-Pieters.

Artikel 36, § 1 Wet Overheidsbedrijven stelt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

De treinstations van de NMBS zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De vermeldingen op de ticketautomaten zijn berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek en dienen in de plaatselijke diensten, gevestigd in het Nederlands homogeen taalgebied, overeenkomstig artikel 11, § 1 SWT uitsluitend het Nederlands te zijn gesteld.

Dit heeft tot gevolg dat de Franse, Engelse en Duitse versies van de ticketautomaten niet beschikbaar mogen zijn in de treinstations gelegen in het Nederlands homogeen taalgebied. Enkel in de gemeenten die erkend zijn als toeristische centra en waarvan de gemeenteraden overeenkomstig artikel 11, § 3 SWT hebben besloten om berichten die bestemd zijn voor toeristen, op te stellen in ten minste drie talen, is er een uitzondering op de algemene regel dat berichten bestemd voor het publiek in de streektaal worden gesteld.

Aangezien met ingang van 3 juli 2011, het volledige grondgebied van de stad Gent als toeristisch centrum wordt erkend (MB 7 juni 2011), mag de informatie die verschijnt op de schermen van de ticketautomaten in het station Gent-Sint-Pieters, ook in het Duits en het Engels beschikbaar zijn. In de Engelse versie dient evenwel de Nederlandstalige afkorting "NMBS" te worden vermeld en niet de Franstalige afkorting "SNCB". In de Duitse versie dient gebruik te worden gemaakt van de Duitstalige afkorting "NGBE".

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.029 van 12 april 2019)

Waarschuwingsborden zijn net als verkeersborden berichten of mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 SWT, stellen de plaatselijke diensten gevestigd in het Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, uitsluitend in het Nederlands. De waarschuwingsborden die aan de basisscholen van de gemeente Poperinge worden geplaatst dienen uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.213 van 20 september 2019)

NMBS:
klacht betreffende tweetalige aankondigingen op trein in het station van Wervik.

Artikel 36, § 1 Wet Overheidsbedrijven stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). Dit heeft tot gevolg dat de NMBS bij zijn activiteiten moet handelen in overeenstemming met de SWT.

Het station van Wervik is een plaatselijke dienst gevestigd in het homogeen Nederlandse taalgebied. Overeenkomstig artikel 11 SWT stellen de plaatselijke diensten gevestigd in het homogeen Nederlandse taalgebied de mededelingen uitsluitend in het Nederlands.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.420 van 25 januari 2019)

bpost:
Engelse tekst vermeld aan het toestel waarvan klanten een document krijgen met de vermelding aan welk loket zij moeten aanschuiven in een postkantoor te Ieper ("Neem uw ticket – take your ticket").

Artikel 36, § 1 Wet Overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven, zoals bpost, onderworpen zijn aan de SWT.

Het postkantoor te Ieper is een plaatselijke dienst gelegen in het Nederlands homogeen taalgebied.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 SWT dienen berichten en mededelingen, zoals de tekst op het betrokken toestel in het postkantoor, uitsluitend te zijn opgesteld in de taal van het gebied, *in casu* het Nederlands.

Artikel 11, § 3 SWT geeft wel aan gemeenteraden van toeristisch centra, zoals de stad Ieper, de mogelijkheid om te beslissen dat berichten en mededelingen, die voor toeristen bestemd zijn, ten minste in drie talen (de drie landstalen) gesteld zijn. Artikel 11, § 3 SWT is hier echter niet van toepassing, aangezien de betrokken tekst niet enkel bestemd is voor toeristen maar voor een algemeen publiek.

De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.467 van 15 februari 2019)

Postkantoor Hulshout:
klacht betreffende het postkantoor van Hulshout.

Het postkantoor van Hulshout heeft eentalig Franstalige communicatie aangebracht. Het betreft een aantal pictogrammen voor zorgbehoevenden vergezeld van enkel de Franstalige tekst 'ACCUEIL – AIDE'.

Het postkantoor van Hulshout is een plaatselijke dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied stellen overeenkomstig artikel 11, § 1 SWT de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek uitsluitend in het Nederlands.

Indien de pictogrammen van een begeleidende tekst worden voorzien, dient die tekst dus enkel in het Nederlands te zijn gesteld.

De VCT, Nederlandse afdeling, acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.151 van 5 juli 2019)

Vrije Basisschool Sint-Franciscus Poperinge:
klacht betreffende Engelstalig verkeersbord.

Voor waarschuwingsborden geldt dezelfde taalregeling als voor verkeersborden die, overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, berichten of mededelingen aan het publiek zijn (VCT-advies nr. 43.137 van 14 oktober 2011).

Overeenkomstig artikel 11, § 1 SWT, stellen de plaatselijke diensten gevestigd in het Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, uitsluitend in het Nederlands.

De waarschuwingsborden die aan de basisscholen in de betrokken gemeente worden geplaatst, dienen uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

Uit de bijgevoegde foto blijkt dat er op het waarschuwingsbord vage sporen van de verwijderde Engelstalige tekst overblijven, naast de duidelijk aangebrachte Nederlandstalige tekst.

De VCT, Nederlandse afdeling, acht de klacht derhalve ontvankelijk en ongegrond.

(Advies 51.097 van 11 juni 2019)

GO! Basisschool De Ster Poperinge:
klacht betreffende Engelstalig verkeersbord.

Voor waarschuwingsborden geldt dezelfde taalregeling als voor verkeersborden die, overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, berichten of mededelingen aan het publiek zijn (VCT-advies nr. 43.137 van 14 oktober 2011).

Overeenkomstig artikel 11, § 1 SWT, stellen de plaatselijke diensten gevestigd in het Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, uitsluitend in het Nederlands.

De waarschuwingsborden die aan de basisscholen in de betrokken gemeente worden geplaatst, dienen uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

De VCT, Nederlandse afdeling, acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.098 van 11 juni 2019)

Gemeente Rotselaar:

klacht betreffende Engelstalige verkeersborden te Rotselaar.

Een aantal Engelstalige verkeersborden werden geplaatst teneinde leveranciers voor de festivalweide in Werchter wegwijs te maken. Het betreft verkeersborden met de opschriften 'Festival entrance', 'Crew and deliveries', en 'Dispatch area'.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT, ongeacht of deze tijdelijk van aard zijn.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 SWT dienden de verkeersborden uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De VCT, Nederlandse afdeling, acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.183 van 20 september 2019)

NMBS:

klacht betreffende aankondigingen in het station van Kortrijk.

Mondelinge aankondigingen in stations en op treinen van de NMBS zijn berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in de zin van de SWT.

De stations van de NMBS dienen gekwalificeerd te worden als plaatselijke diensten in de zin van artikel 9 SWT. Treinen zijn gewestelijke diensten waarvan de nadere kwalificatie afhankelijk is van welke taalgebieden en gemeenten zij doorkruisen.

Overeenkomstig de SWT mag enkel de taal van het gebied gebruikt worden in de treinen en de stations in het eentalig gebied. In het homogeen Nederlands taalgebied dienen de mondelinge aankondigingen, berichten via schermen en andere berichten en mededelingen bestemd voor het publiek enkel te gebeuren in het Nederlands (artikel 11, § 1 SWT).

In de adviezen nrs. 50.036 van 23 februari 2018 en 50.315 van 5 oktober 2018 van de verenigde vergadering van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werd het volgende gesteld over de mogelijkheden om andere talen te gebruiken:

"B. Berichten en mededelingen bestemd voor toeristen

Enkel van de uitzondering van artikel 11, § 3 SWT gebruik kan worden gemaakt in de stations gelegen in een eentalig gebied, en dit op grond van de volgende voorwaarden:

- het station dient zich te bevinden op het grondgebied van een gemeente dat erkend is als een toeristisch centrum door de daartoe bevoegde overheid;
- indien niet het volledige grondgebied van de gemeente erkend is, dient het station zich te bevinden binnen het erkende gedeelte van het grondgebied;
- de gemeenteraad van die gemeente moet de beslissing hebben genomen dat de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor toeristen, ten minste in de drie talen worden gesteld;
- de berichten en mededelingen moeten specifiek gericht zijn aan toeristen. Alle andere berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek, dienen uitsluitend in de taal van het gebied te worden gesteld;
- deze berichten en mededelingen bestemd voor toeristen dienen minstens in de drie landstalen (Nederlands, Frans en Duits), met voorrang voor de streektaal, te worden gesteld voordat ze kunnen worden afgekondigd in een andere taal, zoals het Engels.

C. Berichten en mededelingen bestemd voor internationaal publiek

Wanneer berichten en mededelingen bestemd zijn voor een internationaal publiek, kunnen deze berichten en mededelingen volgens de vaste rechtspraak van de VCT ook worden gesteld in andere talen dan de taal van het gebied. De VCT heeft al eerder geoordeeld dat dit mogelijk is voor mondelinge of schriftelijke mededelingen aan het publiek in het treinstation van de luchthaven Brussel-Nationaal (VCT 12 juni 2009, nr. 40.234) of voor aankondigingen in de grootste stations van België voor de internationale treinen en voor de treinen naar de nationale luchthaven (VCT 18 oktober 2013, nr. 45.048). Deze berichten en mededelingen mogen naast de in België gesproken talen ook in andere talen worden gesteld, met steeds voorrang voor de taal van het gebied.”

In dit advies werd duidelijk gesteld dat de mogelijkheid om andere talen te gebruiken dan de taal van het gebied enkel bestaat in de bepaalde stations en niet in de treinen. Dit heeft tot gevolg dat het op de trein van de lijn Antwerpen Centraal/ Poperinge/ Lille Flandres niet mogelijk is om de aankondiging in het Nederlands en in het Frans om te roepen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.257 van 20 september 2019)

VBS Sint-Benedictus:

klacht betreffende Engelstalig verkeersbord.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), stellen de plaatselijke diensten gevestigd in het Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, uitsluitend in het Nederlands.

De waarschuwingsborden die aan de basisscholen in de betrokken gemeente worden geplaatst, dienen uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

De VCT, Nederlandse afdeling, acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.205 van 20 september 2019)

Vrije Technische Scholen Sint-Niklaas:
klacht betreffende de nieuwe Engelstalige naam van de Vrije Technische Scholen van Sint-Niklaas.

De vzw Vrije Technische Scholen van Sint-Niklaas, met campussen te Breedstraat 104 en 152, Kokkelbeekstraat 44 en Knaptrandstraat 46, heeft haar Nederlandstalige naam veranderd in een Engelstalige, namelijk 'WeTech Academy'.

Overeenkomstig de artikelen 10, eerste lid en 11, § 1, eerste lid SWT, dient de naam van de betrokken school, gelegen in het homogeen Nederlandse taalgebied, enkel in het Nederlands te zijn gesteld.

De naam 'WeTech Academy' is uitsluitend in het Engels gesteld. Waar 'WeTech' met enige goede wil nog beschouwd kan worden als een afkorting van het Nederlandstalige 'wetenschappelijk-technisch' met een woordspeling op het Engelstalige 'We' ('Wij'), is 'Academy' ontegensprekelijk een Engelstalig woord. Daarenboven duidt het gebruik van de Engelstalige slogan 'Where our vision meets technology' in de communicatie van de school, onder meer op de website 'wetech.be', op de intentie om het Engels op bestendige wijze te gebruiken.

De VCT, Nederlandse afdeling, acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

De VCT, Nederlandse afdeling, raadt de vzw Vrije Technische Scholen van Sint-Niklaas aan om zich in regel te stellen en de naamswijziging ongedaan te maken.

(Advies 51.222 van 15 november 2019)

2.3 Getuigschriften, verklaringen en vergunningen

Gemeente Grimbergen:
klacht betreffende bewijzen van leven voor de Franse pensioendiensten.

De gemeente Grimbergen weigerde om twee documenten betreffende een 'bewijs van leven', die werden opgesteld door de Franse pensioendiensten, in te vullen. De twee documenten zijn opgesteld in zes talen maar niet in het Nederlands. De Franse pensioendiensten zouden weigeren om Nederlandstalige equivalenten te aanvaarden.

De gemeente Grimbergen is een plaatselijke dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Een levensbewijs is een getuigschrift in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 14 SWT stelt iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse taalgebied gevestigd is, de getuigschriften op in het Nederlands. Iedere belanghebbende die er de noodzaak van aantoon, kan de vertaling ervan bekomen onder de in artikel 13, § 1 SWT bepaalde voorwaarden.

De gemeente Grimbergen kan voor de bewijzen van leven die zij zelf opstelt dus enkel het Nederlands gebruiken.

Wat betreft het invullen van een document dat werd opgesteld door de Franse overheidsdiensten, kan de ambtenaar van de gemeente Grimbergen ook geenszins verplicht worden om een andere taal dan het Nederlands te gebruiken.

(Advies 50.466 van 25 januari 2019)

3. Ondernemingen

Proximus:

klacht tegen automatisch antwoordapparaat in het Frans.

Het automatische antwoordapparaat van verschillende personen woonachtig in de gemeente Asse antwoordt in de Engelse taal of in het Frans ten gevolge van de instellingen van verschillende telecombedrijven (Proximus, Telenet, Orange, ...) terwijl deze personen Nederlandstalig zijn en het automatisch antwoordapparaat normaal in het Nederlands zou moeten antwoorden.

1. Ten aanzien van Proximus

Overeenkomstig artikel 1, § 4, 1° van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven (Wet Overheidsbedrijven), is Proximus een autonoom overheidsbedrijf.

De klacht heeft betrekking op de instelling van het automatisch antwoordapparaat, wat niet kan worden beschouwd als een betrekking tussen de overheid, *in casu* Proximus, en de burger, *in casu*, de klant van Proximus, met als gevolg dat het gebruik van de talen in deze zaak niet geregeld is door de SWT.

Derhalve is de klacht ontvankelijk maar ongegrond ten aanzien van Proximus.

2. Ten aanzien van telecombedrijven met uitzondering van Proximus

In tegenstelling tot Proximus zijn andere telecombedrijven private ondernemingen. Het instellen van het automatisch antwoordapparaat is geen taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen met als gevolg dat de SWT niet van toepassing is.

Derhalve is de klacht ontvankelijk maar ongegrond ten aanzien van telecombedrijven met uitzondering van Proximus.

(Advies 51.287 van 15 november 2019)

Deel III

Verslag van de Franse afdeling

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Franse afdeling onbevoegd is

In 2019 heeft de Franse afdeling van de VCT zich nooit onbevoegd verklaard voor de klachten die zij ontvangen heeft.

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Franse afdeling bevoegd is

Stad Rochefort:

klacht van een inwoner van Rochefort met betrekking tot de aanwezigheid van tweetalige verkeersborden en toeristische borden en met betrekking tot het uitdelen van Nederlandstalige en Franstalige folders door de Toeristische Dienst in de stad Rochefort.

De gemeente Rochefort is een lokale dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) en is gevestigd in het Franse taalgebied.

Verkeersborden en toeristische borden zijn berichten en mededelingen in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 SWT stellen de plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Franse taalgebied, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied.

Desalniettemin mogen de gemeenteraden van de toeristische centra beslissen dat de berichten en mededelingen, die voor de toeristen bestemd zijn, ten minste in drie talen gesteld worden.

De stad Rochefort is een erkend toeristisch centrum in het kader van de wet van 22 juni 1960 tot uitvoering van een wekelijkse rustdag.

Overeenkomstig artikel 11, § 3 SWT mogen de gemeenteraden van de toeristische centra beslissen dat de berichten en mededelingen, die voor de toeristen bestemd zijn, ten minste in drie talen gesteld worden.

Artikel 11, § 3 SWT bepaalt bovendien dat de inhoud van de beraadslagingen van de gemeenteraad met betrekking tot de beslissing om die berichten en mededelingen, die voor de toeristen bestemd zijn, moet worden meegedeeld aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), binnen acht dagen.

Het blijkt dat de stad Rochefort deze beslissing niet heeft meegedeeld aan de VCT.

De stad Rochefort diende borden met boodschappen in de drie landstalen te voorzien en in de tweede plaats in andere talen.

De beslissingen om meertalige borden te plaatsen diende meegedeeld te worden aan de VCT binnen acht dagen.

De VCT beslist dat de klacht ontvankelijk en gegrond is wat betreft deze punten. Het ter beschikking stellen van folders in het Nederlands, Frans, Duits en Engels is op zich niet in strijd met de SWT op voorwaarde dat de bepalingen van artikel 11, § 3 SWT worden nageleefd.

(Advies 50.262 van 25 januari 2019) Het ffe

Het ffe

Deel IV

Klachten betreffende het Duitse taalgebied

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is

Waalse Overheidsdienst:

klacht tegen de Waalse Overheidsdienst, DGO3- Landbouw, Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu betreffende een enkel in het Frans opgestelde "investeringsverklaring".

Het betwiste document is een "investeringsverklaring" die op 2 juni 2013 door de klaagster werd ondertekend.

De klacht werd ingediend op 4 maart 2019, dus meer dan 5 jaar na de ondertekening van deze verklaring.

De VCT is van mening dat de klaagster de redelijke termijn waarover zij beschikt om de "investeringsverklaring" te bestrijden, heeft overschreden.

De klacht kan niet langer ontvankelijk worden verklaard.

(Advies 51.061 van 5 juli 2019)

Directeur van de gedeconcentreerde Politiepost van Luik

klacht betreffende een in het Frans opgesteld antwoord van de Directeur van de gedeconcentreerde Politiepost van Luik op een via internet in het Duits ingediende klacht.

Ten tijde van de klacht had klaagster haar in het Duits opgestelde e-mail waarop de directeur van de gedeconcentreerde Politiepost van Luik in het Frans had geantwoord, niet naar de VCT verstuurd.

Aangezien de administratie van de VCT niet in staat was om de klacht als dusdanig te onderzoeken, heeft ze contact opgenomen met de Ombudsvrouw van de Duitstalige Gemeenschap om de ontbrekende stukken te kunnen ontvangen.

De Ombudsvrouw van de Duitstalige Gemeenschap heeft contact opgenomen met de klaagster. Deze laatste heeft haar een document in het Duits d.d. 1 februari 2019 gestuurd. Uit dit document blijkt echter niet dat, zoals de klaagster heeft aangegeven, het via internet of per e-mail is verzonden.

De klaagster levert dus niet het bewijs dat haar e-mail in het Duits is verstuurd zodat de VCT zich niet kan uitspreken over een eventuele schending van de SWT.

De klacht is niet ontvankelijk.

(Advies 51.159 van 5 juli 2019)

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is

Eneco Belgium N.V.:

klacht tegen Eneco Belgium die niet in staat is om facturen in het Duits naar een Duitstalige klant te versturen.

De gas- en elektriciteitsmarkt is geliberaliseerd sinds 1 januari 2007. Sinds deze liberalisering van de elektriciteitsmarkt heeft de consument de mogelijkheid om zijn leverancier te kiezen.

Het elektriciteitsleveringscontract is in het Waalse Gewest onder andere gereguleerd door:

- het decreet van 12 april 2001 van de Waalse Regering betreffende de organisatie van de gewestelijke elektriciteitsmarkt, het decreet van 19 december 2002 betreffende de organisatie van de gewestelijke gasmarkt, het besluit van 30 maart 2006 van de Waalse Regering betreffende de openbare dienstverplichtingen op de elektriciteitsmarkt en het besluit van 30 maart 2006 van de Waalse Regering betreffende de openbare dienstverplichtingen op de gasmarkt;
- de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de gasmarkt en het fiscaal statuut van de elektriciteitsproducenten;
- boek VI van het Wetboek van economisch recht met als titel "Marktpraktijken en consumentenbescherming".

Uit al deze elementen blijkt dat de energieleveranciers, en Eneco Belgium N.V. *in casu* aan een groot aantal wettelijke verplichtingen zijn gehouden.

Sinds 2004 heeft de minister die belast is met consumentenzaken met de verschillende actoren in de sector onderhandeld met als resultaat de ondertekening van een akkoord met de leveranciers van de geliberaliseerde elektriciteits- en gasmarkt, met als titel "De consument in de vrijgemaakte elektriciteit- en gasmarkt".

Dit akkoord voorziet in een aantal duidelijke maatregelen betreffende een aantal thema's, met name:

- de marketing- en verkooptechnieken (verkoop op afstand, per telefoon en verkoop buiten verkooppunten);
- de prijstransparantie, promotionele aanbiedingen, communicatie van de goedkoopste prijs;
- de precontractuele informatie en het contract;
- de voortijdige beëindiging van het contract en opzeggingsvergoeding;
- het einde van het contract;
- de factuur (verplichte informatie);
- de verhuizing;
- de verandering van leverancier van elektriciteit en gas;
- de klachtenbehandeling.

De bepalingen van dit akkoord zijn bindend voor de energieleveranciers die het hebben ondertekend alsook voor hun potentiële verkopers.

Eneco Belgium N.V. heeft dat akkoord ondertekend.

Wat betreft de opdracht van energiedistributie, is de leverancier, *in casu*, Eneco Belgium N.V., aan de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) onderworpen in die zin dat deze een rechtspersoon is, die belast is met een taak die de grenzen van

een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare macht haar heeft toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, § 1, 2° SWT).

Aangezien de activiteiten van Eneco Belgium N.V. op het gebied van energie het grondgebied van Vlaanderen en Wallonië bestrijken, is de vennootschap een gewestelijke dienst in de zin van de SWT.

Een factuur is een betrekking met particuliere in de zin van de SWT aangezien het om een persoonlijk en geïndividualiseerd contact tussen de administratie en de particulier gaat.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, derde lid SWT, ressorteert de gewestelijke dienst wat betreft de betrekkingen met particulieren onder artikel 34, § 1 SWT dat bepaalt dat de gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer akte opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Er bestaat een (weerlegbaar) vermoeden *iuris tantum* dat de particulier de taal spreekt van het taalgebied waar hij woonachtig is.

Aangezien de klaagster in een gemeente van het Duitse taalgebied woonachtig is, diende Eneco Belgium N.V. het Duits te gebruiken voor het opstellen en het versturen van de facturen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.021 van 12 april 2019)

Waals Gewest:

klacht betreffende het ontbreken van de webpagina van het Waalse Gewest in het Duits over het nieuwe decreet betreffende de woninghuurovereenkomst.

Een webpagina is een bericht of een mededeling aan het publiek in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De *service public de Wallonie Territoire, Logement, Patrimoine, Énergie (DG04)* (Operationeel Directoraat-generaal Ruimtelijke Ordening, Wonen, Erfgoed en Energie van het Waalse Gewest), is gevestigd in Jambes (Namen) en is een centrale dienst van het Waalse Gewest, waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van het Gewest bestrijkt. Artikel 36, § 1, 2° van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI) bepaalt dat het het Frans als administratieve taal moet gebruiken. Artikel 36, § 2 GWHI bepaalt echter dat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op de in § 1 bedoelde diensten de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Het hierboven vermeld artikel verwijst naar artikel 11, § 2, eerste lid SWT dat bepaalt: "In de gemeenten van het Duitstalige gebied worden de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en het Frans gesteld".

Overeenkomstig de SWT had de internetpagina van het Waalse Gewest over het nieuwe decreet betreffende de woninghuurovereenkomst in het Frans en het Duits beschikbaar moeten zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.060 van 11 juni 2019)

Directie Inschrijving van Voertuigen (DIV):

klacht tegen de Directie Inschrijving van Voertuigen (DIV) van de FOD Mobiliteit omdat sommige pagina's van haar website niet beschikbaar zijn in het Duits.

De DIV van de FOD Mobiliteit en Vervoer is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Een website is een bericht en een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, § 2 SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld.

Aangezien de website van de DIV ook bestemd is voor het Duitstalige publiek, had deze volledig in het Duits beschikbaar moeten zijn.

De VCT acht derhalve de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.087 van 5 juli 2019)

Directie Inschrijving van Voertuigen (DIV)

klacht van een Duitstalige burger tegen de Directie Inschrijving van Voertuigen (DIV) van de FOD Mobiliteit die hem een e-mail met een « *Flash Info* » in het Nederlands en het Frans maar niet in het Duits heeft verstuurd. De bijlage van deze e-mail was ook in het Nederlands en het Frans maar niet in het Duits opgesteld.

De DIV van de FOD Mobiliteit is een centrale dienst in de zin van de SWT.

De e-mail van 26 maart 2019 met een « *Flash Info* » alsook de handleiding zijn *in casu* berichten en een mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, § 2, SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld.

Aangezien de e-mail en de bijlage ook bestemd zijn voor het Duitstalige publiek, hadden deze volledig in het Duits beschikbaar moeten zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.110 van 5 juli 2019)

Essent Belgium N.V.:

klacht tegen Essent betreffende het stopzetten van de klantendienst in het Duits.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, valt Essent Belgium N.V. onder de toepassing van de bepalingen van de SWT in de zin dat deze vennootschap een rechtspersoon is die belast is met een opdracht die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, § 1, 2° SWT) (advies 50.362 van 9 november 2018).

De naverkoopdienst van Essent Belgium N.V. is een betrekkingen van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de particulieren die van de drie talen waarvan deze particulieren gebruik hebben gemaakt: het Nederlands, het Frans of het Duits.

De naverkoopdienst van Essent Belgium N.V. ten opzichte van een Duitstalige klant dient in het Duits te verlopen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.160 van 5 juli 2019)

Politiezone Weser-Göhl:

klacht tegen de politiezone Weser-Göhl betreffende de publicatie van een enkel in het Duits opgestelde vacature in de krant "Wochenspiegel".

Een publicatie in een krant is een bericht of een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

De politiezone *Weser-Göhl* is een gewestelijke dienst in de zin van de

Overeenkomstig artikel 34, § 1, eerste lid b) SWT, stelt de gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit het Duits taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is, de berichten, mededelingen en formulieren, die hij rechtstreeks aan het publiek richt en de formulieren die hij op dezelfde wijze afgeeft, in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is.

In casu, bevindt de zetel van de politiezone *Weser-Göhl* zich in de gemeente Eupen.

Overeenkomstig artikel 11, § 2 SWT worden de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans gesteld in de gemeenten van het Duitse taalgebied.

De vacature in de krant "*Wochenspiegel*" betreffende de betrekking van onderhoudsmedewerk(st)er voor de politiezone *Weser-Göhl* had derhalve in het Duits en in het Frans moeten worden gepubliceerd.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.163 van 5 juli 2019)

Gemeente Sankt-Vith:

klacht betreffende een informatiezitting georganiseerd door de gemeente Sankt-Vith.

De gemeente Sankt-Vith is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

De infosessie is een bericht en een mededeling gericht aan het publiek in de zin van de SWT.

Artikel 11, § 2 SWT bepaalt dat in de gemeenten van het Duitse taalgebied, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Duits en in het Frans worden gesteld.

Het feit dat de spreker enkel Frans sprak is niet relevant aangezien de gemeente Sankt-Vith voor de simultane vertaling had gezorgd en dat alle tussenkomsten in het Duits werden vertaald. De burgers konden hun bezorgdheden in het Duits uitdrukken. Daarenboven was de Power Point presentatie ook in het Duits opgesteld.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.242 van 20 september 2019)

Essent Belgium N.V.:

klacht tegen Essent betreffende het stopzetten van de klantendienst in het Duits.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, valt Essent Belgium N.V. onder de toepassing van de bepalingen van de SWT in de zin dat deze vennootschap een rechtspersoon is die belast is met een opdracht die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, § 1, 2° SWT) (advies 50.362 van 9 november 2018).

De naverkoopdienst van Essent Belgium N.V. is een betrekkingen van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de particulieren die van de drie talen waarvan deze particulieren gebruik hebben gemaakt: het Nederlands, het Frans of het Duits.

De naverkoopdienst van Essent Belgium N.V. ten opzichte van een Duitstalige klant dient in het Duits te verlopen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.187 van 5 juli 2019)

Engie Electrabel:

klacht betreffende het feit dat de informatie in verband met de contracten niet beschikbaar zijn in het Duits op de website van Engie Electrabel.

De gas- en elektriciteitsmarkt is geliberaliseerd sinds 1 januari 2007. Sinds deze liberalisering van de elektriciteitsmarkt heeft de consument de mogelijkheid om zijn leverancier te kiezen.

Het elektriciteitsleveringscontract is onder andere in het Waalse Gewest gereguleerd door:

- het decreet van 12 april 2001 van de Waalse Regering betreffende de organisatie van de gewestelijke elektriciteitsmarkt, het decreet van 19 december 2002 betreffende de organisatie van de gewestelijke gasmarkt, het besluit van 30 maart 2006 van de Waalse Regering betreffende de openbare dienstverplichtingen op de elektriciteitsmarkt en het besluit van 30 maart 2006 van de Waalse Regering betreffende de openbare dienstverplichtingen op de gasmarkt;
- de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de gasmarkt en het fiscaal statuut van de elektriciteitsproducenten;
- boek VI van het Wetboek van economisch recht met als titel "Marktpraktijken en consumentenbescherming".

Uit al deze elementen blijkt dat de energieleveranciers, en Engie Electrabel N.V. *in casu* om een groot aantal wettelijke verplichtingen zijn gehouden.

Sinds 2004 heeft de minister die belast is met consumentenzaken met de verschillende actoren in de sector onderhandeld met als resultaat de ondertekening van een akkoord met de leveranciers van de geliberaliseerde elektriciteits- en gasmarkt, met als titel "De consument in de vrijgemaakte elektriciteit- en gasmarkt".

Dit akkoord voorziet in een aantal duidelijke maatregelen betreffende een aantal thema's, met name:

- de marketing- en verkooptechnieken (verkoop op afstand, per telefoon en verkoop buiten verkooppunten);
- de prijstransparantie, promotionele aanbiedingen, communicatie van de goedkoopste prijs;
- de precontractuele informatie en het contract;
- de voortijdige beëindiging van het contract en opzeggingsvergoeding;
- het einde van het contract;
- de factuur (verplichte informatie);
- de verhuizing;
- de verandering van leverancier van elektriciteit en gas;
- de klachtenbehandeling.

De bepalingen van dit akkoord zijn bindend voor de energieleveranciers die het hebben ondertekend alsook voor hun potentiële verkopers.

Engie Electrabel heeft dat akkoord ondertekend.

Wat betreft de opdracht van energiedistributie, is de leverancier, *in casu* Engie Electrabel, aan de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) onderworpen in die zin dat deze een rechtspersoon is, die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare macht haar heeft toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, § 1, 2° SWT).

Aangezien de activiteiten van Engie Electrabel op het gebied van energie het ganse land bestrijken en haar zetel in Brussel gevestigd is, is de vennootschap een centrale dienst in de zin van de SWT.

Het feit dat de klagster op de knop "*Confirmer le contrat*" heeft geklikt in het kader van haar aanvraag om het contract te wijzigen, is een persoonlijk en geïndividualiseerd contact tussen deze laatste en Engie Electrabel dat overeenstemt met een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de particulieren die van de drie talen waarvan deze particulieren gebruik hebben gemaakt.

Aangezien de klagster in een gemeente van het Duitse taalgebied woonachtig is en dat deze het Duits had gebruikt voor de wijziging van haar contract, diende Engie Electrabel de Duitse taal te gebruiken voor de informatie met betrekking tot haar nieuw contract.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.436 van 12 april 2019)

Waals gewest (DGO1) en gemeente Kelmis:

klacht betreffende de aanwezigheid van twee verkeersborden in het Frans op het grondgebied van de Duitstalige taalgebied.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Dit advies onderscheidt twee delen, met name het bord op een gewestweg, dat onder de bevoegdheid van het Waalse Gewest valt enerzijds, en het bord op een gemeentelijke weg, die onder de bevoegdheid van de stad Kelmis valt anderzijds.

1. Ten opzichte van de *Direction générale opérationnelle des Routes et des Bâtiments (DGO1)*

Het bord "*interdit de tourner vers la gauche*" (verboden om links af te slaan) met het bordje "*excepté vélo*" (uitgezonderd fietsen) bevindt zich op het grondgebied van de gemeente Lontzen (Neutralstrasse) maar op een gewestweg. De *Direction générale opérationnelle des Routes et des Bâtiments (DGO1)* is derhalve bevoegd.

De DGO1 heeft haar zetel in Namen en is een centrale dienst van het Waalse Gewest waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van het Gewest bestrijkt.

Artikel 36, § 2 GWHI verwijst naar artikel 11, § 2 SWT, dat bepaalt: "In de gemeenten van het Duitse taalgebied worden de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans gesteld."

Het verkeersbord "*excepté vélo*" had derhalve in het Frans en in het Duits moeten zijn opgesteld.

De VCT acht derhalve de klacht ontvankelijk en gegrond ten opzichte van de *DGO1*.

2. Ten opzichte van de stad Kelmis

Het bord "*radar zone à risque*" is geplaatst op het grondgebied van de gemeente Kelmis.

De gemeente Kelmis is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 2 SWT worden in de plaatselijke diensten van het Duitse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans gesteld.

Het verkeersbord “*radar zone à risque*” had derhalve in het Duits en in Frans het moeten zijn opgesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond ten opzichte van de gemeente Kelmis.

(Advies 50.407 van 29 maart 2019)

Edenred Belgium N.V.:

klacht betreffende een brief in het Frans met betrekking tot de bestelling van PWA-cheques gestuurd door Edenred Belgium N.V. aan een Duitstalige burger.

Een brief is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

De vennootschap Edenred Belgium is een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen in de zin van artikel 1, § 1, 2° SWT aangezien ze belast is met het uitgeven van de PWA-cheques (Plaatselijke Werkgelegenheidsagentschap).

Het PWA-cheque systeem is geregionaliseerd en sinds 1 januari 2018 is de *FOREM* hiervoor verantwoordelijk. Hieruit vloeit voort dat de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI) in dit verband van toepassing is.

De brief die bestemd was voor de Duitstalige burger had in het Duits en niet in het Frans moeten opgesteld zijn.

De VCT neemt echter akte van het feit dat, bij de registratie van de klager in het PWA-systeem, de taalrol “Frans” werd geselecteerd door de PWA Kelmis en dat de taalrol van de klager in het systeem van Edenred Belgium N.V. is aangepast.

De klacht is ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.003 van 29 maart 2019)

FCR Media Belgium:

klacht betreffende het ontbreken van pagina's in het Duits in de telefoonboeken die door FCR Media worden uitgegeven.

FCR Media Belgium is een privaatrechtelijke rechtspersoon.

Deze heeft echter een verklaring ingediend voor het publiceren van telefoongidsen op grond van artikel 45 van de wet betreffende de elektronische communicatie van 13 juni 2005 en is door het BIPT vermeld als een telefoonboekleverancier.

De vennootschap FCR Media Belgium dient, overeenkomstig artikel 1, § 1, 2° van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken (SWT) en dit voor een deel van haar activiteiten derhalve als een rechtspersoon te worden beschouwd die concessiehouder is van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Zo is deze vennootschap aan de SWT onderworpen voor het drukken, verkopen en verspreiden van telefoonboeken.

Een telefoonboek is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

In de gemeenten van het Duitstalig taalgebied, zoals hier het geval is, dienen de berichten en mededelingen in het Frans en in het Duits te worden opgesteld.

Het telefoonboek moet vervolgens ook volledig in het Duits opgesteld en ter beschikking gesteld worden.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.009 van 29 maart 2019)

FCR Media Belgium:

klacht betreffende het ontbreken van pagina's in het Duits in de telefoonboeken die door FCR Media worden uitgegeven.

FCR Media Belgium is een privaatrechtelijke rechtspersoon.

Deze heeft echter een verklaring ingediend voor het publiceren van telefoongidsen op grond van artikel 45 van de wet betreffende de elektronische communicatie van 13 juni 2005 en is door het BIPT vermeld als een telefoonboekleverancier.

De vennootschap *FCR Media Belgium* dient, overeenkomstig artikel 1, § 1, 2° van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken (SWT) en dit voor een deel van haar activiteiten derhalve als een rechtspersoon te worden beschouwd die concessiehouder is van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Derhalve is deze vennootschap ertoe gehouden om de SWT te eerbiedigen voor het drukken, verkopen en verspreiden van telefoonboeken.

Een telefoonboek is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

In de gemeenten van het Duitstalig taalgebied, zoals hier het geval is, dienen de berichten en mededelingen van de centrale diensten in het Frans en in het Duits te worden opgesteld.

Het telefoonboek moet vervolgens ook volledig in het Duits opgesteld en ter beschikking gesteld worden.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.463 van 29 maart 2019)

SIMIM:

klacht betreffende het verzenden van een factuur in het Frans aan een Duitstalige burger door de Muziek Industrie Maatschappij (SIMIM).

In België is de SIMIM een van de enige bedrijven die verantwoordelijk zijn voor de inning en het beheer van de rechten van uitvoerende kunstenaars en muziekproducers en die door de overheid zijn erkend.

Vervolgens dient de SIMIM te worden beschouwd als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen in de zin van artikel 1, § 1, 2 °, SWT.

De SIMIM is derhalve aan de SWT onderworpen.

Aangezien de opdracht van inning van de SIMIM het ganse land bestrijkt, is deze een centrale dienst in de zin van de SWT.

Een factuur is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

De factuur had in het Duits moeten opgesteld zijn aangezien het naar een inwonster van de stad Sankt-Vith werd gestuurd.

Aangezien de betrokken factuur echter niet aan de VCT is overgemaakt, is de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 51.013 van 29 maart 2019)

SIMIM:

klacht betreffende het verzenden van een kennisgeving van betaling voor "billijke vergoeding " in het Frans aan een Duitstalige burger.

In België is de SIMIM een van de enige bedrijven die verantwoordelijk zijn voor de inning en het beheer van de rechten van uitvoerende kunstenaars en muziekproducers en die door de overheid zijn erkend.

De "billijke vergoeding" is de belangrijkste bron van inkomsten van de SIMIM, zoals blijkt uit haar website (<https://www.simim.be>). Voor de inning van deze vergoeding doet de SIMIM, op enkele uitzonderingen na, een beroep op gespecialiseerde bedrijven die zich uitsluitend met deze activiteiten bezighouden. *In casu* gaat het om Outsourcing Partners N.V., Martelaarslaan, 53-55 in 9000 GENT die door de SIMIM worden gemandateerd.

Zodoende dienen de SIMIM (de opdrachtgever) en Outsourcing Partners N.V. (de mandataris) te worden beschouwd als rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen in de zin van artikel 1, § 1, 2 °, van de SWT.

De SIMIM is vervolgens aan de SWT onderworpen, alsook Outsourcing Partners N.V. in het kader van de opdracht van inning van de "billijke vergoeding" als mandataris van de SIMIM.

Aangezien de opdracht van inning van de SIMIM het ganse land bestrijkt, is ze een centrale dienst in de zin van de SWT.

Een kennisgeving van betaling is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Vervolgens had de opdracht van inning in het Duits moeten opgesteld zijn aangezien het naar een inwoner van de stad Eupen werd gestuurd.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.462 van 29 maart 2019)

Proximus:

klacht van 15 januari 2019 betreffende de afwezigheid van een aantal webpagina's in het Duits op de website van Proximus.

Proximus is een autonoom overheidsbedrijf dat onderworpen is aan de SWT in het kader van zijn activiteiten.

Overeenkomstig de vorige adviezen van de VCT, is een webpagina een bericht of een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Proximus is een centrale dienst in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 40, § 2 SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans gesteld. De berichten en mededelingen die ze rechtstreeks aan het publiek richten, worden in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld.

In de gemeenten van het Duitstalige taalgebied, hetgeen hier het geval is, moeten de berichten en mededelingen van de centrale diensten in het Frans en in het Duits worden opgesteld.

Vervolgens moet de inhoud van de webpagina's van de website van Proximus dezelfde zijn in de drie landstalen en had ook in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking worden gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.010 van 29 maart 2019)

Waals Gewest:

klacht betreffende de onmogelijkheid om deel te nemen aan de enquête van het Waalse Gewest betreffende « *Le bruit routier en Wallonie* ».

De openbare raadpleging is een bericht of een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

In dit geval was de openbare raadpleging echter niet anoniem en de personen die wouden deelnemen moesten hun verblijfsplaats aanduiden om te zien of ze al dan wel betrokken waren aangezien enkel de betrokkenen aan de raadpleging mochten deelnemen. Deze raadpleging is dus een betrekking met particulieren in de zin van de SWT.

De Waalse Overheidsdienst Infrastructuur (DG01) is een centrale dienst van het Waalse Gewest waarvan de werkring het hele ambtsgebied van het gewest bestrijkt.

De Waalse overheidsdienst is alzo gehouden om het Duits te gebruiken in de hierboven vermelde gevallen en dus ook in haar betrekkingen met de particuliers. De openbare raadpleging had in het Frans en in het Duits moten worden opgesteld ten einde de taal van de particulier te respecteren.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.456 van 15 februari 2019)

RIZIV:

klacht betreffende de afwezigheid van een Duitse versie van de RIZIV-website, waardoor de klager geen toegang heeft tot de informatie en de verschillende formulieren van de website. De klacht heeft ook betrekking op het feit dat de aanvragen van overeenkomsten in het Frans gebeuren en dat ze dus bijvoorbeeld een beroep moeten doen op de vzw « Aide et soins à domicile » om die aanvragen in te voeren, waardoor ze dan brieven van het RSVZ krijgen, die ze niet verstaan aangezien die in het Frans zijn opgesteld.

Het RSVZ is een centrale dienst in de zin van de SWT.

De klacht bestaat uit twee delen die apart dien te worden onderzocht.

1/ Een website is een mededeling aan het publiek.

De volledige website had dus ook in het Duits opgesteld moeten zijn.

2/ De aanvragen van overeenkomsten zijn akten in de zin van de SWT.

De aanvragen van overeenkomsten hadden dus ook in het Duits opgesteld en beschikbaar moeten zijn.

Vanwege het feit dat de aanvragen van overeenkomsten niet in het Duits zijn opgesteld, is de briefwisseling die hierop volgt in het Frans en wordt deze daarom niet begrepen door de klagers.

De briefwisseling is een betrekking met de particulier in de zin van de SWT.

De brieven hadden derhalve in het Duits moeten worden opgesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.435 van 15 februari 2019)

FAVV:

klacht ingediend door een firma gelegen in Bütgenbach betreffende volgende feiten:

- **het FAVV weigert informatie in het Duits te verstrekken aan de betrokkene onderneming;**
- **de controle over het bedrijf werd meerdere malen uitgevoerd door Franstalige ambtenaren die geen Duits kenden;**
- **de facturen, de controlelijsten en de hele briefwisseling zijn niet in het Duits;**
- **de Duitse versie van de FAVV-website is onvolledig en in gebrekkig Duits geschreven;**
- **de informatie op de website over de maatregelen tegen varkenspest bestaat alleen in het Nederlands en het Frans.**

Het FAVV is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Het rechtstreekse informatieverkeer naar het bedrijf, de controle over het bedrijf waarbij o.a. controlelijsten worden gebruikt, de facturen en de briefwisseling zijn betrekkingen met particulieren.

Alle contacten tussen het FAVV en het bedrijf hadden derhalve in het Duits moeten plaatsvinden.

De Internetsite is een mededeling bestemd voor het publiek.

Aangezien de website van het FAVV ook bestemd is voor het Duitstalige publiek, had ze ook volledig in het Duits beschikbaar moeten zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.417 van 15 februari 2019)

RESA N.V.:

klacht betreffende het ontbreken van een formulier in het Duits en de uitsluitend Franstalige communicatie met een Duitstalige klant.

RESA N.V. is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT.

Het regularisatieformulier dat de klagster heeft gekregen is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Aangezien de betrokkene woonachtig is in een gemeente van het Duitstalig gebied, moest RESA N.V. de Duitse taal gebruiken in haar contact met de betrokkene.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en wat betreft de grond van de zaak, dient een onderscheid te worden gemaakt naargelang het feit dat de betrokkene al dan wel telefonisch contact heeft gehad met RESA N.V.

In de eerste hypothese, te weten indien de klagster wel degelijk telefonisch contact had met RESA N.V., had deze laatste wel kennis van de taalaanhangigheid van de betrokkene en had ze vervolgens het regularisatieformulier in het Duits moeten opsturen. In dat geval is de klacht gegrond.

In de tweede hypothese, te weten indien de klagster geen telefonisch contact had met RESA N.V., was deze laatste niet op de hoogte van de verhuizing in het gebouw waar de vorige huurder Franstalig was, hetgeen verklaart waarom het formulier in het Frans werd opgestuurd. In dat geval is de klacht niet gegrond.

(Advies 50.406 van 15 februari 2019)

Auto-Sécurité N.V.:

vraag om advies betreffende de mogelijkheid om in de politiezones van Brussel een vrijstelling te verkrijgen voor een taalexamen van Selor op basis van een diploma.

Auto-Sécurité N.V. is een rechtspersoon die concessiehouder van een openbare dienst of belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen in de zin van artikel 1, § 1, 2° van de SWT.

Haar activiteiten bestrijken het hele homogene Franse taalgebied alsook het Duitse taalgebied. Het gaat derhalve om een regionale dienst in de zin van artikel 34, § 1, a) SWT.

Een bezoekverslag van de autokeuring is een getuigschrift in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, vijfde lid SWT, worden de getuigschriften gesteld in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken.

Aangezien de betrokkene woonachtig is in de gemeente Kelmis en dat zijn taalvoorkeur bekend was van de betrokken dienst, had het bezoekverslag integraal in het Duits moeten worden opgesteld.

(Advies 51.306 van 18 oktober 2019)

FOD Mobiliteit - bpost:

klacht betreffende de afwezigheid van een Duitstalige contactpersoon op het gratis nummer van bpost bestemd voor de aflevering van een kentekenplaat.

De FOD Mobiliteit is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Artikel 36, § 1 van de wet van 21 maart 1991 Wet Overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Aangezien bpost een overheidsbedrijf is, valt ze onder de SWT (cf. artikel 1, § 1, 4° Wet Overheidsbedrijven).

Bpost werd *in casu* door de FOD Mobiliteit belast met het beheer van een gratis nummer bestemd voor de aflevering van kentekenplaten.

Overeenkomstig artikel 50 SWT, de aanstelling, uit welke hoofde ook, van medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

Een telefonisch contact met een particulier is een contact met het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT, gebruiken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren, die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, zijnde het Nederlands, het Frans of het Duits.

Via het gratis oproepnummer van bpost voor de ontvangst van kentekenplaten in opdracht van de FOD Mobiliteit en Vervoer, zou het mogelijk moeten zijn om in contact te komen met een correspondent die de Duitse taal kan spreken.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 50.396 van 4 februari 2019)

Proximus:

klacht betreffende de afwezigheid van de applicatie “MY PROXIMUS” in het Duits.

Als autonome overheidsbedrijf is Proximus in het kader van haar activiteiten aan de bepalingen van de SWT onderworpen.

Een applicatie is een bericht of een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Proximus is een centrale dienst in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 40, § 2 SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans gesteld. De berichten en mededelingen die ze rechtstreeks aan het publiek richten, worden in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld.

In de gemeenten van het Duitse taalgebied, hetgeen hier het geval is, moeten de berichten en mededelingen van de centrale diensten in het Duits worden opgesteld.

De applicatie “MY PROXIMUS” had derhalve in het Duits beschikbaar moeten zijn voor de Duitstalige burgers.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 51.248 van 27 september 2019)

Deel V

Vragen om advies

Hoofdstuk I Vragen om advies van ministers

Vlaams minister van Wonen:

toelating van het gebruik van een brochure over studentenhuurrecht in het Engels.

De gecentraliseerde diensten van de Vlaamse Regering dienen overeenkomstig artikel 36, § 1 GWHI het Nederlands te gebruiken als bestuurstaal. Dit betekent dat de brochure aangehaald in de vraag om advies in beginsel enkel gesteld kan zijn in het Nederlands.

De VCT is er zich echter van bewust dat administraties en openbare diensten heden ten dage regelmatig in contact komen met een anderstalig publiek door de aard van de dienstverlening en door specifieke projecten die door hen worden ontwikkeld, bijvoorbeeld in het kader van integratie. Het gebruik van vreemde talen, naast de SWT, kan dan wenselijk zijn.

De VCT heeft in haar rechtspraak aanvaard dat voor specifieke projecten een andere taal of talen kunnen worden gebruikt dan deze die door de SWT worden voorgeschreven. In de vaste rechtspraak van de VCT geldt deze uitzondering echter voor de plaatselijke diensten, en op voorwaarde dat het een vertaling betreft en dat in de anderstalige teksten duidelijk aangegeven staat dat het een vertaling betreft. Ook moet de tekst eveneens in de opgelegde taal of talen beschikbaar zijn zodat het duidelijk is dat de inwoners over dezelfde informatie beschikken in de opgelegde taal of talen.

Deze vaste rechtspraak heeft als doel iedere uitzondering op de SWT te beperken tot hetgeen absoluut noodzakelijk is in het algemeen belang. Iedere uitzondering dient aldus zo veel mogelijk beperkt te worden in zowel omvang als tijd, aangezien het gebruik van vreemde talen enkel uitzonderlijk of als overgangsmaatregel kan worden toegestaan. In dit specifieke geval is het doel om internationale studenten te informeren over hun rechten en verplichtingen, wat op zich kan worden beschouwd als een bijzonder doel om het gebruik van vreemde talen te rechtvaardigen.

De brochure zou specifiek onder de doelgroep verspreid worden dat bestaat uit internationale studenten. In dit geval wordt de impact van de uitzondering beperkt in zowel omvang als tijd. Het verspreiden van de brochure in het Engels is aldus toegestaan op voorwaarde dat boven de tekst van de vreemde talen wordt aangeduid dat het om een vertaling van het Nederlands gaat, en dat de tekst ook in het Nederlands beschikbaar is.

(Advies 51. 200 van 5 juli 2019)

Minister van Buitenlandse Zaken:

vraag om advies met betrekking tot selectieprocedures voor respectievelijk financieel beheerders (niveau B) en visumambtenaren (niveau C).

1.

In het koninklijk besluit van 4 juli 2014 tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren van de buitenlandse carrière en de consulaire carrière worden de voormalige buitenlandse carrières “Buitenlandse Dienst”, “Kanselarij” en van “Attachés van Ontwikkelingssamenwerking” vervangen door een eengemaakte buitenlandse carrière en de – na verloop van tijd – uitdovende consulaire carrière. Dit koninklijk besluit werd door de Raad van State vernietigd in zijn arrest nr. 234.747 van 17 mei 2016 aangezien het koninklijk besluit genomen werd terwijl de regering in lopende zaken was. Het koninklijk besluit van 21 juli 2016 tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren van de buitenlandse carrière en de consulaire carrière voerde deze integratie van drie voormalige buitenlandse carrières in de buitenlandse carrière en uitdovende consulaire carrière opnieuw in.

2.

Artikel 47, § 5, tweede lid SWT bepaalt het volgende:

“Art. 47, § 5, tweede lid SWT - De betrekkingen, die voor de gezamenlijke buitenlandse diensten aangewezen zijn, worden op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate verdeeld over de Nederlandse en Franse taalrollen. De titularissen van die betrekkingen moeten voor een examencommissie, samengesteld door de Vaste Wervingssecretaris, het bewijs leveren dat zij een aan hun functie aangepaste kennis van de tweede taal - het Frans of het Nederlands - bezitten.”

In artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966 (KB 8 maart 2001) worden de taalexamens bedoeld in artikel 47, § 5 SWT op de volgende wijze geregeld:

“Art. 14. - Het taalexamen bedoeld in artikel 47, § 5, van de gecoördineerde wetten, voor de functies van de carrière Buitenlandse Dienst en van de carrière van de attachés voor Internationale Samenwerking, alsook voor de functies van de ambtenaren van de Kanselarijcarrière die de hiërarchische meerdere zijn van andere ambtenaren, heeft betrekking op:

1° het begrijpen van gebruikelijke mondelinge boodschappen;

2° het begrijpen van gebruikelijke teksten;

3° het opstellen van correcte schriftelijke teksten, met uitsluiting van vertalingen;

4° de vaardigheid om een gesprek te voeren over een onderwerp dat verband houdt met de functie en de vaardigheid om zich mondeling vlot uit te drukken over een onderwerp dat verband houdt met de functie.

Het taalexamen bedoeld in artikel 47, § 5, van de gecoördineerde wetten, voor de functies waarvan de ambtenaren van de Kanselarijcarrière die geen hiërarchische meerdere van andere ambtenaren zijn, houder zijn, heeft betrekking op:

1° de vaardigheid om elementaire mondelinge boodschappen te begrijpen;

2° de vaardigheid om elementaire teksten te verstaan;

3° de vaardigheid om een elementair gesprek te voeren over een onderwerp dat verband houdt met de functie.”

3.

In haar advies nr. 1055 van 11 februari 1965 heeft de VCT een advies gegeven over de interpretatie van het huidige artikel 47, § 5 SWT in verhouding tot de koninklijk besluiten die tot dan de buitenlandse carrières hadden geregeld.

In dit advies verwijst de VCT naar een vraag aan de minister van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt en zijn antwoord over welke wijze het begrip “aangepaste kennis” in de zin van het huidige artikel 47, § 5 SWT moet worden geïnterpreteerd. De vraag en het antwoord waren op de volgende manier geformuleerd:

“Vraag

Voor de ambtenaren van de carrière buitenlandse dienst en van de kanselarij-carrière, die een ambt bekleden in het buitenland, wordt het gebruik van de taal bepaald door de beschikkingen van artikel [47, § 5] SWT. Deze ambtenaren moeten het bewijs leveren dat zij een aan hun functie aangepaste kennis van de tweede taal – het Frans en het Nederlands – bezitten.

Het begrip “aangepaste kennis” is wellicht nieuw en we menen dat het ongetwijfeld geïnterpreteerd moet worden als zijnde in overeenstemming met het bepaalde in de artikelen 6, vijfde lid; 9, 1°, 42, zevende lid; en 44, 1° van het besluit van 25 april 1956 houdende statuut der personeelsleden van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel waarbij geëist wordt, dat de betrokken ambtenaren bij de aanwerving een voldoende kennis en bij het einde van de proeftijd een gebruikelijke kennis van de tweede landstaal bezitten?

Antwoord

“Wat de derde vraag in verband met de aan hun functie aangepaste kennis betreft, dient deze tekst inderdaad, overeenkomstig hun zienswijze, in overeenstemming gebracht met de bepalingen van het koninklijk besluit van 25 april 1956.”

In haar advies van nr. 1055 van 11 februari 1965 heeft de VCT zich aangesloten bij deze interpretatie. Verder werd er in dit advies opgesomd welke personeelsleden over deze “aangepaste kennis” dienen te beschikken. Deze personeelsleden hadden als gezamenlijk kenmerk dat zij opgenomen waren in de Carrière Buitenlandse Dienst.

4.

In haar advies nr. 36.154 van 21 april 2005 diende de VCT een klacht te onderzoeken tegen het feit dat Selor zonder de uitdrukkelijke vraag daartoe van FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking het taalexamen bedoeld in artikel 14 KB 8 maart 2001 had georganiseerd buiten het kader van de vergelijkende wervingsexamens en vergelijkende examens voor vaste benoeming, zoals voorgeschreven in het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut der personeelsleden van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel.

De VCT heeft toen vastgesteld dat de taalexamens bepaald in artikel 14 KB 8 maart 2001 integraal deel uitmaken van het wervingsexamen voor de loopbaan Buitenlandse Dienst evenals van het examen van vaste benoeming in deze loopbaan.

Zij was verder van oordeel dat de recente praktijk van Selor tot organisatie van het taalexamen artikel 14, buiten de context van de in KB van 25 april 1956 voorgeschreven examenprocedures, in strijd was met artikel 47, § 5, tweede lid SWT.

5.

Artikel 43ter, § 8, vierde lid SWT bepaalt dat de ambtenaren van de loopbaan van de externe diensten en van de attachés voor internationale samenwerking van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken die geslaagd zijn in het taalexamen georganiseerd krachtens artikel 47, § 5 tweede lid SWT zijn vrijgesteld van de examens bedoeld in artikel 43ter, § 7 SWT.

Dit artikel 43ter, § 8, vierde lid SWT werd ingevoegd door middel van het amendement nr. 2 op het wetsontwerp tot de invoering van de artikelen 43ter, 44bis, 46bis, 69 en 70 in de SWT (*Parl.St. Kamer, 2001-2002, nr. 1458-2*). Dit amendement werd als volgt verantwoord: “De ambtenaren van de buitenlandse diensten (diplomaten en attachés van de internationale samenwerking) van het departement Buitenlandse Zaken leggen taalproeven af om vast te worden benoemd. De ambtenaren die slagen in deze examens worden geacht een voldoende kennis te hebben van de tweede taal die gelijkwaardig is aan de voldoende kennis waarin artikel 43, § 3, derde lid voorziet (advies nr. 21.061/I/PN/RP van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht)”.

In haar advies nr. 21.061 van 15 juni 1989 had de VCT inderdaad geadviseerd dat “de ambtenaren van de carrière Buitenlandse dienst, die het examen van artikel 47, § 5, tweede lid SWT hebben afgelegd, worden geacht een voldoende kennis te hebben die gelijkwaardig is aan de voldoende kennis waarin artikel 43, § 3, derde lid SWT voorziet”.

6.

Uit het voorgaande stelt de VCT vast dat artikel 47, § 5, tweede lid SWT dient te worden geïnterpreteerd in de zin dat de aan hun functie aangepaste kennis van de tweede taal zoals verder uitgewerkt in artikel 14 KB 8 maart 2001 enkel dient te worden bewezen door de ambtenaren van de buitenlandse carrière en de consulaire carrière waarvan het statuut wordt bepaald in koninklijk besluit van 21 juli 2016 tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren van de buitenlandse carrière en de consulaire carrière. Dit statuut vervangt immers de drie voormalige buitenlandse carrières “van Buitenlandse Dienst”, “Kanselarij” en van “Attachés van Ontwikkelingssamenwerking” van het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut der personeelsleden van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel.

Deze interpretatie heeft tot gevolg dat, aangezien de financieel beheerders (niveau B) en visumambtenaren (niveau C) niet vallen onder het statuut van de ambtenaren van de buitenlandse carrière en de consulaire carrière, zij niet de kennis van de tweede taal dienen te bewijzen.

7.

De VCT wil wel eraan herinneren dat conform artikel 47, § 5, eerste lid SWT de buitenlandse diensten (ambassades, consulaten, ...) zo dienen te zijn georganiseerd dat het Belgische publiek zonder enige moeite bediend kan worden in de landstaal waarvan het gebruik maakt.

(Advies 51.101 van 23 april 2019)

Minister van Financiën:

masterdiploma behaald aan een Belgische universiteit met als onderwijstaal het Engels - taalvereisten bij werving.

Uit artikel 43ter, § 5, eerste lid en tweede lid SWT volgt dat bij een aanwerving de kandidaat ofwel zijn onderwijs moet genoten hebben in het Nederlands of in het Frans ofwel aan hand van het examen beschreven in artikel 7 KB 8 maart 2001 de kennis moet hebben bewezen van het Nederlands of het Frans.

De taal waarin de betrokken persoon zijn onderwijs heeft genoten, dient te worden bewezen aan hand van het opgelegde diploma, het vereiste getuigschrift of de verklaring van het schoolhoofd. De terminologie 'opgelegde diploma' houdt in dat bij de bepaling van deze taal enkel rekening kan worden gehouden met het diploma dat vereist is voor de betrokken functie. Met andere woorden, voor een wervingsselectie in het niveau A kan enkel rekening worden gehouden met het masterdiploma.

In artikel 43ter, § 5 SWT wordt er verder een specifieke regelgeving bepaald voor twee situaties. De eerste situatie heeft betrekking op kandidaten die in het buitenland hun onderwijs hebben genoten in een andere taal dan het Nederlands of het Frans en zich bij de wet erkende gelijkwaardigheid van diploma's of studiegetuigschriften kunnen beroepen.

In haar advies nr. 44.016 van 30 maart 2012 heeft de VCT hierover het volgende geadviseerd:

“Uit vermeld artikel (en ook andere artikelen van de SWT, nl. de artikelen 15 en 21) en de parlementaire voorbereiding ervan, blijkt dat de tekst ervan slaat op het toelatingsexamen dat eventueel door de personeelsstatuten is opgelegd. Indien in casu de personeelsstatuten een toelatingsexamen voorzien voor de kandidaten, die in het buitenland hun onderwijs hebben genoten in een andere taal dan het Nederlands of het Frans en zich op een bij de wet erkende gelijkwaardigheid van diploma's of studiegetuigschriften kunnen beroepen, leggen zij op de wijze bepaald in die statuten (bv. wie neemt het toelatingsexamen af?) dat toelatingsexamen af in het Nederlands of in het Frans naar keuze. Het is pas indien geen toelatingsexamen aan de benoeming voorafgaat (omdat de personeelsstatuten het niet voorzien) dat de kennis van de taal van de rol, waarbij de betrokkene wenst ingedeeld te worden, wordt vastgesteld aan de hand van een voorafgaand examen. Voor de organisatie van dit laatste taalexamen (nader omschreven in artikel 7 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 SWT) is uitsluitend Selor bevoegd. De VCT is van oordeel dat het taalniveau van het eventueel voorgeschreven toelatingsexamen van hetzelfde niveau en dezelfde orde dient te zijn als indien een voorafgaand examen de kennis van de taal van de rol zou moeten vaststellen bij afwezigheid van toelatingsexamen. Uit de bepalingen van artikel 43, §4, derde lid SWT, kan niet worden afgeleid dat het taalniveau van het toelatingsexamen bedoeld in de eerste zin anders (bv. gemakkelijker) zou zijn dan het taalniveau van het voorafgaand taalexamen bedoeld in de tweede zin.”

De tweede specifieke situatie heeft betrekking op kandidaten die hun onderwijs hebben genoten in het Duits taalgebied die eveneens voorafgaandelijk hun kennis dienen te bewijzen van het Nederlands of het Frans aan hand van het examen beschreven in artikel 7 KB 8 maart 2001.

Een kandidaat die zijn masterdiploma heeft behaald aan een Vlaamse universiteit, valt niet onder voormelde twee specifieke situaties maar onder de algemene regeling, zelfs wanneer de onderwijstaal van zijn opleiding het Engels was. Aangezien echter uit zijn diploma blijkt dat hij zijn onderwijs niet heeft genoten in het Nederlands of het Frans, dient de kandidaat bijgevolg de kennis van het Nederlands aan de hand van een taalexamen beschreven in artikel 7 KB 8 maart 2001 te bewijzen, wanneer hij wil deelnemen aan een Nederlandstalige statutaire wervingsselectie in het niveau A. Aangezien enkel rekening kan worden gehouden met het diploma dat vereist is voor de betrokken functie, dient eveneens een kandidaat met een Engelstalige master maar een Nederlandstalige bachelor de kennis van het Nederlands aan te tonen aan hand van voormeld taalexamen.

Naar analogie geldt eveneens dat een persoon die wenst deel te nemen aan een gelijkaardige Franstalige statutaire wervingsselectie en die een masterdiploma heeft behaald aan een Franstalige Belgische universiteit met als onderwijstaal het Engels, de kennis van het Frans dient te bewijzen aan hand van het examen beschreven in artikel 7 KB 8 maart 2001.

Met verwijzing naar de argumentatie in haar advies nr. 44.016 van 30 maart 2012 stelt de VCT vast dat niet strenger wordt opgetreden tegenover de houder van een diploma in een andere taal dan het Nederlands of het Frans behaald in België dan tegenover de houder van een gelijkaardig diploma in het buitenland. In beide gevallen geldt immers de vereiste dat de kandidaat de grondige kennis dient te hebben van het Nederlands of het Frans. Het verschil beperkt zich tot op welke wijze deze kennis dient te worden bewezen. De VCT is hierbij van oordeel dat het taalniveau van het voorgeschreven toelatingsexamen van hetzelfde niveau en dezelfde orde dient te zijn als het voorafgaand examen waarin de kennis van de taal dient te worden bewezen. Uit de bepalingen van artikel 43ter, §4, derde lid SWT kan niet worden afgeleid dat het taalniveau van het toelatingsexamen bedoeld in de eerste zin anders (bv. gemakkelijker) zou zijn dan het taalniveau van het voorafgaand taalexamen bedoeld in artikel 43ter, § 5, eerste lid SWT.

Tot slot volgt uit het samenlezen van artikel 43ter, § 5, eerste lid en tweede lid SWT dat bij ontstentenis van een toelatingsexamen de kandidaat die niet op basis van het opgelegde diploma, het vereiste getuigschrift of de verklaring van het schoolhoofd kan aantonen dat hij zijn onderwijs heeft genoten in het Nederlands of het Frans, eveneens door een examen beschreven in artikel 7 KB 8 maart 2001 de kennis van het Nederlands of het Frans dient aan te tonen.

(Advies 51.273 van 20 september 2019)

**Waalse minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van een “luchtverkeersleider” (niveau C) bij de Operationele Algemene Directie Mobiliteit en Waterwegen van de Waalse Overheidsdienst.**

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Gewestregering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functies van “luchtverkeersleider” (niveau C-betrekking P3C.90079-beroep 70) bezwaarlijk kunnen worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functies van “luchtverkeersleider”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.057 van 15 maart 2019)

**Waalse minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van een “Europese fondsbeheerder” (niveau A) bij het algemeen secretariaat van de Waalse Overheidsdienst.**

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functies van “Europese fondsbeheerder” (niveau A-betrekking 28084-beroep 20) bezwaarlijk kunnen worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functies van “Europese fondsbeheerder”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.058 van 15 maart 2019)

**Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van een ‘Europese fondsbeheerder’ (niveau A) bij de Directie Administratieve Ondersteuning van het Waals Erfgoedagentschap van de Waalse Overheidsdienst.**

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functies van ‘Europese fondsbeheerder’ (niveau A- betrekking AWA0159-beroep 20, 29 en 31) bezwaarlijk kunnen worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functies van ‘Europese fondsbeheerder’.

Op grond van deze reden verleent de Franse afdeling van de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.123 van 23 april 2019)

**Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van drie ‘adjunct-luchthavencommandanten’ (niveau A) bij het Departement Vervoerexploitatie van de Waalse Overheidsdienst – Mobiliteit en Infrastructuur.**

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van ‘adjunct-luchthavencommandant’ (niveau A- betrekkingen P3A.90016, P3A.90017 en P02A0058-beroep 18) bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van ‘adjunct-luchthavencommandant’.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.142 van 11 juni 2019)

Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van vijf ‘beheerders inzake Europese landbouwfondsen’ (niveau A) bij het Departement Landbouw en het Departement Europees Beleid en Internationale Overeenkomsten van de Waalse Overheidsdienst – Landbouw, Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van ‘beheerder inzake Europese landbouwfondsen’ (niveau A- betrekkingen PO3A0111, PO3A0112, PO3A0113, PO3A0114 en PO3A0117- beroep 5) bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van ‘beheerder inzake Europese landbouwfondsen’.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.143 van 11 juni 2019)

Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Duits, het Engels en het Nederlands voor de aanwerving van een ‘vertaler-revisor’ (niveau A) bij het Departement Landbouw, Directie Malmedy van de Waalse Overheidsdienst – Landbouw, Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli

1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van “vertaler-revisor (niveau A- betrekking PO3A0133 – beroepen 33 en 28) niet kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Duits, het Engels en het Nederlands.

Bijgevolg kan de kennis van het Duits, het Engels en het Nederlands, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van ‘vertaler-revisor’.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Duits, het Engels en het Nederlands als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.144 van 11 juni 2019)

**Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van vijf “Europese fondsbeheerders” (niveau A) bij het Departement Coördinatie Structuurfondsen van de Waalse Overheidsdienst – Algemeen secretariaat.**

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van “Europese fondsbeheerder” (niveau A- betrekkingen CO5726, CO7921, CO3060, CO0080 en ZS1A0049 – beroepen 20, 29 et 31) bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van “Europese fondsbeheerder”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.145 van 11 juni 2019)

**Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Duits, het Engels en het Nederlands voor de aanwerving van een “vertaler-revisor” (niveau A) bij de Directie Kanselarij en Vertaling van de Waalse Overheidsdienst – Algemeen secretariaat.**

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van “vertaler-revisor” (niveau A- betrekking PS1A0047-beroep 33) niet kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Duits, het Engels en het Nederlands.

Bijgevolg kan de kennis van het Duits, het Engels en het Nederlands, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van “vertaler-revisor”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Duits, het Engels en het Nederlands als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.146 van 11 juni 2019)

**Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Duits voor de aanwerving van een “medewerker in beheer, behoud en bescherming van het milieu” (niveau B) bij het Departement Politie en Controles van de Waalse Overheidsdienst – Landbouw, Natuurlijke Hulpbronnen en Milieu.**

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van “medewerker in beheer, behoud en bescherming van het milieu” (niveau B- betrekking PO3B0076-beroep 42) bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Duits.

Bijgevolg kan de kennis van het Duits, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van “medewerker in beheer, behoud en bescherming van het milieu”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Duits als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.147 van 11 juni 2019)

Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van vier “medewerkers in aeronautische techniek” (niveau B) bij het Departement Vervoerexploitatie van de Waalse Overheidsdienst – Mobiliteit en Infrastructuur.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van “medewerker in aeronautische techniek” (niveau B- betrekkingen PO2B0041, PO2B0042, PO2B0043 en PO2B0044 –beroep 36) bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van “medewerker in aeronautische techniek”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.148 van 11 juni 2019)

Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Duits voor de aanwerving van een “administratieve operator” (niveau D) bij de Directie van Luik van de Waalse Overheidsdienst –Landbouw, Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van “administratief beheerder” (niveau D-betrekking CO1756-beroep 80) bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Duits.

Bijgevolg kan de kennis van het Duits, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van “administratief beheerder”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Duits als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.149 van 11 juni 2019)

Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Nederlands voor de
aanwerving van een “jurist” (niveau A) bij het Departement Bodem en
Afvalstoffen van de Waalse Overheidsdienst –Landbouw, Natuurlijke
Hulpbronnen en Leefmilieu.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van “jurist” (niveau A- betrekking CO7881-beroep 29) bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Nederlands.

Bijgevolg kan de kennis van het Nederlands, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van “jurist” bij het Departement Bodem en Afvalstoffen (administratieve standplaats in Brussel) van de Waalse Overheidsdienst –Landbouw, Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Nederlands als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.156 van 11 juni 2019)

Minister van Defensie:

vraag om advies betreffende de kennis van het Engels voor de aanwerving van experts “documentalisten” (niveau B) voor ACOS IS.

Het Ministerie van Defensie is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt (Hoofdstuk V, afdeling I van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (SWT)).

Op grond van artikel 43, § 4, eerste lid SWT kan iemand enkel worden aangeworven bij een centrale dienst, nadat deze persoon zijn toelatingsexamen heeft afgelegd in het Nederlands of het Frans, of nadat deze persoon het bewijs heeft geleverd van de kennis van een van deze twee talen aan de hand van een voorafgaand examen.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functies van experts “documentalisten” (niveau B) bezwaarlijk kunnen worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

De kennis van het Engels kan als gevolg in dit concreet geval uitzonderlijk als bijkomende aanwervings- en bevorderingsvoorwaarde worden vereist om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van experts “documentalisten” (niveau B).

Op grond van deze reden verleent de VCT een gunstig advies over de kennis van het Engels als bijkomende aanwervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in het advies voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.157 van 11 juni 2019)

Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:

vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Duits voor de aanwerving van een “budgettaire boekhoudmedewerker” (niveau B) bij het Departement Natuur en Bossen/Directie Bosrijksdommen van de Waalse Overheidsdienst – Landbouw, Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van “budgettaire boekhoudmedewerker” (niveau B- betrekking PO3B0120-beroep 44), bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Duits.

Bijgevolg kan de kennis van het Duits, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van “budgettaire boekhoudmedewerker”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Duits als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.165 van 11 juni 2019)

Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van een “manager internationale betrekkingen” (niveau A) bij de Directie Wapenvergunningen van het Operationeel Directoraat-Generaal Economie, Werk en Onderzoek van de Waalse Overheidsdienst.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 GWHI kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functies van “manager internationale betrekkingen” (niveau A- ZO6A0012-beroep 31) bezwaarlijk kunnen worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functies van “manager internationale betrekkingen”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 50.285 van 15 maart 2019)

Waals minister van Tewerkstelling en Opleiding:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van twee economen (niveau A) bij het Waals Agentschap voor Export en Buitenlandse Investerings (AWEX).

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 GWHI kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functies van “econoom” (niveau A) voor het AWEX bezwaarlijk kunnen worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functies van “econoom” voor het AWEX.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 50.286 van 29 maart 2019)

Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies met betrekking tot de kennis van het Engels voor de aanwerving van een “Safety Officer” (niveau A) bij het Departement Vervoersbeheer van de Waalse Overheidsdienst.

De gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen regelt het gebruik van de talen voor de diensten van de Waalse Regering.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden in de diensten van de Waalse Regering als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functies van “Safety Officer” (niveau A-betrekkingen P02A0075 en P02A0076 -beroep 18) bezwaarlijk kunnen worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels.

Bijgevolg kan de kennis van het Engels, zoals *in casu*, uitzonderlijk worden vereist als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functies van “Safety Officer”.

Op grond van deze reden verleent de VCT een positief advies over de kennis van het Engels als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in dit advies, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.245 van 20 september 2019)

**Minister van Werkgelegenheid van de Duitstalige Gemeenschap van België:
vraag om advies betreffende de toepassing van de SWT op de vzw
“Vormingscentrum ANPCB” (“CEVORA”).**

CEVORA is een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen in de zin van artikel 1, § 1, 2° van de SWT.

CEVORA is gevestigd in Brussel en is actief op het gehele nationale Belgische grondgebied en is dus een centrale dienst in de zin van de SWT.

Het organiseren van vormingen wordt beschouwd als een betrekking met particulieren.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

CEVORA moet dus vormingen organiseren in het Duits ter attentie van de Duitstalige deelnemers.

Een webpagina is een bericht of een mededeling aan het publiek in de zin van SWT.

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Duits ter beschikking gesteld van het Duitssprekend publiek.

De website van CEVORA moet dus, naast het Frans en het Nederlands, eveneens volledig in het Duits worden gesteld.

(Advies 51.258 van 15 november 2019)

**Minister van Binnenlandse Zaken:
vraag om advies in verband met een parlementaire vraag betreffende de
‘interpretatie van de faciliteitenregeling’.**

Mijnheer de minister,

Ter zitting van 15 maart 2019 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) uw adviesvraag van 12 maart 2019 onderzocht.

Uw vraag om advies luidt als volgt:

“In het kader van een parlementaire vraag, zou ik graag een formeel advies bekomen in verband met de problematiek rond de faciliteitenregeling voor het ontvangen van documenten. U vindt de parlementaire vraag in bijlage.”

De parlementaire vraag stelt vast dat er uiteenlopende rechtspraak voorhanden is over de zogenaamde ‘interpretatie van de faciliteitenregeling’. De parlementaire vraag stelt vervolgens:

“1. Wat is uw standpunt in deze discussie? Bent u het ermee eens dat Franstaligen in een Vlaamse faciliteitengemeente telkens opnieuw een aanvraag moeten indienen om hun documenten in het Frans te bekomen? Zo neen, waarom niet?”

2. De Franstalige stelling veronderstelt de aanmaak van lijsten van (Franstalige) burgers die een aanvraag doen om hun documenten in het Frans te krijgen.

- a) Is de aanmaak van dergelijke lijsten, die zouden kunnen neerkomen op een officiële talentelling, wettig?
- b) Is dit in overeenstemming met de privacywetgeving?"

*
* *

1. Het onderwerp van deze vraag is recentelijk het voorwerp geweest van onderscheiden uitspraken door de algemene vergadering van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en door een Franstalige kamer van het Hof van Cassatie.

In dit verband dient er te worden meegedeeld dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) door een aantal klachten is gevat waarin wordt verwezen naar één en/of beide voormelde uitspraken. Het onderzoek van deze klachten is nog lopende. De VCT zal u, na het beëindigen van dit onderzoek, het hiermee overeenstemmende advies meedelen.

2.

- a) Het antwoord op deze vraag maakt evenzeer het onderwerp uit van het onderzoek als bedoeld in punt 1.
- b) De VCT is niet bevoegd om zich uit te spreken over de toepassing van de privacywetgeving.

(Advies 51.077 van 15 maart 2019)

Minister van Defensie:

vraag om advies betreffende de kennis van het Engels voor de aanwerving van attachés « CYBER Security Expert » (niveau A, klasse 2) voor ACOS IS.

Het Ministerie van Defensie is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt (Hoofdstuk V, afdeling I van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (SWT)).

Op grond van artikel 43, § 4, eerste lid SWT kan iemand enkel worden aangeworven bij een centrale dienst, nadat deze persoon zijn toelatingsexamen heeft afgelegd in het Nederlands of het Frans, of nadat deze persoon het bewijs heeft geleverd van de kennis van een van deze twee talen aan hand van een voorafgaand examen.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien is in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de functie van attaché « *CYBER Security Expert* » bezwaarlijk kan worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels. De kennis van het Engels kan als gevolg in dit concreet geval uitzonderlijk als bijkomende aanwervings- en bevorderingsvoorwaarde worden vereist om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de functie van attaché « *CYBER Security Expert* ».

Op grond van deze reden geeft de VCT een gunstig advies over de kennis van het Engels als bijkomende aanwervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functie omschreven in het advies voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.054 van 15 maart 2019)

Minister van Gezondheid van de Duitstalige Gemeenschap:
vraag om advies betreffende onbeschikbaarheid van de volledige inhoud van de website van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) in de Duitse taal.

1) Eerste vraag:

“Tot welke categorie geregeld door de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken behoort een website?”

Antwoord:

Overeenkomstig de vroegere adviezen van de VCT is een webpagina een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

2) Tweede vraag:

“Wat is het statuut van het FANC?”

Antwoord:

Het FANC is een instelling van openbaar nut die afhankelijk is van de Minister van Binnenlandse Zaken. Als federale organisatie bestrijkt de werkkring van het agentschap het ganse land.

Het FANC is een centrale dienst in de zin van de SWT.

3) Derde vraag:

“Aan welke wettelijke eisen moet het FANC vervolgens voldoen?”

Antwoord:

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld.

De hele website van het FANC had derhalve eveneens in het Duits moeten worden opgesteld teneinde aan de Duitstalige burgers de mogelijkheid te geven om kennis te nemen van al de informatie van de website.

(Advies 51.219 van 20 september 2019)

Minister van Justitie:

ontwerp van koninklijk besluit betreffende de legitimatiekaart die wordt uitgereikt aan personen opgenomen in het nationaal register voor gerechtsdeskundigen en voor beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken, en betreffende de officiële stempel voor beëdigd vertalers en vertalers-tolken, opgenomen in het nationaal register.

1 Strekking van het ontwerp

Het ontwerp van het betrokken KB regelt de vaststelling van het model en de modaliteiten van aflevering van de legitimatiekaart, de voorlopige legitimatiekaart en de officiële stempel in uitvoering van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie, modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank.

Met betrekking tot de legitimatiekaart deelde u het volgende mee:

- de legitimatiekaart zal worden afgeleverd aan de gerechtsdeskundigen en beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken die definitief worden opgenomen in het nationaal register van de aanvaardingscommissie en op beslissing van de minister van Justitie;
- de voorlopige legitimatiekaart zal worden afgeleverd aan de gerechtsdeskundigen, beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken die voorlopig worden opgenomen in het register voor zover zij aan de voorwaarden voldoen. Het voorlopig register bestaat in de overgangperiode tot 30/11/2021.

Met betrekking tot de officiële stempel deelde u het volgende mee:

- de officiële stempel zal afgeleverd worden aan de beëdigde vertalers en vertalers-tolken die definitief worden opgenomen in het nationaal register;
- de legalisatieprocedure zal voor documenten die vertaald worden door beëdigd vertalers en vertalers-tolken die opgenomen zijn in het definitief register, sneller en gemakkelijker verlopen. De burger hoeft in dit geval niet meer naar de rechtbank van eerste aanleg, vervolgens naar dienst Legalisatie FOD Justitie en daarna naar de FOD Buitenlandse Zaken te gaan. Hij kan rechtstreeks naar de FOD Buitenlandse Zaken gaan. Het beheer van het specimen van handtekening en de officiële stempel zal door de dienst Nationaal Register rechtstreeks in de applicatie e-legalization van de FOD Buitenlandse Zaken gebeuren.

Verder deelde u mee dat het ontwerp van koninklijk besluit in artikel 4, § 3 en artikel 6, tweede lid, 5. bepaalt dat de vermeldingen gesteld worden in het Nederlands, het Frans of Duits volgens de landstaal waarin de betrokkene is opgenomen in het nationaal register.

De personen kunnen handelen in de hoedanigheid van gerechtsdeskundige of beëdigd vertaler, tolk of vertaler-tolk waarvoor zij zijn opgenomen in het nationaal register. Zij handelen in die hoedanigheid als privépersoon en kunnen derhalve niet beschouwd worden als rijksambtenaar.

2 Tekst van betrokken artikelen

Art. 4, § 3 – De vermeldingen bedoeld in dit artikel worden gesteld in het Nederlands, Frans of Duits, volgens de landstaal waarin betrokkene werd opgenomen in het nationaal register met uitzondering van de doorlopende tekst “BELGIË BELGIQUE BELGIËN”.

Art. 6, tweede lid, 5. – [...] De vermeldingen worden opgesteld in het Nederlands, Frans of Duits, volgens de landstaal waarin betrokkene werd opgenomen in het nationaal register.

3 Advies van de VCT

De gerechtsdeskundigen, beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken zijn privépersonen die een opdracht uitvoeren van openbaar belang. In het kader van deze opdracht maken zij gebruik van de betrokken legitimatiekaarten en officiële stempels, die zullen worden afgeleverd wanneer zij zijn opgenomen in het nationaal register van de aanvaardingscommissie en op beslissing van de minister van Justitie.

De legitimatiekaarten en de officiële stempels kunnen derhalve beschouwd worden als berichten en mededelingen aan het publiek die overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT dienen gesteld te zijn in het Nederlands, het Frans en het Duits waarbij voorrang dient te worden verleend aan de taal waarin betrokkene werd opgenomen in het nationaal register (zie: VCT-adviezen nrs. 42.006 van 5 februari 2010; 48.048 van 15 april 2016; 50.160 van 29 juni 2018; 50.0161 van 29 juni 2019).

De VCT brengt derhalve een ongunstig advies uit met betrekking tot voormeld ontwerp van koninklijk besluit daar enkel de taal van de betrokkene wordt gebruikt.

(Advies 51.391 van 6 december 2019)

Minister van Binnenlandse Zaken:

wetsvoorstel tot wijziging van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het toezicht op de uitvoering van deze wetten (Parl. St. Kamer, 2019, nr. 0437/1).

1. Strekking van het voorstel

Het huidige artikel 65 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) regelt de bevoegdheid van de regeringscommissaris van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, vicegouverneur, om toezicht te houden op de toepassing van de wetten en verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken in de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 65, § 2 SWT moeten de burgemeesters van de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad binnen acht dagen afschriften van de besluiten van de gemeenteoverheden die rechtstreeks of onrechtstreeks de toepassing van de wetten en verordeningen over het gebruik der talen in bestuurszaken betreffen, sturen aan het gouvernement van de vicegouverneur.

Artikel 65, § 3, eerste lid SWT voorziet in de bevoegdheid van de vicegouverneur om, bij een met redenen omkleed besluit, de uitvoering te schorsen van de beslissing waarbij de gemeenteoverheid van één van de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van één van deze gemeenten, de wetten en verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken schendt.

De overige leden van artikel 65, § 3 SWT beschrijven de procedure van de schorsing door de vicegouverneur:

- het schorsingsbesluit moet worden genomen binnen veertig dagen nadat het betrokken besluit van de betrokken gemeente op het gouvernement van de vicegouverneur is binnengekomen;
- het schorsingsbesluit moet dadelijk ter kennis worden gegeven aan de gemeenteoverheid of het OCMW;
- deze gemeenteoverheid of dit OCMW moet er onverwijld kennis van nemen en heeft de mogelijkheid om het geschorste besluit te rechtvaardigen of in te trekken;
- veertig dagen nadat de akte van kennisname van de schorsing door de gemeenteoverheid of het OCMW op het voormeld gouvernement is toegekomen, is de schorsing opgeheven.¹

Op grond van artikel 58, tweede lid SWT kunnen vermelde besluiten door de toezichthoudende overheid, *in casu* het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, worden vernietigd in het geval dat zij de wetten en verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken schenden.

Het voorliggend wetsvoorstel beoogt ten eerste artikel 65 SWT in die zin te wijzigen dat de vicegouverneur in plaats van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de gemeenteoverheden van de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad en die van de OCMW 's van deze gemeenten te vernietigen wanneer deze beslissingen de wetten en de verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken schenden.

Verder wordt het toepassingsgebied van artikel 65 SWT uitgebreid tot de ziekenhuisverenigingen op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad alsook de politiezones ingesteld in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

2. Eerdere voorstellen en adviezen van de VCT en de Raad van State

In 1998, 2000 en 2005 werden al eerder wetsvoorstellen ingediend om het karakter van de schorsing door de vicegouverneur te wijzigen. In deze wetsvoorstellen wordt de schorsing niet opgeheven na de termijn van veertig dagen, maar is de opheffing van het schorsingsbesluit afhankelijk van een met redenen omkleed besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, indien de schorsing de uitvoering van een beslissing van een gemeenteoverheid betreft, of van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, indien de schorsing de uitvoering van een beslissing van een OCMW betreft.²

In een voorstel van resolutie “over de niet toepassing van de taalwetgeving in de plaatselijke besturen van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest” werd onder andere voorgesteld om de bevoegdheden van de vicegouverneur uit te breiden door hem, op het vlak van de toepassing van de SWT, naast de schorsingsbevoegdheid ook de vernietigingsbevoegdheid toe te kennen.³

¹ Art. 65 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, *BS* 2 augustus 1966, 7799.

² Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 65 tot wijziging van artikel 65 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, *Parl.St.* Kamer 1997-1998, nr. 1500/001; wetsvoorstel tot wijziging van artikel 65 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966, *Parl.St.* Kamer 1999-2000, nr. 0648/001; wetsvoorstel tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966; *Parl.St.* Senaat 2004-2005, nr. 3-1008/1; voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, *Parl.St.* Senaat 2004-2005, nr. 3-1009/1.

³ Voorstel van resolutie over de niet toepassing van de taalwetgeving in de plaatselijke besturen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, *Parl.St.* Kamer 2015-2016, nr. 1721/001, 26.

In 2017 werd een wetsvoorstel tot wijziging van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het toezicht op de uitvoering van deze wetten (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 2299/1) ingediend waarin de schorsing van de vicegouverneur definitief wordt “tenzij de toezichthoudende overheid binnen deze termijn van veertig dagen, bij gemotiveerd besluit, de schorsing heeft opgeheven.”⁴

In haar advies nr. 49.126 van 24 mei 2017 gaf de VCT de volgende opmerkingen bij dit wetsvoorstel:

- a) “De schorsingsbevoegdheid van de vicegouverneur is, ingevolge de wil van de wetgever, gelijk aan de schorsingsbevoegdheid van de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant. Deze adjunct van de gouverneur is immers op grond van artikel 65*bis*, § 3 SWT bevoegd om de uitvoering te schorsen van de beslissing waarbij de gemeenteverheid of het OCMW van één van de randgemeenten de wetten en verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken schenden.”⁵

Indien de bevoegdheid van de vicegouverneur derhalve wordt gewijzigd, dan zou bijgevolg de bevoegdheid van de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant ook moeten wijzigen. Overeenkomstig artikel 129, § 2, eerste streepje, van de Grondwet (G.W.) kan artikel 65*bis* SWT echter enkel gewijzigd worden door een wet aangenomen bij een bijzondere meerderheid, zoals beschreven in artikel 4 G.W.⁶

- b) De schorsing van het betrokken besluit wordt niet opgeheven veertig dagen nadat de vicegouverneur de schorsingsbeslissing heeft genomen, maar echter veertig dagen nadat de akte van kennisname van de schorsing door de gemeenteverheid of OCMW is toegekomen op het gouvernement van de vicegouverneur.⁷

Dit heeft tot gevolg dat de termijn van veertig dagen in voorliggend wetsvoorstel afhankelijk is van de verzending van de akte van kennisname van de schorsing door de gemeenteverheid of OCMW en pas begint te lopen vanaf moment dat het gouvernement van de vicegouverneur deze akte heeft ontvangen.

- c) De schorsing is een tijdelijke maatregel die wordt uitgesproken om de toezichthoudende overheid tijd te geven om de mogelijke nietigverklaring van het betrokken besluit te onderzoeken. Aangezien de schorsing dus een voorbereidende maatregel is, is het tegen het schorsingsbesluit gericht annulatieberoep niet ontvankelijk.⁸

In voorliggend wetsvoorstel wordt de schorsing van de betrokken beslissing door de vicegouverneur definitief na een bepaalde termijn. Dit definitief karakter is in strijd met het karakter van de schorsing als tijdelijke maatregel van administratief toezicht en kan *de facto* na het verloop van de bepaalde termijn gelijkgesteld worden met een vernietiging.

Juridisch behoudt de beslissing door de vicegouverneur echter de kwalificatie van een schorsing waartegen een annulatieberoep niet ontvankelijk is. Deze schorsing kan enkel ongedaan worden gemaakt indien de toezichthoudende overheid tijdig optreedt. Ook tegen

⁴ Wetsvoorstel tot wijziging van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het toezicht op de uitvoering van deze wetten, *Parl.St. Kamer* 2016-2017, nr. 2299/1.

⁵ Art. 65*bis*, § 3, eerste lid SWT.

⁶ Art. 4 en 129, § 2, eerste streepje GW.

⁷ F. GOSSSELIN, *L'emploi des langues en matière administrative*, Brussel, Editions Kluwer, 2003.

⁸ A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Mechelen, Wolter Kluwer, 2014, 130.

de onthouding door de toezichthoudende overheid kan geen annulatieberoep worden ingediend.⁹ Het voorliggend wetsvoorstel heeft tot gevolg dat de mogelijkheid voor een belanghebbende om een beroep in te dienen tegen de schorsing bij de Raad van State wordt ontnomen.

- d) Overeenkomstig artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen hebben de gewesten de algemene bevoegdheid voor de organisatie en uitoefening van het administratief toezicht. Deze bevoegdheid doet echter geen afbreuk aan de bevoegdheid van de federale overheid en van de gemeenschappen om, met betrekking tot aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, zelf een specifiek administratief toezicht te organiseren en uit te oefenen.¹⁰

Op grond van artikel 63, vijfde lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen zijn respectievelijk de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd voor de organisatie en uitoefening van het specifiek toezicht in regelingen die betrekking hebben op de zogenaamde 'bicommunautaire instellingen', waaronder de OCMW 's.¹¹

Het taalgebruik in bestuurszaken in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad behoort tot de bevoegdheid van de federale wetgever.¹² De federale wetgever kan dus zelf een specifiek administratief toezicht organiseren op de naleving van de SWT in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

De federale wetgever heeft dit specifiek administratief toezicht echter niet georganiseerd. Artikel 58 SWT bepaalt immers het volgende: "de nietigheid van" de "handelingen en verordeningen worden vastgesteld op verzoek van iedere belanghebbende, hetzij, door de overheid van wie die handelingen en verordeningen uitgaan, hetzij naar gelang van het geval en de rangorde van hun respectieve bevoegdheden, door de toezichthoudende overheid, de hoven en rechtbanken of de Raad van State".¹³

Dit betekent dat de eindbeslissing over het betrokken besluit, namelijk de vernietiging, genomen moet worden door de betrokken toezichthoudende overheid. Voor besluiten van de gemeenteverhuden is de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bevoegd, en voor besluiten van de OCMW 's het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.¹⁴

In zijn arresten van 27 mei 2004 en 16 maart 2006 heeft de Raad van State benadrukt dat deze vernietigingsbevoegdheid geen facultatief karakter vertoont en dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke

⁹ A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Mechelen, Wolter Kluwer, 2014, 131.

¹⁰ Art. 7, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, *BS* 15 augustus 1980, 9434.

¹¹ Art. 63, vijfde lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, *BS* 14 januari 1989, 667; A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Mechelen, Wolter Kluwer, 2014, 682.

¹² T. DE PELSMAEKER en E. VANDENBOSSCHE, "De toepassing van de taalkennisvereisten in de Brusselse gemeenten", *T.Gem.* 2006, (34) 34.

¹³ Artikel 58 SWT.

¹⁴ T. DE PELSMAEKER en E. VANDENBOSSCHE, "De toepassing van de taalkennisvereisten in de Brusselse gemeenten", *T.Gem.* 2006, (34) 46.

Gemeenschapscommissie niet vrij zijn om aan de uitoefening van hun vernietigingsbevoegdheid te verzaken.¹⁵

Het geven van een definitief karakter aan de schorsingsbeslissing zorgt ervoor dat bij het gebrek aan het optreden van de toezichthoudende overheid de vicegouverneur een eindbeslissing neemt over het betrokken besluit, terwijl deze eindbeslissing echter is toegewezen aan de toezichthoudende overheid.

- e) In het kader van zijn bevoegdheid om het specifiek administratief toezicht te organiseren op de naleving van de SWT in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, kan de federale wetgever iemand of een orgaan gelasten met dit toezicht en de eindbeslissing van dit toezicht, zoals de vernietiging van het betrokken besluit.
De federale wetgever is bevoegd om te oordelen of dit specifiek administratief toezicht moet worden georganiseerd, en op welke wijze de organisatie van dit specifiek administratief toezicht moet gebeuren.”

Rekening houdende met voorgaande opmerkingen van de VCT werd een amendement ingediend door de auteurs van het betrokken wetsvoorstel. In dit amendement werd voorgesteld dat de vicegouverneur naast zijn schorsingsbevoegdheid de bevoegdheid kreeg om besluiten van gemeenteverheden van de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad en die van de OCMW 's van deze gemeenten te vernietigen in het geval dat deze besluiten de wetten en de verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken overtreden.¹⁶

In haar advies nr. 62.235/AV van 28 november 2017 formuleerde de Raad van State, afdeling wetgeving, onder meer volgende opmerkingen bij het initiële wetsvoorstel van 2017 en het daarmee verband houdend amendement:

“[...] 5.1 [...] De conclusie is dan ook dat artikel 162, tweede lid, 6°, van de Grondwet er niet aan in de weg staat dat inzake het administratief toezicht een vernietigingsbevoegdheid wordt toegekend aan de vicegouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad. [...]”

6. Ongeacht of de bevoegdheid die aan de vicegouverneur wordt verleend, overeenstemt met een machtiging om een schorsing met mogelijk definitieve gevolgen uit te spreken ten aanzien van handelingen van de betrokken lagere overheden, zoals in artikel 2 van het wetsvoorstel, dan wel zich aandient als de bevoegdheid om diezelfde handelingen nietig te verklaren, zoals in amendement nr. 1, moet worden opgemerkt dat artikel 58, tweede lid, van de gecoördineerde wetten reeds een vernietigingsbevoegdheid verleent aan de “toezichthoudende overheid”, die thans en naargelang van het geval de Brusselse Hoofdstedelijke Regering of het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is.

In principe is het niet denkbaar dat twee overheden tegelijkertijd toezichtsbevoegdheid zouden hebben ten aanzien van dezelfde handelingen van dezelfde overheden, die ze volgens dezelfde of een vergelijkbare werkwijze zouden uitoefenen en op basis van dezelfde motieven, namelijk de naleving van de wetten en verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Het beleidsniveau dat bevoegd is om een specifiek toezicht te regelen in het kader van de aangelegenheden die hieraan zijn toevertrouwd, is binnen de perken van de bevoegdheden die

¹⁵ R.v.St. 24 mei 2004, nr. 118.134; R.v.St. 16 maart 2006, nr. 156.436; T. DE PELSMAEKER en E. VANDENBOSSCHE, “De toepassing van de taalkennisvereisten in de Brusselse gemeenten”, *T.Gem.* 2006, (34) 37 en 46, voetnoot 92.

¹⁶ Wetsvoorstel tot wijziging van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het toezicht op de uitvoering van deze wetten, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, nr. 2299/2, amendement nr. 1.

hieraan in dat verband zijn toegekend, ook bevoegd om voorbij te gaan aan de bepalingen die de bevoegdheden regelen van de overheden die het gemeenschappelijk toezicht uitoefenen. Het staat de federale wetgever derhalve vrij om artikel 58, tweede lid, van de gecoördineerde wetten te wijzigen om, wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, te voorkomen dat het bestaande dispositief en de teksten die in artikel 2 van het voorstel en in amendement nr. 1 worden voorgesteld onnodige herhalingen en inconsistenties zouden bevatten.

De wetgever mag dat niet uit het oog verliezen. [...]"

Op basis van bovenstaande opmerkingen uit het advies van de Raad van State werd door de indieners van het wetsvoorstel het volgende subamendement op het amendement ingediend:

"In artikel 58, tweede lid, van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken worden de woorden "toezichthoudende overheid" vervangen door de woorden "het orgaan belast met een specifiek administratief toezicht en bij ontstentenis door de toezichthoudende overheid".¹⁷

3. Opmerkingen van de VCT op voorliggend wetsvoorstel

- a) Artikel 3, a) van het voorliggend wetsvoorstel neemt letterlijk de tekst over van het amendement nr. 1 van het initiële wetsvoorstel van 2017.

Deze tekst is al eerder het voorwerp geweest van het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, meer bepaald het advies nr. 62.235/AV van 28 november 2017. Voor de bespreking van dit artikel verwijst de VCT naar dit advies.

- b) Artikel 2 van het voorliggend wetsvoorstel tracht een oplossing te bieden aan de opmerkingen die de Raad van State had gegeven in bovenvermeld advies.

Dit artikel kent de vernietigingsbevoegdheid van de beslissingen van de gemeenteoverheden van de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad en die van de OCMW 's van deze gemeenten op grond van een schending van de SWT uitsluitend toe aan de vicegouverneur. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering of het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zou ten gevolge van de voorgestelde wetswijziging deze bevoegdheid niet meer hebben.

Deze bepaling roept geen juridische opmerkingen op.

Het komt de VCT niet toe te oordelen over de politieke opportuniteit van deze bepaling.

- c) Artikel 3, b) van het voorliggend wetsvoorstel breidt het toepassingsgebied van de toezichtsbevoegdheid van de vicegouverneur uit naar de ziekenhuisverenigingen op het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad alsook de politiezones ingesteld in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

Deze bepaling roept geen juridische opmerkingen op.

Het komt de VCT niet toe te oordelen over de politieke opportuniteit van deze bepaling.

(Advies 51.382 van 6 december 2019)

¹⁷ Wetsvoorstel tot wijziging van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het toezicht op de uitvoering van deze wetten, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, nr. 2299/4, subamendement op amendement nr. 1.

**Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies aangaande een betrekking waarvoor een taalkennis vereist is.**

Conform artikel 36, § 1, 2° en § 3, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kan in de diensten van de Waalse Regering niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT, vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

Uit deze bepalingen volgt dat de kennis van een andere taal dan de bestuurstaal niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld kan worden.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.

Rekening houdend met het feit dat de kennis van het Engels inherent is aan de professionele kennis die vereist is voor de betrekking van een personeelslid niveau B voor de functie van “Medewerker in aeronautische techniek” (betrekking PO2B0037), vermeld in de vraag, verklaart de VCT zich akkoord met de aanwerving van een personeelslid niveau B met een kennis van het Engels, in zoverre deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uit te oefenen betrekking.

(Advies 51.371 van 6 december 2019)

**Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies aangaande een betrekking waarvoor een taalkennis vereist is.**

Conform artikel 36, § 1, 2° en § 3, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kan in de diensten van de Waalse Regering niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT, vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

Uit deze bepalingen volgt dat de kennis van een andere taal dan de bestuurstaal niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld kan worden.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.

Rekening houdend met het feit dat de kennis van het Engels inherent is aan de professionele kennis die vereist is voor de betrekking van een personeelslid niveau A voor de functie van “beheerder Europese fondsen” (betrekking P3A.90001), vermeld in de vraag, verklaart de VCT zich akkoord met de aanwerving van een personeelslid niveau A met een kennis van het Engels, in zoverre deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uit te oefenen betrekking.

(Advies 51.372 van 6 december 2019)

**Waals minister van Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging:
vraag om advies aangaande een betrekking waarvoor een taalkennis vereist is.**

Conform artikel 36, § 1, 2° en § 3, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kan in de diensten van de Waalse Regering niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT, vastgestelde kennis heeft van de bestuurstaal, *in casu* het Frans.

Uit deze bepalingen volgt dat de kennis van een andere taal dan de bestuurstaal niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld kan worden.

De VCT stemt er echter mee in dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.

Rekening houdend met het feit dat de kennis van het Engels inherent is aan de professionele kennis die vereist is voor de betrekking van een personeelslid niveau C voor de functie van "luchtverkeersleiders" (betrekkingen PO2C0155, PO2C0157, PO2C0156, PO2C0153, PO2C0152, PO2C0151, PO2C0150, PO2C0022, P3C.90106), vermeld in de vraag verklaart de VCT zich akkoord met de aanwerving van een personeelslid niveau C met een kennis van het Engels, in zoverre deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uit te oefenen betrekking.

(Advies 51.373-374-375-376-377-378-379-380-381 van 6 december 2019)

Hoofdstuk II Vragen om advies door de overheden

FOD Beleid en Ondersteuning:

de situatie van Empreva en de implicaties hiervan op het taalkaders van FOD Beleid en Ondersteuning.

Empreva of de centrale cel van gemeenschappelijke dienst voor preventie en bescherming op het werk werd opgericht bij de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu door het koninklijk besluit van 11 maart 2005 tot oprichting van een gemeenschappelijk dienst voor preventie en bescherming op het werk voor sommige federale overheidsdiensten.

Zij werd belast met de opdrachten bedoeld in de artikelen 5 en 7 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het werk en het medisch toezicht.

Overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 22 februari 2017 houdende oprichting van de Federale Overheidsdienst Beleid en Ondersteuning werd deze centrale cel overgenomen door de FOD Beleid en Ondersteuning.

Een buitendienst dient negatief te worden gedefinieerd, met name een dienst van een bepaalde overheid die geen deel uitmaakt van zijn centrale administratie.

Het louter hebben van een administratieve standplaats buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is echter niet voldoende om beschouwd te worden als een buitendienst. Het is immers mogelijk dat een ambtenaar een administratieve standplaats wordt toegewezen waarvan de plaats niet overeenkomt met de centrale administratie of de buitendienst.

In het verleden heeft de VCT over het statuut van het cash center van de Nationale Bank van België in relatie met de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken het volgende gesteld:

“In de rechtsleer wordt deconcentratie omschreven als “de vorm van beheer van een openbare dienst waarbij de bevoegdheid tot het verrichten van rechtshandelingen die de overheidspersoon verbinden, opgedragen is aan ambtenaren die onderworpen blijven aan het hiërarchisch gezag van de hoogste overheid van de betrokken dienst. Terwijl de decentralisatie het beslissingsrecht over verscheidende zelfstandige openbare diensten verdeelt, worden deze bevoegdheden bij een deconcentratiemaatregel in de schoot van dezelfde openbare dienst toegewezen of gedelegeerd” (A. MAST, J. DUJARDIN et al., *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2014, 117-118).

Na de verhuizing van het cash center wordt de bevoegdheid tot het verrichten van rechtshandelingen die de NBB verbinden, opgedragen aan ambtenaren die onderworpen blijven aan het hiërarchisch gezag van de hoogste overheid van de NBB, zijnde haar Directiecomité. Het Directiecomité beheert de NBB, bepaalt de koers van haar beleid en spreekt zich uit over alle zaken die niet uitdrukkelijk door de wet, de statuten of het huishoudelijk reglement zijn voorbehouden aan een ander orgaan. Tot slot zou het cash center geen afzonderlijke rechtspersoonlijkheid en geen autonomie genieten.

Uit het voorgaande volgt dat het cash center na de oprichting een gedeconcentreerde dienst is van de hoofdzetel van de NBB en dat zij deel uitmaakt van deze centrale dienst. Dit houdt in dat het cash center dan onderworpen is aan de taalregeling die de SWT oplegt aan de centrale diensten, en dat de personeelsleden van het cash center vallen onder de taalkaders die zijn vastgelegd voor de hoofdzetel van de NBB.”

Naar analogie stelt de VCT vast dat de artsen en de verpleegkundigen onderworpen blijven aan het hiërarchisch gezag van het beheerscomité van Empreva. Zijzelf genieten niet een afzonderlijke rechtspersoonlijkheid of geen autonomie. Bijkomend dient ook te worden vermeld dat het koninklijk besluit van 11 maart 2005 tot oprichting van een gemeenschappelijk dienst voor preventie en bescherming op het werk voor sommige federale overheidsdiensten geen melding maakt van buitendiensten maar echter stelt dat de preventieadviseurs zijn tewerkgesteld in de centrale cel.

Omwille van voorgaande redenen oordeelt de VCT dat, hoewel zij hun administratieve standplaats buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad hebben, de betrokken artsen en verpleegkundigen geen buitendiensten zijn maar onderdeel vormen van de centrale cel.

Dit heeft tot gevolg dat deze artsen en verpleegkundigen deel uitmaken van het taalkader van de FOD Beleid en Ondersteuning en dat hun activiteiten dienen te worden meegerekend voor de raming van het volume behandelde zaken in het Nederlands en het Frans.

(Advies 51.042 van 15 maart 2019)

**Brussel Leefmilieu:
gebruik van talen bij besluiten van individuele strekking.**

Het gebruik van de talen in Brussel Leefmilieu wordt geregeld, zoals de andere diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, door W. Brussel I.H.

Overeenkomstig artikel 32, § 1, derde lid, van deze wet zijn de artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling 1, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, en de hoofdstukken VII en VIII SWT van toepassing op de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Artikel 39 SWT bepaalt dat de centrale diensten en bijgevolg ook de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering zich dienen te gedragen naar artikel 17, § 1 SWT met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3° van de voornoemde bepaling.

Op grond van artikel 17, § 1, B SWT dient een niet-gelocaliseerde of –lokaliseerbare zaak dat een ambtenaar van de dienst betreft; in de binnendienst te behandeld worden in de taal van de taalrol van de ambtenaar. Derhalve dienen de dossiers met betrekking tot de benoemingen, promoties, ontslagen, ... volledig te worden afgehandeld in de taal van de ambtenaar. Hetzelfde geldt voor alle beslissingen die worden genomen door de mandaathouders van de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Verder verwijst de VCT naar artikel 39, eerste en tweede lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen dat in de volgende bewoordingen wordt gesteld:

Art. 39 - “De besluiten van de Regering worden opgesteld in het Nederlands en in het Frans en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, de Nederlandse en Franse tekst tegenover elkander.

Wanneer zij geen belang hebben voor de algemeenheid van de burgers, mogen de in het eerste lid bedoelde besluiten evenwel bij uittreksel of in de vorm van een gewone vermelding in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt; wanneer hun bekendmaking geen openbaar nut heeft, mag deze achterwege worden gelaten.”

(Advies 51.198 van 5 juli 2019)

**Federale Wapendienst van de FOD Justitie:
vraag om advies ten aanzien van de Federale Wapendienst.**

De FWD, die deel uitmaakt van de FOD Justitie, is een centrale dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt (Hoofdstuk V, afdeling I van het bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende de coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT)).

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Indien de particulier het gebruik van het Nederlands vraagt in het kader van een georganiseerd administratief beroep, dient deze particulier in het Nederlands te worden bediend, ongeacht zijn woonplaats.

Overeenkomstig artikel 39, § 1 SWT gedragen de centrale diensten zich in hun binnendiensten naar artikel 17, § 1 SWT, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling.

Indien een particulier een afschrift vraagt van het administratief dossier in het kader van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, heeft deze particulier niet het recht om een vertaling van de stukken aan te vragen. De wet betreffende de openbaarheid van bestuur geeft de particulier recht op inzage, op uitleg of op een afschrift van het administratief dossier. Dit betekent dat de documenten zoals ze beschikbaar worden gesteld aan de particulier niet dienen te worden vertaald, noch bij een inzage, noch bij een afschrift. De taal van deze originele documenten of de kopieën ervan wordt geregeld door de bepalingen van de SWT die van toepassing zijn op procedure in het kader waarvan zij werden opgesteld.

De handelingen in het kader van het recht op uitleg daarentegen, met inbegrip van een begeleidende brief die aan de particulier kan worden toegezonden, dienen te worden gekwalificeerd als een betrekking met een particulier in de zin van artikel 41, § 1 SWT. Die begeleidende brief dient dus te worden gesteld in de taal waarvan de particulier het gebruik heeft gevraagd. Via het recht op uitleg kan de particulier alzo minstens een inhoudelijke vertaling van de stukken bekomen, hoewel de stukken op zich niet dienen te worden vertaald.

Wat betreft de kopieën die worden bezorgd aan de provinciegouverneurs is artikel 39, §2 SWT van toepassing. De provinciebesturen zijn gewestelijke diensten in de zin van de SWT.

(Advies 51.312 van 23 oktober 2019)

**Gewestelijke Overheidsdienst Brussel:
moment van de inwerkingtreding van het koninklijk besluit tot vaststelling van de taalkaders**

Artikel 43, § 3, eerste lid, eerste volzin SWT bepaalt het volgende: “De Koning bepaalt, voor een duur van ten hoogste zes jaar, die kan worden verlengd zo geen wijziging optreedt, voor iedere centrale dienst, het percentage betrekkingen dat aan het Nederlands en het Frans kader dient te worden toegewezen met inachtneming, op alle trappen van de hiërarchie, van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en Franse taalgebied respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen.”

Dit artikel dient zo te worden geïnterpreteerd dat de geldigheidstermijn van zes jaar begint te lopen vanaf de inwerkingtreding van het besluit tot vaststelling van de taalkaders.

Artikel 2 van het besluit van 18 juli 2013 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot vaststelling van de taalkaders voor de vierde tot en met de dertiende trap van de hiërarchie van het personeel van het Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest stelt dat dit besluit in werking treedt

tien dagen na de bekendmaking in het Belgische Staatsblad. Aangezien het voornoemd besluit is gepubliceerd op 9 december 2013, dient de termijn van zes jaar berekend te worden vanaf de datum van inwerkingtreding, met name 19 december 2013.

(Advies 51.084 van 29 maart 2019)

Federale Politie:

geldigheid van taalexamen in een andere politiezone waarin een taalgrensgemeente gelegen is.

De VCT is overeenkomstig artikel 60, § 1 SWT enkel bevoegd voor het toezicht op de naleving van de SWT. Bijgevolg kan ze enkel nagaan of de kennis van een bepaalde taal al dan niet vereist is om tewerkgesteld te kunnen worden in een politiezone.

De politiezone “Mira” is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT, die de volgende gemeenten van het Nederlandse taalgebied bestrijkt: Waregem, Anzegem, Avelgem, Spiere-Helkijn en Zwevegem.

Aangezien de politiezone “Mira” een gewestelijke dienst is waarvan de werkring een gemeente met een speciale taalregeling, met name de gemeente Spiere-Helkijn, bestrijkt en waarvan de zetel is gevestigd in het hetzelfde gebied, valt deze politiezone onder de regeling van artikel 34, § 1 SWT.

Met betrekking tot de taalkennis vereist in hoofde van de personeelsleden van de politiezone “Mira” bepaalt artikel 38, § 1 SWT vooreerst dat deze personeelsleden de grondige kennis dienen te bezitten van het Nederlands. Vervolgens bepaalt artikel 38, § 3 SWT dat de politiezone “Mira” zo dient te worden georganiseerd dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan gestaan worden in de talen die deze wet voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent. Tot slot vereist de SWT van de personeelsleden in politiezone “Mira” niet dat zij de kennis van het Frans bewezen moeten hebben.

In haar advies nr. 49.120 van 30 juni 2017 heeft de VCT geoordeeld dat het artikel 38, § 3 SWT op de volgende wijze dient te worden geïnterpreteerd:

- de bevoegde overheid moet de diensten zo organiseren dat, zonder enige moeite, het publiek te woord kan worden gestaan in de talen die de SWT voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent;
- niet alle personeelsleden die omgang hebben met het publiek, moeten tweetalig zijn;
- de wetgever heeft aan de overheid, bevoegd voor de organisatie van de betrokken dienst, de beoordelingsvrijheid gegeven om, aan de hand van de concrete behoeften van de dienst, bij iedere benoeming of bevordering zelf te bepalen of in het ambt al dan niet een tweetalige dienst te worden benoemd;
- van de mogelijkheid om voor het bekleden van een bepaald ambt de kennis van de tweede taal te eisen, mag slechts gebruik worden gemaakt binnen de grenzen van wat voor het naleven van de SWT nodig is;
- bij de beoordeling of een personeelslid tweetalig moet zijn, moet er rekening worden gehouden met de in dienst bestaande toestand, zoals de omvang van de in de andere taal te behandelen zaken en het aantal en bekwaamheden van de reeds tewerkgestelde tweetaligen;
- de bevoegde overheid stelt ofwel op haar verantwoordelijkheid en zonder taalexamen iemand te werk waarvan zij zelf de feitelijke kennis van de tweede taal waarborgt, ofwel stelt zij iemand te werk die zijn/haar taalkennis voorafgaandelijk heeft bewezen aan hand van een taalexamen waarvan het programma wordt bepaald in artikel 15 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen

omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (KB 8 maart 2001). Dit artikel bepaalt het volgende: “het programma van andere door de Afgevaardigd bestuurder van het Selectiebureau van de Federale Overheid te organiseren taalexamens, inzonderheid ten behoeve van de diensten waar het publiek in meer dan één taal moet kunnen te woord gestaan worden of waar de overheid personeel kan aanstellen dat meer dan één taal moet kennen, is datgene bedoeld artikel 9, § 2 KB 8 maart 2001.”

- de genomen beslissing door de bevoegde overheid moet met redenen omkleed zijn en moet een verwijzing inhouden naar de concrete gegevens die de eis van tweetaligheid rechtvaardigen;
- de taalkennis kan enkel vereist worden in hoofde van personeelsleden voor zover zij een ambt betrekken waarin zij omgang hebben met het publiek.

Uit het bovenstaande volgt dat – hoewel de SWT niet zelf verplicht dat de personeelsleden van de politiezone “Mira” de kennis van het Frans bewezen hebben – de politiezone “Mira” beoordelingsvrijheid heeft om, aan de hand van de concrete behoeften van de dienst, te beslissen van bepaalde personeelsleden de kennis van het Frans te vereisen en op welke wijze deze kennis dient te worden bewezen.

De VCT merkt eveneens op dat de examens die door de taalgrensgemeenten worden georganiseerd op grond van artikel 15, § 2 SWT, behoren tot de autonomie van de taalgrensgemeenten. Het zijn de taalgrensgemeenten zelf die de inhoud van deze taalexamens bepalen en organiseren volgens de richtlijnen en onder het toezicht van de VCT. Dit heeft tot gevolg dat mogelijkerwijs de taalexamens van een bepaalde taalgrensgemeente strenger zijn dan de taalexamens van een andere taalgrensgemeente. Om deze reden is het in de eerste plaats aan de ontvangende taalgrensgemeente om te oordelen of tijdens de eerder afgelegde examens de betrokkene de kennis van de taal vereist door de SWT heeft bewezen, of aan de ontvangende gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1 SWT, *in casu* de politiezone Mira, om te oordelen of de betrokkene tijdens de eerder afgelegde examens de kennis van de taal vereist door de gewestelijke dienst heeft bewezen.

Volgens de richtlijnen van de VCT in haar *vademecum betreffende de organisatie taalexamens in de taalgrensgemeenten* dienen de examens die de taalgrensgemeenten organiseren, echter niet alleen aangepast te zijn aan het niveau van het bewust examen (grondige kennis, voldoende kennis en elementaire kennis) maar ook aan het niveau van de uit te oefenen betrekking (niveau A, B, C en D). Dit heeft tot gevolg dat bijvoorbeeld de opgave van het taalexamen “elementaire kennis” voor niveau B van een hoger niveau is dan die voor een kandidaat van niveau C.

Aangezien *in casu* het betrokken personeelslid het taalexamen heeft afgelegd voor niveau C en niet voor niveau B, is de VCT van oordeel dat betrokken taalexamen niet zou gebruikt kunnen worden om de taalkennis vereist overeenkomstig artikel 15, § 2, tweede lid SWT voor een functie van niveau B in de taalgrensgemeente Spiere-Helkijn aan te tonen. De politiezone Mira blijft wel de beoordelingsbevoegdheid behouden om te oordelen of de kennis aangetoond door het betrokken taalexamen voldoende is om te kunnen te worden tewerkgesteld in de politiezone indien zij van oordeel is dat de kennis van het Frans vereist is om de betrokken functie uit te oefenen.

Tot slot is de VCT niet bevoegd om zich uit te spreken wat de gevolgen zijn van het al dan niet afleggen van een bepaald taalexamen voor het verkrijgen van een taalpremie.

(Advies 51.104 van 23 april 2019)

Stad Rochefort:

vraag om advies betreffende de evaluatie van de kennis van het Nederlands en/of het Engels bij de aanwerving van studenten door de stad Rochefort.

De stad Rochefort is een plaatselijke dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Enkel de functies bij de Camping (punt 3), bij de Gemeentelijke parkeerwacht en de bewaking van de toiletten van Han-sur-Lesse (punt 4) en bij Well'Camp (punt 5) vereisen de kennis van het Nederlands en/of het Engels.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de verschillende te voorziene functies bij de Camping (punt 3), bij de Gemeentelijke parkeerwacht en de bewaking van de toiletten van Han-sur-Lesse (punt 4) en bij Well'Camp bezwaarlijk kunnen worden uitgeoefend zonder de kennis van het Nederlands en/of het Engels.

De kennis van het Nederlands en/of het Engels kan in dit concreet geval dan ook uitzonderlijk als bijkomende aanwervings- en bevorderingsvoorwaarde worden vereist om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van deze functies.

Op grond van deze reden verleent de VCT een gunstig advies over de kennis van het Nederlands en/of het Engels als bijkomende aanwervings- of bevorderingsvoorwaarde, voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functies.

De Franse afdeling van de VCT wenst echter te benadrukken dat de Stad Rochefort aan de VCT om een advies verzoekt terwijl de oproep aan kandidaten reeds is verricht.

Het advies van de VCT dient te worden gevraagd voorafgaand aan de oproep aan kandidaten.

(Advies 51.112 van 12 april 2019)

Federale Pensioendienst:

bekendmaking van vacatures op de website van SELOR voor eentalige departementen.

1° In zijn arrest nr. 14.670 van 16 april 1971 heeft de Raad van State geoordeeld dat een betrekking niet aan een taalrol kan worden toegekend tijdens de voorbereidende handelingen van de benoeming. Deze onregelmatigheid brengt de vernietiging van de daaropvolgende benoeming met zich mee.

Dit betekent dus dat de betrokken vacature opengesteld dient te worden voor zowel Nederlandstalige als Franstalige kandidaten.

Elke vacature bij de centrale diensten van de Federale Pensioendienst – ook al gaat het om een betrekking in een ééntalig departement – dient derhalve te worden gepubliceerd in het Nederlands en in het Frans.

2° De taalrol waarbij ambtenaren worden ingedeeld wordt bepaald door het taalregime van het toelatingsexamen. De ambtenaren leggen dit toelatingsexamen af in het Nederlands of in het Frans naar gelang van de taal waarin zij, naar luid van het opgelegde diploma, het vereiste getuigschrift of de verklaring van het schoolhoofd hun onderwijs hebben genoten, tenzij zij vooraf aan hand van een examen het bewijs leveren zij de taal even goed kennen.

Dit examen van de grondige kennis van de tweede taal wordt beschreven in artikel 7 KB 8 maart 2001.

Het taalexamen in artikel 12 KB 8 maart 2001 bewijst de voldoende kennis van de tweede taal en wordt vereist om toegelaten te worden tot het tweetalig kader (art. 43, § 3, derde lid SWT). Dit examen levert echter niet het bewijs om toegelaten te worden tot de taalrol van de tweede taal.

Verder is overeenkomstig artikel 43, § 4, vijfde lid SWT de overgang van de ene taalrol naar de andere taalrol verboden. Dit betekent dat iemand van een Nederlandse taalrol zich nooit kandidaat kan stellen voor een functie die aan de Franse taalrol behoort, zelfs wanneer zijn standplaats zou veranderen of wanneer hij de kennis van de tweede taal heeft bewezen door middel van het taalexamen beschreven in artikel 12 KB 8 maart 2001.

(Advies 51.292 van 23 oktober 2019)

Talent.Brussels:

afwijkingen op het principe van de eentaligheid van personeelsleden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest

Overeenkomstig artikel 32, § 1 W. Brussel I.H. dienen de gecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het Nederlands en het Frans te gebruiken als bestuurstaal.

Artikel 32, § 1, derde lid, van dezelfde wet bepaalt dat de artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling 1 – de bepalingen die het Duits betreffen uitgezonderd - en de hoofdstukken VII en VIII SWT van toepassing zijn op gecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Met het oog op de toepassing van de SWT worden de ambtenaren van de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering – net zoals die van de centrale diensten – ingeschreven op een taalrol: de Nederlandse of de Franse taalrol (art. 43, § 3, tweede lid SWT). De taalrol waarbij de ambtenaren worden ingedeeld wordt bepaald door de taal van het toelatingsexamen. De taal van het toelatingsexamen is het Nederlands of het Frans naargelang van de taal waarin zij, naar luid van het opgelegde diploma, het vereiste getuigschrift of de verklaring hun onderwijs hebben genoten. Bij ontstentenis van dergelijk examen is het taalregime van het genoten onderwijs, zoals dat blijkt uit

het opgelegde diploma, het vereiste getuigschrift of de verklaring van het schoolhoofd bepalend (art. 43, § 4, eerste en tweede lid SWT).

In de gecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering geldt het principe van ééntaligheid van de ambtenaren maar tweetaligheid van de dienstverlening. Het is in strijd met de SWT om de kennis van een andere taal te vereisen van deze ambtenaren dan deze van hun taalrol. De enige uitzondering die de wetgever hierop heeft gemaakt voor de ambtenaren van de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering hebben betrekking op de ambtenaren van het tweetalig kader, zoals bepaald in artikel 43, § 3, lid 2 en 3 SWT.

Derhalve is het niet mogelijk om te vragen aan de personeelsleden van de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om taken te verrichten in de andere taal met uitzondering die van het tweetalig kader.

In uw vraag om advies verwijst u naar artikel 57 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.

Artikel 57 van dit koninklijk besluit bestaat uit de volgende bewoordingen:

“Art. 57. - Er wordt een taaltoelage toegekend aan het personeelslid dat aan de volgende drie cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° voor een examencommissie, samengesteld door de afgevaardigd bestuurder van Selor, het bewijs hebben geleverd van de kennis van de tweede of de derde landstaal, of een beslissing van de afgevaardigd bestuurder van Selor hebben geleverd die hem op grond van zijn diploma vrijstelt van de verplichting om het taalexamen af te leggen;

2° toegewezen zijn aan een centrale dienst of aan een uitvoeringsdienst waarvan de activiteit het hele land bestrijkt of aan een plaatselijke of gewestelijke dienst waarvan het activiteitsgebied een van de gemeenten omvat bedoeld in artikelen 5 tot 8 van de gecoördineerde wetten;

3° dit aanvragen.

Het aanvragen van de taaltoelage en deze taaltoelage genieten impliceert dat men kan gevraagd worden gebruik te maken van een andere landstaal naargelang van het bewezen competentieniveau in het kader van zijn betrekkingen met de diensten, met de personeelsleden of met particulieren.”

Ten eerste kan een koninklijk besluit geen uitzonderingen creëren op het principe van ééntaligheid van ambtenaren. Aangezien artikel 30 van de Grondwet bepaalt dat het gebruik van de talen enkel geregeld kan worden door de wet, is het enkel een wet die de uitzonderingen op dit principe kan bepalen.

Ten tweede bestaat het toepassingsgebied van vornoemd koninklijk besluit van 13 juli 2017 uit de personeelsleden van het federaal openbaar ambt en niet die van de diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Ten derde dient het tweede lid van artikel 57 van vornoemd koninklijk besluit te worden geïnterpreteerd dat enkel gevraagd kan worden van personeelsleden om gebruik te maken van een andere landstaal in de mate dat de SWT eveneens toelaat/verplicht dat deze personeelsleden gebruik maken van een andere taal. Dit tweede lid kan niet zo worden geïnterpreteerd dat zijzelf uitzonderingen creëert op het principe van ééntaligheid van ambtenaren.

(Advies 51.307 van 23 oktober 2019)

Federaal Agentschap van Schuld:
benoeming van medewerker in de eerste taaltrap conform de SWT.

Overeenkomstig artikel 1 van het koninklijk besluit van 8 mei 2018 tot vaststelling van de taalkaders van het Federaal Agentschap van de Schuld worden de betrekkingen in de taalkaders bij het Federaal Agentschap van de Schuld op de eerste trap onderverdeeld op de volgende wijze: 40%N, 40%F, 10%TwN en 10 %TwF.

In zijn arrest nr. 34.670 van 11 april 1990 oordeelde de Raad van State het volgende:

“De taalkaders strekken ertoe om op ieder niveau van de hiërarchie een taalevenwicht tot stand te brengen. Hieruit volgt dat de benoemende overheid ertoe gehouden is om op een bepaald niveau bij voorrang ambtenaren te benoemen in het taalkader waarvan de werkelijke bezetting het meest gedaald is onder het op dit niveau voorziene aantal.”

De Raad van State bepaalde meer specifiek over deze voorrangsregel het volgende in zijn arrest nr. 195.731 van 3 september 2009:

"Uit de genoemde bepalingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, inzonderheid die van artikel 43, § 3, eerste en tweede lid, volgt dan ook dat de benoemende overheid verplicht is om bij voorrang te benoemen in het taalkader waarvan het aantal effectief ingenomen betrekkingen het verst verwijderd is van het wettelijk vastgestelde aantal betrekkingen. Bij een benoeming binnen de eerste taaltrap dient zij bijgevolg een gelijke verhouding tussen beide taalrollen na te streven, en dit zowel tussen de eentalige kaders onderling als binnen het tweetalige kader. Slechts wanneer aan die vereiste is voldaan, heeft de overheid de vrije keuze tussen kandidaten van verschillende taalrollen. In geen geval mag de overheid een bestand onevenwicht versterken."

Rekening houdende met bovenstaande rechtspraak is de bevordering van betrokken medewerker in strijd met de SWT. Het onevenwicht op de taaltrap van de bevordering ten nadele van de Franstaligen wordt door de bevordering van een Nederlandstalige immers verstrekt. Het feit dat een onevenwicht op een andere taaltrap wordt verminderd kan nooit als een rechtvaardiging dienen.

(Advies 51.325 van 23 oktober 2019)

Nationaal Crisiscentrum:
verhouding tussen de taalexamens bedoeld in artikel 43ter, eerste en vijfde lid van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) en het taalexamen bedoeld in artikel 3 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger in kader van een mogelijke vrijstelling.

De VCT stelt vast dat de vraag betrekking heeft op haar advies nr. 49.141 van 30 juni 2017.

De VCT stelt verder vast dat specifiek de vraag werd gesteld of het slagen in 1997 voor het examen bedoeld in artikel 3 van de wet van 30 juni 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger volstaat om als personeelslid van de federale politie in kader van zijn mandaat bij de FOD Binnenlandse Zaken een vrijstelling te bekomen van de examens in artikel 43ter, § 7, eerste lid en vijfde lid SWT.

De VCT herhaalt haar advies dat het toepassingsgebied van bijlage 14 bij het RPPol bestaat uit de personeelsleden van de Rijkswacht die zijn overgegaan naar de lokale en federale politie ten gevolge van de politiehervorming. Aangezien de betrokken persoon momenteel werkzaam is als personeelslid van de federale politie en in het verleden als personeelslid van de Rijkswacht is overgegaan naar de lokale en federale politie ten gevolge van de politiehervorming, valt hij onder het personeelsgebied van bijlage 14 bij het RPPol en kan hij aan hand van bijlage 14 bij het RPPol aantonen dat hij voldoet aan de taalkennis vereist door de SWT.

De VCT wil wel opmerken dat deze voornoemde gelijkstelling en vrijstelling enkel blijven gelden voor zover hij personeelslid is van de lokale of federale politie. Zoals de VCT heeft aangehaald in haar advies nr. 49.141 van 30 juni 2017, zijn er immers geen enkele indicaties van de wetgever of de Koning dat bijlage 14 van toepassing zou zijn buiten de context van de regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten.

De bijlage 14 van het RPPol stelt inderdaad onder meer vast dat het slagen voor het taalexamen, bedoeld in artikel 3 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, het bewijs levert van de kennis van het Frans of het Nederlands bedoeld in artikel 46, § 4 SWT.

Artikel 43ter, § 8, derde lid SWT stelt verder dat de ambtenaren die overeenkomstig artikel 46, § 4 SWT het bewijs hebben gelegd van de kennis van de tweede taal vrijgesteld worden van de examens bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid en vijfde lid SWT.

Op basis van het voorgaande oordeelt de VCT dat in deze concrete situatie het slagen van het examen bedoeld in artikel 3 van de wet van 30 juni 1938 betreffende het gebruik der talen leidt tot een vrijstelling van de examens bedoeld in artikel 43ter, § 7, eerste lid en vijfde lid SWT en derhalve een gunstig advies verleent.

(Advies 51.275 van 6 september 2019)

Gemeente Wevelgem:

vraag om advies betreffende het taalgebruik bij een toegangscontrolesysteem van een vrachtwagenparking.

Een website is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van artikel 11, § 1 SWT.

De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied stellen overeenkomstig artikel 11, § 1 SWT de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek uitsluitend in het Nederlands.

Het mailverkeer, inclusief een bevestigingsmail, ressorteert onder de bepalingen betreffende de betrekkingen met particulieren.

Overeenkomstig artikel 12, eerste lid SWT gebruiken de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied uitsluitend het Nederlands voor hun betrekkingen met particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hen gelaten wordt aan de particulieren, die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan betrokkenen zich bedienen.

De vaste rechtspraak van de VCT heeft als doel iedere uitzondering op de SWT te beperken tot hetgeen absoluut noodzakelijk is in het algemeen belang. Iedere uitzondering dient aldus zo veel mogelijk beperkt te worden in zowel omvang als tijd, aangezien het gebruik van vreemde talen enkel uitzonderlijk of als overgangsmaatregel kan worden toegestaan. In dit specifieke geval is het doel om een vrachtwagenparking te beveiligen, wat op zich kan worden beschouwd als een bijzonder doel om het gebruik van vreemde talen te rechtvaardigen.

Aangezien het intern reglement enkel te zien zal zijn op de vrachtwagenparking zelf, waarbij de toegang beperkt is tot die parking en het reglement aldus niet publiekelijk zichtbaar zal zijn, is de mogelijke impact van het gebruik van vreemde talen beperkt. Het uithangen van een intern reglement in vreemde talen is aldus toegestaan op voorwaarde dat boven de tekst van de vreemde talen wordt aangeduid dat het om een vertaling van de ter plaatse opgelegde taal of talen gaat, en dat de tekst ook in de opgelegde taal of talen beschikbaar is.

Een website heeft een veel grotere impact wat betreft het gebruik van de vreemde talen, zowel qua plaats als tijd, indien deze toegankelijk is voor het publiek. Volgens de vaste rechtspraak van de VCT mag het gebruik van vreemde talen geen permanent karakter krijgen. Een website waarbij de toegang en de zichtbaarheid voor het publiek niet zijn afgebakend, krijgt wel een permanent karakter. Indien die toegang en die zichtbaarheid beperkt zouden worden tot hetgeen absoluut noodzakelijk is in het algemeen belang en indien de bescherming van de openbare veiligheid dit rechtvaardigt, kan het gebruik van vreemde talen wel worden toegestaan bij wijze van vertaling die kan helpen om de Nederlandstalige procedure te doorlopen. In ieder geval dient boven de tekst van de vreemde talen te worden aangeduid dat het om een vertaling van de ter plaatse opgelegde taal of talen gaat, en dat de tekst ook in de opgelegde taal of talen beschikbaar is.

(Advies 51.015 van 15 februari 2019)

**Agentschap Integratie en Inburgering:
vraag advies in verband met de verspreiding van meertalige brochures en in verband met anderstalige, mondelinge communicatie.**

Het Agentschap voor Integratie en Inburgering is een extern verzelfstandigd Agentschap (EVA) van de Vlaamse overheid, opgericht in de vorm van een private stichting op 22 november 2013.

Deze EVA heeft als werkingsgebied het volledige Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (art. 16 Decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse Integratie- en Inburgeringsbeleid).

Het taalgebruik van deze EVA wordt derhalve geregeld door artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI). Overeenkomstig art. 36, §§ 1 en 2 GWHI gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands als bestuurs taal, uitgezonderd met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, waarbij op die diensten de taalregeling van toepassing is die door de SWT wordt opgelegd aan die plaatselijke diensten.

De VCT is er zich van bewust dat administraties en openbare diensten heden ten dage regelmatig in contact komen met een anderstalig publiek door de aard van de dienstverlening en door specifieke projecten die door hen worden ontwikkeld, in het bijzonder in het kader van integratie en inburgering. Het gebruik van vreemde talen, naast de SWT, kan dan wenselijk zijn.

De VCT heeft in haar rechtspraak aanvaard dat voor specifieke projecten een andere taal of talen kunnen worden gebruikt dan deze die door de SWT worden voorgeschreven (zie onder meer VCT-adviezen nrs. 49.138 van 30 juni 2017 en 47.055 van 18 september 2015). In de vaste rechtspraak van de VCT geldt deze uitzondering voor de plaatselijke diensten, en op voorwaarde dat het een vertaling betreft en dat in de anderstalige teksten duidelijk aangegeven staat dat het een vertaling betreft. Ook moet de tekst eveneens in de opgelegde taal of talen beschikbaar zijn zodat het duidelijk is dat de inwoners over dezelfde informatie beschikken in de opgelegde taal of talen.

Deze vaste rechtspraak heeft als doel iedere uitzondering op de SWT te beperken tot hetgeen absoluut noodzakelijk is in het algemeen belang. Iedere uitzondering dient aldus zo veel mogelijk beperkt te worden in zowel omvang als tijd, aangezien het gebruik van vreemde talen enkel

uitzonderlijk of als overgangsmaatregel kan worden toegestaan. In dit specifieke geval is het doel om de integratie van anderstaligen te bevorderen, wat op zich kan worden beschouwd als een bijzonder doel om het gebruik van vreemde talen te rechtvaardigen.

De Nederlandse afdeling van de VCT heeft al verschillende keren geadviseerd dat zij het gebruik van andere nuttige talen uitzonderlijk, beperkt en tijdelijk kan aanvaarden in de dienstverlening ten aanzien van de specifieke inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te leren kennen (advies 47.049 van 22 mei 2015; advies 48.062 van 15 april 2016; advies 48.068 van 15 april 2016).

Het verspreiden van de brochure in de verschillende vreemde talen is aldus toegestaan op voorwaarde dat boven de tekst van de vreemde talen wordt aangeduid dat het om een vertaling van de ter plaatse opgelegde taal of talen gaat, en dat de tekst ook in de opgelegde taal of talen beschikbaar is.

Met betrekking tot de mondelinge contacten gelden bovenstaande voorwaarden evenzeer. Het gebruik van vreemde talen in diezelfde contacten kan uitzonderlijk, beperkt en tijdelijk worden aanvaard in de dienstverlening ten aanzien van de specifieke inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te leren kennen.

(Advies 51.065 van 15 maart 2019)

SAMUSOCIAL:

vraag om advies betreffende het taalregime van toepassing op 'SAMUSOCIAL'.

'SAMUSOCIAL', officieel 'New Samusocial', werd door het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) opgericht krachtens de ordonnantie van 14 juni 2018 betreffende de noodhulp aan en de inschakeling van daklozen. Artikel 52 van diezelfde ordonnantie bepaalt dat 'New Samusocial' een publiekrechtelijke rechtspersoon in de vorm van een vzw is en waarvan de zetel gelegen is in het tweetalige gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Aangezien volgens de bovenvermelde ordonnantie 'SAMUSOCIAL' een publiekrechtelijke rechtspersoon is die werd opgericht door het Verenigd College van de GGC dient zij te worden beschouwd als een dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) en in de zin van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.).

Overeenkomstig artikel 32, § 1, eerste lid W. Brussel I.H. gebruiken de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van het Verenigd College het Nederlands en het Frans als bestuurstaal.

Overeenkomstig artikel 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H. zijn de artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling I, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, en de hoofdstukken VII en VIII SWT van toepassing op 'SAMUSOCIAL'.

(Advies 51.336 van 15 november 2019)

Gemeente Machelen:

vraag om advies over gemeentelijk project met betrekking tot de organisatie van onthaalgesprekken voor nieuwe inwoners van buitenlandse herkomst.

De VCT heeft in haar rechtspraak aanvaard dat voor specifieke projecten een andere taal of talen kunnen worden gebruikt dan deze die door de SWT worden voorgeschreven (zie onder meer VCT-adviezen nrs. 49.138 van 30 juni 2017 en 47.055 van 18 september 2015).

Deze vaste rechtspraak heeft als doel iedere uitzondering op de SWT te beperken tot hetgeen absoluut noodzakelijk is in het algemeen belang. Iedere uitzondering dient aldus zo veel mogelijk beperkt te worden in zowel omvang als tijd, aangezien het gebruik van vreemde talen enkel uitzonderlijk of als overgangsmaatregel kan worden toegestaan. In dit specifieke geval is het doel, zoals wordt vermeld in het uittreksel uit de notulen van het college van burgemeester en schepenen, om de integratie van nieuwe inwoners van buitenlandse herkomst te bevorderen, wat op zich kan worden beschouwd als een bijzonder doel om het gebruik van vreemde talen te rechtvaardigen.

De Nederlandse afdeling van de VCT heeft al verschillende keren geadviseerd dat zij het gebruik van andere nuttige talen uitzonderlijk, beperkt en tijdelijk kan aanvaarden in de dienstverlening ten aanzien van de specifieke inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te leren kennen (advies 47.049 van 22 mei 2015; advies 48.062 van 15 april 2016; advies 48.068 van 15 april 2016; advies 51.065 van 15 maart 2019).

Met betrekking tot de mondelinge contacten tijdens de onthaalgesprekken gelden bovenstaande voorwaarden. Het gebruik van vreemde talen in diezelfde contacten kan uitzonderlijk, beperkt en tijdelijk worden aanvaard in de dienstverlening ten aanzien van de specifieke inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te leren kennen.

Het is in beginsel echter niet toegestaan om de kennis van een andere taal dan het Nederlands te vragen in een functieomschrijving of vacature. Indien het volgens de gemeente noodzakelijk is om de kennis van een andere taal dan het Nederlands als voorwaarde te stellen voor de aanwerving kan het, volgens de vaste adviespraktijk van de VCT, zijn dat de kennis van een of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd. De VCT kan en zal in geen enkel geval toestemming verlenen om op algemene wijze de kennis van een of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien te eisen. In ieder geval dient de VCT op voorhand te worden geraadpleegd over de specifieke functie en de specifieke taal of talen die noodzakelijk zijn voor die functie met een zwaarwichtige motivering.

Het feit dat de VCT in uitzonderlijke gevallen toestaat om een vreemde taal te gebruiken heeft niet automatisch tot gevolg dat een dienst de kennis van de toegestane taal mag eisen voor een bepaalde functie. De dienst kan immers een beroep doen op vertalers of tolken, temeer daar het gebruik van vreemde talen een uitzondering is. De vereiste van de kennis van een vreemde taal voor een ambtenaar geeft een permanent karakter aan het gebruik van die taal en kan dus niet worden toegestaan in de functieomschrijving of vacature. Daarenboven kan een ambtenaar op geen enkele manier verplicht worden om een vreemde taal te gebruiken bij het uitoefenen van zijn functie.

(Advies 51.223 van 5 juli 2019)

**Koninklijk Belgisch Instituut voor Ruimte-Aëronomie:
openstellen van vacatures bij SELOR in een of twee talen.**

Eerste vraag: Waarom kan in SELOR-procedures voor de werving van administratief/technisch personeel aan de Federale Wetenschappelijke Instellingen zoals het BIRA, wel vanaf de start van de procedure een taalrol opgelegd worden, zowel voor contractuele of statutaire wervingen, gezien de vacatures en de procedures ofwel in het Frans of het Nederlands (of het Duits) gepubliceerd worden en verlopen? Bij de opstart van een SELOR-procedure wordt ons telkens gevraagd in welke taal ze moet opgestart worden (met andere woorden, of we een Nederlandstalige of Franstalige kandidaat zoeken). De vacatures vermelden trouwens duidelijk dat men Frans- of Nederlandstalig moet zijn.

Tweede vraag: waarom worden in SELOR wel Duitstalige kandidaturen geopend (voor Duitstalige kandidaten), terwijl aan de FWI een Duitstalige kandidaat niet in aanmerking komt voor een statutaire benoeming in de wetenschappelijke carrière; daar wordt steeds de kennis in het Nederlands of het Frans vereist?

Met betrekking tot de eerste vraag verwijst de VCT opnieuw naar haar advies van 26 oktober 2018 waarin zij heeft gesteld dat de vacatures dienen te worden opengesteld zowel voor Nederlandstalige als voor Franstalige kandidaten. In zijn arrest nr. 14.670 van 16 april 1971 heeft de Raad van State immers geoordeeld dat een betrekking niet aan een taalrol kan worden toegekend tijdens de voorbereidende handelingen van de benoeming. Deze onregelmatigheid brengt de vernietiging van de daaropvolgende benoeming met zich mee.

Procedures dienen bij SELOR dus zowel in het Nederlands als in het Frans te worden opgestart en de vacatures dienen dus in het Nederlands en in het Frans te worden gepubliceerd.

Met betrekking tot de tweede vraag verwijst de VCT naar artikel 43, § 4, vierde lid SWT:

“De kandidaten, die hun onderwijs genoten hebben in het Duits taalgebied, mogen hun toelatingsexamen in het Duits afleggen op voorwaarde dat zij bovendien een examen afleggen over de kennis van de Nederlandse of de Franse taal, naar gelang zij wensen ingedeeld te worden bij de Nederlandse of Franse rol.”

Duitstalige kandidaten kunnen in aanmerking komen voor een statutaire benoeming bij een federale wetenschappelijke instelling voor zover zij voorafgaandelijk de kennis van het Nederlands of het Frans hebben bewezen. Zij worden dan ingedeeld bij de Nederlandse taalrol indien zij de kennis van het Nederlands hebben bewezen en bij de Frans taalrol indien zij de kennis van het Frans hebben bewezen.

(Advies 51.020 van 15 februari 2019)

Ombudsman voor de postsector:

vraag om advies met betrekking tot enkel in het Nederlands opgestelde afwezigheidsberichten voor aangetekende zendingen van bpost, ingediend door een Franstalige klager die woonachtig is in Voeren en die aan bpost uitdrukkelijk heeft gevraagd om zijn afwezigheidsberichten in het Frans te krijgen.

Als autonome overheidsbedrijf, valt bpost onder de toepassing van de SWT (artikel 1er, § 1, 3° van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven).

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, is een afwezigheidsbericht geen akte maar een betrekking met een particulier in de zin van de SWT (VCT, adviezen nr. 3.570 van 10 mei 1973, nr. 36.044 van 17 juni 2004, nr. 42.004 van 19 maart 2010, nr. 43.104 van 29 juni 2012).

De postbode die een afwezigheidsattest voor een aangetekende zending in de brievenbus stopt, is een ambtenaar van het postkantoor van de Gemeente Voeren. Het postkantoor is een plaatselijke dienst. De betrekkingen die die laatste met een particulier kan hebben, vallen onder de toepassing van het artikel 12, derde lid SWT dat bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de klager aan bpost uitdrukkelijk had gevraagd om de afwezigheidsberichten in het Frans te krijgen, kende bpost de taalaanhorigheid van de betrokkene.

Bpost had derhalve aan de klager een enkel in het Frans opgestelde afwezigheidsbericht moeten afgeven.

(Advies 51.195 [><1N] van 5 juli 2019)

Politiezones van Brussel:

vraag om advies betreffende de mogelijkheid om in de politiezones van Brussel een vrijstelling te verkrijgen voor een taalexamen van Selor op basis van een diploma.

De lokale en de federale politie zijn onderworpen aan de SWT (artikel 1, § 1, 1° SWT).

De personeelsleden van de lokale en de federale politie moeten het bewijs leveren van de taalkennis via taalexamens voorzien in KB 8 maart 2001.

De verschillende Brusselse politiezones zijn gewestelijke diensten in de zin van artikel 35, § 1, a, SWT.

Artikel 35, § 1, b, SWT schrijft voor dat de bovenvermelde gewestelijke diensten onder dezelfde regeling vallen als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en verwijst zo naar artikel 21, §§ 2 en 5 SWT voor wat betreft de eisen voor de kennis van de tweede taal in hoofde van de ambtenaren.

Artikel 16 KB 8 maart 2001 stelt dat een kandidaat die geslaagd is voor een proef van een taalexamen wordt vrijgesteld, bij elke latere deelname aan een taalexamen, van een proef met hetzelfde kennisniveau of een lager kennisniveau.

Hetzelfde artikel maakt geen enkele melding van de mogelijkheid om een vrijstelling te verkrijgen op basis van taallessen die gevolgd werden in het kader van studies van eender welke aard.

De Commissie is dan ook van oordeel dat, in dit geval, het slagen voor de opleidingen Nederlands (B2) in het kader van bachelorstudies geen aanleiding kan geven tot een vrijstelling van de taalexamens voorzien in artikel 21, §§ 2 en 5 SWT.

(Advies 51.327 van 18 oktober 2019)

Douanecontrole van Eupen:

vraag om advies betreffende de taal die gebruikt dient te worden door douanecontrole van Eupen in zijn betrekkingen met de bedrijven gesitueerd in het Nederlandse taalgebied.

De douanecontrole van Eupen maakt deel uit van de Gewestelijke Directie der Douane van Luik, een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1 van de SWT.

Betrekkingen met bedrijven zijn betrekkingen met particulieren in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 36, §1, lid 3, SWT dat verwijst naar artikel 34, § 1, vierde lid, SWT gebruiken deze gewestelijke diensten voor de betrekkingen met de particulieren de taal die te dezer akte opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

De Gewestelijke Directie der Douane van Luik omvat gemeenten uit het Franse taalgebied en uit het Duitse taalgebied en dient dus, naargelang de omstandigheden, het Duits of het Frans te gebruiken met de particulieren. Ze is dus niet verplicht om het Nederlands te gebruiken.

Teneinde de communicatie tussen de douanecontrole van Eupen en de bedrijven in het Nederlandse taalgebied mogelijk te maken, suggereert de VCT de volgende oplossing:

- de douanecontrole van Eupen blijft de documenten in kwestie in het Duits en/of het Frans opstellen en deze documenten worden verstuurd naar de vertaaldienst van Malmédy teneinde er de Nederlandse vertaling van te verkrijgen;
- de Nederlandse vertaling – met de vermelding “vertaling” – zou aldus kunnen worden toegevoegd als bijlage aan de briefwisseling in het Duits en/of het Frans die bestemd is voor de bedrijven gesitueerd in het Nederlandse taalgebied.

(Advies 51.331 van 18 oktober 2019)

Ombudsvrouw van de Duitstalige Gemeenschap van België betreffende de Waalse Overheidsdienst:

vraag om advies betreffende een enkel in het Frans opgesteld controleverslag van de Waalse Overheidsdienst betreffende de landbouwexploitatie van een inwoner van Büllingen.

Het controleverslag van de Waalse Overheidsdienst is een betrekking met een particulier.

De Waalse Overheidsdienst, DGO3 - Landbouw, Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu is een centrale dienst van het Waalse Gewest waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van het Gewest bestrijkt. Krachtens artikel 36, § 1, 2° van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI), moet deze dienst het Frans als bestuurstaal gebruiken maar artikel 36, § 2 GWHI bepaalt dat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit zijn ambtsgebied, de dienst onderworpen is aan de taalregeling die door de gecoördineerde wetten

op het gebruik van de talen in bestuurszaken aan de plaatselijke diensten van die gemeenten is opgelegd voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Het bovenvermeld artikel verwijst naar artikel 12, tweede lid van de SWT dat bepaalt dat er steeds wordt geantwoord in de taal, die door de particulier gebruikt wordt, wanneer deze zich in het Frans of in het Duits tot een dienst wendt die gevestigd is in een gemeente uit het Malmédysse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied.

Er dient te worden opgemerkt dat de SWT van openbare orde zijn en dat er sancties zijn voorzien voor handelingen of documenten die met deze wetten in strijd zijn (artikel 58 SWT).

In casu stelt de VCT dat het controleverslag in het Duits had moeten worden opgesteld.

(Advies 51.268 van 20 september 2019)

Stichting Zoniënwood:

vraag om advies betreffende de taalkennis bij de aanwerving van twee personen door de Stichting Zoniënwood.

De Stichting Zoniënwood werd opgericht door een samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Overeenkomstig de oprichtingsakte van de Stichting Zoniënwood, een private stichting van publiekrecht, heeft deze haar zetel te Molenaarswoning – Rood Klooster in Oudergem.

Overeenkomstig artikel 3, § 4 van bovenvermeld samenwerkingsakkoord en artikel 23, § 2 van de oprichtingsakte van de stichting zijn de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) van toepassing.

De stichting dient te worden beschouwd als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 1° SWT. Aangezien de stichting niet kan worden beschouwd als een dienst van één enkele van bovenvermelde gewesten, ressorteert deze dienst noch onder de bepalingen van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, noch onder de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. De werkkring van de stichting, die het volledige gebied van het Zoniënwood omvat, bestrijkt aldus zowel gemeenten uit het Nederlandse taalgebied, het Franse taalgebied, als het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Overeenkomstig artikel 35, § 1, b) SWT ressorteert deze gewestelijke dienst onder dezelfde bepalingen als de plaatselijke diensten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Wat betreft de taalkennis die vereist is voor de vermelde aanwervingen is bijgevolg artikel 21 SWT van toepassing.

Overeenkomstig artikel 21, § 2 SWT omvat het toelatingsexamen voor iedere kandidaat een schriftelijk of computergestuurd examen over de elementaire kennis van de tweede taal.

Overeenkomstig artikel 21, § 4 SWT is de benoeming of bevordering tot een ambt waarvan de titularis, tegenover de eenheid waaronder hij ressorteert, verantwoordelijk is voor het behoud van de eenheid in de rechtspraak of in het beheer van de dienst waarvan de hoge leiding hem is toevertrouwd, afhankelijk van het slagen voor een schriftelijk of computergestuurd examen over de voldoende kennis van de tweede taal.

Overeenkomstig artikel 21, § 5 SWT, en onverminderd artikel 21, §§ 1 tot 4 SWT, kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij niet over een aan de functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, te bewijzen door een mondeling examen.

Artikel 21, § 6 SWT bepaalt dat de examens bedoeld in de paragrafen 1 tot 5 van datzelfde artikel enkel worden afgenomen onder toezicht van Selor en ook artikel 53 SWT bepaalt dat enkel Selor bevoegd is om de bewijzen omtrent de door de SWT vereiste taalkennis uit te reiken.

De vereiste taalkennis voor beide vermelde betrekkingen dienen dus te worden vastgesteld aan de hand van de bovenstaande bepalingen en de daarmee overeenstemmende taalexamens zoals georganiseerd door Selor op basis van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966.

*
* *

Wat betreft de gevraagde kennis van het Engels stelt de VCT, overeenkomstig haar vaste adviespraktijk, wat volgt.

De VCT merkt op dat het bezoek van een anderstalig publiek op zichzelf geen rechtvaardiging kan zijn om de kennis van het Engels te vereisen als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde.

In beginsel kan de kennis van een andere taal dan die voorzien is in de SWT, niet vereist worden als bijkomende wervings- of bevorderingsvoorwaarde. Dit is slechts mogelijk wanneer er voor elk toelatings- en bevorderingsexamen voorafgaandelijk het advies van de VCT wordt ingewonnen.

Uit de motivering in de vraag om advies blijkt dat de vermelde functies bij de Stichting Zoniënwood in het kader van een aantal internationale dossiers bezwaarlijk kunnen worden uitgeoefend zonder de kennis van het Engels. De kennis van het Engels kan als gevolg in dit concreet geval uitzonderlijk als bijkomende aanwervings- en bevorderingsvoorwaarde worden vereist om functionele redenen inherent aan de normale uitoefening van de vermelde functies.

Op grond van deze reden geeft de VCT een gunstig advies over de kennis van het Engels als bijkomende aanwervings- of bevorderingsvoorwaarde bij de functies omschreven in het advies voor zover deze kennis aangepast is aan de vereisten van de uitgeoefende functie.

(Advies 51.414 van 20 december 2019)

3.

Taalexamens

Deel I

Taalgrensgemeenten

Hoofdstuk I Verslagen taalexamens

Op de taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd in het jaar 2019 met toepassing van artikel 61, § 4 SWT, werd de VCT vertegenwoordigd door de heer Y. Michel tot en met 25 september 2019, daarna trad mevrouw E. Parmentier op als vertegenwoordigster.

Het betrof de volgende taalexamens:

Examen georganiseerd te	Datum	Verslag
Ronse (stad)	7 februari 2019	51.011
Ronse (stad)	21 februari 2019	51.026
Ronse (OCMW)	5 april 2019	51.062
Ronse (stad)	24 april 2019	51.105
Moeskroen (stad)	2 mei 2019	51.092
Edingen (stad en OCMW)	22 en 29 mei 2019	51.127
Edingen (stad)	4 juli 2019	51.210
Voeren (stad)	20 augustus 2019	51.303
Voeren (gemeente)	25 september 2019	51.294
Edingen (OCMW)	27 november 2019	51.321

De verslagen van deze taalexamens worden hieronder vermeld.

Stad Ronse: technisch medewerker dienst cultuur (niveau 2) + assistent dienstleider bibliotheek (niveau 2) – 7 februari 2019

1. Rechtsgrond

- Examen over de kennis van de taal van de streek, het Nederlands (artikel 15, § 1 SWT).
- Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Kennis van het Nederlands (niveau 2 – technisch medewerker dienst cultuur)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Vertaling van een Franse tekst naar het Nederlands: « *Verviers: la bibliothèque va déménager au grand bazar.* »
- Schrijven van een verhandeling: “Wat kan ik doen voor een beter klimaat?”

Mondelinge proef:

50 punten

- Het voorlezen en verklaren van een tekst en een conversatie: “Forse groei Jeugdfonds Sport & Cultuur in 2018.”

2.2. Elementaire kennis van het Frans (niveau 2 – assistent dienstleider bibliotheek)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Schrijven van een brief: « *La bibliothèque municipale de Renaix propose une nouvelle collection en langue française. Ecrivez une lettre d’invitation à un collègue de Tournai. (15 l.)* »

Mondelinge proef:

50 punten

- Het voorlezen en verklaren van een tekst (« *Verviers: la bibliothèque va déménager au grand bazar.* ») en een conversatie.

3. Resultaat van het examen

3.1. Kennis van het Nederlands (niveau 2 – technisch medewerker dienst cultuur)

De kandidaat is niet geslaagd voor de schriftelijke proef.

3.2. Elementaire kennis van het Frans (niveau 2 – assistent dienstleider bibliotheek)

Negen kandidaten zijn geslaagd voor het taalexamen met 50% van de punten voor beide proeven.

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger van de VCT: De heer Y. Michel.

5. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Stad Ronse: politiecommissaris (niveau A) + consulent (niveau B) + politieinspecteur (niveau C) – 21 februari 2019

1. Rechtsgrond

- Examen over de voldoende kennis van het Frans (artikel 15, § 2, eerste lid SWT).
- Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Voldoende kennis van het Frans (niveau A – politiecommissaris)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Gebruik maken van de elementen van een Nederlandse tekst (“Hij kon niet verkroppen dat ze een ander had”) om een verslag in het Frans op te stellen.
- Vertaling van een Franse tekst (« *Vos dommages et l’action civile* »).

Mondelinge proef:

50 punten

- Voorlezen van een Franse tekst (« *Enfant violenté à Saint-Gilles: « Il s’agissait d’un jeu »* »)
- Synthese
- Gesprek over functie

2.2. Elementaire kennis van het Frans (Niveau B – consulent)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Opstel: « *Quels problèmes est-ce que Facebook peut poser?* »

Mondelinge proef:

50 punten

- Lezen en begrijpen van een Franse tekst (« *Victimes de coups à deux et quatre ans* »)
- Zich voorstellen
- Gesprek

2.3. Elementaire kennis van het Frans (niveau C - politieinspecteur)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Opstel: « *Vous êtes témoin d'un accident : racontez ce que vous avez vu ou qu'on vous a raconté* »

Mondelinge proef:

50 punten

- Voorlezen van een deel van de tekst: « *20 ans pour un tabassage mortel* »
- Synthese
- Gesprek over de functie

3. Resultaat van het examen

3.1 Voldoende kennis van het Frans (niveau A – politiecommissaris)

De kandidaat is geslaagd voor het taalexamen met 60% van de punten voor beide proeven.

3.2 Elementaire kennis van het Frans (niveau B – consulent)

De kandidaat is niet geslaagd voor de mondelinge proef.

3.3 Elementaire kennis van het Frans (niveau C – politieinspecteur)

Drie kandidaten zijn geslaagd voor het taalexamen met 50% van de punten voor beide proeven.

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger van de VCT: De heer Y. Michel.

5. Beoordeling van het examen

Alle kandidaten waren reeds in functie, behalve de heer James Vandendendaele. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden. Het examen is correct verlopen.

OCMW Ronse: verpleegkundige en maatschappelijk werker (niveau 2) + zorgkundige (niveau 4) – 5 april 2019

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Elementaire kennis van het Frans (niveau 2 – verpleegkundige en maatschappelijk werker)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Schrijven van een verhandeling: « *Décrivez ce que vous faites dans la vie au niveau professionnel. Quels sont les avantages et les inconvénients? Comment voyez-vous la répartition travail/loisir* ».

Mondelinge proef:

50 punten

- Verpleegkundige: Het voorlezen en verklaren van een tekst en conversatie: « *Comment améliorer la qualité des repas à l'hôpital?* »
- Maatschappelijk werker: « *Quel métier est perçu comme le plus attractif?* »

2.2. Elementaire kennis van het Frans (niveau 4 – zorgkundige)

Mondelinge proef:

50 punten

- Gesprek

3. Resultaat van het examen

3.1. Elementaire kennis van het Frans (niveau 2 – verpleegkundige en maatschappelijk werker)

- 7 kandidaten waren afwezig en zijn vervolgens niet geslaagd voor de schriftelijke proef en het examen.
- 2 kandidaten zijn niet geslaagd voor de schriftelijke proef.
- 1 kandidaat is niet geslaagd voor de mondelinge proef.
- 5 kandidaten zijn geslaagd voor het examen.

3.2. Elementaire kennis van het Frans (niveau 4 – zorgkundige)

- 2 kandidaten zijn niet geslaagd voor het examen.
- 2 kandidaten zijn geslaagd voor het examen.

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger VCT: De heer Y. Michel.

5. Beoordeling van het examen

Alle kandidaten van niveau 4 alsook 3 kandidaten van niveau 2 waren reeds in dienst. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden. Voor het overige is het examen correct verlopen.

Stad Moeskroen: politiecommissaris (niveau 1) + diëtist, maatschappelijk assistent, administratief medewerker, bureauchef, politieinspecteur, hoofdinspecteur (niveau 2) + niveau 3 – 2 mei 2019

1. Rechtsgrond

- Examen over de voldoende kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, eerste lid SWT).
- Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Voldoende kennis van het Nederlands (niveau 1 – politiecommissaris)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Vrije vertaling in het Frans van de tekst: “Namaakgeweren voor speciale eenheden” (min. 300 woorden)
- Verhandeling: “Vinden jullie dat jullie meer geconfronteerd worden met geweld dan vroeger? Hoe kan dagelijks geweld aangepakt worden?” (min. 250 woorden)

Mondelinge proef:

50 punten

- Gesprek met de kandidaten op basis van het artikel “Waarom de politie sommige hardrijders niet eens meer flitst?”

2.2. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau 1 – politiecommissaris)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Verhandeling: “Beschrijf uw dagelijkse taken op uw werk. Beschrijf een typische werkdag.” (min. 300 woorden)

Mondelinge proef:

50 punten

- Gesprek op basis van het artikel: “Geweld tegen politie stijgt: 400 agenten aangevallen in halfjaar.”

2.3. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau 2 – diëtist, maatschappelijk assistent, administratief medewerker, bureauchef, politieinspecteur, hoofdinspecteur)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Verhandeling: “Beschrijf uw dagelijkse taken op uw werk. Beschrijf een typische werkdag.” (min. 250 woorden)

Mondelinge proef:

50 punten

- Gesprek met de kandidaten op basis van volgende artikelen, naargelang de uit te voeren functie:
 - 1) "Heb je een vraag voor de politie in zone Vlas? Bel voortaan naar 1710."
 - 2) "Geweld tegen politie stijgt: 400 agenten aangevallen in halfjaar."
 - 3) "1 op de 9 kinderen groeit op in gezin zonder inkomen."
 - 4) "Illegaal opdrijven van elektrische fietsen is wijdverspreid."
 - 5) "Het ideale dieet voor de mensen en de planeet: zo voeden we 10 miljard mensen in 2050 op een duurzame en gezonde manier."

2.4. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau 3)

Mondelinge proef:

50 punten

- Gesprek op basis van artikel

3. Resultaat van het examen

3.1. Voldoende kennis van het Nederlands (niveau 1 – politiecommissaris)

- 1 kandidaat is geslaagd daar hij voor beide examengedeelten minstens 60% van de punten heeft behaald.
- 1 kandidaat is niet geslaagd daar hij voor het mondelinge examengedeelte minder dan 60% van de punten heeft behaald.

3.2. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau 1 – politiecommissaris)

- 2 kandidaten zijn niet geslaagd daar zij voor het mondelinge examengedeelte minder dan 50% van de punten hebben behaald.

3.3. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau 2 – diëtist, maatschappelijk assistent, administratief medewerker, bureauchef, politieinspecteur, hoofdinspecteur)

- 10 kandidaten zijn geslaagd daar zij voor beide examengedeelten minstens 50% van de punten hebben behaald.
- 2 kandidaten waren afwezig voor het mondelinge examengedeelte en zijn derhalve niet geslaagd voor het examen.
- 4 kandidaten zijn niet geslaagd voor het mondelinge examengedeelte.

3.4. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau 3)

- 1 kandidate was afwezig voor het examen en is derhalve niet geslaagd voor het examen.

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger van de VCT: De heer Y. Michel.

5. Beoordeling van het examen

Alle kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst bij de gemeente. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden. Voor het overige is het examen correct verlopen.

Stad Ronse: podiumtechnicus, redder (niveau C/2) + toezichter zwembad (niveau 3) – 24 april 2019

1. Rechtsgrond

- Examen over de kennis van de taal van de streek, het Nederlands (artikel 15, § 1 SWT).
- Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Kennis van het Nederlands (niveau C/2 – podiumtechnicus)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Vertaling van een Franse tekst naar het Nederlands: « *Molenbeek: la commune veut une piscine subtropicale à la gare de l'Ouest* ». »
- Schrijven van een verhandeling: "Welke stad heb je ooit in het buitenland bezocht. Wat heb je gezien en wat heb je gedaan" (20 regels)

Mondelinge proef:

50 punten

- Het voorlezen en verklaren van een tekst en een conversatie.

2.2. Elementaire kennis van het Frans (niveau C/2 – redder)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Schrijven van een verhandeling (20 regels): « *Pour fêter l'ouverture de la nouvelle piscine de Renaix, la ville organise des portes ouvertes* »

Mondelinge proef:

50 punten

- Het voorlezen en verklaren van een tekst: « *La piscine communale de Cuesmes rouvre ce mardi* ». »
- Gesprek

2.3. Elementaire kennis van het Frans (niveau 3 – toezichter zwembad)

Mondelinge proef:

50 punten

- Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige, korte tekst.

3. Resultaat van het examen

3.1. Kennis van het Nederlands (niveau C/2 – podiumtechnicus)

- 1 kandidaat was afwezig voor de schriftelijke proef en is vervolgens niet geslaagd voor het examen.
- 1 kandidaat is niet geslaagd voor de schriftelijke proef.

3.2. Elementaire kennis van het Frans (niveau C/2 – redder)

- 2 kandidaten waren afwezig voor de schriftelijke proef en zijn vervolgens niet geslaagd voor het examen.
- 1 kandidaat is geslaagd voor het taalexamen met 50% van de punten voor beide proeven.

3.3. Elementaire kennis van het Frans (niveau 3 – toezichter zwembad)

- 1 kandidaat is geslaagd voor het taalexamen met 50% van de punten.

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger VCT: De heer Y. Michel.

5. Beoordeling van het examen

De kandidaat van niveau C/2 voor de kennis van het Nederlands was reeds in dienst. Hij had derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens hij in dienst trad. Voor het overige is het examen correct verlopen.

Stad en OCMW Edingen: hoofd administratieve afdeling, diensthoofd HR (niveau A) + verpleegster, psycholoog, kinesitherapeut, logopedist (niveau B) + opleidster, verzorgster, kinderverzorgster (niveau C) + bediende, administratief assistent, boekhouder, bediende plaatselijke ontwikkeling (niveau D) – 22 en 29 mei 2019

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau A – hoofd administratieve afdeling, diensthoofd HR)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Verhandeling: “Zijn er criteria nodig om een succesvol leven te leiden?”

Mondelinge proef:

50 punten

- Voorlezen van een tekst en verklaring van de tekst en gesprek: “Straling schadelijk voor kinderen”

N.B.: Om te slagen dient de kandidaat 50% van de punten te behalen voor elk examengedeelte.

2.2. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau B – verpleegster, psycholoog, kinesitherapeut, logopedist)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Verhandeling: “Voor of tegen frisdrankautomaten in scholen?”

Mondelinge proef:

50 punten

- Voorlezen van een tekst en verklaring van de tekst en gesprek: “België: Nederlands verplicht voor sociale woning”

N.B.: Om te slagen dient de kandidaat 50% van de punten te behalen voor elk examengedeelte.

2.3. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau C – opleidster, verzorgster, kinderverzorgster)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Verhandeling: “Wat zijn uw plannen tijdens de zomervakantie?”

Mondelinge proef:

50 punten

- Voorlezen van een tekst en verklaring van de tekst en gesprek

N.B.: Om te slagen dient de kandidaat 50% van de punten te behalen voor elk examengedeelte.

2.4. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau D – bediende, administratief assistent, boekhouder, bediende plaatselijke ontwikkeling)

Schriftelijke proef:

50 punten

- Verhandeling: “Beschrijf een werkdag”

Mondelinge proef:

50 punten

- Voorlezen van een tekst en verklaring van de tekst en gesprek: “Druk, druk, druk...”

N.B.: Om te slagen dient de kandidaat 50% van de punten te behalen voor elk examengedeelte.

3. Resultaat van het examen

3.1. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau A – hoofd administratieve afdeling, diensthoofd HR)

- Eén candidate is geslaagd daar zij voor beide examengedeelten minstens 50% van de punten heeft behaald.
- Eén candidate is niet geslaagd voor de mondelinge proef.

3.2. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau B – verpleegster, psycholoog, kinesitherapeut, logopedist)

De kandidate is geslaagd daar zij voor beide examengedeelten minstens 50% van de punten heeft behaald.

3.3. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau C – opleidster, verzorgster, kinderverzorgster)

De kandidate is niet geslaagd voor de mondelinge proef.

3.4. Elementaire kennis van het Nederlands (niveau D – bediende, administratief assistent, boekhouder, bediende plaatselijke ontwikkeling)

- Eén kandidate is geslaagd daar zij voor beide examengedeelten minstens 50% van de punten heeft behaald.
- Drie kandidaten zijn niet geslaagd voor de mondelinge proef.

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger van de VCT: de heer Y. Michel.

5. Beoordeling van het examen

Alle kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden. Voor het overige is het examen correct verlopen.

Stad Edingen: financieel directeur (niveau A) – 4 juli 2019

1. Rechtsgrond

Examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands (artikel 15, § 2, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

50 punten

- Schrijven van een verhandeling (de kandidaat mocht een van de hieronder vermelde thema's kiezen):
 - 1) “Welke zijn volgens u de belangrijkste uitdagingen op sociaal en politiek vlak in de komende 50 jaar op wereldniveau?”
 - 2) “Een belangrijke bron van inkomsten voor de gemeente is de belasting op de netto personenbelasting. Dit is normaliter een vast percentage. Moet deze belasting, gestemd door de gemeenteraad, ook niet progressief worden?”
 - 3) “Wat is het verschil tussen een gemeentebegroting en de gemeenterekeningen?”
 - 4) “Welke zijn de economische troeven van de stad Edingen?”

Mondelinge proef:

50 punten

- Het voorlezen en verklaren van een tekst en een conversatie (de kandidaat mocht een van de hieronder vermelde thema's kiezen):
 - 1) "Superrijken pleiten voor vermogensbelasting in de V.S."
 - 2) "Belgische wolven hebben allicht welpen maar het is nog niet duidelijk hoeveel"

N.B.: Om te slagen dient de kandidaat 60% van de punten te behalen voor elk examengedeelte.

3. Resultaat van het examen

- Drie kandidaten zijn geslaagd voor de mondelinge proef.
- Eén kandidaat was vrijgesteld voor de mondelinge proef.

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger van de VCT: De heer Y. Michel.

5. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Gemeente Voeren: politie-inspecteur (niveau C) – 25 september 2019

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

50 punten

- Verhandeling: brief of e-mail schrijven als antwoord op een brief in het Frans van een burger over lawaaioverlast (blaffende hond) of wapenbezit.

Mondelinge proef:

50 punten

- Gesprek in drie delen, telkens op basis van een opgave: zichzelf voorstellen, de weg wijzen, telefonisch gesprek

N.B.: Om te slagen dient de kandidaat 50% van de punten te behalen voor elk examengedeelte.

3. Resultaat van het examen

- 1 kandidaat is niet geslaagd daar hij voor het schriftelijke examengedeelte minder dan 50% van de punten heeft behaald
- 1 kandidaat is niet geslaagd daar hij voor het mondelinge examengedeelte minder dan 50% van de punten heeft behaald

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger van de VCT: de heer Y. Michel.

5. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Stad Voeren: beleidsmedewerk(st)er bij de politie (niveau B) – 20 augustus 2019

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

20 punten

- Schrijven van een verhandeling: « *La question de la double nationalité se repose en Belgique* » of « *Faut-il absolument perdre du poids pour commencer l'été ?* » of « *Travailler jusqu'à 67 ans* »

Mondelinge proef:

20 punten

- Zich voorstellen in het Frans
- Het mondeling samenvatten van een artikel
- Het bespreken van het artikel aan de hand van de vragen van de examinatoren

N.B.: Om te slagen dient de kandidaat 50% van de punten te behalen voor elk examengedeelte.

3. Resultaat van het examen

- 1 kandidaat was niet geslaagd voor de schriftelijke proef en is vervolgens niet geslaagd voor het examen.
- 3 kandidaat zijn voor het taalexamen geslaagd met 50% van de punten voor beide proeven.

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger van de VCT: Er was geen VCT-vertegenwoordiger aanwezig.

5. Beoordeling van het examen

De opgaven en de beoordeling van de schriftelijke proeven zijn correct.

Wat betreft de mondelinge proef kan de VCT geen beoordeling geven aangezien er wegens omstandigheden geen vertegenwoordiger van de VCT aanwezig kon zijn.

Stad Edingen: directeur-generaal voor het OCMW (niveau A) – 27 november 2019

1. Rechtsgrond

Examen over de voldoende kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

20 punten

- Verhandeling over een van de volgende onderwerpen:
 - 1) “Bij wet dient een OCMW een aantal specifieke taken uit te voeren binnen het grondgebied van een gemeente. Welke zijn die en welke zijn de meest actuele thema’s waarmee een OCMW nu is geconfronteerd?”
 - 2) “Hoe ziet U de taak van een directeur-generaal binnen het OCMW?”
 - 3) “Welke zijn de financieringsmogelijkheden van het OCMW te Edingen en welke zijn de belangrijkste uitgavenposten?”
 - 4) “Beschrijf een van de voor U meest actuele thema’s op wereldniveau?”
 - 5) “In het kader van de vermoede verarming van de bevolking in de komende jaren, welke rol kan het OCMW spelen?”

Mondelinge proef:

20 punten

- Gesprek met de kandidaten op basis van het artikel “Catastrofale brand bedreigt Sydney”

N.B.: Om te slagen dient de kandidaat 60% van de punten te behalen voor elk examengedeelte.

3. Resultaat van het examen

- 2 kandidaten zijn niet geslaagd daar zij voor het schriftelijke examengedeelte minder dan 60% van de punten hebben behaald.
- 1 kandidate is niet geslaagd daar zij voor het mondelinge examengedeelte minder dan 60% van de punten heeft behaald.
- 1 kandidate is geslaagd daar zij voor beide examengedeelten minstens 60% van de punten heeft behaald.

4. Samenstelling van de examencommissie

Vertegenwoordiger van de VCT: Mevrouw E. Parmentier.

5. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Hoofdstuk II Antwoorden per e-mail op vragen over de taalexamens

In 2019 werden er geen antwoorden geformuleerd per e-mail op vragen over de taalexamens.

4.

Onderzoeksverslag

Skeyes

In haar werkbezoek aan *Skeyes* van 18 januari 2019 en de zittingen van 15 maart 2019, 12 april 2019, 27 september 2019 en 23 oktober 2019 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, de vraag van de gedelegeerde bestuurder van *Skeyes* in zijn brief *d.d.* 10 juni 2016 naar de mogelijkheid om op grond van artikel 48, tweede lid SWT bijzondere en afwijkende maatregelen te treffen en een aangepast taalregime te installeren bij *Skeyes*.

1 Wettelijke grondslag

Artikel 48, tweede lid SWT bepaalt het volgende:

“Art. 48, tweede lid - De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bijzondere maatregelen nemen met het oog op de regeling van de toepassing van deze gecoördineerde wetten op *Skeyes* en op B.I.A.C., rekening houdend met de exploitatievoorwaarden die hun eigen zijn.”

Dit lid werd toegevoegd door middel van een bijzonder machtenbesluit genomen op basis van een machtigingswet, meer bepaald de wet van 19 december 1997 tot rationalisering van het beheer van de luchthaven Brussel-Nationaal.

Artikel 2, 3° van deze wet bepaalt het volgende:

“Art. 2 – Teneinde de beheersstructuren van de luchthaven Brussel-Nationaal te rationaliseren en te moderniseren en te verzekeren dat de betreffende taken van openbare dienst op doeltreffende wijze kunnen worden vervuld, kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen treffen om:

[...]

3° de RLW om te vormen tot een autonoom overheidsbedrijf geregeld door de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, en BATC tot een autonoom overheidsbedrijf met de rechtsvorm van naamloze vennootschap van publiek recht geregeld door dezelfde wet, en de bepalingen van deze wet aan te passen aan de exploitatievoorwaarden die hun eigen zijn; [...]

De wet van 19 december 1997 tot rationalisering van het beheer van de luchthaven Brussel-Nationaal was een machtigingswet die de federale kamers in staat stellen zich uit te spreken over het doel en de krachtlijnen van de vooropgesteld operatie, met name de rationalisering van de beheersstructuren van de luchthaven Brussel-Nationaal, en de Koning machtigt nadere regels te bepalen door de vigerende wettelijke bepalingen indien nodig te wijzigen, aan te vullen of op te heffen (Verslag namens de Commissie voor de Infrastructuur, het verkeer en de overheidsbedrijven uitgebracht door de heer J. VAN EETVELT over het wetsontwerp tot rationalisering van het beheer van de luchthaven Brussel-Nationaal, *Parl.St.* Kamer 1996-1997, nr.1097/7, 4).

De wetgever had de intentie dat na de bepaling van deze regels door de Koning deze regels door een wet bekrachtigd zou worden.

Artikel 7, § 1, van voormelde wet van 19 december 1997 stelt immers het volgende:

“Art. 7, § 1. - De besluiten die krachtens deze wet worden vastgesteld, kunnen de van kracht zijnde wettelijke bepalingen wijzigen, aanvullen, vervangen of opheffen.”

De Koning heeft deze nadere regels aldus bepaald in het koninklijk besluit van 2 april 1998 tot hervorming van de beheersstructuren van de luchthaven Brussel-Nationaal. Meer specifiek werd artikel 48, tweede lid SWT toegevoegd door artikel 35 van voormeld koninklijk besluit.

De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft het betrokken artikel 35 van het koninklijk besluit van 2 april 1998 niet onderzocht aangezien het advies van VCT dat een substantiële vormvereiste is op grond van artikel 61, § 2 SWT niet werd gevraagd en dit advies van de VCT ertoe onder meer zou kunnen aanzetten om artikel 35 te amenderen waardoor het betrokken artikel op dat moment niet in zoverre gereed was om voor advies te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling wetgeving.

In de artikelsgewijze commentaar bij dit koninklijk besluit werd over deze opmerking van de Raad van State het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 36 van voornoemde wet van 21 maart 1991, zullen Belgocontrol en B.I.A.C., zoals de andere economische overheidsbedrijven, onderworpen zijn aan de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Evenwel, teneinde deze instellingen toe te laten te werken binnen een bestuurskader aangepast aan de aard van hun exploitatie, voegt artikel 35 een nieuwe bepaling toe aan artikel 48 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, die toelaat om bij koninklijk besluit een afwijkend stelsel te bepalen rekening houdend met exploitatievoorwaarden die eigen zijn aan Belgocontrol en B.I.A.C., naar het voorbeeld van wat werd bepaald voor SABENA.

In zijn advies betreffende dit ontwerp merkt de Raad van State op dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht vooraf had moeten worden geraadpleegd inzake artikel 35, dit met toepassing van artikel 61, § 2, van voornoemde gecoördineerde wetten. Er dient nochtans te worden opgemerkt dat artikel 35 slechts een loutere machtigingsbepaling is die geen inhoudelijke bepaling bevat. Dienvolgens zal de Vaste Commissie worden geraadpleegd omtrent de eventuele uitvoeringsbesluiten.”

Bij de uitvoering van artikel 48, tweede lid SWT dient de VCT aldus een voorgaand advies te verlenen.

Het koninklijk besluit van 2 april 1998 werd bekrachtigd door de wet van 9 juli 1998 tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 2 april 1998 tot hervorming van de beheersstructuren van de luchthaven Brussel-Nationaal, genomen met toepassing van de wet van 19 december 1997 tot rationalisering van het beheer van de luchthaven.

2 Voorwaarden voor de uitvoering van artikel 48, tweede lid SWT

Terwijl de Koning tot nu toe van deze machtiging geen gebruik heeft gemaakt ten aanzien van Skeyes, heeft de Koning artikel 48, eerste lid SWT wel vroeger gebruikt om te voorzien in bijzondere maatregelen ten aanzien van SABENA.

Deze bijzondere maatregelen werden geregeld in het koninklijk besluit van 10 oktober 1978 “tot vaststelling van de bijzondere maatregelen om de toepassing van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, bij de Belgische Naamloze vennootschap tot Exploitatie van het Luchtverkeer (SABENA).” De tekst van dit koninklijk besluit bevindt zich in bijlage.

In haar advies nr. 3701 van 17 februari 1977 had de VCT in dit verband het volgende geadviseerd over de toepassing van artikel 48 SWT:

“Artikel 48 SWT machtigt de Koning slechts bijzondere maatregelen te treffen met inachtneming van de omstandigheden die eigen zijn aan de bedrijven van internationaal luchtverkeer. Hieruit volgt dat:

- iedere maatregel die wordt getroffen buiten de perken gesteld door artikel 48 SWT onwettelijk is;
- voor zaken die geen verband houden met genoemde bijzondere omstandigheden de SWT zonder meer van toepassing blijven.”

In 1995 werd door de administratie van de VCT het idee gesuggereerd dat het mogelijk zou zijn om de bepalingen van dit koninklijk besluit toe te passen op het CANAC, het centrum verantwoordelijk voor de algemene luchtverkeersleiding, op grond van de volgende reden:

“(…) in die bepalingen gewezen wordt op technische en veiligheidsoverwegingen en op de gebruiken van het internationaal burgerlijk luchtverkeer. CANAC is immers juist een dienst met een hoge graad aan techniciteit en die een functie vervult in het kader van de veiligheid en in het kader van de gebruiken inzake het internationaal luchtverkeer.” (Dossier VCT nr. 26.149)

In 2008 werd er door Belgocontrol en de toenmalige staatssecretaris van Mobiliteit een poging ondernomen om een uitvoering te verlenen aan artikel 48, tweede lid SWT. Het betrokken ontwerp had tot doel de vier volgende aspecten te behandelen:

1. eisen van de kennis van het Engels voor bepaalde functies, het testen van die taalkennis en de organisatie van die test;
2. de mogelijkheid tot het gebruik van het Engels met de gebruikers en het publiek;
3. afwijking van de verplichting om taalkaders op te stellen;
4. bewerkstelligen van grotere mobiliteit tussen het personeel door de mogelijkheid te creëren om het personeel van een ander taal dan het taalgebied van de regionale luchthaven in deze luchthaven te zetten.

Om te besluiten dient bij de uitvoering van artikel 48, tweede lid SWT rekening te worden gehouden met de volgende elementen:

- de bijzonder maatregelen dienen gerelateerd te zijn aan exploitatievoorwaarden die eigen zijn aan Skeyes;
- iedere maatregel die wordt getroffen buiten de perken gesteld door artikel 48 SWT is onwettelijk;
- voor zaken die geen verband houden met genoemde bijzondere omstandigheden, de SWT zonder meer van toepassing blijven.

3 Internationale en Engelse regelgeving met betrekking tot de kennis van een andere taal dan de landstalen in kader van de luchtvaartsector

i) verordening (EU) nr. 2015/340

In de verordening (EU) nr. 2015/340 van de Commissie “van 20 februari 2015 tot vaststelling van technische eisen en administratieve procedures met betrekking tot vergunningen en certificaten van luchtverkeersleiders overeenkomstig Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad, tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 van de Commissie en tot intrekking van verordening (EU) nr. 805/2011 van de Commissie” (hierna: verordening nr. 2015/340) worden de eisen beschreven waaraan iemand moet voldoen voordat hij het beroep van luchtverkeersleider kan uitoefenen in de Europese Unie.¹⁸

Deze verordening heeft tot doel uniforme eisen te creëren ten aanzien van de luchtverkeersleiders in de Europese Unie en door middel van deze harmonisering het vrij verkeer van de luchtverkeersleiders te bevorderen.¹⁹

Artikel 3 van diezelfde verordening bepaalt het volgende:

“Luchtverkeersleiders mogen alleen worden verleend door luchtverkeersleiders die gekwalificeerd zijn en houder zijn van een vergunning overeenkomstig deze verordening”²⁰

Een van de eisen die voormelde verordening in de bijlagen stelt aan de luchtverkeersleiders en de leerling-luchtverkeersleiders, is de kennis van bepaalde talen, namelijk het Engels, en, “indien van toepassing, (...) de taal/talen die door de lidstaat is/zijn vereist om redenen van veiligheid in de luchtverkeersleidingseenheid.”²¹

De betrokken taal/talen moeten door de luchtverkeersleiders en de leerling-luchtverkeersleiders beheerst worden op ten minste niveau vier zoals omschreven in de beoordelingschaal in aanhangsel 1 in bijlage I bij de verordening nr. 2015/340. Er kan van hen een hoger niveau vereist worden indien operationele omstandigheden een hoger niveau rechtvaardigen. Deze eis moet niet-discriminerend, evenredig en transparant zijn, objectief worden gerechtvaardigd door de verlener van luchtvaartnavigatiediensten die een hoger niveau van taalvaardigheid wil toepassen, en worden goedgekeurd door de bevoegde autoriteit, wat in België de BSA-ANS is.²²

¹⁸ Art. 3, § 1 Verordening (EU) nr. 2015/340 van 20 februari 2015 tot vaststelling van technische eisen en administratieve procedures met betrekking tot vergunningen en certificaten van luchtverkeersleiders overeenkomstig Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad, tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 923/2012 van de Commissie en tot intrekking van verordening (EU) nr. 805/2011 van de Commissie, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL-FR/TXT/?qid=1484149767478&uri=CELEX:32015R0340&from=NL>.

¹⁹ Overweging 8 Verordening nr. 2015/340 bepaalt immers het volgende: “Gemeenschappelijke regels voor het afgeven en behouden van vergunningen voor luchtverkeersleiders zijn van essentieel belang om het vertrouwen van de lidstaten in elkaars systemen te vergroten. Om het hoogste niveau van veiligheid te garanderen, moeten uniforme eisen voor de opleiding, kwalificaties en bekwaamheid van luchtverkeersleiders worden ingevoerd. Dit heeft ook tot doel veilige luchtverkeersleidingsdiensten van hoge kwaliteit te verlenen en bij te dragen tot de erkenning van vergunningen in de hele Unie, waardoor het vrije verkeer van luchtverkeersleiders toeneemt en hun beschikbaarheid verbetert.”

²⁰ Art. 3, 1. Verordening nr. 2015/340.

²¹ ATCO.B.001, ATCO.B.005 en ATCO.B.030 Bijlage I – Deel ATCO – Vereisten voor de verlening van de vergunningen aan luchtverkeersleiders bij Verordening nr. 2015/340.

²² Art. 5 Verordening nr. 2015/340; ATCO.B.030 Bijlage I – Deel ATCO – Vereisten voor de verlening van de vergunningen aan luchtverkeersleiders bij Verordening nr. 2015/340; FOD Mobiliteit en Vervoer, “Nationale toezichthoudende instantie (BSA-ANS)”, http://mobilit.belgium.be/nl/luchtvaart/ansatm/bsa_ans.

- ii) **Uitvoeringsverordening (EU) 2017/373 van de Commissie van 1 maart 2017 tot vaststelling van de gemeenschappelijke eisen voor verleners van luchtverkeersbeheers-/luchtvaartnavigatiediensten en andere netwerkfuncties voor luchtverkeersbeheer en het toezicht daarop, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 482/2008, Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 1034/2011, (EU) nr. 1035/2011 en (EU) 2016/1377 en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 677/2011**

Overeenkomstig de bijlage XIII van de uitvoeringsverordening (EU) 2017/373 van de Commissie van 1 maart 2017 tot vaststelling van de gemeenschappelijke eisen voor verleners van luchtverkeersbeheers-/luchtvaartnavigatiediensten en andere netwerkfuncties voor luchtverkeersbeheer en het toezicht daarop, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 482/2008, Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 1034/2011, (EU) nr. 1035/2011 en (EU) 2016/1377 en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 677/2011 dient de verlener van luchtvaartnavigatiediensten, *in casu Skeyes*, erop toe te zien dat het personeel voor de luchtverkeersveiligheidselektronica over de taalkennis beschikt die nodig is om hun taken te vervullen.²³

In de *Acceptable Means of Compliance*, vastgesteld door de uitvoerende directeur van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart, wordt over deze verplichting verder het volgende bepaald:

“Service providers should determine the level of language proficiency based on the particular ATSEP duties, the safety criticality of the system ATSEP will need to work on, and taking into account the language requirements related to operating instructions, manuals, and the need to communicate across operational boundaries that require a common language.”²⁴

- iii) **Koninklijk besluit van 19 maart 2014 tot regeling van de taalkennis in de burgerluchtvaart**

In België wordt de taalkennis, zoals vereist in de verordening 2015/340, uitgevoerd doorheen het koninklijk besluit van 19 maart 2014 tot regeling van de taalkennis in de burgerluchtvaart. Artikel 2, § 3, van dit koninklijk besluit vereist het volgende:

de luchtverkeersleiders bewijzen een taalvaardigheidsniveau 4, 5 en 6 voor het gebruik van de Engelse taal in radiotelefonisch communicatie zoals vastgesteld in de verordening nr. 2015/340.²⁵

Deze verplichting geldt niet enkel ten aanzien van luchtverkeersleiders, maar ook bijvoorbeeld ten aanzien van bestuurders van vleugelvliegtuigen, helikopters, powered-lift luchtvaartuigen en luchtschepen.²⁶

²³ ATSEP.OR.115 Bijlage XIII van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/373 van de Commissie van 1 maart 2017 tot vaststelling van de gemeenschappelijke eisen voor verleners van luchtverkeersbeheers-/luchtvaartnavigatiediensten en andere netwerkfuncties voor luchtverkeersbeheer en het toezicht daarop, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 482/2008, Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 1034/2011, (EU) nr. 1035/2011 en (EU) 2016/1377 en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 677/2011.

²⁴ EASA, *Acceptable Means of Compliance (AMC) and Guidance Material (GM) to Part-PERS Requirements for service providers concerning personnel training and competence assessment*, <https://www.easa.europa.eu/sites/default/files/dfu/Annex%20XIII%20%28part-PERS%29%20to%20ED%20Decision%202017-001-R.pdf>.

²⁵ Dit koninklijk besluit verwijst naar de “Verordening (EU) nr. 805/2011 van de Commissie van 10 augustus 2011 tot vaststelling van technische eisen en administratieve procedures met betrekking tot de bemanning van burgerluchtvaartuigen, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europese Parlement en de Raad” dat vervangen werd door de Verordening (EU) nr. 2015/340.

Artt. 2, § 3 en 3, § 2 KB van 19 maart 2014 tot regeling van de taalkennis in de burgerluchtvaart, *BS* 22 mei 2014, 40.663.

²⁶ Art. 2, §§ 1 en 2 KB van 19 maart 2014 tot regeling van de taalkennis in de burgerluchtvaart, *BS* 22 mei 2014, 40.663.

Artikel 2, § 4 van dit koninklijk besluit bepaalt bijkomend het volgende:

“§ 4. De operatoren van een luchtvaartstation bewijzen een taalvaardigheidniveau 4, 5 of 6 voor het gebruik van de Engelse taal of van een landstaal gebruikt door het betrokken luchtvaartterrein in radiotelefonische communicatie.”

iv) Andere verwijzingen naar het Engels

- Met betrekking tot de Aeronautical Information Management (AIM)

Bijlage 15 van de Overeenkomst betreffende de Internationale Burgelijke Luchtvaart, ondertekend op 7 december 1944 te Chicago, goedgekeurd door de wet van 30 april 1944, bepaalt het volgende:

“Chaque élément du système intégré d’information aéronautique de diffusion internationale comportera un texte anglais pour les parties en langage clair. »²⁷

De *Procedures for Air Navigation Services – Aeronautical Information Management* verklaren in nr. 5.2.5.1.3 :

« All NOTAM shall be issued in the English language ”²⁸

- Met betrekking tot de taalkennis in hoofde van het personeel verantwoordelijk voor de METEO

De lidstaten dienen ervoor te zorgen dat het personeel verantwoordelijk voor de METEO een kennis hebben van het Engels.²⁹

4 Eerdere adviespraktijk van de VCT betrekking tot de kennis van een andere taal dan de landstalen in kader van de luchtvaartsector

In haar advies nr. 31.320 van 19 juni 2001 heeft de VCT geoordeeld over een klacht die bij haar werd ingediend tegen Belgocontrol omwille van het feit dat bij het CANAC-centrum te Steenokkerzeel, voor de onderrichtingen, de elektronische berichten en zelfs voor de cursussen uitsluitend het Engels werd gebruikt.³⁰

De VCT heeft toen door verwijzing naar artikel 39 SWT en naar haar rechtspraak betreffende het gebruik van het Engels het volgende geadviseerd:

“Het gebruik van het Engels bij uitzondering kan aanvaard worden in het kader van de specifieke luchtvaartterminologie, de veiligheid of het informaticasysteem, maar niet op algemene wijze mag worden gebruikt in binnendienst.”³¹

²⁷ Bijlage 15 van de Overeenkomst betreffende de Internationale Burgelijke Luchtvaart, ondertekend op 7 december 1944 te Chicago, goedgekeurd door de wet van 30 april 1944, <https://skybrary.aero/bookshelf/books/3737.pdf>

²⁸ Notam zijn “A notice distributed by means of telecommunication containing information concerning the establishment, condition or change in any aeronautical facility, service, procedure or hazard, the timely knowledge of which is essential to personnel concerned with flight operations.”, <https://www.icao.int/WACAF/Documents/Meetings/2018/AIS%20to%20AIM/DP-4B-Consolidated%20PANS-AIM%201st%20Edition.pdf>

²⁹ ICAO, *English Language Proficiency for Aeronautical MET Personnel – Guidance Material (EUR Doc 038)*, [https://www.icao.int/EURNAT/EUR%20and%20NAT%20Documents/EUR%20Documents/038%20-%20ELPR%20for%20MET%20Personnel%20E2%80%93%20Guidance%20Material/EUR%20Doc%2038%20-%20\(EN\)%20-%20Edition%201,%20Amd%200.pdf](https://www.icao.int/EURNAT/EUR%20and%20NAT%20Documents/EUR%20Documents/038%20-%20ELPR%20for%20MET%20Personnel%20E2%80%93%20Guidance%20Material/EUR%20Doc%2038%20-%20(EN)%20-%20Edition%201,%20Amd%200.pdf).

³⁰ VCT 19 juni 2001, nr. 31.320.

³¹ VCT 19 juni 2001, nr. 31.320.

In haar advies nr. 43.122 van 9 februari 2012 verwees de VCT onder meer naar de volgende elementen van het antwoord van de toenmalige staatssecretaris voor Mobiliteit op de parlementaire vraag nr. 4.505 van 31 mei 2011:

- luchtverkeersleiders van de controletoren zijn niet verondersteld omgang te hebben met het publiek;
- wat de operationele mededelingen betreft, schrijft de internationale reglementering het gebruik van het Engels voor.

5 Advies van de VCT

Rekening houdende met voorgaande elementen wenst de VCT twee mogelijke pistes te suggereren als antwoord op de vraag van de gedelegeerde bestuurder van *Skeyes* naar de mogelijkheid op grond van artikel 48 SWT bijzondere en afwijkende maatregelen te treffen en een aangepast taalregime te installeren bij *Skeyes*.

De eerste mogelijke piste is dat de wetgever voor *Skeyes* een eigen specifieke wetgeving uitwerkt waarin de wetgever rekening houdt met de bijzondere omstandigheden waarin *Skeyes* zich bevindt.

De tweede mogelijke piste is dat door middel van een koninklijk besluit, overlegd in Ministerraad, er uitvoering wordt verleend aan artikel 48, tweede lid SWT. Dit koninklijk besluit dient wel binnen de perken te blijven die zijn gesteld door artikel 48, tweede lid SWT.

Omwille van veiligheidsredenen en de internationale mobiliteit van de luchtverkeersleiders dient de mogelijkheid om de bijzondere maatregelen te treffen op een zeer ruime wijze te worden geïnterpreteerd. Dit ontwerp van koninklijk besluit dient te worden overgemaakt voor voorgaandelijk advies aan de VCT.

*
* *

Uit de hiervoor vermelde verordeningen met dwingend karakter en aanbevelingen (*soft law*) op Europees en internationaal niveau volgt dat het gebruik van het Engels en de vereiste van de Engelse kennis exploitatievoorwaarden zijn eigen aan *Skeyes* op grond waarvan bijzondere maatregelen moeten worden getroffen voor *Skeyes*.

5.

Bijlagen

Bijlage 1: Verslag 'Toezicht tijdens de taalexamens van Selor 2019'

Toezicht tijdens de
taalexamens van Selor

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Een
praktis
che
gids

Inhoud

Inleiding.....	205
Hoofdstuk 1 Reglementair kader.....	206
Hoofdstuk 2 Methodologie van de taalexamens bij Selor	208
2.1 Algemeenheden	208
2.2 Gehanteerde criteria	209
2.3 Evaluatieprincipe.....	211
2.4 Overzicht taaltesten	211
2.5 Taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10 <i>bis</i>)” en “Eenheid van de Rechtspraak (artikel 11 <i>bis</i>)” 215	
2.6 In- en uitschrijven voor een taaltest	215
Hoofdstuk 3 Toezicht door de VCT.....	216
3.1 Algemeenheden	216
3.2 Methodologie	217
3.2.1 Voor aanvang van het toezicht door de VCT.....	217
3.2.2 Tijdens het toezicht door de VCT	218
3.2.3 Na het toezicht door de VCT	218
Hoofdstuk 4 Statistieken	219
Hoofdstuk 5 Bevindingen	227
5.1 Naleving van wettelijke bepalingen	227
5.2 Toepassing protocolakkoord.....	227
5.3 Beoordeling van de inhoud van de taalexamens	228
5.4 Algemene organisatie mondelinge taalexamens	228
Hoofdstuk 6 Besluit	229
Bijlage	231

Inleiding

Naast de taalexamen in de taalgrensgemeenten houdt de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (hierna: VCT) ook toezicht tijdens de mondelinge taaltesten georganiseerd door Selor, het selectiebureau van de federale overheid. De VCT stuurt een waarnemer die nagaat of deze examens georganiseerd worden volgens de voorgeschreven regels en met de nodige ernst. Als dusdanig is de VCT gerechtigd om de vernietiging van een benoeming te vorderen, indien deze benoeming zou zijn geschied op grond van een taalexamen dat volgens de VCT niet op correcte wijze is verlopen.

Het toezicht door de VCT geschiedt op basis van artikel 61, § 4, tweede lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna: SWT) en artikel 19, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966 (hierna: KB van 8 maart 2001).

Dit toezicht werd nader vastgelegd in een protocolakkoord dat op 25 mei 2016 werd ondertekend door de voorzitter van de VCT en de toenmalig gedelegeerd bestuurder a.i. van Selor (zie bijlage “Akkoordprotocol tussen de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en Selor met betrekking tot de taaltesten in bestuurszaken”). Dit protocolakkoord stelt dat de VCT bevoegd is om na te gaan of de inhoud van het examen is afgestemd op de aard van de betrekking of taak die betrokken kandidaat uitoefent of zal uitoefenen. In dit verband is Selor ertoe gehouden om iedere wijziging aangaande zowel de inhoud als de moeilijkheidsgraad van een taalexamen voor advies aan de VCT mee te delen.

De resultaten van de controles worden gebundeld in een jaarlijks verslag aan de minister van Openbaar Ambt. Dit voorliggend verslag van 2019 bevat de controles die door de VCT werden gehouden tijdens het kalenderjaar 2019.

In een eerste hoofdstuk wordt de wetgeving besproken waarbinnen de controle van de VCT zich kadert. Daarna wordt er in hoofdstuk 2 dieper ingegaan op de taalexamen bij Selor, hoe deze verlopen en de wijze waarop Selor evalueert. In hoofdstuk 3 wordt aandacht besteed aan het toezicht dat de VCT uitoefent, meer specifiek de algemene methodologie daarvan. Hoofdstuk 4 bevat statistieken in verband met de uitgevoerde controles alsook een vergelijking van de resultaten toegekend door Selor met de scores die de VCT-waarnemer toekende op basis van zijn waarneming. In hoofdstuk 5 worden vervolgens de bevindingen, opmerkingen en voorstellen van de VCT-waarnemer gebundeld. Tot slot omvat het laatste hoofdstuk een algemene conclusie.

Hoofdstuk 1

Reglementair kader

Op grond van artikel 61, § 4, tweede lid SWT heeft de VCT de bevoegdheid gekregen van de wetgever om toezicht te houden op de taalexamens die worden georganiseerd door Selor. Dit artikel bepaalt het volgende:

“Art. 61, § 4, tweede lid SWT – Zij is ertoe gemachtigd toezicht te houden op de examens die in het kader van deze gecoördineerde wetten met of zonder tussenkomst van de Vaste Wervingssecretaris, uitgeschreven worden of er waarnemers naar toe te zenden. Het is bovendien haar plicht de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor deze gecoördineerde wetten een taalkennisvereiste opleggen. Zij laat zich daartoe bijstaan door een vertegenwoordiger van elk van de daartoe erkende verenigingen waarvan het maatschappelijk doel de verdediging van de rechten van hun leden in het kader van het gebruik der talen in bestuurszaken is. Zij organiseert met het oog op deze beoordeling een evaluatie bij wijze van steekproeven. De resultaten van de evaluatie worden vermeld in het omstandig verslag bedoeld in artikel 62, tweede lid. De Commissie kan hierbij de nodige aanbevelingen formuleren.”

Deze toezichthoudende regeling van de VCT wordt verder uitgewerkt in twee koninklijke besluiten.

Zo verplicht artikel 19, eerste lid KB van 8 maart 2001 Selor om de VCT te informeren welke taalexamens worden georganiseerd. Deze verplichting wordt in dit lid als volgt verwoord:

“Art. 19, eerste lid KB van 8 maart 2001 - Aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht wordt door de Afgevaardigd bestuurder van het Selectiebureau van de Federale Overheid, per brief, kennis gegeven van de aard, de plaats, de datum en het uur van de taalexamens die hij organiseert.”

Verder wordt er doorheen de artikelen 62 SWT en 12, tweede lid, van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van dezer werking (*B.S.*, 30 augustus 1969) (hierna: KB van 4 augustus 1969) bepaald aan welke overheden de bevindingen van de VCT moeten worden meegedeeld.

Deze bepalingen zijn in de volgende bewoordingen gesteld:

“Art. 62 SWT – Ieder jaar brengt de Commissie de regering in de loop van de maand maart een omstandig verslag uit over haar werkzaamheden.

Dit omstandig verslag wordt aan de leden van de Wetgevende Kamers overgemaakt. In een aanvullend verslag deelt de Minister van Binnenlandse Zaken aan de Wetgevende Kamers mede welk gevolg gegeven is aan de zaken waarin hij, bij toepassing van artikel 61, §§ 2 en 6, in de plaats van de Commissie is opgetreden.”

“Art. 12, tweede lid KB van 4 augustus 1969 – De bevindingen van de verenigde vergadering van de afdelingen der commissie bij de inzage van de verslagen van de waarnemers die worden gezonden naar de met medewerking van het Vast Wervingssecretariaat

georganiseerde taalexamens, worden gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid het Openbaar Ambt behoort, aan het Vast Wervingssecretariaat, aan de Minister die in de zaak de toezichhoudende overheid is, en, in voorkomend geval, aan de vicegouverneur van Brabant.”

Hoofdstuk 2

Methodologie van de taalexamens bij Selor

2.1 Algemeenheden

Selor organiseert taaltesten om een certificaat te behalen, maar soms ook in het kader van selecties. Het test de 3 landstalen: Nederlands, Frans en Duits. Selor definieert een taaltest als volgt:

“Een taaltest verwijst naar een testprocedure waarvoor je kiest op het moment van de inschrijving, bijvoorbeeld een ‘artikel 12’, ‘artikel 9, § 2’ ... De namen van de testen komen eigenlijk van de namen van de artikels van het koninklijk besluit dat deze taaltesten voorziet. Een taaltest bevat één of meerdere module(s).”³²

De VCT houdt enkel toezicht tijdens de mondelinge taaltesten van Selor. Een jury van erkende taalexperpts gaat dan na in welke mate een kandidaat zich in een andere taal kan uitdrukken. De Selor-taaltesten zijn gebaseerd op de principes van het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Talen (ERK). Dat onderscheidt 6 competentieniveaus (A1, A2, B1, B2, C1, C2), waarbij A1 staat voor minimale basiskennis, terwijl C2 het hoogste niveau is en overeenkomt met perfecte tweetaligheid.³³ De gradatie van deze niveaus ziet er als volgt uit:

De taaltesten van Selor meten B1 (makkelijker), B2 en C1 (moeilijker). Selor heeft geen testen op A1-, A2- en C2- niveau.

De door Selor geteste niveaus houden de volgende aandachtspunten in:³⁴

B1	Kan de belangrijkste punten begrijpen uit duidelijke standaardteksten over vertrouwde zaken die regelmatig voorkomen op het werk, op school en in de vrije tijd. Kan zich redden in de meeste situaties die kunnen optreden tijdens reizen in gebieden waar de taal wordt gesproken. Kan een eenvoudige lopende tekst produceren over onderwerpen die vertrouwd of die van persoonlijk belang zijn. Kan een beschrijving geven van ervaringen en gebeurtenissen, dromen, verwachtingen en ambities en kan kort redenen en verklaringen geven voor meningen en plannen.
B2	Kan de hoofdgedachte van een ingewikkelde tekst begrijpen, zowel over concrete als over abstracte onderwerpen, met inbegrip van technische besprekingen in het eigen vakgebied. Kan zo vloeiend en spontaan reageren dat een normale uitwisseling met moedertaalsprekers mogelijk is zonder dat dit voor een van de partijen inspanning met zich meebrengt. Kan duidelijke, gedetailleerde tekst produceren over een breed scala van onderwerpen; kan een standpunt over een actuele kwestie uiteenzetten en daarbij ingaan op de voor- en nadelen van diverse opties.

³² http://www.selor.be/media/702454/Feed-back_Module-Oral-Test-Tache-d%C3%A9valuation-FR-art10-bis-.pdf

³³ www.selor.be/nl/nieuws/2015/07/hoe-berekent-selor-de-scores-voor-mondelinge-taaltesten/

³⁴ <http://www.selor.be/nl/de-verschillende-taaltesten/>

C1	Kan een uitgebreid scala van veeleisende, lange teksten begrijpen en de impliciete betekenis herkennen. Kan zichzelf vloeiend en spontaan uitdrukken zonder daarvoor aantoonbaar naar uitdrukkingen te moeten zoeken. Kan flexibel en effectief met taal omgaan ten behoeve van sociale, academische en beroepsmatige doeleinden. Kan een duidelijke, goed gestructureerde en gedetailleerde tekst over complexe onderwerpen produceren en daarbij gebruikmaken van organisatorische structuren en verbindingswoorden.
----	--

2.2 Gehanteerde criteria

Selor focust zich op één gebruiksdomein, met name het werk. De taalexamens hebben immers tot doel na te gaan of de kandidaten een praktische kennis hebben van de taal in verband met de vereisten van de waar te nemen functie of betrekking.³⁵

Voor de evaluatie van bovenvermelde competenties werkt de jury steeds met enkele objectieve criteria. Om te slagen voor een taaltest van een bepaald niveau moet de kandidaat minstens een bepaalde score halen op vijf evenwaardige criteria. Voor artikel "10bis" (evaluatietaak) wordt er ook een 6^e criterium beoordeeld, met name 'sociolinguïstische trefzekerheid'. Deze criteria blijven steeds dezelfde, maar hoe hoger het niveau van de taaltest, hoe hoger de vereisten om te slagen. Concreet gaat het om de volgende criteria:³⁶

CRITERIA	BESCHRIJVINGEN
BEHEER VAN DE INTERACTIEVE COMMUNICATIE	Vaardigheid van de kandidaat om de taal op een aangepaste manier te gebruiken om deel te nemen aan het gesprek en om succesvol te communiceren: de kandidaat reageert door een geschikt antwoord te geven op de vragen.
ORGANISATIE VAN DE BOODSCHAP/ HET DISCOURS (discours, opvolging, interne coherentie van het discours t.o.v. de boodschap)	Gebuurde middelen om het discours te articuleren (instrumenten voor cohesie & verbindingswoorden/uitdrukkingen), complexiteit van de structuur en de logica. Vorm, presentatie van de tekst/het discours, tekstconventies.
KWALITEIT VAN DE ZINNEN (morfosyntaxis en grammatica)	Verscheidenheid van de structuren (eenvoudig, complex), tijden, wijzen, tijdsconcordantie, registers. Grammaticale en morfosyntactische kwaliteit van de prestatie. Aantal en aard van de fouten op dat vlak en impact ervan op de communicatie.
WOORDEN & LEXICON (graad van kwaliteit, rijkdom, lexicale relevantie)	Verscheidenheid van de gebruikte woorden en uitdrukkingen, correct gebruik van de woorden en van collocaties in de context.
UITSPRAAK (graad van verstaanbaarheid)	Vaardigheid om taaluitingen/ mondelinge sequenties te produceren om te communiceren. Dit criterium omvat de klemtoon van woorden, het ritme, de prosodie en de intonatie, en daarnaast ook de kwaliteit van de individuele klanken en de graad van inspanning die nodig is om de kandidaat te begrijpen.

³⁵ Artikel 5, hoofdstuk 4, afdeling 1 K.B. van 8 maart 2001.

³⁶ <http://www.selor.be/nl/nieuws/2015/07/hoebereken-selor-de-scores-voor-mondelinge-taaltesten/>

<p>SOCIOLINGUIÏSTISCHE TREFZEKERHEID (gepast gebruik van de taal in de context van een evaluatiegesprek op het werk)</p>	<p>Het criterium "sociolinguïstische trefzekerheid" wordt gedefinieerd in het ERK en het slaat op de vereiste communicatieve vaardigheden om een evaluatiegesprek in de taal van de test succesvol te kunnen voeren, rekening houdende met de sociale dimensie van het gebruik van de taal (kenmerken van de dialoog die zich in de taal uitdrukken, in het bijzonder voor een dialoog met een reeds gekende gesprekspartner). Om een B2-niveau te bewijzen zegt het ERK o.a. dat de kandidaat de communicatie met moedertaalsprekers handhaaft zonder ze onbedoeld te amuseren of te irriteren en zonder hen te verplichten zich anders te gedragen dan zij tegenover een moedertaalspreker zouden doen.</p> <p>Dit criterium bevat in het bijzonder de passieve en actieve beheersing in een federale Belgische context van: de beleefdheidsformules en -conventies; de linguïstische kenmerken van sociale verhoudingen; de registersverschillen. Daarbij wordt een consequent gebruik van deze taalmiddelen verwacht tijdens het hele gesprek.</p> <p>De essentie van dit criterium komt overeen met deze beschrijving: zich in de taal van de test beleefd uitdrukken op een manier die voor de gesprekspartner gepast is aan de context van een evaluatiegesprek, eigen aan de federale overheid. Daarbij wordt er in herinnering gebracht dat dit gesprek een sterke impact heeft op administratief vlak (potentiële evolutie van de loopbaan van de beoordeelde medewerker) en op professioneel vlak (de medewerker die beoordeeld wordt tijdens de evaluatiegesprekken werkt zowel voor als na dit gesprek met zijn verantwoordelijke samen).</p>
--	--

2.3 Evaluatieprincipe

De taaltesten van Selor en de methodes om punten toe te kennen zijn op wetenschappelijke basis ontwikkeld met de hulp van academische experts in taalkunde. De principes erachter zijn de volgende:³⁷

- voor ieder criterium bepaalt Selor een minimaal competentieniveau. Omdat Selor wettelijk verplicht is om een cijferresultaat toe te kennen, wordt er als score een rond getal toegekend. In de praktijk betekent dit dat betrokkene een score behaalt van bijvoorbeeld 30, 40, 50, 60%
- de verschillende criteria zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Dit betekent dus dat de kandidaat gewoonlijk voor de meeste criteria moet slagen, om voor een test te kunnen slagen. Selor laat wel toe dat je voor één criterium wat foutjes maakt, maar als betrokkene echt onder de verwachting presteert voor een of meer criteria, dan kan hij volgens de regels van Selor dus niet slagen. Een kandidaat die bijvoorbeeld de grammatica uitstekend beheerst, kan hiermee zijn beperkte woordenschat niet compenseren.
- opgelet: een score van 50% volstaat niet altijd om te slagen. Voor sommige testen kan het mogelijk zijn dat de kandidaat minimaal 60% moet behalen (bijvoorbeeld artikel 12).

2.4 Overzicht taaltesten³⁸

Op de volgende pagina wordt een overzicht weergegeven van alle taaltesten bestuurszaken³⁹. Daarin staat het aantal modules per taaltest en hun respectievelijke moeilijkheidsgraad volgens het ERK, hoeveel de kandidaat moet behalen per module om te slagen en het bedrag van de maandelijkse federale tweetaligheidspremie. De laatste kolom geeft de situatie weer waarin deze test vereist kan worden.

³⁷ <http://www.selor.be/nl/nieuws/2015/07/hoe-berekent-selor-de-scores-voor-mondelinge-taaltesten/>

³⁸ Het betreft de taaltesten die overeenstemmen met de hierna vernoemde artikelen van KB van 8 maart 2001.

³⁹ Selor organiseert namelijk ook taaltesten die voorbehouden zijn voor magistraten en medewerkers van rechtbanken, hoven of parketten. Dit zijn de testen “gerechtszaken” genaamd, waarvoor de VCT niet bevoegd is om er toezicht over uit te oefenen.

Bestuurszaken								
Artikel	Luisteren	Lezen	Spreken (gesprek)	Spreken (presentatie)	Schrijven	Slagen	Federale premie (euro/ maand)	Kan vereist zijn voor
Artikel 7, niveau 4	B1		-	-	-	7/10	-	Overheid: solliciteren in een andere taal dan de taal van je diploma (4 en 3/D: lager secundair of geen diploma, 2/C: hoger secundair, 2+/B: bachelor, 1/A: master)
Artikel 7, niveau 3/D	B1				-		75	
Artikel 7, niveau 2/C	B2				B1		80	
Artikel 7, niveau 2+/B	C1	B2					110	
Artikel 7, niveau 1/A	C1						110	
Artikel 8	B1	-	-	-	-	5/10	20	Niet-federale overheid: benoeming > Brusselse lokale overheidsdienst
Artikel 9, § 2 elementaire kennis	B1		-	-	-		50	Niet-federale overheid: benoeming > lokale overheidsdienst gemeente taalfaciliteiten ⁴⁰ (afh. van gemeente en leidinggeven)

⁴⁰ Dit zijn de randgemeenten bedoeld in artikel 7 SWT.

Artikel 9, § 2 voldoende kennis	C1		B2		B2	6/10	110	Niet-federale overheid: benoeming > lokale overheidsdienst gemeente taalfaciliteiten (afh. van gemeente en leidinggeven)
Artikel 10	B1	-	B1	-	-	5/10	40	Federale overheid: benoeming uitvoeringsdienst buiten Brussel-Hoofdstad en regelmatig contact met arbeiders OF niet-federale overheid: benoeming > Brusselse lokale overheidsdienst contact met publiek
Artikel 11	-	C1	-	-	B2	6/10	60	Niet-federale overheid: benoeming > Brusselse lokale overheidsdienst
Artikel 12	C1		B2		6/10		110	Federale overheid: benoeming > opgenomen worden in tweetalig kader of als tweetalig adjunct
Artikel 13								C1

Artikel 14, eerste lid					5/10	90	Federale overheid: benoeming > werken in het buitenland voor FOD Buitenlandse zaken > leidinggeven
Artikel 14, tweede lid	B1	-	-			50	Federale overheid: benoeming > werken in het buitenland voor FOD Buitenlandse zaken > geenleidinggeven
Artikel 9, § 1 elementaire kennis	<i>Deze taaltesten worden momenteel niet meer georganiseerd door een arrest van de Raad van State op 12/01/2012. De certificaten voor de taaltesten 9, § 1 blijven geldig en de taalpremies worden verder uitbetaald.</i>					40	
Artikel 9, § 1 voldoende kennis						60	
Artikel 10bis (evaluatietaak)	-	C1	Specifiek mondeling B2	-	6/10		Federale overheid: ambtenaren van een andere taalrol kunnen evalueren als verantwoordelijke van een team in een FOD of POD in Brussel (centrale diensten)
Artikel 11bis (eenheid van de rechtspraak)	-	-	Specifiek mondeling syllabus (kennis)	-	7/10		Federale overheid: verzekeren van de eenheid in de rechtspraak in een FOD of POD in Brussel (centrale diensten)

2.5 Taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10bis)” en “Eenheid van de Rechtspraak (artikel 11bis)”⁴¹

In mei 2017 werden twee nieuwe examens ingevoerd, met name “Evaluatietaak (artikel 10bis)” en “Eenheid van de Rechtspraak (artikel 11bis)”. Deze testen zijn bedoeld voor leidinggevende federale ambtenaren en mandaathouders bij FOD’s en POD’s. De test “Evaluatietaak (artikel 10bis)” bestaat uit een mondelinge proef voor een jury (een simulatie van een evaluatiegesprek) en een leesproef op pc. De test “Eenheid van de Rechtspraak (artikel 11bis)” bestaat uit een specifieke mondelinge proef voor een jury die de kennis van de administratieve en juridische woordenschat meet. Deze bijkomende test is bestemd voor ambtenaren en mandaathouders die de eenheid van de rechtspraak binnen een dienst verzekeren.

De wet bepaalt dat betrokkene eerst voor “artikel 11bis” moet slagen alvorens de andere test “artikel 10bis” kan worden afgelegd. Het is noodzakelijk de certificaten in de juiste volgorde te behalen voor een carrière als mandaathouder.

2.6 In- en uitschrijven voor een taaltest

Wanneer een kandidaat gekozen heeft welke taaltest hij wil afleggen, moet hij zich inschrijven via de website van Selor. Als de taaltest uit verschillende modules bestaat (lezen, luisteren, spreken en/of schrijven), kan de kandidaat zich pas inschrijven voor de volgende module als hij geslaagd is voor de vorige module. Selor maakt ook elke maand nieuwe data bekend voor sessies die 3 maanden later plaatsvinden.

Indien een kandidaat niet aanwezig kan zijn of niet meer wenst deel te nemen aan de test waarvoor hij zich heeft ingeschreven, dan bestaat er een mogelijkheid om zich uit te schrijven. Betrokkene schrijft zich enkel uit voor de test van een bepaalde module en blijft ingeschreven voor de volledige procedure van de taaltest. Kandidaten hebben hiervoor de tijd tot 1 uur voor de test. Op die manier is de kandidaat niet als afwezig geregistreerd en kan hij nadien een nieuw testmoment kiezen. Als de kandidaat het al langer op voorhand weet dat hij niet kan komen, dan is het mogelijk om een ander moment te kiezen. Op die manier kan de plaats nog door iemand anders ingenomen worden.⁴²

Artikel 20 KB 8 maart 2001 bepaalt het volgende met betrekking tot de sanctie die dient te worden opgelegd aan de kandidaat die afwezig is voor een taalexamen:

“Artikel 20, § 1 KB 8 maart 2001 - De kandidaat die afwezig is voor een taalproef zonder voorafgaand de Afgevaardigd bestuurder van het Selectiebureau van de Federale Overheid te hebben verwittigd en die binnen vijf werkdagen na de dag van het examen de reden van de afwezigheid niet heeft meegedeeld door middel van een gemotiveerde brief, attest of enig ander communicatiemiddel dat door de Afgevaardigd bestuurder van het Selectiebureau van de Federale Overheid is erkend, wordt uitgesloten van deelname aan elke taalproef die wordt georganiseerd binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal van het taalexamen waarvoor hij ingeschreven was.”

⁴¹ Het betreft de taaltesten die overeenstemmen met artikel 10bis en artikel 11bis van KB van 8 maart 2001.

⁴² <http://www.selor.be/nl/vragen-en-antwoorden/taaltesten/>

Hoofdstuk 3

Toezicht door de VCT

3.1 Algemeenheden

De regeling met betrekking tot het VCT-toezicht tijdens de door Selor georganiseerde mondelinge taaltesten is vastgelegd in voornoemd protocolakkoord. De taak als VCT-waarnemer bestaat erin toe te zien of de mondelinge taalexamens bij Selor correct verlopen.

Het aantal controles uitgevoerd tijdens het kalenderjaar 2019 levert de volgende tabel op:

Maand	Controles	Taalexamens
januari	5	13
februari	8	40
maart	8	31
april	11	39
mei	9	40
juni	4	35
juli	3	22
augustus	2	5
september	5	22
oktober	5	31
november	6	31
december	6	34
totaal	72	343

In 2019 verrichtte de VCT alzo 72 controles waarbij er in het totaal 343 mondelinge taalexamens werden bijgewoond.

In vergelijking met 2018 heeft de VCT dubbel zoveel controles verricht en dubbel zoveel mondelinge taalexamens bijgewoond. In 2018 verrichtte de VCT immers 35 controles en woonde 170 mondelinge taalexamens bij. Selor organiseerde net iets meer taalexamens dan vorig jaar. In 2018 organiseerde Selor 5649 taalexamens en in 2019 5773.

3.2 Methodologie

3.2.1 Voor aanvang van het toezicht door de VCT

Selor deelt op het einde van elke maand de planning van de mondelinge taaltesten voor de daaropvolgende maand mee aan de VCT. Deze planning bevat de uren, de types testen en de artikels waarvoor er ingeschreven kandidaten zijn (artikel 2 van voormeld protocolakkoord). De persoonlijke gegevens van de ingeschreven kandidaten worden niet vermeld.

Vervolgens maakt de voorzitter van de VCT samen met de waarnemer(s) steekproefsgewijs een selectie van de taaltesten waarnaar een waarnemer zal worden gestuurd. De selectie gebeurt op basis van de geëxamineerde taal (Nederlands of Frans)⁴³, het niveau (elementaire, voldoende of grondige kennis) en de specifieke rechtsgrond (artikel 10, artikel 12, ...) aangezien de moeilijkheidsgraad van elk artikel verschilt. Bij de selectie wordt steeds rekening gehouden met de taaltesten die de VCT reeds heeft bijgewoond de maand(en) voordien om te voorkomen dat er bepaalde artikelen in hogere mate worden bijgewoond. In dit verband dient te worden opgemerkt dat gezien het grote aantal mondelinge taalexamens bij Selor, de VCT niet in staat is alle mondelinge taaltesten bij te wonen.

Krachtens artikel 3 van vermeld protocolakkoord zal de VCT “haar deelname aan de taaltest in de hoedanigheid van observator per e-mail twee weken voor de test zelf aan de contactpersoon van Selor bevestigen. Deze bepaling maakt het mogelijk voor Selor om te bevestigen dat de sessie taaltesten in kwestie effectief doorgaat, omdat de planning in de loop van de tijd kan veranderen.”

De VCT-waarnemer meldt zich aan bij het onthaal van Selor geruime tijd voor aanvang van de mondelinge taalexamens. Hij vraagt aan de onthaalmedewerker een lijst met de namen van de kandidaten en het bijhorend examen waarvoor zij ingeschreven zijn. De waarnemer begeeft zich vervolgens naar het examenlokaal waar hij zich voorstelt aan de juryleden en plaatsneemt aan een aparte tafel, daar hij geen deel uitmaakt van de jury.

⁴³ In 2019 hield de VCT geen toezicht tijdens de taalexamens over de kennis van het Duits daar de VCT niet beschikt over een daartoe gemachtigd ambtenaar.

3.2.2 Tijdens het toezicht door de VCT

Tijdens het examen neemt de VCT-observator notities en maakt een eigen beoordeling van elke kandidaat. Op basis van deze beoordeling kent de VCT-waarnemer een bepaalde score toe aan betrokken kandidaat. Hiervoor baseert de waarnemer zich op de competentieniveaus van het ERK (zie ook hoofdstuk 2). De waarnemer gaat eveneens na of het examen inhoudelijk overeenstemt met de aard van de functie die de kandidaat uitoefent of waarvoor betrokkene postuleert. In dit verband bepaalt artikel 6 van voornoemd protocolakkoord wat volgt:

“De VCT is gemachtigd de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken een taalkennisvereiste opleggen. Bijgevolg zal Selor ertoe gehouden zijn iedere wijziging aangaande zowel de inhoud als de moeilijkheidsgraad van het taalexamen voor advies aan de VCT mee te delen.”

Tijdens de deliberatie verlaat de VCT-observator het lokaal. Hij mag immers de deliberaties niet bijwonen om het vertrouwelijke en persoonlijke karakter van de resultaten van de beoordeelde kandidaat te vrijwaren (artikel 4 protocolakkoord). Hieruit komt duidelijk naar voren dat de VCT-waarnemer geen deel uitmaakt van de jury en dus in geen geval inspraak heeft bij het bepalen van het eindresultaat van de kandidaat.

3.2.3 Na het toezicht door de VCT

De VCT deelt desgevallend haar vragen, observaties of opmerkingen per e-mail aan de contactpersoon van Selor mee binnen de zeven kalenderdagen na de mondelinge taaltesten die ze bijgewoond heeft (artikel 5 protocolakkoord). Op het einde van de maand vraagt de VCT aan Selor de resultaten op van de mondelinge taaltesten die zij die maand heeft bijgewoond. Vervolgens wordt elke score van Selor vergeleken met deze van de VCT-waarnemer om op die manier na te gaan of beide scores in dezelfde lijn liggen. Alle documenten, waaronder de eigenlijke scores toegekend door Selor en de scores toegekend door de VCT-waarnemer, worden bijgehouden en vormen zo de basis van het jaarlijkse verslag gericht aan de minister van Openbaar Ambt.

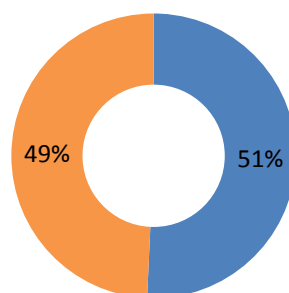
Hoofdstuk 4

Statistieken

Onderstaand diagram geeft een globaal overzicht weer van de verhouding van het aantal taalexamens Nederlands en Frans die de VCT heeft bijgewoond in 2019. Daaruit blijkt dat de VCT net iets meer taalexamens over de kennis van het Nederlands (51%) dan over de kennis van het Frans (49%) heeft bijgewoond, al is het verschil van minieme aard. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de VCT steeds trachtte de verhouding taalexamens Nederlands en taalexamens Frans die zij bijwoonde zo gelijk mogelijk te houden.

Verhouding aantal bijgewoonde Nederlandse en Franse examens door de VCT

■ Examen Nederlands ■ Examen Frans

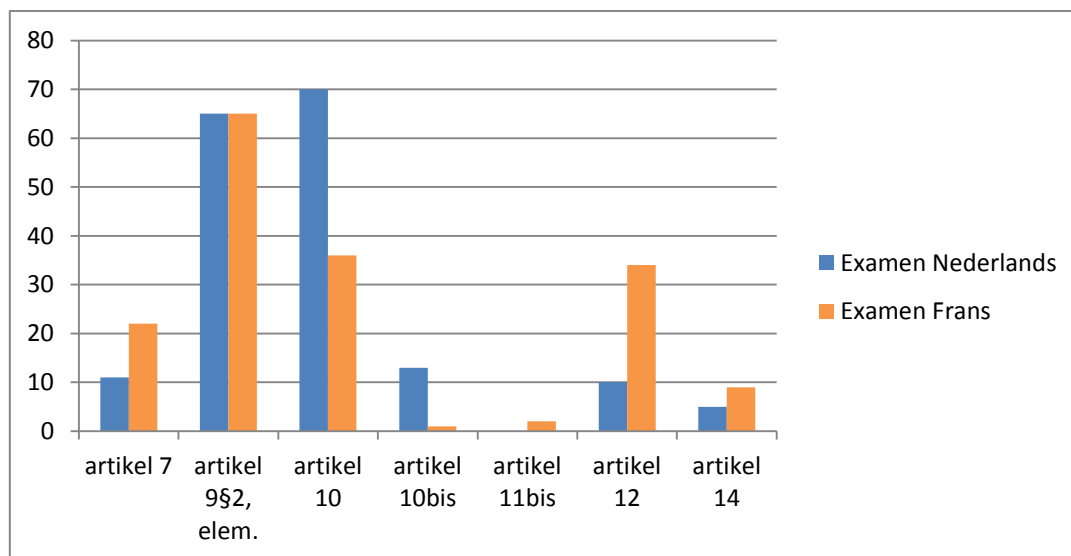

Onderstaande tabel bevat een overzicht van het aantal taalexamens per artikel dat de VCT heeft bijgewoond in 2019, alsmede of het om een examen Nederlands dan wel Frans ging. In totaal waren dat er 343, waarvan 174 examens over de kennis van het Nederlands en 169 examens over de kennis van het Frans.

Taalexamens (per artikel) bijgewoond door de VCT

	Examen N	Examen F	Totaal
Artikel 7	11	22	33
Artikel 9,§ 2	65	65	130
Artikel 10	70	36	106
Artikel 10bis	13	1	14
Artikel 11bis	0	2	2
Artikel 12	10	34	44
Artikel 14	5	9	14
	174	169	343

De grafische voorstelling van de tabel op pagina 17 toont duidelijk aan dat vooral de taalexamens “artikel 10 Nederlands”, “artikel 9, § 2, elementaire kennis Nederlands” en “artikel 9, § 2, elementaire kennis Frans” door de VCT werden bijgewoond. Dit valt te verklaren doordat Selor in 2019 voornamelijk deze drie taalexamens organiseerde: van de 5773 taalexamens die het in 2019 organiseerde, waren er 1047 taalexamens “artikel 10 Nederlands” (zijnde 18,13 %), 998 taalexamens “artikel 9, § 2, elementaire kennis Nederlands” (zijnde 17,29%) en 902 taalexamens “artikel 9, § 2, elementaire kennis Frans” (zijnde 15,62%) (zie ook de overzichtstabel op pagina 22-23).⁴⁴ Teneinde de steekproef zo representatief mogelijk te maken, trachtte de VCT steeds, in de mate van het mogelijke, verschillende artikelen bij te wonen.

De tabellen op de pagina's 19 en 20 geven een gedetailleerd overzicht weer van het aantal taaltesten dat de VCT per maand heeft bijgewoond. Daarin wordt telkens een onderscheid gemaakt tussen de examens over de kennis van het Nederlands en de kennis van het Frans. In elke tabel staan de resultaten vermeld die Selor heeft toegekend aan betrokken kandidaten. De gevallen waarin betrokkene niet was geslaagd, staan in het rood gemarkeerd. Hierbij dient er te worden opgemerkt dat een score van 50% niet altijd volstaat om te slagen. Voor sommige testen moet de kandidaat namelijk 60% behalen. Dit is bijvoorbeeld het geval bij het examen “artikel 12”. Voor een overzicht van de minimumvereiste om te slagen per artikel wordt er verwezen naar het overzicht van de taaltesten die voorkomen op de pagina's 10 tot en met 12.

Naast de kolom met de Selor-resultaten staan eveneens de scores vermeld die de VCT-waarnemer heeft toegekend op basis van zijn observatie. Het doel bestaat erin de resultaten van Selor te vergelijken met de scores toegekend door de VCT-waarnemer. Zo kan worden nagegaan, enerzijds, of een kandidaat die geslaagd was voor zijn taalexamen eveneens geslaagd was op basis van de beoordeling van de observator en, anderzijds, of een kandidaat die niet geslaagd was voor zijn taalexamen evenmin geslaagd was op basis van de beoordeling van de observator. De gevallen waar de VCT een ander oordeel gaf over het al dan niet geslaagd zijn, staan in het groen aangeduid.

⁴⁴Idem.

TAALEXAMENS : 2019 : NEDERLANDS

jan/19			
		SELOR	VCT
artikel 9§2 elem	4	30	30
		40	30
		30	30
		50	50
artikel 10 bis	2	70	60
		70	70
6			

feb/19			
		SELOR	VCT
artikel 9§2 elem	11	50	50
		50	50
		40	40
		50	50
		100	100
		30	0
		40	40
		60	60
artikel 10	7	40	40
		70	60
		40	70
		60	60
		40	50
		60	60
artikel 10 bis	4	70	60
		60	60
		20	30

mrt/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv 2+	1	50	70
		40	70
artikel 9§2 elem	2	20	30
		20	30
artikel 10	4	20	30
		40	40
		20	40
		50	50
artikel 12	1	50	50
artikel 14	1	50	50
9			

apr/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv3/D	1	60	40
		50	50
artikel 7 niv2/C	1	70	70
		30	40
artikel 9§2 elem	5	70	70
		30	40
		20	30
		60	60
		50	50
artikel 10	9	20	40
		20	30
		30	40
		30	30
		70	50
		60	40
artikel 14	1	50	50
		50	50
		50	50
17			

mei/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv3/D	2	70	40
		70	70
artikel 9§2 elem	8	50	40
		70	70
		100	100
		50	50
		40	40
		50	50
artikel 12	1	40	50
		40	50
11			

jun/19			
		SELOR	VCT
artikel 9§2 elem	3	40	30
		50	50
		70	60
artikel 10	11	70	50
		40	40
		30	30
		30	30
		60	50
		40	40
		40	40
		40	40

jul/19			
		SELOR	VCT
artikel 9§2 elem	3	40	60
		50	50
		50	40
artikel 10	9	40	30
		60	50
		40	40
		60	50
		40	40
		100	100
		50	40
		40	30

aug/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv 4/D	1	60	70
artikel 9§2 elem	1	30	40
artikel 10	2	30	40
		50	60

sep/19			
		SELOR	VCT
artikel 9§2 elem	5	20	40
		40	40
		70	50
		60	50
		60	70
		60	70
artikel 10	9	50	40
		40	30
		60	60
		60	60
		40	40
		30	50
		100	100
		70	60
artikel 12	2	60	60
		100	70

okt/19			
		SELOR	VCT
artikel 9§2 elem	7	20	30
		20	30
		20	30
		40	30
		100	100
		40	30
		50	60
		70	70
artikel 10	9	20	40
		20	40
		20	40
		60	50
		20	20
		30	40
artikel 10 bis	2	70	60
		20	40
artikel 14	2	50	50
		30	40

nov/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niveau 1/A	1	20	60
artikel 7 niveau 3/D	1	100	70
artikel 9§2 elem	7	40	40
		70	70
		60	70
		60	50
		30	50
		40	40
		70	70
		40	40
artikel 10	7	20	30
		40	60
		60	50
		100	70
artikel 12	4	30	50
		60	50
		20	50
		100	100
artikel 14	1	100	100

dec/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv3/D	1	70	70
artikel 7 niv2/C	1	60	60
artikel 7 niv1/A	1	100	100
artikel 9§2 elem	9	60	60
		40	40
		70	60
		40	30
		50	50
		30	30
		40	30
		40	40
artikel 10 bis	5	60	60
		60	60
		60	60
		40	40
artikel 10	3	60	60
		70	70
artikel 12	2	60	70
		30	40

 niet geslaagd
 ander oordeel VCT

22

20

21

TAALEXAMENS : 2019 : FRANS

jan/19			
		SELOR	VCT
artikel 9§2 elem	1	70	70
artikel 11bis	2	75	75
		35	40
artikel 12	3	70	70
		70	70
		60	60
artikel 14 (b2)	1	30	40
	7		

feb/19			
		SELOR	VCT
artikel 9§2 elem	7	70	70
		50	50
		100	70
		40	40
		60	60
		40	40
		50	50
artikel 10bis	1	70	60
artikel 10	6	70	50
		100	100
		50	50
		40	30
		60	30
		50	50
artikel 12	4	60	60
		60	60
		40	50
		70	100

mrt/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv 1/A	1	100	100
artikel 7 niv 2/B	1	70	70
artikel 7 niv 4/D	1	70	70
artikel 9§2 elem	9	60	60
		70	70
		100	100
		60	60
		60	60
		70	50
		50	50
		40	30
		40	40
artikel 10	8	30	40
		40	60
		50	50
		60	60
		60	60
		50	50
		60	60
		70	60
		100	100
artikel 12	1	100	100
artikel 14 (b2)	1	50	50

apr/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv 3/C	2	70	40
		70	70
artikel 7 niv4 /D	1	100	40
artikel 9§2 elem	7	60	40
		100	100
		40	70
		60	60
		70	60
		70	70
		60	40
artikel 10	5	70	50
		100	70
		30	60
		40	50
		60	50
artikel 12	6	70	60
		100	100
		70	60
		70	60
		70	60
		70	70
		60	60
artikel 14 (b1)	1	60	50

mei/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv B	2	100	100
		100	70
artikel 7 niv C	2	70	40
		70	70
artikel 9§2 elem	14	40	70
		40	50
		30	40
		30	50
		60	60
		50	60
		100	60
		30	40
		70	60
		30	50
		70	60
		70	100
		60	50
		70	50
artikel 10	3	70	50
		40	60
		70	60
		70	100
		30	50
		70	60
artikel 14 (b2)	3	70	70
		100	100
		70	50

jun/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv B	2	100	100
		30	30
Artikel 7 niv C	1	20	40
artikel 9§2 elem	8	40	50
		60	50
		50	50
		60	60
		70	60
		70	60
		50	50
artikel 10	7	60	60
		70	60
		50	50
		50	50
		50	50
		60	60
		100	100
artikel 12	3	70	60
		70	70
		60	60

jul/19			
		SELOR	VCT
artikel 9§2 elem	2	60	40
		100	50
artikel 10	5	60	50
		70	60
		50	60
		50	60
		30	40
artikel 14	3	50	100
		70	50
		50	60

aug/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv 3 D	1	50	50

sep/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv 2/C	1	70	60
artikel 7 niv 3/D	1	60	70
artikel 9§2 elem	1	70	60
artikel 12	3	70	70
		60	70
		100	70

okt/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv3/D	2	70	80
		100	100
artikel 9§2 elem	6	50	20
		70	50
		100	60
		100	100
		100	100
		100	50
artikel 12	3	60	70
		70	70
		70	80

nov/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niveau 3	1	70	70
artikel 9§2 elem	3	60	60
		40	60
		100	60
artikel 12	6	20	20
		60	20
		40	60
		70	60
		60	100
		70	50

dec/19			
		SELOR	VCT
artikel 7 niv2/C	2	50	50
		70	70
artikel 7 niv3/D	1	100	100
artikel 9§2 elem	7	70	70
		50	50
		40	30
		50	50
		60	70
		50	50
		60	70
artikel 10	2	70	70
		80	70

niet geslaagd
ander oordeel VCT

10

6

11

10

12

Bij het vergelijken van de Selor-resultaten met deze van de VCT kan worden vastgesteld dat deze in 2019 grotendeels gelijklopend zijn. Echter bij 45 van de 343 taalexamens die de VCT bijwoonde was zulk een gelijklopendheid niet aanwezig. Concreet betekent dit dat de VCT in 13,12% van de gevallen een ander oordeel velde.

Overzicht taalexamens gepland door Selor en taalexamens bijgewoond door de VCT

		januari	februari	maart	april	mei	juni	juli	augustus	september	oktober	november	december	Totalen
Artikel 7 niveau 4 N	Gepland door Selor	5	2	-	-	3	-	-	-	1	-	1	2	14
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
Artikel 7 niveau 4 F	Gepland door Selor	1	1	1	3	3	1	1	1	3	4	3	1	23
	Bijgewoond door VCT	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	2
Artikel 7 niveau 3/D N	Gepland door Selor	14	5	2	5	3	2	3	2	7	2	2	3	50
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	1	2	-	-	-	-	-	1	1	5
Artikel 7 niveau 3/D F	Gepland door Selor	15	15	15	16	10	21	9	11	22	13	12	10	169
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	2	-	-	-	1	1	2	1	1	8
Artikel 7 niveau 2/C N	Gepland door Selor	7	1	1	2	3	2	1	1	3	-	2	3	26
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	2
Artikel 7 niveau 2/C F	Gepland door Selor	14	12	12	10	8	6	6	4	7	9	8	7	103
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	2	1	-	-	1	-	-	2	6
Artikel 7 niveau 2+/B N	Gepland door Selor	1	3	4	1	2	3	2	1	4	-	3	1	25
	Bijgewoond door VCT	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Artikel 7 niveau 2+/B F	Gepland door Selor	5	1	5	4	4	6	3	2	7	10	8	-	55
	Bijgewoond door VCT	-	-	1	-	2	2	-	-	-	-	-	-	5
Artikel 7 niveau 1/A N	Gepland door Selor	5	2	7	2	1	1	1	-	4	-	1	3	27
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2
Artikel 7 niveau 1/A F	Gepland door Selor	4	8	7	8	9	10	3	4	7	7	8	5	80
	Bijgewoond door VCT	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Artikel 8 N	Gepland door Selor	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 8 F	Gepland door Selor	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 9, § 1 elementaire kennis N	Gepland door Selor	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 9, § 1 elementaire kennis F	Gepland door Selor	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 9, § 1 voldoende kennis N	Gepland door Selor	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 9, § 1 voldoende kennis F	Gepland door Selor	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 9, § 2 elementaire kennis N	Gepland door Selor	147	116	71	82	62	83	59	57	98	114	74	35	998
	Bijgewoond door VCT	4	11	2	5	8	3	3	1	5	7	7	9	65
Artikel 9, § 2 elementaire kennis F	Gepland door Selor	93	82	79	92	84	121	47	39	69	88	78	30	902
	Bijgewoond door VCT	1	7	9	7	14	8	2	-	1	6	3	7	65
Artikel 9, § 2 voldoende kennis N	Gepland door Selor	15	13	17	10	16	28	9	8	16	35	15	8	190
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 9, § 2 voldoende kennis F	Gepland door Selor	20	51	17	15	26	54	11	17	28	48	37	29	353
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 10 N	Gepland door Selor	117	104	62	76	81	113	49	57	88	169	92	39	1047
	Bijgewoond door VCT	0	7	4	9	-	11	9	2	9	9	7	3	70
Artikel 10 F	Gepland door Selor	61	77	47	49	48	69	34	37	64	54	48	36	624
	Bijgewoond door VCT	-	6	8	5	3	7	5	-	-	-	-	2	36

Artikel 10 bis N	Gepland door Selor	12	8	11	4	8	7	-	-	-	7	6	5	68
	Bijgewoond door VCT	2	4	-	-	-	-	-	-	-	2	-	5	13
Artikel 10 bis F	Gepland door Selor	30	11	9	8	5	6	-	-	-	5	8	7	89
	Bijgewoond door VCT	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Artikel 11 N	Gepland door Selor	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 11 F	Gepland door Selor	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 11 bis N	Gepland door Selor	7	2	4	2	5	1	-	-	2	6	2	-	31
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 11 bis F	Gepland door Selor	4	10	4	3	2	1	-	-	3	2	3	3	35
	Bijgewoond door VCT	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2
Artikel 12 N	Gepland door Selor	21	12	17	11	11	18	5	4	12	12	11	12	146
	Bijgewoond door VCT	-	-	1	-	1	-	-	-	2	-	4	2	10
Artikel 12 F	Gepland door Selor	55	47	49	58	44	55	16	17	45	38	42	25	491
	Bijgewoond door VCT	3	4	1	6	5	3	-	-	3	3	6	-	34
Artikel 13 N	Gepland door Selor	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 13 F	Gepland door Selor	2	-	-	2	1	-	-	-	-	-	-	-	5
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 14, eerste lid N	Gepland door Selor	2	5	3	3	-	4	2	1	2	4	-	-	26
	Bijgewoond door VCT	-	-	1	1	-	-	-	-	-	2	1	-	5
Artikel 14, eerste lid F	Gepland door Selor	9	4	4	7	11	7	5	4	9	9	7	5	81
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Artikel 14, tweede lid N	Gepland door Selor	6	3	1	2	2	1	1	1	4	2	3	4	30
	Bijgewoond door VCT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Artikel 14, tweede lid F	Gepland door Selor	8	6	5	8	11	16	4	2	8	9	7	1	85
	Bijgewoond door VCT	1	-	1	-	3	-	3	-	-	-	-	-	8
TOTAAL N	Gepland door Selor	359	276	200	200	197	263	132	132	241	351	212	115	2678
	Bijgewoond door VCT	6	22	9	17	11	14	12	4	16	20	21	22	174
TOTAAL F	Gepland door Selor	321	325	254	283	266	373	139	138	272	296	269	159	3095
	Bijgewoond door VCT	7	18	22	22	29	21	10	1	6	11	10	12	169

Voorgaande tabel geeft een volledig overzicht weer van alle taalexamens die Selor plande in het kalenderjaar 2019. In dit verband dient er evenwel te worden opgemerkt dat de cijfers gebaseerd zijn op de planning die de VCT maandelijks ontving van Selor, met andere woorden de lijst met de mondelinge taaltesten waarvoor er ingeschreven kandidaten waren. Dit betekent echter niet dat deze taaltesten ook effectief plaatsvonden. Kandidaten schreven zich namelijk uit voor hun taaltest of kwamen niet opdagen. De VCT heeft zich derhalve gebaseerd op de door Selor maandelijks toegestuurde planning.

Naast de geplande taaltesten door Selor bevat de tabel eveneens de examens waarnaar de VCT een waarnemer stuurde. De tabel toont duidelijk aan dat Selor meer taalexamens over de kennis van het Frans (3095) dan over de kennis van het Nederlands (2678) organiseerde. Wanneer de tabel per artikel bekeken wordt, dan kan er worden opgemerkt dat verhoudingsgewijs de examens "artikel 10 Nederlands" (1047 van 5773 examens in totaal, zijnde 18,13%), "artikel 9, § 2, elementaire kennis Nederlands" (998 van de 5773 examens in totaal, zijnde 17,29%) en "artikel 9, § 2, elementaire kennis Frans" (902 van de 5773 examens in totaal, zijnde 15,62%) het meest werden georganiseerd, gevolgd

door “artikel 10 Frans” (642 van de 5773 examens in totaal, zijnde 11,12%), “artikel 12 Frans” (491 van de 5773 examens in totaal, zijnde 8,5%) en “artikel 7 Frans” (430 van de 5773 examens in het totaal, zijnde 7,45%). Dat verklaart op zijn beurt dan weer waarom de VCT in 2019 vooral toezicht uitoefende tijdens de taalexamens “artikel 10 Nederlands” (70 van de 343 examens bijgewoond, zijnde 20,41%), “artikel 9, § 2, elementaire kennis Nederlands” (65 van de 343 examens bijgewoond, zijnde 18,95%), “artikel 9, § 2, elementaire kennis Frans (65 van de 343 examens bijgewoond, zijnde 18,95%), “artikel 10 Frans” (36 van de 343 examens bijgewoond, zijnde 10,50%), “artikel 12 Frans” (34 van de 343 examens bijgewoond, zijnde 9,91%) en “artikel 7 Frans” (22 van de 343 examens bijgewoond, zijnde 6,41%).

Hoofdstuk 5

Bevindingen

Dit hoofdstuk bevat de bevindingen van de VCT voor wat betreft de mondelinge taalexamens georganiseerd door Selor. Deze bevindingen worden onderverdeeld in vier luiken. In punt 5.1 worden de bevindingen besproken die betrekking hebben op de naleving van de wettelijke bepalingen door Selor. In punt 5.2 komen de bevindingen aan bod in verband met de naleving van het protocolakkoord door Selor. In punt 5.3 worden de observaties besproken die de VCT-waarnemers hebben gemaakt over de inhoud van de taalexamens. Tot slot worden in punt 5.4 de bevindingen geformuleerd over de algemene organisatie van de taalexamens.

5.1 Naleving van wettelijke bepalingen

Behalve bij de taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10*bis*)” en “Eenheid van de Rechtspraak (artikel 11*bis*)” was er geen voorzitter aanwezig bij de taalexamens, wat strijdig is met de artikelen 3 en 4, § 1 KB 8 maart 2001.

Deze artikelen stellen immers:

“Artikel 3 KB 8 maart 2001 - De commissies van de taalexamens zetelen onder het voorzitterschap van de Afgevaardigd bestuurder van het Selectiebureau van de Federale Overheid of van zijn afgevaardigde. De voorzitter is stemgerechtigd. Bij staking van stemmen is zijn stem doorslaggevend.”

“Artikel 4, § 1 KB 8 maart 2001 - Om het even voor welke functies of betrekkingen de kandidaten bestemd zijn, moeten de examencommissies samengesteld zijn uit:

- 1° een voorzitter, zoals in artikel 3 is bepaald;
- 2° ten minste twee assessoren en eventueel hun plaatsvervanger.”

5.2 Toepassing protocolakkoord

Er zijn geen problemen vastgesteld in verband met de naleving van het protocolakkoord.

5.3 Beoordeling van de inhoud van de taalexamens

1. Met betrekking tot de taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10*bis*)” en “artikel 12” stelt de VCT zich de vraag of het hoog repetitief karakter en het continue gebruik van eenzelfde situatietoestand of dezelfde vragen de authenticiteit van het taalexamen niet dreigen aan te tasten.
2. Met betrekking tot de taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10*bis*)” formuleert de VCT net zoals in 2018 de bedenking dat doordat de kandidaten in het bezit zijn van de casus, er onvoldoende getest wordt of de kandidaten zelfstandig een evaluatiegesprek kunnen voeren. De vraag rijst of deze omstandigheid geen afbreuk doet aan het wettelijk voorgeschreven niveau om een evaluatiegesprek te kunnen verrichten.

De VCT merkt daarnaast op dat het jurylid tijdens de taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10*bis*)” minder dan voorheen het gesprek domineert, zodat de kandidaat meer aan het woord wordt gelaten.

3. Inzake de moeilijkheidsgraad van het taalexamen “artikel 9, § 2, elementaire kennis” merkt de VCT op dat er in 2019 voldoende rekening werd gehouden met de functie die de betrokken persoon vervult.

5.4 Algemene organisatie mondelinge taalexamens

Voor 2019 stelt de VCT op onverkorte wijze vast dat er nog steeds een te grote tolerantie bestaat ten aanzien van de kandidaten die zich veel te laattijdig lieten uitschrijven voor een taalexamen. In de praktijk gaf dit aanleiding tot onduidelijkheid en tijdverlies. De afgedrukte lijsten met de namen van de kandidaten en de taalexamens waarvoor deze ingeschreven waren, kwamen dan niet ook overeen met de realiteit. Soms kwamen kandidaten zelfs niet opdagen, waardoor de opgemaakte planning niet meer klopte. Dit bracht zowel voor de juryleden als voor de VCT-waarnemer tijdverlies met zich mee.

In dit verband verwijst de VCT naar artikel 20 KB 8 maart 2001 (zie pagina 13) dat bepaalt dat een kandidaat wordt uitgesloten van de deelname aan elke taalproef die wordt georganiseerd gedurende een termijn van één jaar indien deze onwettig afwezig was op een taalproef van Selor. De VCT staat erop dat voormeld koninklijk besluit daadwerkelijk en in zijn integraliteit wordt geïmplementeerd.

Hoofdstuk 6

Besluit

In vergelijking met 2018 heeft de VCT in 2019 dubbel zoveel controles verricht en dubbel zoveel mondelinge taalexamens bijgewoond. In 2018 verrichtte de VCT immers 35 controles en woonde 170 mondelinge taalexamens bij. Selor organiseerde net iets meer taalexamens dan vorig jaar. In 2018 organiseerde Selor 5649 taalexamens en in 2019 5773.

In 2019 woonde de VCT voornamelijk de taalexamens “artikel 10 Nederlands”, “artikel 9, § 2, elementaire kennis Nederlands” en “artikel 9, § 2, elementaire kennis Frans” bij. Dit valt te verklaren doordat Selor in 2019 voornamelijk deze drie taalexamens organiseerde: 1047 taalexamens “artikel 10 Nederlands” (zijnde 18,13 %), 998 taalexamens “artikel 9, § 2, elementaire kennis Nederlands” (zijnde 17,29%) en 902 taalexamens “artikel 9, § 2, elementaire kennis Frans” (zijnde 15,62%). Teneinde de steekproef zo representatief mogelijk te maken, trachtte de VCT steeds, in de mate van het mogelijke, verschillende artikelen bij te wonen.

Bij het vergelijken van de Selor-resultaten met deze van de VCT kan worden vastgesteld dat deze in 2019 grotendeels gelijklopend zijn. Echter in 45 van de 343 taalexamens die de VCT bijwoonde was zulk een gelijklopendheid niet aanwezig. Concreet betekent dit dat de VCT in 13,12% van de gevallen een ander oordeel velde.

Wat de bevindingen van de VCT betreft, is de belangrijkste opmerking dat in strijd met het KB 8 maart 2001 geen voorzitter aanwezig was bij de taalexamens, behalve bij de taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10*bis*)” en “Eenheid van de Rechtspraak (artikel 11*bis*)”.

Met betrekking tot de inhoud van de taalexamens heeft de VCT de volgende bevindingen gesteld:

- met betrekking tot de taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10*bis*)” en “artikel 12” stelt de VCT zich de vraag of het hoog repetitief karakter en het continue gebruik van eenzelfde situatietoestand of dezelfde vragen de authenticiteit van het taalexamen niet dreigen aan te tasten;
- tijdens de taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10*bis*)” domineert het jurylid minder dan voorheen het gesprek, zodat de kandidaat meer aan het woord wordt gelaten;
- doordat de kandidaten in het bezit zijn van de casus, wordt tijdens de taalexamens “Evaluatietaak (artikel 10*bis*)” onvoldoende getest of de kandidaten zelfstandig een evaluatiegesprek kunnen voeren;
- inzake de moeilijkheidsgraad van het taalexamen “artikel 9, § 2, elementaire kennis” werd er in 2019 voldoende rekening gehouden met de functie die de betrokken persoon vervult.

Tot slot heeft de VCT op onverkorte wijze vastgesteld dat er nog steeds een te grote tolerantie bestaat ten aanzien van de kandidaten die zich veel te laattijdig lieten uitschrijven voor een taalexamen. In dit verband heeft de VCT verwezen naar artikel 20 KB 8 maart 2001 dat bepaalt dat een kandidaat wordt uitgesloten van de deelname aan elke taalproef die wordt georganiseerd gedurende een termijn van één jaar. De VCT staat erop dat voormeld koninklijk besluit daadwerkelijk en in zijn integraliteit wordt geïmplementeerd. Omtrent deze aangelegenheid heeft een eerste gedachtenwisseling plaatsgegrepen met de Directeur-Generaal van het Directoraat Rekrutering en Ontwikkeling.

Bijlage

Protocole d'accord entre la Commission Permanente de Contrôle linguistique et Selor relatif aux tests linguistiques en matière administrative

Vu les lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966, en particulier les articles 60 et 61 instaurant la Commission Permanente de Contrôle Linguistique,

Vu l'Arrêté royal du 8 mars 2001 fixant les conditions de délivrance des certificats de connaissances linguistiques prévus à l'article 53 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966,

Vu la réunion entre l'Administrateur délégué de Selor, le cabinet du Ministre de l'Intérieur, le cabinet du Ministre chargé de la Fonction Publique et le Président de la Commission Permanente de Contrôle Linguistique du 11 janvier 2016,

La Commission Permanente de Contrôle Linguistique et Selor conviennent ce qui suit :

Chapitre I – Modalités de collaboration

Article 1er. Pour l'application du présent protocole, on entend par :

1° « Selor » : l'Administrateur délégué de Selor ou son délégué (par ex. une personne de contact),

2° « la CPCL » le Président de la Commission Permanente de Contrôle linguistique ou un fonctionnaire de la Commission Permanente de Contrôle linguistique désigné par lui,

3° « tests linguistiques » les tests linguistiques visés par les lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966, exécutées par l'AR du 8 mars 2001.

Akkoordprotocol tussen de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en Selor met betrekking tot de taaltesten in bestuurszaken

Gelet op de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, in het bijzonder de artikelen 60 en 61 die de Vaste Commissie voor Taaltoezicht instellen,

Gelet op het Koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, samengevat op 18 juli 1966,

Gelet op de vergadering tussen de Afgevaardigd bestuurder van Selor, het kabinet van de Minister van Binnenlandse Zaken, het kabinet van de Minister belast met Ambtenarenzaken en de Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van 11 januari 2016,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht en Selor komen het volgende overeen:

Hoofdstuk I – Samenwerkingsmodaliteiten

Artikel 1. Voor de toepassing van dit protocol wordt verstaan onder:

1° "Selor": de Afgevaardigd bestuurder van Selor of zijn gemachtigde (bv. een contactpersoon),

2° "de VCT": de Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht of een door hem aangeduide ambtenaar van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht,

3° "taaltesten": de taaltesten bedoeld in de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, uitgevoerd door het KB van 8 maart 2001.

Art.2. Selor s'engage à communiquer à l'avance à la CPCL le planning détaillé des sessions de test linguistiques oraux. Ce planning comprend les horaires et les types de test et les articles correspondant aux inscriptions, il est fourni sans les données personnelles des candidats inscrits.

Art.3. La CPCL confirmera sa participation au test linguistique oral comme observateur par e-mail deux semaines avant le test à la personne de contact de Selor. Cette disposition permet à Selor de confirmer la tenue de la session de test linguistique en question, le planning pouvant évoluer au fil du temps.

Art.4. La participation au test comme observateur permet de consulter les documents présentés le cas échéant au candidat pour sa préparation et d'assister aux entretiens linguistiques oraux. Elle exclut d'assister aux délibérations comme observateur afin de respecter le caractère confidentiel et personnel des résultats du candidat évalué. Les documents éventuellement consultés par la CPCL devront être remis au Selor par l'entremise du jury du test linguistique et sont confidentiels.

Art.5. La CPCL communique ses questions, observations ou remarques par e-mail à la personne de contact de Selor dans les sept jours calendrier suivant les tests linguistiques oraux auxquels elle a assisté.

Art.6. La CPCL est compétente pour apprécier l'adéquation du contenu de l'examen avec la nature de la fonction ou la tâche qu'exerce ou exercera le titulaire de la fonction et pour laquelle les lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées par arrêté royal du 18 juillet 1966 imposent l'aptitude

Art.2. Selor verbindt zich ertoe om de gedetailleerde planning van de mondelinge taaltesten op voorhand aan de VCT mee te delen. Deze planning bevat de uren en de types testen en de artikels waarvoor er ingeschreven kandidaten zijn, maar vermeldt niet de persoonlijke gegevens van de ingeschreven kandidaten.

Art.3. De VCT zal haar deelname aan de taaltest in de hoedanigheid van observator per e-mail twee weken voor de test zelf aan de contactpersoon van Selor bevestigen. Deze bepaling maakt het mogelijk voor Selor om te bevestigen dat de sessie taaltesten in kwestie effectief doorgaat, omdat de planning in de loop van de tijd kan veranderen.

Art.4. De deelname aan de taaltest in de hoedanigheid van observator geeft het recht om de documenten te consulteren die desgevallend gebruikt worden voor de voorbereiding van de kandidaat voor de mondelinge test en om de mondelinge taaltesten bij te wonen. De observator mag daarentegen de deliberaties niet bijwonen om het vertrouwelijke en persoonlijke karakter van de resultaten van de beoordeelde kandidaat te vrijwaren. De documenten waarvan de VCT eventueel kennis zou nemen zijn vertrouwelijk en zullen door toedoen van de jury van de taaltest aan Selor overhandigd moeten worden.

Art.5. De VCT deelt haar vragen, observaties of opmerkingen per e-mail aan de contactpersoon van Selor mee binnen de zeven kalenderdagen na de mondelinge taaltesten die ze bijgewoond heeft.

Art.6. De VCT is gemachtigd de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken een taalkennisvereiste

linguistique requise. Par conséquent, Selor sera tenu de communiquer à la CPCL pour avis toute modification concernant tant le contenu que le degré de difficulté de l'examen linguistique.

Art.7 Chaque année, dans le courant du mois de mars, la Commission transmet ses constatations sur rapports des observateurs délégués aux examens linguistiques organisés par Selor, au ministre ayant la fonction publique dans ses attributions et à Selor.

Chapitre II – Dispositions finales

Art.8. Le présent protocole d'accord entre en vigueur le jour où toutes les parties y ont apposé leur signature.

Fait à Bruxelles, le 25/05/2016

Koen VERLINDEN
Afgevaardigd bestuurder a.i. van Selor
Administrateur délégué a.i. de Selor

Voor akkoord
Pour accord

Steven VANDEPUT
De Minister belast met Ambtenarenzaken
Le Ministre chargé de la Fonction Publique

opleggen. Bijgevolg zal Selor ertoe gehouden zijn iedere wijziging aangaande zowel de inhoud als de moeilijkheidsgraad van het taalexamen voor advies aan de VCT mee te delen.

Art.7. De Commissie stuurt in de loop van de maand maart haar op basis van de verslagen van de waarnemers gemaakte bevindingen inzake de door Selor georganiseerde taalexamens, aan de minister tot wiens bevoegdheid Ambtenarenzaken behoort, alsook aan Selor.

Hoofdstuk II – Slotbepalingen

Art.8. Dit protocol treedt in werking op de dag waarop alle partijen er hun handtekening onder gezet hebben.

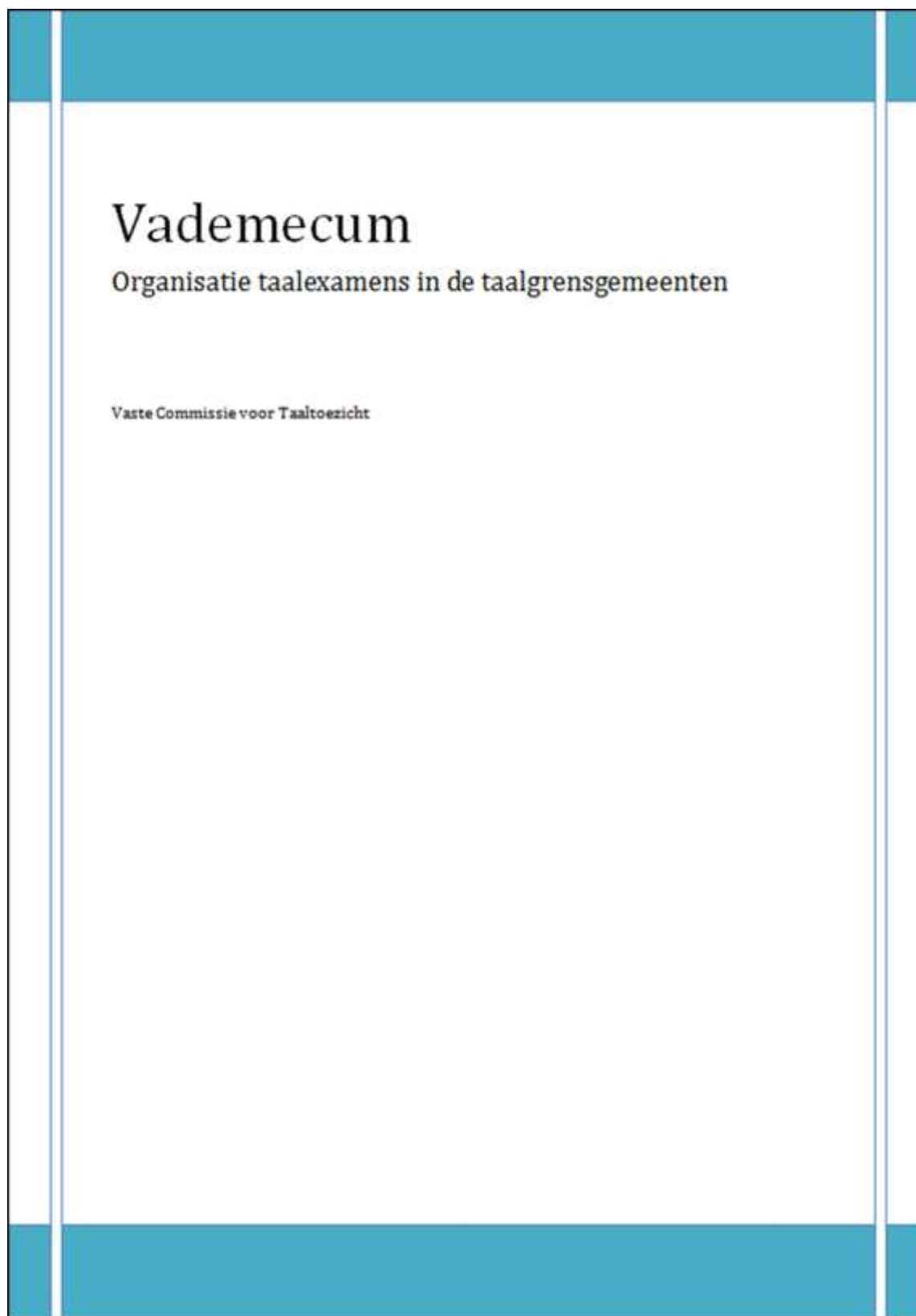
Gedaan te Brussel, op 25/05/2016

Emmanuel VANDENBOSSCHE
Voorzitter van de Vaste Commissie voor
Taaltoezicht
Président de la Commission Permanente de
Contrôle Linguistique

Voor akkoord
Pour accord

Jan JAMBON
De Minister van Binnenlandse Zaken
Le Ministre de l'Intérieur

Bijlage 2: Vademecum taalexamens taalgrensgemeenten

Inleiding

Met de omzendbrief van 13 december 2013 (zie bijlage) heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) de taalgrensgemeenten de regelgeving in herinnering gebracht die van toepassing is bij de organisatie van de taalexamens.

Een vergadering met de gemeente- en OCMW-secretarissen van de taalgrensgemeenten, die in juni 2017 plaatsgreep, heeft duidelijk aangetoond dat de organisatie van de taalexamens erg verschillend is. Daarenboven roept deze organisatie ook nog tal van vragen op.

Vandaar het idee van de VCT om een handleiding in het leven te roepen die een correcte en meer uniforme organisatie van bedoelde taalexamens mogelijk moet maken. Voorliggend vademecum bevat dan ook een aantal nuttige richtlijnen en aanbevelingen om eventuele onduidelijkheden uit te weg te ruimen.

De VCT hecht immers veel belang aan een correct verloop van een taalexamen. Vandaar overigens de aanwezigheid van een VCT-waarnemer die, zowel tijdens als na afloop van een taalexamen, de taalgrensgemeenten informeert en een antwoord biedt op eventuele vragen of onduidelijkheden. Vaak vinden deze laatste hun oorzaak in nieuwe uitdagingen, zoals onder meer de internationalisering waardoor ook buitenlandse kandidaten solliciteren voor een betrekking in een taalgrensgemeente. In dit verband bijvoorbeeld kan de vraag rijzen: welk taalexamen moet betrokkene afleggen?

Deel I van het vademecum schetst het juridisch-administratief kader terwijl deel II het volledige organisatieproces van de taalexamens beschrijft. Voor de opbouw van dit laatste wordt de chronologische volgorde van een taalexamen gehanteerd: zo begint hoofdstuk I met de berichtgeving van de vacature en eindigt het laatste hoofdstuk met de opmaak van het proces-verbaal. Ook de organisatie van de schriftelijke en mondelinge proef wordt in de hoofdstukken VII en VIII uitvoerig beschreven.

De VCT stelt immers geregeld vast dat kandidaten van verschillende niveaus (A, B, C of D) dezelfde opdracht krijgen op het examen, en dat de moeilijkheidsgraad bovendien vaak verschilt tussen taalgrensgemeenten onderling. Zo bijvoorbeeld mochten kandidaten tijdens de mondelinge proef soms uit verschillende artikelen één artikel uitkiezen. Zo kan een kandidaat niveau A voor een makkelijk artikel kiezen, terwijl een kandidaat niveau C een moeilijkere tekst heeft door een verkeerde inschatting van de moeilijkheidsgraad. Het behoeft geen betoog dat deze werkwijze een ongelijkheid creëert ten aanzien van de andere kandidaten van een verschillend niveau.

Daarenboven heeft de VCT ook een evaluatieblad opgesteld voor de puntentoekening. Teneinde tot een uniformiteit te komen tussen de taalgrensgemeenten onderling, nodigt de VCT dan ook al deze gemeenten uit om dit evaluatieblad te gebruiken.

Het gebruik van eigen documenten ontslaat de taalgrensgemeenten om het door de VCT voorgestelde evaluatieblad te gebruiken. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat die documenten objectieve parameters moeten bevatten.

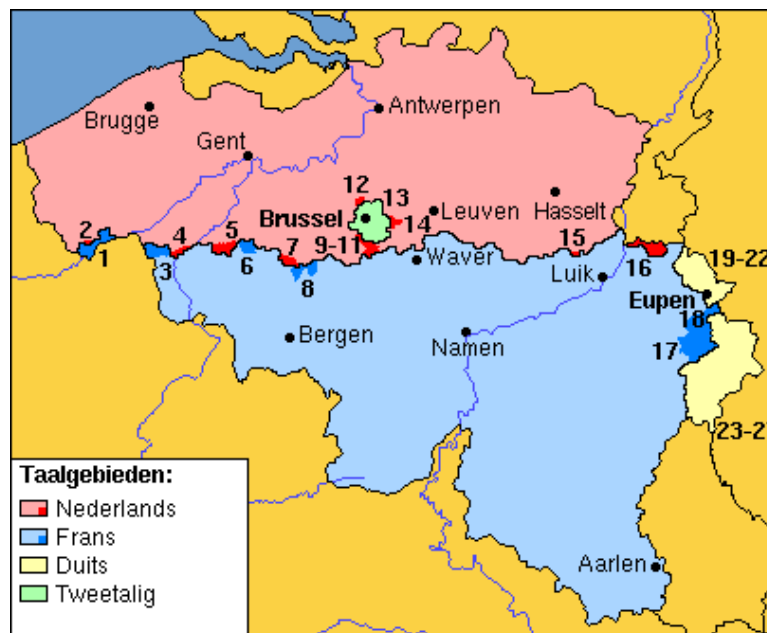
Tot slot wordt in dit vademecum aandacht besteed aan mensen met een beperking, zoals bijvoorbeeld slechthorenden of slechtzienden, dyslectici enz. Met betrekking tot deze personen is de wet en het uitvoeringsbesluit stilzwijgend. De VCT vraagt de taalgrensgemeenten om een bijzondere aandacht te schenken aan deze doelgroep. Deze leidraad kan hier zeker toe bijdragen.

DEEL I.

Juridisch-administratief kader

De aanwezigheid van taalgrensgemeenten dateert reeds van voor het ontstaan van België. Zo werden in het begin van de 19^e eeuw de eerste taalgrenskaarten gemaakt. Reeds bij de toepassing van de eerste taalwetten werd echter de noodzaak van een officiële taalgrens aangevoeld. De huidige taalgrens kwam tot stand doorheen de wet van 8 november 1962 “tot wijziging van de provincie-, arrondissements- en gemeentegrenzen en tot wijziging van de wet van 28 juni 1932 op het gebruik van de talen in bestuurszaken en van de wet van 14 juli 1932 houdende taalregeling in het lager en middelbaar onderwijs”. Deze wet bracht also met zich mee dat gemeenten en gehuchten die overwegend Nederlandssprekend zijn bij het Vlaamse landsgedeelte werden ondergebracht terwijl deze die overwegend Franssprekend waren bij het Waalse landsgedeelte werden gevoegd. Voor een aantal gemeenten langs de grens werd er ter bescherming van hun taalminderheden een bijzondere taalregeling in het leven geroepen. Deze taalgrensgemeenten zijn opgesomd in artikel 8 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

A. Toepassingsgebied *ratione loci*

Gemeente: 1. Komen-Waasten 2. Mesen 3. Moeskroen 4. Spiere-Helkijn 5. Ronse
6. Vloesberg 7. Bever 8. Edingen 15. Herstappe 16. Voeren

De taalgrensgemeenten zijn de volgende:

In het Nederlandse taalgebied:

- Mesen (arrondissement Ieper)
- Spiere-Helkijn (arrondissement Kortrijk)
- Ronse (arrondissement Oudenaarde)
- Bever (arrondissement Halle-Vilvoorde)
- Voeren en Herstappe (arrondissement Tongeren)

In het Franse taalgebied:

- Edingen (arrondissement Zinnik)
- Moeskroen (arrondissement Moeskroen)
- Komen-Waasten (arrondissement Moeskroen)
- Vloesberg (arrondissement Aat)

B. Het taalgebruik in de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten

1. Taalgebruik in binnendienst en met andere diensten

De plaatselijke dienst die in een taalgrensgemeente is gevestigd, gebruikt in de binnendienst het Frans voor de gemeenten die in het Franse taalgebied gelegen zijn, en het Nederlands voor de gemeenten die in het Nederlandse taalgebied zijn gelegen. Hetzelfde geldt voor de betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren en voor de betrekkingen met de diensten van het betreffende taalgebied en uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.⁴⁵

2. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek

In de taalgrensgemeenten worden de voor het publiek bestemde berichten en mededelingen gesteld in het Nederlands en in het Frans.⁴⁶ De V.C.T. onderzocht het probleem met betrekking tot de praktische verwezenlijking van de tweetaligheid "Nederlands-Frans" van de berichten en mededelingen aan het publiek in de taalgrensgemeenten. Zij oordeelde dat de voorrang dient te

⁴⁵ Art. 10, eerste lid SWT.

⁴⁶ Art. 11, § 2, tweede lid SWT.

worden verleend aan de taal van het gebied.⁴⁷ Dit beduidt dat de taal van het gebied voorafgaat aan de andere taal, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

Zo bijvoorbeeld moeten de straatnaamborden, wel tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven.⁴⁸

De formulieren in de taalgrensgemeenten moeten niet in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, doch enkel in de taal van het gebied.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT echter verkrijgt een formulier dat door een bepaalde particulier wordt aangevraagd, welke dit in zijn taal wenst te ontvangen, het karakter van een betrekking tussen de openbare dienst en de particulier.⁴⁹

3. Akten

De akten betreffende particulieren, die in de taal van het gebied worden gesteld, worden door de dienst die de akte heeft opgesteld op eenvoudig verzoek van de belanghebbende vertaald.

Onder "belanghebbenden" dient te worden begrepen de particulieren die in de betrokken taalgrensgemeente verblijven; met deze term worden niet de overheidsadministraties bedoeld.

4. Betrekkingen met particulieren

De plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten richten zich tot de particulieren in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de taal waarvan deze zich hebben bediend of waarvan zij het gebruik hebben gevraagd.⁵⁰ De plaatselijke diensten van vermelde gemeenten moeten zo zijn georganiseerd dat steeds aan deze verplichtingen kan worden voldaan.

Zo is in een OCMW-ziekenhuis van een taalgrensgemeente, het gebruik van tweetalige facturen strijdig met de SWT. Het document in kwestie moet volledig in de taal van de patiënt gesteld zijn, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. En wanneer de taalaanhorigheid van de

⁴⁷ Advies 41.091 van 30 april 2010, bevestigd door de adviezen 41.219 van 21 mei en 42.045 van 7 juli 2010.

⁴⁸ Advies 45.087 van 22 december 2013.

⁴⁹ Adviezen 26.017 van 1 december 1994; 27.051 van 4 mei 1995; 27.064 van 11 mei 1995; 29.074 van 10 juli 1997; 30.047 van 18 juni 1998 en 31.224 van 9 november 2000; 46.085 van 22 november 2014.

⁵⁰ Art. 12, derde lid SWT.

betrokkene niet bekend is, bestaat het weerlegbaar vermoeden dat de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.⁵¹

Enkel de particulieren gevestigd in de betrokken taalgrensgemeente kunnen verzoeken om hun betrekkingen met de diensten van die gemeente in het Nederlands of het Frans, naargelang het geval, te laten verlopen. Voor de anderen is het taalstelsel zoals voorgeschreven voor de gemeenten zonder speciale taalregeling van het Nederlandse of Franse taalgebied van toepassing.

5. Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

In de taalgrensgemeenten worden de getuigschriften afgegeven in de taal van de belanghebbende, maar verklaringen, machtigingen en vergunningen worden afgegeven in de taal van het gebied.⁵² Dit betekent dat men in een taalgrensgemeente wel zijn identiteitskaart in zijn taal, het Nederlands of het Frans kan bekomen, maar dat een bouwvergunning door een Franstalige aangevraagd in Voeren, in het Nederlands zal gesteld zijn.

6. Taalkennis van het personeel - benoemingen en bevorderingen

In de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten moet iedereen de taal van het gebied kennen. Nochtans dienen bepaalde ambtenaren, namelijk de gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de secretaris en de ontvanger van het OCMW, alsook de politiechef, vooraf te slagen voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal.⁵³ In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeente onderworpen zijn, mag bovendien niemand een ambt bekleden waarin hij in contact komt met het publiek indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal.⁵⁴

In de andere plaatselijke diensten, bijvoorbeeld in het postkantoor, mag niemand een ambt bekleden waarin hij in contact komt met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

De taalexamens in de taalgrensgemeenten worden, onder het toezicht van een vertegenwoordiger van de VCT, door de gemeentelijke overheden zelf georganiseerd.

⁵¹ Advies 30.157 van 22 oktober 1998.

⁵² Art. 14, § 2, b) SWT.

⁵³ Art. 15, § 2, eerste lid SWT.

⁵⁴ Art. 15, § 2, tweede lid SWT.

DEEL II.

Organisatie van de taalexamens

Hoofdstuk I. Berichtgeving van de vacature

1.1 Wat is een vacature?

Een vacature is een advertentieoproep in een krant, op het internet of via uitzendbureaus waarin wordt gezocht naar personeel. Er is bij een vacature dus een arbeidsplaats vrij en beschikbaar.

1.2 In welke taal moet de vacature zijn opgesteld?

Conform artikel 11, § 2, tweede lid SWT worden in de taalgrensgemeenten de vacatureberichten gepubliceerd in het Nederlands en het Frans. In haar advies nr. 39.024 van 29 mei 2009 heeft de VCT in dit verband gesteld wat volgt:

“Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is het mogelijk om de mededeling hetzij in beide talen in een en dezelfde krant of in hetzelfde weekblad te publiceren, hetzij in een van beide talen in een bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. In dit laatste geval dienen beide teksten identiek (met dezelfde inhoud) te zijn en moeten ze gelijktijdig gepubliceerd worden in publicaties met dezelfde verspreidingsvorm.

Indien de mededelingen in eenzelfde publicatie in beide talen verschijnen, dienen de termen "in het Nederlands en het Frans" geïnterpreteerd te worden in die zin dat alle teksten gelijktijdig en integraal op het betreffende document moeten verschijnen, en dit op voet van strikte gelijkheid.”

Deze zienswijze is evenzeer van toepassing wanneer er een vacature wordt uitgeschreven voor één bepaalde taalrol. Dit betekent dat in alle omstandigheden elk vacaturebericht in het Nederlands en in het Frans moet worden opgesteld én gepubliceerd.

1.3 Welke niveau van taalkennis vereist de vacature?

Luidens artikel 15, § 2, tweede lid SWT moeten alle ambtenaren die omgang hebben met het publiek een examen *elementaire* kennis van de tweede taal afleggen. Deze kennis moet hen dus in staat stellen het publiek in de taal van zijn keuze te begrijpen, in te lichten en te bedienen.

Deze kennis van de tweede taal moet aangepast zijn aan de uit te oefenen (administratieve, sociale, technische enz.) betrekking.

Artikel 15, § 2, eerste lid SWT daarentegen bepaalt dat de gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de politiecommissaris, de secretaris en de ontvanger van het OCMW een examen *voldoende* kennis van de tweede taal afleggen. Deze kennis moet hen in staat stellen de SWT na te leven op het stuk van hun verantwoordelijkheden (eenheid in de rechtspraak, vertaling van berichten, omgang met particulieren enz.). Het examen dient dan ook aangepast te zijn aan de verantwoordelijkheden die met de bewuste betrekking gepaard gaan.

De *grondige* kennis van de taal van het gebied is enkel vereist wanneer een kandidaat houder is van een diploma dat in een andere taal dan het Nederlands of het Frans is gesteld. Naast het examen over de kennis van de taal van het gebied dient betrokkene tevens het examen over, al naargelang het geval, de elementaire of voldoende kennis van de tweede taal af te leggen.

Voorbeeld 1: houder van een diploma verpleegkunde behaald in Bulgarije

- ❖ *Aan de hand van dat diploma kan er niet worden opgemaakt of betrokkene het Nederlands of het Frans machtig is. In zoverre betrokkene zich kandidaat stelt voor de functie van verpleegkundige in een taalgrensgemeente, dient deze vooreerst een examen over de grondige kennis van de taal van het gebied af te leggen (minstens 7/10) en daarna eveneens een examen over de elementaire kennis van de tweede taal (minstens 5/10).*

Voorbeeld 2: houder van een universitair diploma behaald in Duitsland

- ❖ *Aan de hand van dat diploma kan er niet worden opgemaakt of betrokkene het Nederlands of het Frans machtig is. In zoverre betrokkene zich kandidaat stelt voor de functie van gemeentesecretaris in een taalgrensgemeente, dient deze vooreerst een examen over de grondige kennis van de taal van het gebied af te leggen (minstens 7/10) en daarna eveneens een examen over de voldoende kennis van de tweede taal (minstens 6/10).*

Voorbeeld 3: kandidaat met een Franstalig diploma die geslaagd is voor een taalexamen Nederlands uitgereikt door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en die les geeft in een Nederlandstalig college. Kan betrokkene vrijgesteld worden van een taalexamen Nederlands?

- ❖ *Betrokkene was reeds geslaagd voor een taalexamen Nederlands georganiseerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het niveau van dit taalexamen kwam niet overeen met de vereisten voorgeschreven door de SWT. Het resultaat van het taalexamen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toonde immers aan dat hij voor het schriftelijke gedeelte slechts 21/40 behaalde, zijnde*

5,2/10. Conform de reglementaire normen voortvloeiend uit de bestuurstaalwet had dit 28/40, zijnde 7/10 moeten zijn. Conform diezelfde normen had betrokkene derhalve niet mogen deelnemen aan het mondeling gedeelte. Bovendien had de Vlaamse Gemeenschap de punten van het schriftelijk en het mondeling examen opgeteld, wat in strijd is met de SWT.

Dit voorbeeld illustreert dat de normen die door de VCT worden aangewend van een andere aard zijn dan die welke, in casu, door de Vlaamse Gemeenschap worden gehanteerd. Derhalve kan er vanuit de VCT geen vrijstelling worden verleend.

1.4 Taalexamen vóór de benoeming of aanstelling⁵⁵

De VCT wijst erop dat kandidaten enkel mogen worden toegelaten tot de selectieprocedure indien zij vooraf geslaagd zijn voor het taalexamen. Het taalexamen heeft dus plaats vóór de benoeming of aanstelling. In dit verband stelt artikel 15, § 2, tweede lid SWT het volgende:

“In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.”

Ten slotte suggereert de VCT om reeds in de advertentieoproep melding te maken dat betrokkene, bij afwezigheid aan het taalexamen, de gemeente of het OCMW minstens 24 uur voordien verwittigt. Het komt deze besturen toe om tijdig de VCT hiervan op de hoogte te brengen. Zo kan het toezicht op de taalexamens efficiënt verlopen.

⁵⁵ De vaste rechtspraak van de VCT stelt op onverkorte wijze dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012). Zie in dezelfde zin: R.v.St., afd. bestuursrechtspraak, arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985.

Hoofdstuk II. Wie moet een taalexamen afleggen?

2.1 Wettelijke bepaling

Artikel 15, § 2 SWT is in de volgende bewoordingen gesteld:

"In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Wordt vrijgesteld van de taalexamens, die in de leden één en twee bedoeld zijn, de kandidaat die, naar luid van zijn diploma of studiegetuigschrift, zijn onderwijs in die taal heeft genoten.

Genoemde taalexamens, zomede het eventueel examen over de kennis van de taal van het gebied, geschieden onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen."

In dit verband verwijst de VCT naar haar reeds vermelde rechtspraak in punt 1.4 op pagina 12 van dit vademecum.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in het reeds vermelde arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 wat volgt:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

Verder werd artikel 61, § 4, tweede lid, door de wet van 12 juni 2002 "tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966" aangevuld met een bepaling, luidens welke het bovendien de plicht van de VCT is "de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis

van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor deze gecoördineerde wetten een taalkennisvereiste opleggen."

Voorbeeld: moet een taalgrensgemeente voorafgaand aan het aanwervingsexamen ook een taalexamen organiseren voor een schooldirecteur die niet op de loonlijst van de gemeente staat? Indien ja, welk niveau moet dan getest worden?

- ❖ *Een schooldirecteur komt vanuit zijn hoedanigheid in contact met Franstalige ouders. Derhalve dient hij conform artikel 15, § 2, tweede lid SWT in het bezit te zijn van een bewijs van de elementaire kennis van de tweede taal.*

Daar de gemeente de schooldirecteur aanwerft en evalueert, komt het de gemeente toe het taalexamen te organiseren.

2.2 Specifieke gevallen

Benevens voormelde omstandigheden wordt ook in onderstaande gevallen een taalexamen vereist:

2.2.1 Houder van een buitenlands diploma

Voorbeeld: houder van een universitair diploma behaald in Spanje:

- ❖ *Aan de hand van dat diploma kan er niet worden opgemaakt of betrokkene het Nederlands of het Frans machtig is. In zoverre zulk een kandidaat solliciteert voor een betrekking in een taalgrensgemeente dient deze vooreerst een examen over de grondige kennis van de taal van het gebied af te leggen (minstens 7/10) en daarna eveneens de voldoende kennis van de tweede taal (minstens 6/10).*

2.2.2 Beoordeling naargelang het geval

De vraag rijst aan welk taalkennisniveau van de tweede taal een *arbeider* moet voldoen. Hier dient er een onderscheid te worden gemaakt tussen wie in contact komt met het publiek en wie niet. Bijkomend speelt de beoordeling van de aard van de functie een rol.

Zo bijvoorbeeld moet een arbeider die niet in contact komt met het publiek (bv. een technicus die enkel in een stelplaats werkzaam is) geen taalexamen afleggen, terwijl degene die dat wel doet (bv. een arbeider bij de gemeenschapswacht) onderhevig is aan een taalexamen.

2.3 Hoe wordt de taalaanhorigheid bepaald?

De taal van het diploma bepaalt tot welke taalaanhorigheid een kandidaat behoort. Indien de kandidaat over zowel een Franstalig als een Nederlandstalig diploma beschikt, mag hij zijn taalaanhorigheid zelf kiezen.

In geval betrokkene geen diploma bezit, is het zijn moedertaal die geldend is.

Hoofdstuk III. Tijdstip taalexamens

3.1 Aandachtspunten

- ❖ De VCT vraagt om het schriftelijk en het mondeling examen *niet op dezelfde dag* te organiseren.
- ❖ Daarnaast is het niet wenselijk dat het gemeentebestuur en het OCMW van eenzelfde taalgrensgemeente een afzonderlijk taalexamen op *dezelfde dag* organiseren. In dit situatiebeeld is het voor de VCT namelijk onmogelijk om toezicht uit te oefenen op beide taalexamens. Vraag rijst of beide lokale besturen samen een examen op hetzelfde moment mogen organiseren indien de inhoud van beide examens identiek is? Het antwoord hierop is positief. In dit situatiebeeld wordt er voorgesteld om de oproeping te laten geschieden door de gemeente en het OCMW. Het examen zelf zal onder toezicht van één jury binnen een en dezelfde ruimte plaatsgrijpen. De jury maakt naderhand wel twee processen-verbaal op, met name één voor de gemeente, en één voor het OCMW. *Quid* in dit verband het huidige bestaan van een gemeente- en OCMW-jury? In zoverre het behoud van beide jury's een noodzaak zou zijn, kan er worden geopteerd voor een rolbeurt. Voor het examen (X) ziet de gemeentjury toe, voor het examen (Y) de OCMW-jury.
- ❖ De VCT houdt enkel toezicht tijdens een mondeling examen. Wat het tijdstip van dit examen betreft, is het voor haar wenselijk om een zaterdag te vermijden. Daarnaast vraagt de VCT om het mondelinge examen zoveel mogelijk in de voormiddag te laten aanvangen. Om deze zienswijze te realiseren, kan er benevens leerkrachten ook worden geput uit gepensioneerde leerkrachten, vertalers-tolken en (gewezen) ambtenaren die in het bezit zijn van het Selor-taalcertificaat "artikel 12". Verder is het niet ondenkbaar om de examens te organiseren tijdens een van de schoolvakanties.
- ❖ Een bijkomende suggestie is om in de loop van de maand januari aan de VCT een lijst met alle data van de taalexamens te bezorgen.

Hoofdstuk IV. Dubbele rol van de secretaris voorafgaand aan het taalexamen

De gemeente- en OCMW-secretarissen staan in (1) voor de oproep van de kandidaten alsmede (2) voor het bezorgen van de vereiste informatie aan de VCT.

4.1 Oproep van de kandidaten

Het komt de gemeente of het OCMW zelf toe om het taalexamen te organiseren. Dit betekent dat, indien er voor de sollicitatieprocedure een beroep wordt gedaan op een selectiebureau, de organisatie van het taalexamen bijgevolg niet mag worden uitbesteed aan dit bureau.

Van zodra de kandidaten worden opgeroepen voor het taalexamen, dient tegelijkertijd de voorzitter en de vertegenwoordiger van de VCT hiervan in kennis te worden gesteld.

4.2 Informatie te bezorgen aan de VCT

Voorafgaandelijk aan het taalexamen dient het volgende aan de VCT te worden meegedeeld:

- het niveau en de precieze rechtsgrond van het (de) bewuste examen(s) (elementaire kennis – artikel 15, § 2, tweede lid SWT; voldoende kennis – artikel 15, § 2, eerste lid SWT of kennis van de taal van het gebied – artikel 15, § 1 SWT);
- de aard van de te begeven betrekking(en);
- het approximatieve aantal kandidaten;
- het examenprogramma;
- de teksten, de artikelen of andere documenten die zullen worden gebruikt tijdens het schriftelijke en het mondelinge examen, in zoverre deze al beschikbaar zouden zijn;
- de samenstelling van de examenjury;
- de datum en het tijdstip van het schriftelijk en mondeling examen;
- het adres waar het taalexamen plaatsvindt.

Hoofdstuk V. Wat met kandidaten met een beperking?

5.1 Redelijke aanpassing

Tot op heden werd er onvoldoende aandacht besteed aan kandidaten met een handicap, ziekte of leerstoornis. Zo bijvoorbeeld rijst de vraag wat te doen wanneer een kandidaat met dyslexie deelneemt aan het taalexamen? Kandidaten met een beperking hebben wellicht een aantal extra faciliteiten nodig, zoals een afzonderlijke ruimte of extra tijd.

De VCT staat dan ook toe dat een kandidaat met een beperking het examen aflegt op een wijze die is aangepast aan de mogelijkheden van die kandidaat. Hiertoe wordt er een beroep gedaan op de notie “redelijke aanpassing”.

Onder “redelijke aanpassing” wordt het volgende verstaan:

“passende maatregelen die in een concrete situatie en naargelang de behoefte worden getroffen om een persoon met een handicap in staat te stellen toegang te hebben tot, deel te nemen aan en vooruit te komen in de aangelegenheden waarop deze wet van toepassing is, tenzij deze maatregelen een onevenredige belasting vormen voor de persoon die deze maatregelen moet treffen. Wanneer die belasting in voldoende mate wordt gecompenseerd door bestaande maatregelen in het kader van het gevoerde overheidsbeleid inzake personen met een handicap, mag zij niet als onevenredig worden beschouwd;”⁵⁶

In dit hoofdstuk worden in dit verband een aantal richtlijnen meegegeven. Deze werden grotendeels overgenomen uit de brochure “Kandidaten met een beperking”⁵⁷ die te vinden is op de website van ‘eduVIP’⁵⁸.

⁵⁶ Hoofdstuk II, artikel 4, °12 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie (B.S. 30.05.2007), gewijzigd bij wet van 30 december 2009 (B.S. 31.12.2009) en bij wet van 17 augustus 2013 (B.S. 5.03.2014).

⁵⁷ www.eduvip.nl/cms/files/Bijlage-2-brochure-kandidaten-met-een-beperking-VO.pdf

⁵⁸ eduVIP is een initiatief van de Nederlandse onderwijsinstellingen voor visueel beperkte leerlingen.

5.2 Hoe een redelijke aanpassing aanvragen?

De VCT stelt onderstaande procedure voor om als kandidaat een redelijke aanpassing aan te vragen:

1. De kandidaat verwittigt de gemeente of het OCMW dat hij een redelijke aanpassing voor een handicap/ziekte/leerstoornis wenst.
2. De kandidaat geeft een beschrijving van zijn handicap/ziekte/leerstoornis
3. De kandidaat bezorgt een attest van zijn handicap/ziekte/leerstoornis aan de gemeente of het OCMW. Redelijke aanpassingen zijn alleen mogelijk als de kandidaat vooraf een attest van minimaal een geneesheer(-specialist) of een deskundige (bijv. een logopedist) heeft bezorgd.
4. De kandidaat geeft aan welke aanpassingen hij wenst en legt uit waarom hij deze aanpassingen denkt nodig te hebben.

In voormeld situatiebeeld komt het de jury dan wel de betrokken secretaris toe om de VCT-waarnemer, onmiddellijk voorafgaand aan het mondeling examen, in te lichten wanneer een kandidaat met een beperking zich op het examen aanbiedt.

5.3 Toelichting per beperking

Hieronder worden de gangbare aanpassingen afzonderlijk opgesomd per beperking.

5.3.1 Dyslexie

- ❖ tijdverlenging (bv. met een half uur);
- ❖ geschikte lettergrootte (puntgrootte 12 is een adequate lettergrootte voor kandidaten met een leesbeperking);
- ❖ als de dyslectische kandidaat de letters als (te) klein ervaart, kan hij gebruik maken van een loep of een leesliniaal;
- ❖ vergroot papieren exemplaar (A3) afprinten;
- ❖ verklanking (een tekst laten voorlezen);
- ❖ een woordenboek of een andere beoordeling (bv. spelling) zijn niet toegestaan.

Voor de beoordeling van spelling gelden voor alle kandidaten dezelfde regels. Er is dus geen sprake van een verminderde aftrek voor dyslectische kandidaten of van het niet-meetellen van 'typische dyslexiefouten'.

5.3.2 Auditieve beperking

- ❖ geen aanpassingen nodig bij het schriftelijk examen;
- ❖ duidelijk spreken tijdens het mondeling examen;
- ❖ eventueel gebruik maken van een doventolk.

Een auditieve beperking kan een factor zijn die leidt tot vertraagde ontwikkeling van de taalvaardigheid. Compensatie daarvoor is niet mogelijk; taalvaardigheid is een expliciet onderdeel van een taalexamen.

5.3.3 Visuele beperking

- ❖ vergroot papieren exemplaar (A3) afprinten;
- ❖ een examen in braille;
- ❖ een examen in een grotere letter of met een andere achtergrondkleur;
- ❖ tijdverlenging (bv. met een half uur).

5.3.4 Fysieke beperking

Een kandidaat met een fysieke beperking of een chronische blessure is in staat om het taalexamen af te leggen. Voor deze kandidaten hoeven er dus geen aanpassingen te worden doorgevoerd.

5.3.5 ADHD of autisme

- ❖ optimaliseren van de examencondities (bv. afleidingen voorkomen of voor het examen duidelijk de examenregens uitleggen);
- ❖ tijdverlenging (bv. met een half uur).

Hoofdstuk VI. Verschillende niveaus taalexamens

De verschillende niveaus van taalexamens zoals bepaald in artikel 15 SWT worden hieronder voorgesteld:

Elementaire kennis van de tweede taal	
Rechtsgrond	Artikel 15, § 2, tweede lid SWT
Finaliteit	Deze kennis wordt opgelegd aan de ambtenaren die omgang hebben met het publiek; zij moet hen dus in staat stellen het publiek in de taal van zijn keuze te begrijpen, in te lichten en te bedienen. Deze kennis van de tweede taal moet aangepast zijn aan de uit te oefenen (administratieve, sociale, technische, etc.) betrekking.
Minimumvereiste	Om te slagen voor het taalexamen over de elementaire kennis van de tweede taal dient de kandidaat 5/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Voldoende kennis van de tweede taal	
Rechtsgrond	Artikel 15, § 2, eerste lid SWT
Finaliteit	Deze kennis wordt opgelegd aan de <i>gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de politiecommissaris, de secretaris en de ontvanger van het OCMW</i> en moet hen in staat stellen de SWT na te leven op het stuk van hun verantwoordelijkheden (eenheid in de rechtspraak, vertaling van berichten, omgang met particulieren, etc.). Het examen dient dan ook aangepast te zijn aan de verantwoordelijkheden die met de bewuste betrekking gepaard gaan.
Minimumvereiste	Om te slagen voor het taalexamen over de voldoende kennis van de tweede taal dient de kandidaat 6/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Kennis van de taal van het gebied	
Rechtsgrond	Artikel 15, § 1 SWT
Finaliteit	Nagaan of de kandidaat de taal van het gebied beheerst in dezelfde mate als de kandidaten voor dezelfde betrekking die hun onderwijs in die taal hebben genoten, waarbij er steeds rekening wordt gehouden met de aard en het niveau van de betrekking.
Minimumvereiste	Om te slagen voor het taalexamen over de kennis van de taal van het gebied dient de kandidaat 7/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Hoofdstuk VII. Schriftelijk examen

7.1 Aandachtspunten

- ❖ Het aspect “controle” bij het schriftelijk examen vereist niet onmiddellijk de fysieke aanwezigheid van een VCT-waarnemer. Bijgevolg komt het de *juryleden* toe om voor elk examen (elementair, voldoende of grondige kennis) en per niveau (A, B, C of D) een thema, opgave of stelling te kiezen waarover de kandidaat een verhandeling, opstel, verslag of brief moet schrijven.
- ❖ Het niveau van de opgave dient niet alleen aangepast te zijn aan het niveau van het bewuste examen (elementaire, voldoende of grondige kennis) maar ook aan het niveau van de uit te oefenen betrekking (A, B, C of D). Zo bijvoorbeeld dient de opgave (en alle daarbij horende teksten) van een schriftelijk taalexamen “elementaire kennis” voor een kandidaat van niveau A van een hoger niveau te zijn dan voor een kandidaat van niveau B.
- ❖ Het thema, de opgave of de stelling waarover de kandidaat een verhandeling, opstel, verslag of brief moet schrijven, wordt minstens vijf werkdagen vóór de schriftelijke proef plaatsvindt, aan de VCT meegedeeld.
- ❖ De opgave van het schriftelijk examen dient eveneens te zijn opgesteld in de taal waarvan de kandidaat blijk moet geven.
- ❖ De kandidaten mogen geen hulpmiddelen zoals een woordenboek, GSM, notities, enz. gebruiken.
- ❖ Onderstaande documenten dienen vóór aanvang van het mondeling gedeelte elektronisch te worden overgemaakt aan de VCT:
 - het thema, de opgave of de stelling van de schriftelijke proef;
 - een afschrift van de schriftelijke proef van elke kandidaat;
 - een afschrift van de evaluatiebladen;
 - alle teksten, (kranten)artikelen of bescheiden die werden gebruikt;
 - een lijst van de kandidaten met hun resultaten;
 - het proces-verbaal.
- ❖ Het komt de VCT toe om *a posteriori* nog mogelijke opmerkingen te maken bij het proces-verbaal. Meer bepaald kan de VCT bijvoorbeeld opmerken dat dezelfde punten werden toegekend aan twee verhandelingen waarvan manifest tot uiting komt dat de ene inhoudelijker beter en meer gestoffeerd was dan de andere.

7.2 Examenprogramma

Wat het examenprogramma betreft, verwijst de VCT naar de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 “tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966”.

Elementaire kennis van de tweede taal	
Betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld (niveau A, B en C)	Verhandeling, opstel, verslag of brief, aangepast aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie eenvoudige schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, enz.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3 SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

Voldoende kennis van de tweede taal (gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van het OCMW)
<p>a) Vrije vertaling van een administratieve tekst <i>van de tweede taal naar de eerste</i>;</p> <p>b) Verhandeling of verslag.</p>

Kennis van de taal van het gebied	
Betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld (niveau A, B en C)	<p>a) Vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, <i>vanuit de taal van het diploma in de taal van de beoogde betrekking (de taal van het gebied)</i>;</p> <p>b) Verhandeling of verslag; eventueel brief voor het lagere niveau.</p>
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst

	invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, enz.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.
Betrekkingen waarvoor geen diplomaveren worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3 SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

7.2.1 Voorbeelden examenprogramma

De VCT somt hieronder enkele voorbeelden op van opdrachten voor de schriftelijke proef, en dit per niveau van het bewuste examen (elementaire, voldoende of grondige kennis) en per niveau van de uit te oefenen betrekking (A, B, C of D). Het is aangeraden om te voor de hand liggende thema's te vermijden, zoals "Quelle profession exercez-vous ?", "Décrivez en quoi consiste votre travail" of "Quels sont vos hobbies?". Zulke thema's kan de kandidaat namelijk op voorhand voorbereiden. Uiteraard zijn onderstaande voorbeelden slechts ter illustratie. Deze bedenking doet uiteraard geen afbreuk aan de waarde van de thema's die tot op heden werden gebruikt door de taalgrensgemeenten.

Elementaire kennis van de tweede taal	
Niveau A	<ul style="list-style-type: none"> ❖ verhandeling (+-30 regels): <ul style="list-style-type: none"> « Est-ce qu'on a besoin de critères pour réussir sa vie ? » « Le rôle de la commune dans la politique de la sécurité routière. » « Faut-il imposer un test d'aptitude à la conduite pour les seniors ? » « La question de la double nationalité se repose en Belgique » « Euthanasie pour les mineurs d'âge. Pour ou contre ? » OF ❖ verslag gericht aan de gemeentesecretaris met betrekking tot een welbepaald pijnpunt in de werkzaamheden
Niveau B	<ul style="list-style-type: none"> ❖ verhandeling (+-20 regels) : <ul style="list-style-type: none"> « Gagner à la loterie est une malédiction » « Travailler jusqu'à 67 ans » « Qu'est-ce que vous pensez de la stérilisation obligatoire des chats ? » « La Hongrie et sa "taxe sur les chips", le Danemark et sa "taxe sur les graisses". Considérez-vous qu'il s'agit là de mesures utiles pour lutter contre l'obésité ? » « Pour ou contre les distributeurs de sodas dans les écoles ? » OF ❖ brief aan de ouders van de kinderen (bv. voor kinderverzorgster)

Niveau C	<ul style="list-style-type: none"> ❖ verhandeling (+-15 regels) : <ul style="list-style-type: none"> « <i>Quelles sont vos projets pour les vacances d’hiver ?</i> » « <i>Faut-il maigrir pour se sentir bien dans sa peau ?</i> » « <i>Comment je passe mon weekend?</i> » « <i>Qu’est-ce que vous feriez si vous gagniez à la loterie ?</i> » « <i>Dans vos rêves, quelle est votre destination de vacances idéale ?</i> » <li style="text-align: center; padding: 10px 0 10px 40px;">OF ❖ antwoordbrief aan een inwoner over geluidsoverlast (bv. voor een examen van politie-inspecteur)
Niveau D	<ul style="list-style-type: none"> ❖ verhandeling (+-10 regels) (bv. voor een examen van leidinggevende zoals een ploegchef) <ul style="list-style-type: none"> « <i>Présentez-vous et expliquez pourquoi vous aimez l’emploi de ...</i> » « <i>Pourquoi (n) aimez-vous (pas) le métier que vous exercez maintenant ?</i> » « <i>Décrivez une journée de travail</i> » <li style="text-align: center; padding: 10px 0 10px 40px;">OF ❖ antwoordbrief

Voldoende kennis van de tweede taal

Gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van het OCMW	<ul style="list-style-type: none"> a) vrije vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste <li style="padding-top: 10px;">b) verhandeling (+- 30 regels) <ul style="list-style-type: none"> « <i>Les migrants dans ta commune : une chance ou une menace ?</i> » « <i>Les Belges ont une obligation de vote. Et les étrangers résidant en Belgique ont un droit de vote. Discrimination ? Et pourquoi (pas) ?</i> » « <i>La consommation d’alcool, de la drogue et de la cigarette influence le comportement humain. Sur le plan de la répression, la société se comporte différemment. Qu’en pensez-vous ?</i> » « <i>Un très jeune enfant peut-il apprendre une seconde langue sans perturber l’acquisition de sa langue maternelle ? Est-ce accessible à toutes les familles ?</i> » « <i>Soyez le changement que vous voulez voir dans le monde</i> » « <i>Vivez comme si vous deviez mourir demain. Apprenez comme si vous deviez vivre éternellement.</i> » <li style="text-align: center; padding: 10px 0 10px 40px;">OF verslag met betrekking tot een welbepaald thema
--	---

Kenniss van de taal van het gebied	
Niveau A	<p>a) vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, vanuit de taal van het diploma in de taal van gebied</p> <p>b) verhandeling (+- 30 regels) <i>« Moet een tweede taal reeds in het kleuteronderwijs worden aangeleerd? Zo ja, welke en waarom? »</i> <i>« Hebben dieren rechten ? Zo ja, dienen deze rechten in de Grondwet te worden opgenomen ?</i></p>
Niveau B	<p>a) vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, vanuit de taal van het diploma in de taal van gebied</p> <p>b) verhandeling (+-20 regels) <i>“Drones, lust voor de veiligheid en last voor privacy?”</i> <i>“Dierenproeven, een noodzakelijk kwaad?”</i> <i>“Insecten als alternatief voor het traditionele eten?”</i> <i>“Wordt het OCMW-rusthuis onbetaalbaar?”</i></p>
Niveau C	<p>a) vrije vertaling vanuit de taal van het diploma in de taal van het gebied</p> <p>b) verhandeling (+- 15 regels) <i>“Meer groen in onze gemeente?”</i> <i>“De gemeente als dichtste aanspreekpunt voor de burger.”</i> <i>“Zijn er voldoende recreatie- en winkelmogelijkheden in uw gemeente?”</i> <i>“De gemeente en kinderopvang.”</i></p>
Niveau D	<p>❖ verhandeling (+-10 regels) (bv. voor een examen van leidinggevende zoals een ploegchef) <i>“Maakt u een planning op voor de opgedragen werkzaamheden?”</i> <i>“Wat wilt u veranderen om het werk te verbeteren?”</i></p> <p>OF</p> <p>❖ antwoordbrief</p>

7.3 Evaluatiecriteria

Teneinde op het vlak van de puntentoebedeling voor het schriftelijk examen tot een uniformiteit te komen, wordt er voorgesteld om gebruik te maken van een evaluatieblad dat door de VCT werd opgesteld. Hiervoor baseerde zij zich op een praktijk die door een aantal taalgrensgemeenten wordt toegepast.

Evaluatie van het schriftelijk gedeelte: verhandeling

Punten :
/20

Naam:	Functie :	Datum :
-------	-----------	---------

Punten	4	3	2	1
onderwerp/uitwerking opdracht	De opdracht is goed begrepen en uitgewerkt	De opdracht is redelijk goed begrepen, maar niet alle onderdelen zijn even goed uitgewerkt.	Een deel van de opdracht is niet begrepen/niet geheel uitgevoerd en/of er zitten onduidelijkheden in de uitwerking van sommige onderdelen.	De opdracht is niet goed begrepen en/of een groot aantal onderdelen is niet correct uitgevoerd en/of één of meer onderdelen zijn helemaal niet uitgevoerd.
woordenschat en woordgebruik	Ruime woordkeuze. Goed gebruik van idioom en synoniemen. Veel variatie. Levendig.	Woordkeuze is voldoende. Soms worden synoniemen gebruikt. Idioom is voldoende. Er is weinig variatie, maar er zijn niet al te veel storende herhalingen.	Woordkeuze is beperkt. Synoniemen worden niet of nauwelijks gebruikt. Idiomatische uitdrukkingen ontbreken. Er zijn veel storende herhalingen.	Woordkeuze is slecht. Vaak worden woorden gebruikt met de verkeerde betekenisnuance. Synoniemen en idiomatische uitdrukkingen worden niet gebruikt.
grammatica en zinsbouw	Er zijn weinig of geen fouten.	Er zijn wel wat fouten, maar ze zijn niet storend en ze staan een goed begrip niet in de weg. Het gebruik van de elementaire grammatica is voldoende.	Er zijn storende fouten. Een goed begrip van de tekst wordt bemoeilijkt. Er zijn ook storende fouten in de elementaire grammatica.	Er zijn veel storende fouten. De tekst is hierdoor slecht te begrijpen. Ook de elementaire grammatica is onvoldoende.

spelling en interpunctie	Er zijn weinig of geen fouten.	Er zijn wel wat fouten, maar ze zijn niet storend en ze staan een goed begrip niet in de weg. Er zijn geen elementaire spelfouten.	Er zijn storende fouten. Een goed begrip van de tekst wordt bemoeilijkt. Er zijn ook storende elementaire spelfouten. Er zijn storende fouten in de interpunctie.	Er zijn veel storende fouten. Ook de elementaire spelling is onvoldoende. Interpunctie ontbreekt en/of wordt verkeerd gebruikt.
inhoudelijke correctheid/samenhang	Het werk is een goed lopend geheel. Er zijn goede overgangen en alinea's. Het taalgebruik is correct, past bij het onderwerp.	Het werk is een redelijk lopend geheel. Sommige overgangen ontbreken en/of zijn onduidelijk. De alinea-indeling is niet vlekkeloos. het taalgebruik is meestal correct, maar er zijn wat onvolkomenheden.	Delen van het werk zijn onduidelijk. Overgangen en alinea-indeling ontbreken grotendeels. Het taalgebruik is vaak niet correct.	Het geheel is onduidelijk. Overgangen en alinea's ontbreken. Het taalgebruik is niet correct en/of past niet bij het onderwerp.

Evaluatie van het schriftelijk gedeelte: vertaling

Punten :

/10

Naam:	Functie :	Datum :
-------	-----------	---------

5/4 | De vertaling is uitstekend en de kandidaat begrijpt de tekst gemakkelijk.

3/2 | De kandidaat vertaalt tamelijk correct en begrijpt de tekst over het algemeen.

1/0 | De kandidaat begrijpt de tekst niet. De vertaling is moeilijk te begrijpen voor een Nederlandstalige.

Hoofdstuk VIII. Mondeling examen

8.1 Aandachtspunten

- ❖ Een kandidaat mag enkel deelnemen aan het mondeling examen indien hij geslaagd is voor de schriftelijke proef. Deze zienswijze geldt evenzeer voor een kandidaat die geslaagd is voor een vorig schriftelijk taalexamen, maar niet voor het mondeling examen. Betrokkene moet het schriftelijk examen niet opnieuw afleggen. Hij kan zich rechtstreeks inschrijven voor het mondeling examen.
- ❖ Met betrekking tot de te gebruiken artikelen voor het mondeling examen stelt de VCT voor om de volgende richtlijn te hanteren: de jury kiest op voorhand per niveau de (kranten)artikelen uit en stelt voor elk artikel een aantal vragen op. De kandidaat mag niet zelf kiezen uit een reeks artikelen.
- ❖ Net zoals bij de schriftelijke proef dient ook voor het mondeling gedeelte het niveau van de opdracht en van het artikel aangepast te zijn aan het niveau van het bewuste examen (elementaire, voldoende of grondige kennis) alsook aan het niveau van de uit te oefenen betrekking (A, B, C of D).

Zo bijvoorbeeld dient een (kranten)artikel voor een mondeling taalexamen “elementaire kennis” voor een kandidaat van niveau A van een hoger niveau te zijn dan voor een kandidaat van niveau B. *Dit betekent dat aan kandidaten van een verschillend niveau ook een verschillend artikel moet worden gegeven.*

- ❖ Tijdens het mondeling examen zelf mag de kandidaat enkel worden aangesproken in de taal van het bewuste examen. Dit beduidt dat de jury alle vragen in die taal dient te formuleren.
- ❖ Na afloop van de mondelinge proef dient de VCT-waarnemer bijkomend in het bezit te worden gesteld van :
 - een afschrift van de evaluatiebladen;
 - een lijst van de kandidaten met hun resultaten;
 - het proces-verbaal.

Bij ontstentenis van de VCT-waarnemer moeten de volgende documenten elektronisch worden overgemaakt aan de VCT:

- de opgave/taak van de mondelinge proef;
- een afschrift van de evaluatiebladen;
- alle teksten, (kranten)artikelen en bijhorende vragen;
- een lijst van de kandidaten met hun resultaten;
- het proces-verbaal.

8.2 Examenprogramma

Wat het examenprogramma betreft, wordt ook hier net als bij het schriftelijk examen verwezen naar voornoemd koninklijk besluit van 8 maart 2001.

Elementaire kennis van de tweede taal	
Betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld (niveau A, B en C)	Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, enz.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, enz.

Voldoende kennis van de tweede taal (gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van het OCMW)
Lezen en verklaren van een tekst, aangepast aan de betrekking + gesprek.

Kennis van de taal van het gebied	
Betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld (niveau A, B en C)	Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, enz.
Betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden (niveau D)	Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, enz.

8.2.1 Examenprogramma

De VCT vermeldt hieronder de indeling van het examenprogramma voor de mondelinge proef, en dit per niveau van het bewuste examen (elementaire, voldoende of grondige kennis) en per niveau van de uit te oefenen betrekking (A, B, C of D).

Elementaire kennis van de tweede taal	
Niveau A	a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden b) een gesprek
Niveau B	a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden b) een gesprek
Niveau C	a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden b) een gesprek
Niveau D	a) zich voorstellen b) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden
Voldoende kennis van de tweede taal	
gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van het OCMW	a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel - stukje voorlezen - samenvatting geven - vragen beantwoorden b) een gesprek

Kennis van de taal van het gebied

Niveau A a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel
- stukje voorlezen
- samenvatting geven
- vragen beantwoorden

b) een gesprek

Niveau B a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel
- stukje voorlezen
- samenvatting geven
- vragen beantwoorden

b) een gesprek

Niveau C a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel
- stukje voorlezen
- samenvatting geven
- vragen beantwoorden

b) zichzelf voorstellen

Niveau D a) lezen en uiteenzetten van een krantenartikel
- stukje voorlezen
- samenvatting geven
- vragen beantwoorden

b) zichzelf voorstellen

8.3 Evaluatiecriteria

Naar analogie met het schriftelijk examen, wordt er voor de punttoebedeling voor het mondeling examen evenzeer een evaluatieblad voorgesteld.

Evaluatie van het mondeling gedeelte: mondelinge taalvaardigheid

Punten :
/20

Naam:	Functie :	Datum :
-------	-----------	---------

woordenschat	0	0.5	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4	4.5
grammatica en zinsbouw	0	0.5	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4	4.5
begrip van de tekst	0	0.5	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4	
uitspraak	0	0.5	1	1.5	2	2.5				
vlotheid	0	0.5	1	1.5	2	2.5				
interactie	0	0.5	1	1.5	2					

Hoofdstuk IX. Punten

9.1 Minimumvereiste per niveau

Om te slagen voor het taalexamen over:

- de elementaire kennis van de tweede taal dient de kandidaat 5/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte;
- de voldoende kennis van de tweede taal dient de kandidaat 6/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte;
- de kennis van de taal van het gebied dient de kandidaat 7/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

In geen geval kan er sprake zijn van een optelling van de punten bekomen voor het schriftelijk en het mondeling examengedeelte. Dit komt op expliciete wijze tot uiting in het gebruik van het woord 'ieder'.

9.2 Motiveringsplicht

Het toekennen van punten is een oordeel omtrent een kandidaat. Dat oordeel, dat de vorm aanneemt van een beslissing, dient de redenen weer te geven op grond waarvan deze werd genomen. Deze redenen mogen zich niet beperken tot een louter abstracte en vormelijke stijlformule maar moeten pertinent zijn en volstaan om de beslissing van al dan niet slagen te schragen. Dit kan geschieden aan de hand van de evaluatiefiches (zie 7.3 en 8.3).

Hoofdstuk X. Examencommissie

10.1 Samenstelling examencommissie

De examencommissie is als volgt samengesteld:

Wie	Taak
Minstens twee juryleden	Examen afnemen en kandidaten beoordelen
Secretaris	Logistieke ondersteuning (bv. opmaak van het proces-verbaal)
Vertegenwoordiger van de VCT	Nagaan of het examen conform de bestuurstaalwet verloopt

10.2 Aandachtspunten

Hieronder worden er enkele aandachtspunten opgesomd die verband houden met de jury:

- ❖ uitsluitend de juryleden mogen de punten toekennen. *Noch de secretaris noch de VCT-waarnemer hebben dus enige inspraak in de toekenning van de resultaten.* De secretaris oefent namelijk een logistieke ondersteuning uit, terwijl de afgevaardigde van de VCT, als waarnemer, in eerste instantie toeziet of de handelingen van de jury conform de bestuurstaalwet zijn. In dit verband geniet de waarnemer van de VCT evenzeer een appreciatierecht wat de toekenning van de punten betreft. Het staat deze laatste ook vrij om tijdens het mondeling examen bijkomende vragen te stellen aan de kandidaat;
 - ❖ de VCT verzoekt betrokken gemeenten om het mondeling taalexamen zoveel mogelijk in de voormiddag te laten doorgaan. Dit verzoek verwezenlijken is soms niet evident daar er in beginsel een beroep wordt gedaan op leerkrachten voor de jurysamenstelling. Het is echter niet ondenkbaar om benevens leerkrachten ook een beroep te doen op gepensioneerde leerkrachten, vertalers-tolken en (gewezen) ambtenaren die in het bezit zijn van het Selor-taalcertificaat “artikel 12”.
- Verder is het niet ondenkbaar om de examens te organiseren tijdens een van de schoolvakanties;
- ❖ teneinde belangenvermenging te vermijden, dient zoveel mogelijk een beroep te worden gedaan op juryleden die niet woonachtig zijn in de taalgrensgemeente zelf. Verder dringt een regelmatige wijziging in de samenstelling van de jury zich op;
 - ❖ het betaamt niet dat een vertegenwoordiger van de toezichthoudende overheid als jurylid zetelt;
 - ❖ er mogen geen familiale banden bestaan tussen de juryleden onderling;
 - ❖ juryleden mogen geen (bij)les geven aan de kandidaten om belangenvermenging te vermijden;
 - ❖ het optreden van de jury bij de beoordeling van de examens dient correct en rechtvaardig te zijn. Dit beduidt onder meer dat de juryleden hun beoordeling niet afhankelijk mogen stellen van elementen vreemd aan het taalexamen., zoals bijvoorbeeld de noodzaak om dringend iemand aan te werven. Het gebruik van een evaluatieblad door de jury kan dat gedeeltelijk verhelpen (zie 7.3 en 8.3).

Hoofdstuk XI. Proces-verbaal

11.1 Schriftelijk examen

Het loutere feit dat de VCT niet aanwezig is op een schriftelijk examen neemt niet weg dat zij *a posteriori* opmerkingen bij dit examen kan formuleren. Dit optreden van de VCT wordt overigens gedictieerd door haar tussenkomst in het examen, met name bij het toezicht op de verhandeling en de daarbij horende quotering.

Daarom dient het *proces-verbaal van het schriftelijk examen na afloop steeds elektronisch aan de VCT te worden bezorgd*. Het proces-verbaal dient dan ook van een afzonderlijke ruimte ten behoeve van de VCT te zijn voorzien. Die ruimte dient duidelijk gescheiden te zijn aan de ruimte waarin de jury hun handtekening plaatst. De VCT maakt, naargelang de omstandigheden, al dan niet opmerkingen op de daartoe voorziene ruimte.

Uit voorgaande vloeit voort dat de betrokken lokale overheid ruimte voorziet voor de VCT om mogelijke opmerkingen te maken bij haar *a posteriori* toezicht.

11.2 Mondeling examen

Hier doen zich twee situatiebeelden voor, met name (a) de VCT is aanwezig op het mondeling examen en (b) de VCT heeft zich door omstandigheden verontschuldigd.

(a) *De VCT-waarnemer maakt geen deel uit van de jury*. Daarom dient het proces-verbaal ook hier van een afzonderlijke ruimte ten behoeve van de VCT te zijn voorzien. Die ruimte dient duidelijk gescheiden te zijn aan de ruimte waarin de jury hun handtekening plaatsen. Ter zitting maakt de VCT al dan niet opmerkingen op de daartoe voorziene ruimte. Een afschrift van het proces-verbaal, voorzien van een handtekening, wordt onmiddellijk na het mondeling examen aan de VCT-waarnemer overhandigd.

(b) In deze omstandigheid dient een afschrift van het proces-verbaal onverwijld per elektronische post aan de VCT te worden bezorgd. *Enkel in deze omstandigheid kan de ruimte die voor de VCT is voorzien door de lokale overheid ingevuld worden met 'verontschuldigd'*.

11.3 Voorbeeld

De leden van de jury/examinatoren

Naam + handtekening

Naam + handtekening

Secretaris

Naam + handtekening

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Opmerkingen:

Naam + handtekening

Bijlage: omzendbrief 'Organisatie taalexamens' van 13 december 2013

Geachte heer, geachte mevrouw,

Ter zitting van 13 december 2013 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) geoordeeld dat het opportuun is te herinneren aan de regelgeving

van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), alsook aan de vaste rechtspraak van de VCT en van de Raad van State inzake de organisatie van de taalexamens, welke het volgende inhouden.

1. Regelgeving inzake taalexamens en toezicht door de VCT

Met toepassing van de artikelen 15, § 2, en 61, § 4, 2^e lid, van de SWT, is de VCT ertoe gemachtigd toezicht uit te oefenen op de taalexamens die worden georganiseerd in de taalgrensgemeenten.

1.1. Regelgeving

Artikel 15, § 2, van de SWT, stelt het volgende:

"In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Wordt vrijgesteld van de taalexamens, die in de leden één en twee bedoeld zijn, de kandidaat die, naar luid van zijn diploma of studiegetuigschrift, zijn onderwijs in die taal heeft genoten.

Genoemde taalexamens, zomede het eventueel examen over de kennis van de taal van het gebied, geschieden onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen."

In dit verband herinnert de VCT aan haar vaste rechtspraak (cf. meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012) dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast,

tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 in dezelfde zin:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

Verder werd artikel 61, § 4, 2^e lid, door de wet van 12 juni 2002 "tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966" aangevuld met een bepaling, luidens welke het bovendien de plicht van de VCT is *"de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor deze gecoördineerde wetten een taalkennisvereiste opleggen."*

1.2. Toezicht door de VCT

De betrokken overheden stellen in overleg met de VCT een datum vast waarop de examens georganiseerd worden.

Voorafgaandelijk aan het examen dient het volgende aan de VCT te worden meegedeeld:

- het niveau en de precieze rechtsgrond van het (de) bewuste examen(s) (elementaire kennis - artikel 15, § 2, 2^e lid, SWT; voldoende kennis - artikel 15, § 2, 1^e lid, SWT of kennis van de taal van het gebied - artikel 15, § 1, SWT);
- de aard van de te begeven betrekking(en);
- het approximatieve aantal kandidaten;
- het examenprogramma;
- de samenstelling van de jury.

2. Examinatoren en quoteringen

De VCT herinnert eraan dat de quoteringen, volgens haar vaste rechtspraak, uitsluitend het werk zijn van examinatoren die, op een onbetwiste manier, de vereiste hoedanigheid en objectiviteit aan de dag kunnen leggen. Zulks moge blijken uit, enerzijds, de diploma's die zij kunnen voorleggen en, anderzijds, de functie die zij uitoefenen en die met die diploma's overeenstemt.

De examinatoren kennen de punten toe, rekening houdend met de finaliteit van het afgelegde examen.

Steunend op het koninklijk besluit van 8 maart 2001 "tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966" stelt de VCT voor om het volgende in acht te nemen:

Om te slagen voor het taalexamen over de elementaire kennis van de tweede taal dient de kandidaat 5/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de voldoende kennis van de tweede taal dient de kandidaat 6/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de kennis van de taal van het gebied dient de kandidaat 7/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

3. Finaliteit en programma van de onderscheiden taalexamens

De finaliteit van de onderscheiden taalexamens blijkt uit de bewoordingen van de SWT en uit de voorbereidende werkzaamheden ervan.

Wat het examenprogramma betreft, stelt de VCT voor te steunen op de bepalingen van het voornoemde koninklijk besluit van 8 maart 2001. Zulks, enerzijds, teneinde tussen de taalgrensgemeenten tot een zekere uniformiteit te komen en, anderzijds, haar in staat te stellen haar toezicht uit te oefenen.

3.1. Elementaire kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 2° lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de ambtenaren die omgang hebben met het publiek; zij moet hen dus in staat stellen het publiek in de taal van zijn keuze te begrijpen, in te lichten en te bedienen. Deze kennis van de tweede taal moet aangepast zijn aan de uit te oefenen (administratieve, sociale, technische, etc.) betrekking.

Programma: a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Verhandeling, opstel, verslag of brief, aangepast aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie eenvoudige schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

3.2. Voldoende kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 1^e lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de politiecommissaris, de secretaris en de ontvanger van het OCMW en moet hen in staat stellen de SWT na te leven op het stuk van hun verantwoordelijkheden (eenheid in de rechtspraak, vertaling van berichten, omgang met particulieren, etc.).
Het examen dient dan ook aangepast te zijn aan de verantwoordelijkheden die met de bewuste betrekking gepaard gaan.

Programma: Schriftelijk examen

1. Vrije vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste;
2. Verhandeling of verslag.

Mondeling examen

Lezen en verklaren van een tekst, aangepast aan de betrekking + gesprek.

3.3. Kennis van de taal van het gebied

Rechtsgrond: Artikel 15, § 1, van de SWT.

Finaliteit: Nagaan of de kandidaat de taal van het gebied beheerst in dezelfde mate als de kandidaten voor dezelfde betrekking die hun onderwijs in die taal hebben genoten, waarbij er steeds rekening wordt gehouden met de aard en het niveau van de betrekking.

Programma: a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

1. Vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, vanuit de taal van het diploma in de taal van de beoogde betrekking (de taal van het gebied);
2. Verhandeling of verslag; eventueel brief voor het lagere niveau.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomaveisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden
De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomaveisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomaveisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomaveisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

Opmerking: De VCT merkt op dat houders van een diploma dat in een andere taal dan het Nederlands of het Frans gesteld is, naast het examen over de kennis van de taal van het gebied, tevens het examen over de elementaire kennis van de tweede taal dienen af te leggen.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE

Bijlage 3: Akkoordprotocol tussen de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en de Ombudsvrouw voor de Duitstalige Gemeenschap van België

Akkoordprotocol tussen de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en de Ombudsvrouw voor de Duitstalige Gemeenschap van België	Protocole d'accord entre la Commission permanente de Contrôle linguistique et la Communauté germanophone de Belgique	Vereinbarungsprotokoll zwischen der Ständigen Kommission für Sprachenkontrolle und der Ombudsfrau der Deutschsprachigen Gemeinschaft Belgiens
Gelet op de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, in het bijzonder de artikelen 60 en 61;	Vu les lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966, en particulier les articles 60 et 61 ;	Aufgrund der am 18. Juli 1966 koordinierten Gesetze über den Sprachengebrauch in Verwaltungsangelegenheiten, insbesondere der Artikel 60 und 61,
Gelet op de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, in het bijzonder artikel 70;	Vu la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone, en particulier l'article 70 ;	Aufgrund des Gesetzes vom 31. Dezember 1983 über institutionelle Reformen für die Deutschsprachige Gemeinschaft, insbesondere des Artikels 70,
Gelet op het decreet van 26 mei 2009 tot instelling van het ambt van ombudsman voor de Duitstalige Gemeenschap, in het bijzonder artikel 17;	Vu le décret du 26 mai 2009 instituant la fonction de médiateur pour la Communauté germanophone, en particulier l'article 17 ;	Aufgrund des Dekrets vom 26. Mai 2009 zur Schaffung des Amtes eines Ombudsmanns für die Deutschsprachige Gemeinschaft, insbesondere des Artikels 17,
Gelet op het koninklijk besluit van 11 maart 2018 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van haar werking, in het bijzonder artikel 11;	Vu l'arrêté royal du 11 mars 2018 fixant le statut du président et des membres de la Commission permanente de Contrôle linguistique et organisant le fonctionnement de celle-ci, en particulier l'article 11 ;	Aufgrund des Königlichen Erlasses vom 11. März 2018 zur Festlegung des Statuts des Präsidenten und der Mitglieder der Ständigen Kommission für Sprachenkontrolle und zur Organisation der Arbeitsweise dieser Kommission, insbesondere des Artikels 11,
Gelet op de resolutie van 22 februari 2016 aan de federale kamers, de federale regering, het parlement en de regering van het Waalse Gewest evenals aan de regering van de Duitstalige Gemeenschap ter bevordering van de Duitse taal;	Vu la résolution du 22 février 2016 aux chambres fédérales, au gouvernement fédéral, au parlement, au gouvernement de la Région wallonne et au gouvernement de la Communauté	Aufgrund der Resolution vom 22. Februar 2016 an die Föderalen Kammern, die Föderalregierung, das Parlament, die Regierung der Wallonischen Region und die Regierung der Deutschsprachigen Gemeinschaft zur Förderung der deutschen Sprache,

	germanophone visant à promouvoir la langue allemande;	
Gelet op de in het Parlement van Duitstalige Gemeenschap op 5 maart 2018 vergadering tussen de vertegenwoordigers van de Duitstalige Gemeenschap en de Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht op 5 maart 2018;	Vu la réunion du 5 mars 2018 entre les représentants de la Communauté germanophone et le Président de la Commission permanente de Contrôle linguistique ;	Aufgrund der Versammlung vom 5. März 2018 im Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft zwischen den Vertretern der Deutschsprachigen Gemeinschaft und dem Präsidenten der Ständigen Kommission für Sprachenkontrolle,
De Vaste Commissie voor Taaltoezicht en de Ombudsvrouw voor de Duitstalige Gemeenschap van België komen het volgende overeen:	La Commission permanente de Contrôle linguistique et la Médiatrice de la Communauté germanophone conviennent ce qui suit :	Die Ständige Kommission für Sprachenkontrolle und die Ombudsfrau der Deutschsprachigen Gemeinschaft vereinbaren Folgendes:
Hoofdstuk I – Algemene bepalingen	Chapitre I – Dispositions générales	KAPITEL I - Allgemeine Bestimmungen
Artikel 1. Voor de toepassing van dit protocol wordt verstaan onder :	Article 1er. Pour l'application du présent protocole, on entend par :	Artikel 1 - Für die Anwendung der vorliegenden Vereinbarung versteht man unter:
1° "Ombudsvrouw": de Ombudsvrouw voor de Duitstalige Gemeenschap	1° "Médiatrice": la Médiatrice de la Communauté germanophone	1. "Ombudsfrau": die Ombudsfrau der Deutschsprachigen Gemeinschaft,
2° "VCT": de Vaste Commissie voor Taaltoezicht,	2° "CPCL": la Commission permanente de Contrôle linguistique	2. "SKSK": die Ständige Kommission für Sprachenkontrolle,
3° "SWT": de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966	3° "LLC": les lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966	3."KGS": die am 18. Juli 1966 koordinierten Gesetze über den Sprachengebrauch in Verwaltungsangelegenheiten.
Art. 2. Dit protocol is enkel van toepassing op klachten, adviezen en andere handelingen die verband houden met de SWT en die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in het Duitse taalgebied.	Art. 2 Ce protocole d'accord est uniquement applicable aux plaintes, avis et autres affaires générales dans le cadre des LLC et qui sont localisées ou localisables dans la région de langue allemande.	Art. 2 - Dieses Vereinbarungsprotokoll ist nur anwendbar auf Klagen, Stellungnahmen und andere allgemeine Angelegenheiten im Rahmen der KGS, die auf das deutsche Sprachgebiet begrenzt oder begrenzt sind.

Hoofdstuk II – Behandeling van een klacht die door de Ombudsvrouw aan de VCT wordt doorgestuurd	Chapitre II – Traitement d’une plainte envoyée par l’intermédiaire de la Médiatrice à la CPCL	Kapitel II - Bearbeitung einer Klage, die über die Ombudsfrau an die SKSK weitergeleitet wird
Art. 3. De ombudsvrouw kan een klacht bij de voorzitter van de VCT aanhangig maken door middel van een ondertekend verzoekschrift, dat bij aangetekende, gewone brief of elektronische post aan de voorzitter van de VCT wordt gezonden.	Art. 3. Le président de la CPCL est valablement saisi d'une plainte envoyée par l'intermédiaire de la médiatrice par requête signée, adressée par recommandée, pli simple ou par courrier électronique au président de la CPCL.	Art. 3 - Der Präsident der SKSK wird mit einer von der Ombudsfrau an ihn per Einschreiben, gewöhnliche oder elektronische Post gerichteten unterzeichneten Antragschrift rechtsgültig befasst.
Art. 4. De Ombudsvrouw verbindt zich ertoe de identificatiegegevens van de klager aan de voorzitter van de VCT mee te delen. Deze identificatiegegevens bevatten de naam, de adresgegevens en telefoonnummer van de klager. De Ombudsvrouw bezorgt de klacht in de door de klager gebruikte taal aan de VCT. De klacht dient verder een uiteenzetting van de feiten te bevatten. Zij dient de nodige aanwijzingen te bevatten die toelaten de verwerking en het voorwerp van de klacht te identificeren.	Art. 4. La Médiatrice s’engage à communiquer les données d'identification du plaignant au président de la CPCL. Parmi ces données d’identification figurent le nom, l'adresse et le numéro de téléphone du plaignant. La plainte est transmise par la Médiatrice à la CPCL dans la langue utilisée par le plaignant. En outre, la plainte doit contenir un exposé des faits. Elle doit contenir les données nécessaires au traitement de ladite plainte.	Art. 4 - Die Ombudsfrau verpflichtet sich, dem Präsidenten der SKSK die Identifizierungsdaten des Klägers mitzuteilen. Diese Identifizierungsdaten enthalten Namen, Adresse und Telefonnummer des Klägers. Die Ombudsfrau übermittelt der SKSK die Klage in der vom Kläger benutzten Sprache. Außerdem muss die Klage eine Darlegung des Sachverhalts enthalten. Sie muss die für ihre Bearbeitung erforderlichen Daten enthalten.
Art. 5. De voorzitter van de VCT verbindt zich ertoe om de Ombudsvrouw en de klager een ontvangstmelding te sturen van de klacht. Deze ontvangstmelding bevat de naam van de dossierbeheerder en diens contactgegevens.	Art. 5. Le président de la CPCL s’engage à envoyer un accusé de réception de la plainte à la Médiatrice et au plaignant. Cet accusé de réception comporte le nom du gestionnaire de dossier et ses coordonnées.	Art. 5 - Der Präsident der SKSK verpflichtet sich, der Ombudsfrau und dem Kläger eine Bestätigung über den Empfang der Klage zu schicken. Diese Empfangsbestätigung enthält den Namen des Aktenverwalters und seine Kontaktdaten.
Art. 6. De Ombudsvrouw kan informatie vragen aan de voorzitter van de VCT over de stand van zaken van het betrokken dossier.	Art. 6. La Médiatrice peut s’informer de l’état d'avancement du dossier concerné auprès du président de la CPCL.	Art. 6 - Die Ombudsfrau kann sich beim Präsidenten der SKSK über den Stand der betreffenden Akte informieren.

<p>Art. 7. De voorzitter van de VCT verbindt zich ertoe om kennis te geven van het advies aan de klager, de Ombudsvrouw alsook aan de rechtstreeks betrokken openbare overheden of personen. Hij verbindt zich er eveneens toe om kennis te geven aan de Ombudsvrouw welk gevolg aan het advies is gegeven door betrokken openbare overheden of persoon, wanneer dit gevolg aan hem wordt meegedeeld.</p>	<p>Art. 7. Le président de la CPCL s'engage à notifier l'avis au plaignant, à la Médiatrice ainsi qu'aux autorités publiques ou à toute personne directement concernée. Lorsque la suite réservée à l'avis par les autorités publiques ou toute personne concernée est portée à la connaissance du président de la CPCL, il s'engage à notifier cette suite à la Médiatrice.</p>	<p>Art. 7 - Der Präsident der SKSK verpflichtet sich, die Stellungnahme dem Kläger, der Ombudsfrau und den unmittelbar betroffenen öffentlichen Behörden oder Personen zu notifizieren. Wird der Präsident der SKSK von Maßnahmen in Kenntnis gesetzt, die die betreffenden öffentlichen Behörden oder Personen infolge der Stellungnahme getroffen haben, verpflichtet er sich außerdem, diese der Ombudsfrau mitzuteilen.</p>
<p>Hoofdstuk III – Behandeling van klacht rechtstreeks ingediend bij de VCT</p>	<p>Chapitre III – Traitement de la plainte introduite directement auprès de la CPCL</p>	<p>Kapitel III - Bearbeitung der bei der SKSK unmittelbar eingereichten Klage</p>
<p>Art. 8. De voorzitter van de VCT verbindt zich ertoe om kennis te geven aan de Ombudsvrouw van alle adviezen betreffende het Duitse taalgebied.</p>	<p>Art. 8. Le président de la CPCL s'engage à notifier tout avis relatif à la région de langue allemande à la Médiatrice.</p>	<p>Art. 8 - Der Präsident der SKSK verpflichtet sich, der Ombudsfrau jegliche Stellungnahmen in Bezug auf das deutschsprachige Sprachgebiet mitzuteilen.</p>
<p>Hoofdstuk IV – Bijkomende bepalingen</p>	<p>Chapitre IV – Dispositions supplémentaires</p>	<p>KAPITEL IV- Zusätzliche Bestimmungen</p>
<p>Art. 9. Aan de voorzitter van de VCT kan de Ombudsvrouw vragen stellen over de correcte interpretatie van de SWT en de adviespraktijk van de VCT.</p>	<p>Art. 9. La Médiatrice peut s'informer de l'interprétation correcte des LLC et des avis de la CPCL auprès du président de la CPCL.</p>	<p>Art. 9 - Die Ombudsfrau kann sich beim Präsidenten der SKSK über die richtige Auslegung der KGS und die Stellungnahmen der SKSK informieren.</p>
<p>Art. 10. Onverminderd haar recht om in haar eigen naam klachten in te dienen, verbindt de Ombudsvrouw zich ertoe mogelijke problemen van de naleving van de SWT aan de voorzitter van de VCT mee te delen. De voorzitter van de VCT oordeelt welk gevolg aan deze melding moet worden</p>	<p>Art. 10. Sans préjudice de son droit de déposer des plaintes en son propre nom, la Médiatrice s'engage à communiquer d'éventuels problèmes concernant l'application des LLC au président de la CPCL. Le président de la CPCL décide quelle suite devra y être réservée.</p>	<p>Art. 10 - Unbeschadet ihres Rechts, in ihrem eigenen Namen Klagen einzureichen, verpflichtet sich die Ombudsfrau, dem Präsidenten der SKSK mögliche Probleme in Bezug auf die Einhaltung der KGS mitzuteilen. Der Präsident der SKSK entscheidet über die weitere Bearbeitung einer solchen Mitteilung. Diese wird der Ombudsfrau zur</p>

verleend. Dit gevolg wordt aan de Ombudsvrouw ter kennis gebracht.	La suite sera portée à la connaissance de la Médiatrice.	Kenntnis gebracht.
Art. 11. Wanneer de Ombudsvrouw in kennis gesteld wordt van het gevolg dat de overheid of elke betrokken persoon aan het advies verleende, verbindt zij zich ertoe om dit gevolg aan de voorzitter van de VCT mee te delen.	Art. 11 Lorsque la suite réservée à l'avis par les autorités publiques ou toute personne concernée est portée à la connaissance de la médiatrice, elle s'engage à notifier cette suite au président de la CPCL.	Art. 11 - Wird die Ombudsfrau von Maßnahmen in Kenntnis gesetzt, die die betreffenden öffentlichen Behörden oder Personen infolge der Stellungnahme getroffen haben, verpflichtet sie sich, diese dem Präsidenten der SKSK mitzuteilen.
Art. 12. Jaarlijks gedurende de maand januari evalueren beide partijen samen voorliggend protocolakkoord.	Art. 12. Une fois par an au cours du mois de janvier les parties conviennent d'évaluer ensemble le présent protocole d'accord.	Art. 12 - Einmal im Jahr im Laufe des Monats Januar bewerten beide Parteien gemeinsam vorliegendes Vereinbarungsprotokoll.
Art. 13. De Ombudsvrouw bezorgt aan het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap een jaarverslag over de uitvoering van voorliggend protocolakkoord. De Ombudsvrouw verbindt zich ertoe om in de loop van de maand februari een voorlopige versie van dit verslag aan de voorzitter van de VCT te bezorgen. Deze laatste verbindt zich ertoe om zijn eventuele opmerkingen over te maken binnen een termijn van drie maanden na ontvangst van de voorlopige versie. De opmerkingen van de voorzitter van de VCT zullen integraal in het verslag worden opgenomen.	Art. 13. La Médiatrice transmet un rapport annuel au Parlement de la Communauté germanophone au sujet de l'exécution du présent protocole. La médiatrice s'engage de transmettre au mois de février la version préliminaire de ce rapport au Président de la CPCL. Celui-ci s'engage à émettre ses remarques éventuelles dans un délai de trois mois après réception de la version préliminaire. Les remarques du président de la CPCL seront reprises intégralement dans le rapport susmentionné.	Art. 13 - Die Ombudsfrau übermittelt dem Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft einen jährlichen Bericht über die Ausführung des vorliegenden Vereinbarungsprotokolls. Sie verpflichtet sich, dem Präsidenten der SKSK im Monat Februar eine vorläufige Fassung dieses Berichts zu übermitteln. Dieser verpflichtet sich, eventuelle Bemerkungen binnen drei Monaten nach Erhalt der vorläufigen Fassung zu übermitteln. Die Bemerkungen des Präsidenten der SKSK werden vollständig in den vorerwähnten Bericht integriert.
Hoofdstuk V – Slotbepalingen	Chapitre V – Dispositions finales	KAPITEL V - Schlussbestimmungen
Art. 14. Mits onderlinge toestemming kan dit protocol gewijzigd worden.	Art. 14. Le présent protocole d'accord peut être modifié moyennant consentement mutuel.	Art. 14 - Vorliegendes Vereinbarungsprotokoll kann in gegenseitigem Einverständnis abgeändert werden.
Art. 15. Beide partijen kunnen dit protocolakkoord	Art. 15. Le présent protocole d'accord peut	Art. 15 - Beide Parteien können vorliegendes

beëindigen via een aangetekende brief, waarbij een opzegtermijn geldt van drie maanden, te beginnen vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de dag waarop de aangetekende brief werd verzonden.	être résilié par chacune des parties par lettre recommandée en respectant un préavis de trois mois qui commence à courir à partir du premier jour du mois qui suit l'envoi du recommandé.	Vereinbarungsprotokoll per Einschreiben kündigen unter Einhaltung einer Kündigungsfrist von drei Monaten, die ab dem ersten Tag des Monats nach Versand des Einschreibens einsetzt.
Art. 16. Dit protocol treedt in werking op de dag waarop betrokken partijen er hun handtekening onder gezet hebben.	Art. 16. Le présent protocole d'accord entre en vigueur le jour où toutes les parties y ont apposé leur signature.	Art. 16 - Vorliegendes Vereinbarungprotokoll tritt an dem Tag in Kraft, an dem die betreffenden Parteien es unterschrieben haben.

Gedaan te Eupen op 19 september 2018 Fait à Eupen, le 19 septembre 2018 Ausgestellt in Eupen am 19. September 2018

Marlene HARDT

Emmanuel Vandenbossche

Ombudsvrouw van de Duitstalige Gemeenschap
Taaltoezicht

Voorzitter van de Vaste Commissie voor

Médiatrice de la Communauté germanophone
Contrôle linguistique

Président de la Commission permanente de

Ombudsfrau der Deutschsprachigen Gemeinschaft
Sprachenkontrolle

Präsident der Ständigen Kommission für

Bijlage 4: Naleving van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

Op vraag van de heer Pieter De Crem, minister van Binnenlandse Zaken, herinner ik u aan de draagwijdte van de bepalingen van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), alsook aan de rechtspraak van de VCT dienaangaande.

In dat verband treft u hieronder de regelgeving inzake het taalgebruik en de taalkennis van het personeel voor de plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad aan, met voorbeelden uit de rechtspraak van de VCT.

*
* *

A) Het taalgebruik in de plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

Een plaatselijke dienst is een openbare dienst waarvan de werkkring niet meer dan één gemeente bestrijkt.

Zo zijn, naast het gemeentebestuur zelf, het OCMW⁵⁹, de gemeentelijke vzw's⁶⁰, ... plaatselijke diensten.

De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van de SWT (art. 50 SWT).

1. In binnendienst en betrekkingen met andere diensten

De plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gebruiken in hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren, en in hun betrekkingen met andere diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad het Nederlands of het Frans. Artikel 17 SWT stipuleert de criteria om te bepalen of het Nederlands of het Frans moet worden gebruikt:

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

- 1° uitsluitend in het Nederlandse of Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 2° tegelijk in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;

⁵⁹ VCT-adviezen nrs. 50.114 van 27 april 2018; 50.079 van 29 juni 2018.

⁶⁰ VCT-advies nr. 50.075 van 21 september 2018

4° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad: wanneer zij haar oorsprong vindt in één van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;

5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad: wanneer zij in dit laatste haar oorsprong vindt: de taal bedoeld onder B (zie verder) (niet gelokaliseerde of niet lokaliseerbare zaken);

6° uitsluitend in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad: de taal bedoeld onder B.

Zo zijn alle administratieve activiteiten die een onroerend goed betreffen, de aanleg van een weg, ... gelokaliseerde of lokaliseerbare zaken.

B. Indien de zaak noch gelokaliseerd noch lokaliseerbaar is:

1° indien het een personeelslid betreft: de taal waarin hij zijn toelatingsexamen aflegde of, bij gebrek aan een dergelijk examen, de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;

2° indien de zaak werd ingediend door een particulier: de door deze gebruikte taal;

3° in alle andere gevallen: de taal waarin het personeelslid aan wie de zaak werd toevertrouwd, zijn toelatingsexamen aflegde. Indien het personeelslid geen toelatingsexamen aflegde, gebruikt hij zijn hoofdtaal.

Zo zijn disciplinaire procedures ten laste van een personeelslid, brief of dienstnota persoonlijk gestuurd aan een personeelslid, ... niet-gelokaliseerde, niet-lokaliserbare zaken.

Alle andere documenten die bestemd zijn en belang hebben voor het personeel, dienen in zowel het Nederlands als het Frans gesteld te zijn, voor zover deze niet onder de bepalingen van A of B ressorteren.

Zo zijn de verslagen van de vakbondsafgevaardigden, verslagen van de dienst preventie en bescherming, nota's in verband met de uitvoering van het werk, documenten betreffende de vergadering van comités, de technische en administratieve nota's, ... documenten bestemd voor het personeel die in de twee talen moeten worden opgesteld.⁶¹

Zo stelde de VCT wat volgt in verband met het taalgebruik in de gemeenteraad:

“Verder zijn gemeenteraadsleden openbare mandatarissen waarvoor geen enkele wetsbepaling eist dat zij beide talen waarvan het gebruik erkend is in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, begrijpen of spreken.

Welke taal ook gebruikt wordt in de debatten van de gemeenteraad, het taalverschil kan geen invloed uitoefenen op de normale werking van de gemeenteraad.

Elk raadslid moet niet alleen in zijn taal (het Nederlands of het Frans) aan die debatten kunnen deelnemen, maar heeft ook het recht om een antwoord op zijn vragen in zijn taal te ontvangen en heeft bovendien het recht om begrepen te worden door alle leden van deze raad, ook diegenen die zijn taal niet zouden kennen of spreken.

⁶¹ VCT-adviezen nrs. 36.113 van 9 juni 2005; 49.227 van 20 oktober 2017; 50.372 van 23 november 2018.

De door de bevoegde schepen bijkomende mondelinge toelichtingen van de agendapunten van de gemeenteraad moeten door alle gemeenteraadsleden kunnen worden verstaan, opdat ze met kennis van alle zaken zouden kunnen stemmen over de geagendeerde aangelegenheden. In een tweetalig vertegenwoordigend orgaan, zoals een gemeenteraad, kan dit alleen als er iemand aanwezig is die voor de vertaling kan instaan van de mondelinge inlichtingen, zoals een ambtenaar.

Alle punten die op de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraden staan ingeschreven, zijn voor alle gemeenteraadsleden van belang, ongeacht hun taalaanhoorigheid.

Elk gemeenteraadslid moet, om zijn mandaat normaal te vervullen, in alle gevallen, niet alleen de oproeping maar ook alle punten die op de agenda staan ingeschreven, evenals de verslagen en documenten die door het College aan de Raad worden overgemaakt, in zijn eigen taal ontvangen.”⁶²

2. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek

De plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad stellen de berichten, mededelingen, en formulieren bestemd voor het publiek in het Nederlands en het Frans (art. 18, eerste lid SWT). De bekendmakingen die betrekking hebben op de burgerlijke stand worden echter uitsluitend gedaan in de taal van de akte waarmee zij in verband staan (art. 18, tweede lid SWT).

Binnen het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moeten het Nederlands en het Frans op strikte voet van gelijkheid worden behandeld. De woorden "in het Nederlands en in het Frans" dienen zo te worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document dienen te worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).⁶³

Zo dienen de verslagen van de gemeenteraad die op de website van de gemeente gepubliceerd worden gelijktijdig, integraal, en evenwaardig te verschijnen in beide talen.⁶⁴

Zo dienen de gemeentelijke informatiebladen in beide talen te worden gepubliceerd, op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype). Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels. Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt. Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: “In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. VCT-advies 24.124 van 1 september 1993). Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.”⁶⁵

⁶² VCT-adviezen nrs. 51.049 en 51.050 van 5 juli 2019.

⁶³ VCT-adviezen nrs. 48.254, 48.256 en 49.012-49.013 van 27 januari 2017.

⁶⁴ VCT-advies nr. 49.312 van 23 maart 2018.

⁶⁵ VCT-adviezen nrs. 50.003 t.e.m. 50.011 van 23 februari 2018.

Zo is het logo van de Stad Brussel evenzeer onderworpen aan artikel 18 SWT en dient deze steeds te worden vergezeld van de woorden “Onze stad – Notre ville”.⁶⁶

Zo zijn ook de berichten en de mededelingen op de sociale media onderworpen aan artikel 18 SWT. Zo oordeelde de VCT als volgt wat een facebookpagina betreft.

“Een gemeente uit het tweetalige taalgebied Brussel-Hoofdstad moet haar berichten dus in zowel het Nederlands als het Frans stellen. De gemeente kan één tweetalige facebookpagina inrichten die alle berichten in beide talen plaatst. Dit kan gebeuren door één tweetalig bericht te plaatsen of door op twee afzonderlijke, ééntalige berichten op hetzelfde moment te plaatsen.

Er moet rekening gehouden worden met de volgorde van de talen in het bericht zodat niet altijd dezelfde taal als eerste wordt geplaatst, dit om te vermijden dat de indruk wordt gewekt dat één taal voorrang krijgt. Hetzelfde principe geldt voor de afzonderlijke berichten.

Het is ook toegestaan om twee afzonderlijke facebookpagina's in te richten, één Nederlandstalig en één Franstalig, op voorwaarde dat de volledige inhoud van de twee pagina's dezelfde is en de informatie gelijktijdig wordt geplaatst. De mededelingen en berichten op de sociale media fungeren als een digitale versie van hun normale activiteiten. Deze berichten en mededelingen moeten aldus op dezelfde manier behandeld worden als ware zij een analoge versie.

Het is mogelijk dat de facebookpagina of één van beide facebookpagina's wordt vermeld of rechtstreeks wordt aangesproken in het bericht van een particulier. In dit geval moeten we spreken van een betrekking met een particulier in de zin van artikel 19 SWT, er vindt immers een geïndividualiseerd contact plaats. De gemeente richt zich dan tot de particulier in de taal die deze gebruikt heeft in zijn bericht. Het maakt niet uit tot welke van beide pagina's de particulier zich richt, aangezien de activiteiten van de gemeente op de sociale media moeten worden beschouwd als een digitale versie van hun normale activiteiten. Hoewel het om bovenvermelde overwegingen inzake de berichten en de mededelingen dus is toegestaan om twee afzonderlijke pagina's in te richten, mogen deze niet fungeren als ware deze een Nederlandstalig en een Franstalig loket. Een bericht dat in het Nederlands is opgesteld maar gericht wordt aan de Franstalige facebookpagina zal dus in het Nederlands beantwoord moeten worden door een van beide accounts van de gemeente, en *vice versa*.

De VCT merkt echter op dat de regeling in bovenstaande alinea niet tot gevolg mag hebben dat belangrijke informatie van algemeen belang enkel in één taal beschikbaar wordt gesteld. Met andere woorden, de loutere vermelding van een particulier in een bericht sluit niet uit dat de informatie toch een mededeling betreft in de zin van de SWT, dit om misbruik van vernoemde regeling uit te sluiten.

Het is niet aan de VCT om over de opportuniteit van de communicatie op de sociale media te oordelen, het kan immers dat een gemeente niet wenst te reageren op de berichten waarin zij vermeld wordt. Wel herinnert de VCT eraan dat er een consequent

⁶⁶ VCT-advies nr. 50.284 van 9 november 2018.

beleid gevoerd moet worden om de gelijkheid van het Nederlands en het Frans in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad te waarborgen. Een situatie waarin meestal wordt gereageerd op de berichten die in één van beide talen worden gesteld terwijl er zelden wordt gereageerd op de berichten die in de andere taal worden gesteld, zou een overtreding van de SWT inhouden.

Het is op Facebook ook mogelijk om berichten te delen, met andere woorden de gemeente kan een bericht dat door een derde, een particulier of zelfs een andere administratie werd geplaatst, ook op haar eigen account delen zodat dit bericht ook zichtbaar is voor al haar eigen volgers. De gemeente blijft ook voor deze gedeelde berichten onderworpen aan de SWT.

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste adviespraktijk van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een “bericht en mededeling aan het publiek” kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren. Voor de pagina(s) van de gemeente betekent dit concreet dat alle gedeelde berichten ook in zowel het Nederlands als het Frans gesteld dienen te worden. Desnoods moet de gemeente het eentalig bericht van een derde zelf vertalen naar de andere taal. De gemeente kan immers niet een derde, die recht heeft op het vrije taalgebruik, inroepen als verantwoording voor een overtreding van de SWT.

Dit betekent echter niet dat de gemeente verplicht is om de volledige inhoud te vertalen, het betreft enkel de tekst van het gedeelde bericht zelf. Indien er bijvoorbeeld een bijlage wordt gedeeld, moet niet de inhoud van de bijlage zelf worden vertaald, in zoverre echter die bijlage niet afkomstig is van een andere overheid en/of de inhoud ervan het algemeen belang niet aangaat.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 van de SWT, dat bepaalt: “In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied”. De gemeente kan dus wel eentalige berichten opstellen met betrekking tot de monoculturele instellingen, deze berichten moeten niet vertaald worden.”⁶⁷

3. *Betrekkingen met particulieren*

De plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gebruiken in hun betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (art. 19, eerste lid SWT). Er wordt echter aan een privaat bedrijf, dat in een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied gevestigd is, in de taal van de gemeente geantwoord (art. 19, tweede lid SWT).

Zo dient een lijst van rusthuizen die door het OCMW aan een Nederlandstalige particulier wordt meegegeven, in het Nederlands te worden afgeleverd.⁶⁸

⁶⁷ VCT-adviezen nrs. 50.234, 50.236, 50.237, 50.238, 50.239, 50.240, 50.243 van 5 oktober 2018. Eenzelfde redenering geldt voor het taalgebruik op Twitter, zie VCT-adviezen nrs. 50.233, 50.235, 50.242, 50.244, en 50.245 van 5 oktober 2018.

⁶⁸ VCT-advies nr. 51.194 van 20 september 2019.

4. Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen, en vergunningen.

De plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen, en vergunningen in het Nederlands of het Frans, naargelang de wens van de belanghebbende (art. 20, § 1 SWT).

De gemeentebesturen van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad schrijven de in het Nederlands of het Frans gestelde akten van de burgerlijke stand over in de oorspronkelijke taal. Van iedere in het Duits gestelde over te schrijven akte vragen zij aan de gouverneur van de provincie Luik een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkloidend afschrift, voor zover zij er geen hebben ontvangen van het bestuur dat de akte heeft verzonden. De vertaling wordt gesteld in het Nederlands of in het Frans naar gelang van de wens van de belanghebbende of, bij ontstentenis daarvan, naar gelang van de omstandigheden (art. 20, § 2, eerste lid SWT).

Zo nodig voegen dezelfde besturen een vertaling bij elke akte die buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moet overgeschreven worden, behalve wanneer die in het Duits moet geschieden. In dit geval maakt het bestuur dat de akte ontvangt zelf de vertaling; van de Nederlandse akten echter die in een gemeente uit het Duitse taalgebied moeten worden overgeschreven, vraagt het bestuur dat ze ontvangt, de vertaling aan de gouverneur van de provincie Luik (art. 20, § 2, tweede lid).

Zo dient een uittreksel uit het strafregister dat in het Nederlands werd aangevraagd ook te worden afgeleverd in het Nederlands.⁶⁹

5. Uitzondering voor de monoculturele instellingen

In afwijking van de bovenstaande bepalingen betreffende het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn de monoculturele instellingen, die enkel culturele activiteiten van één taalgroep betreffen, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstig taalgebied (art. 22 SWT).

Zo zijn een Nederlandstalige bibliotheek in Sint-Gillis⁷⁰, de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie⁷¹, Le Botanique⁷², ... monoculturele instellingen.

⁶⁹ VCT-advies nr. 50.256 van 21 september 2018.

⁷⁰ VCT-advies nr. 44.109 van 22 maart 2013.

⁷¹ VCT-advies nr. 39.162 van 4 oktober 2007.

⁷² VCT-advies nr. 33.200 van 18 oktober 2001.

B) De taalkennis van het personeel in de plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

Wanneer het voorgeschreven is, legt iedere kandidaat voor een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, het toelatingsexamen af in het Nederlands of het Frans, naar gelang de taal waarin hij zijn onderwijs genoten heeft, hetgeen wordt bewezen door het opgelegde diploma, het vereiste studiegetuigschrift, of de verklaring van het schoolhoofd (art. 21, § 1, eerste lid SWT).

Indien geen toelatingsexamenexamen is voorgeschreven, wordt de hoofdtaal van de kandidaat bepaald door het taalregime van het genoten onderwijs, zoals dat blijkt uit de hierboven vermelde bescheiden (art. 21, § 1, tweede lid SWT).

De kandidaten die in het buitenland hun onderwijs hebben genoten in een andere taal dan het Nederlands of Frans en zich op een bij wet erkende gelijkwaardigheid van diploma's of studiegetuigschriften kunnen beroepen, leggen het toelatingsexamen af in het Nederlands of het Frans, naar keuze. Indien geen toelatingsexamen aan de benoeming voorafgaat, wordt de kennis van de gekozen hoofdtaal vastgesteld aan de hand van een voorafgaand examen (art. 21, § 1, derde lid SWT).

Gedurende zijn loopbaan legt de ambtenaar de opgelegde bevorderingsexamens af in zijn hoofdtaal zoals die bepaald werd op grond van bovenstaande criteria (art. 21, § 1, vierde lid SWT).

Wanneer het voorgeschreven wordt, omvat het toelatingsexamen voor iedere kandidaat een schriftelijk of computergestuurd gedeelte over de elementaire kennis van de tweede taal (art. 21, § 2, eerste lid SWT). Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven wordt, moet de kandidaat, voor zijn benoeming, aan een schriftelijk of computergestuurd examen over dezelfde kennis worden onderworpen (art. 21, § 2, tweede lid SWT).

De §§ 1 en 2 zijn niet toepasselijk op het vak- en werkliedenpersoneel (art. 21, § 3 SWT).

De benoeming of bevordering tot een ambt, waarvan de titularis, tegenover de overheid waaronder hij ressorteert, verantwoordelijk is voor de eenheid van rechtspraak of in het beheer van de dienst waarvan de hoge leiding hem is toevertrouwd, is afhankelijk van een schriftelijk of computergestuurd examen over de voldoende kennis van de tweede taal (art. 21, § 4 SWT).

Het personeel dat in contact komt met het publiek dient het bewijs te leveren van een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis van de tweede taal. Deze moet vooraf worden aangetoond (art. 21, § 5 SWT). Het succesvol afleggen van het taalexamen is een voorwaarde om het ambt te bekleden. Het is niet toegelaten om het taalexamen achteraf af te leggen.

De bovenvermelde examens worden afgenomen onder het toezicht van Selor (art. 21, § 6 SWT).

Ten slotte, bij de werving van hun personeel, dienen de besturen van de gemeenten en die van de openbare besturen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, ten minste 50% van de te begeven betrekkingen in gelijke mate te verdelen over de twee taalgroepen. Het betreft hier

het personeel lager dan de rang van directeur, omdat er op het directieniveau een wettelijke numerieke gelijkheid bestaat (art. 21, § 7 SWT).

*
* *

Voor verdere inlichtingen verwijs ik naar de website van de VCT, 'www.vct-cpcl.be', alwaar u uitgebreide documentatie aantreft.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE

Bijlage 5: Het taalgebruik in bestuurszaken en in sociale betrekkingen: een praktische gids

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Een praktische gids

Inhoud

Lijst met afkortingen	297
Inleiding	299
Hoofdstuk 1 Overzicht van de wetgeving	300
Afdeling 1 De Grondwet	300
Afdeling 2 Wetten.....	301
Afdeling 3 Decreten	302
Afdeling 4 De taalgebieden.....	303
Hoofdstuk 2 De toezichtsorganen.....	305
Afdeling 1 Algemeen toezicht: De Vaste Commissie voor Taaltoezicht	305
Afdeling 2 De bijzondere toezichtsorganen	305
Hoofdstuk 3 De bestuurstaalwet	306
Afdeling 1 Toepassingsgebied	307
Afdeling 2 Terminologie.....	309
A) Werkring	309
B) Plaatselijke dienst.....	310
C) Gewestelijke dienst	310
D) Centrale dienst	310
E) Uitvoeringsdienst	311
F) Binnendienst.....	311
G) De berichten en mededelingen bestemd voor het publiek	311
H) De formulieren bestemd voor het publiek.....	312
I) De akten	312
J) De getuigschriften	312
K) De machtigingen en vergunningen	313
L) De verklaringen	313
M) De betrekkingen met particulieren	313
Afdeling 3 Het taalgebruik in de plaatselijke diensten	314
A) Het Nederlandse, Franse en Duitse taalgebied.....	314
1. In binnendienst.....	314
2. Betrekkingen met andere diensten.....	314
3. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek.....	315
4. Betrekkingen met particulieren.....	316
5. Akten	316

6.	Getuigschriften, verklaringen, machtigingen, en vergunningen.....	317
B)	Het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.....	318
1.	In binnendienst en betrekkingen met andere diensten.....	318
2.	Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek.....	319
3.	Betrekkingen met particulieren.....	320
4.	Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen	320
5.	Uitzondering voor de monoculturele instellingen	320
C)	De randgemeenten.....	321
1.	In binnendienst en betrekkingen met andere diensten.....	321
2.	Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek.....	321
3.	Betrekkingen met particulieren.....	321
4.	Akten	322
5.	Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen	322
Afdeling 4	Het taalgebruik in de gewestelijke diensten	322
A)	De gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel in dat gebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is	322
1.	In binnendienst en betrekkingen met andere diensten.....	323
2.	Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek.....	323
3.	Betrekkingen met particulieren.....	323
4.	Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen	323
B)	De gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied,.....	324
	alsook de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit het Duitse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is	324
1.	In binnendienst en betrekkingen met andere diensten.....	324
2.	Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek.....	324
3.	Betrekkingen met particulieren.....	325
4.	Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen	325
C)	De gewestelijke diensten met zetel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad waarvan de werkring gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt	325
D)	De gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bestrijkt; alsook de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en uit het Nederlandse taalgebied of het Franse taalgebied of beide taalgebieden bestrijkt.....	325

E)	De gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit de vier taalgebieden van het land bestrijkt	326
F)	De gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of het Duitse taalgebied.....	326
1.	In binnendienst en betrekkingen met andere diensten.....	326
2.	Berichten, mededelingen, formulieren, betrekkingen met particulieren, akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen	327
G)	Gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten van verschillende taalgebieden, behalve het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of in het Duitse taalgebied.....	327
H)	Betrekkingen met de plaatselijke diensten uit de randgemeenten vanwege de gewestelijke diensten waaronder zij ressorteren, alsook vanwege de gewestelijke diensten gevestigd in het Nederlandse taalgebied	327
Afdeling 5	Het taalgebruik in de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt.....	328
A)	De centrale diensten	328
1.	In binnendienst.....	328
2.	Berichten, mededelingen en formulieren	328
3.	Betrekkingen met particulieren.....	329
4.	Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen, vergunningen	329
B)	De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is	329
C)	De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is	330
D)	De buitenlandse diensten.....	330
1.	In binnendienst.....	330
2.	Mededelingen, berichten en formulieren	330
3.	Betrekkingen met particulieren.....	331
4.	Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen	331
Hoofdstuk 4	Sancties bij niet-naleving bestuurstaalwet	332
Hoofdstuk 5	Het taalgebruik binnen de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen ...	334
Afdeling 1	Het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van de Franse Gemeenschap en de Regering van het Waalse Gewest.....	334
A)	De diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van het Waalse Gewest en de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest, al naar het geval, bestrijkt.....	334

B)	De diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van het Waalse Gewest en de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest, al naar het geval, bestrijkt.....	335
C)	De diensten van de Vlaamse Regering en van de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkring gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad omvat	335
D)	De diensten van de Regering van het Waalse Gewest waarvan de werkring zowel gemeenten van het Franse als het Duitse taalgebied omvat.....	336
E)	Toezicht	336
Afdeling 2	Het taalgebruik in de diensten van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap	336
Afdeling 3	Het taalgebruik in de diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie	337
A)	De diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.....	337
B)	De diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie	337
Hoofdstuk 6	De autonome overheidsbedrijven.....	338
Hoofdstuk 7	Het taalgebruik bij verkiezingen.....	339
Afdeling 1	De bestuurstaalwet	339
Afdeling 2	Het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet	339
Hoofdstuk 8	Taalkennis van het personeel.....	341
Afdeling 1	Omtrent de bewijzen van taalkennis.....	341
Afdeling 2	Taalkennis van het personeel in de plaatselijke diensten.....	342
A)	De plaatselijke diensten in het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied	342
B)	De plaatselijke diensten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.....	343
C)	De plaatselijke diensten van de randgemeenten.....	344
Afdeling 3	Taalkennis van het personeel in de gewestelijke diensten.....	345
A)	De gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder een speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel in dat gebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is	345
B)	De gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied,.....	345
	alsook de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit het Duitse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is	345

C)	De gewestelijke diensten waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bestrijkt, alsook de gewestelijke diensten waarvan de werkkring gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en uit het Nederlandse taalgebied of het Franse taalgebied of beide taalgebieden bestrijkt	346
D)	De gewestelijke diensten waarvan de werkkring gemeenten uit de vier taalgebieden van het land bestrijkt	346
E)	Gewestelijke diensten waarvan de werkkring gemeenten van verschillende taalgebieden, behalve het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in een gemeente uit het Malmedyse of in het Duitse taalgebied.....	346
Afdeling 4	Taalkennis van het personeel in de centrale diensten en uitvoeringsdiensten.....	346
Afdeling 5	Taalkennis van het personeel in de diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van de Franse Gemeenschap en de Regering van het Waalse Gewest	347
A)	De diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van het Waalse Gewest, en de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest, al naar het geval, bestrijkt.....	347
B)	De diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van het Waalse Gewest en de Regering van de Franse Gemeenschap, waarvan de werkkring niet het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest, al naar het geval, bestrijkt.....	347
C)	De diensten van de Vlaamse Regering en van de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkkring gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad omvat	347
D)	De diensten van de Regering van het Waalse Gewest waarvan de werkkring zowel gemeenten van het Franse als het Duitse taalgebied omvat.....	348
Afdeling 6	Het taalgebruik in de diensten van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap	348
Afdeling 7	Het taalgebruik in de diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie	348
A)	De diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.....	348
B)	De diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie	349
Hoofdstuk 9	De taalkaders.....	350
Afdeling 1	Algemeen.....	350
Afdeling 2	De trappen van de hiërarchie.....	351
Afdeling 3	De centrale diensten, uitgezonderd de FOD's en de POD's	351
A)	De taalrol en de taalkennis.....	352
B)	De taalkaders.....	353

Afdeling 4	De centrale diensten van de FOD's en de POD's.....	354
A)	De taalrol en de taalkennis.....	355
B)	Over de functionele tweetaligheid van artikel 43ter, § 7 SWT in het bijzonder.....	356
C)	De taalkaders.....	357
Afdeling 5	De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is.....	358
Afdeling 6	De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel gevestigd is buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.....	358
Afdeling 7	De buitenlandse diensten.....	359
Hoofdstuk 10	De taalexamens.....	360
Afdeling 1	De taalexamens georganiseerd door Selor.....	360
A)	Algemeen.....	360
B)	Reglementair kader.....	360
C)	De soorten taalexamens op basis van de taalkennisvereisten in de bestuurstaalwet.....	361
Afdeling 2	De taalexamens in de taalgrensgemeenten.....	363
A)	Algemeen.....	363
B)	Reglementair kader.....	363
C)	De soorten taalexamens op basis van het vereiste kennisniveau.....	364
Hoofdstuk 11	Het taalgebruik in de sociale betrekkingen.....	365
Afdeling 1	De bestuurstaalwet.....	365
Afdeling 2	Het septemberdecreet.....	366
A)	Toepassingsgebied.....	366
B)	Sancties.....	367
Afdeling 3	Het augustusdecreet.....	368
A)	Toepassingsgebied.....	368
B)	Sancties.....	368
Hoofdstuk 12	De Vaste Commissie voor Taaltoezicht.....	370
Afdeling 1	Doel en samenstelling.....	370
A)	De Nederlandse en de Franse afdeling.....	370
B)	De verenigde vergadering van de afdelingen.....	371
Afdeling 2	Bevoegdheden.....	371
A)	Vragen om advies.....	371
B)	Klachten.....	372
C)	Het onderzoeksrecht van de VCT.....	372

D) De taalexamens	373
E) Beroep bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak	373
F) De bijzondere bevoegdheid: het substitutierecht	373
G) Verslagen	374
Afdeling 3 Draagwijdte van de adviezen van de VCT	374

Lijst met afkortingen

Grondwet	G.W.
Bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken	bestuurstaalwet, dan wel SWT
Gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen	GWHI
Wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen	W. Brussel I.H.
Wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap	Wet D. Gem.
Wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven	Wet Overheidsbedrijven
Koninklijk besluit van 11 maart 2018 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van haar werking	KB 11 maart 2018
Koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966	KB 8 maart 2001
Koninklijk besluit van 24 februari 2017 houdende de uitvoering van artikel 43 ^{ter} , § 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966	KB 24 februari 2017
Decreet van 18 november 2011 tot regeling van het bewijs van taalkennis, vereist door de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966	Decreet 18 november 2011
Decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlands Taalgebied en de Particulieren	Decreet 30 juni 1981
Decreet van 16 juni 1982 houdende wijziging van artikel 49 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken	Decreet 16 juni 1982

Decreet van 7 november 2013 betreffende het bewijs van de taalkennis vereist door de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966	Decreet 7 november 2013
Decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen	Septemberdecreet
Decreet van 30 juni 1982 inzake de bescherming van de vrijheid van het taalgebruik van de Franse taal in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsook van akten en documenten van ondernemingen opgelegd door de wet en de reglementen.	Augustusdecreet
Decreet van 8 juli 2011 houdende de organisatie van de lokale en provinciale verkiezingen en houdende wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn	Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet
Hof van Cassatie	Cass.
Federale overheidsdienst	FOD
Grondwettelijk Hof	GwH
Parlementaire stukken	Parl. St.
Programmatorische federale overheidsdienst	POD
Raad van State	R.v.St.
Vaste Commissie voor Taaltoezicht	VCT

Inleiding

Het taalgebruik in bestuurszaken is een essentieel onderdeel van de Belgische democratie. De indeling in taalgebieden ligt aan de basis van de evolutie van een unitaire staat naar een federale staatsstructuur met gemeenschappen en gewesten. Deze indeling in taalgebieden kan gezien worden als de wettelijke erkenning dat België bestaat uit drie gemeenschappen waarbij elk van deze een eigen taal hanteert. Deze erkenning heeft ook grote gevolgen voor de organisatie van onze samenleving. De manier waarop een overheidsinstelling in contact treedt met de burger, en *vice versa*, en in het bijzonder welke taal hierbij gebruikt wordt, heeft een enorme impact op het dagelijkse leven. De burger verwacht namelijk van de overheid dat hij in zijn eigen taal kan geholpen worden.

Sinds de oprichting van de gemeenschappen en gewesten, en de daarbij horende overdracht van bevoegdheden is de taalwetgeving inzake bestuurszaken in België verder versnipperd. Deze praktische gids van de VCT zal u wegwijzen in de wetgeving betreffende het taalgebruik in bestuurszaken. De VCT wordt immers geraadpleegd door verschillende overheidsdiensten gaande van FOD's tot gemeentebesturen, maar zij behandelt ook klachten van particulieren. Deze vernieuwde gids heeft dan ook als doel om een gebruiksvriendelijke handleiding te zijn voor eenieder die zich wenst te informeren over zijn rechten en plichten wat betreft de taalwetgeving inzake bestuurszaken. Er zal verwezen worden naar de adviezen van de VCT en de arresten van de Raad van State om een praktijkgericht beeld te schetsen van de toepassing van diezelfde wetgeving.

Ook het taalgebruik in sociale betrekkingen komt aan bod aangezien de VCT ter zake ook enige bevoegdheid geniet.

De gids is hoofdzakelijk opgebouwd volgens de structuur van de SWT. Deze wet vormt het belangrijkste wetgevend werk in deze materie aangezien ook andere meer specifieke wetgeving veelvuldig naar de SWT verwijst. Deze laatste is aldus het fundament waarop de taalwetgeving in België is gebouwd.

Hoofdstuk 1 Overzicht van de wetgeving

Afdeling 1 De Grondwet

Artikel 4 van de Grondwet bepaalt dat België vier taalgebieden omvat: het Nederlandse taalgebied, het Franse taalgebied, het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en het Duitse taalgebied. Iedere gemeente in België behoort tot een van de vier taalgebieden. De grenzen van deze taalgebieden kunnen enkel worden gewijzigd door middel van een bijzondere meerderheidswet. Het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat dit artikel een grondwettelijke waarborg van de voorrang van de taal van het ééntalig gebied inhoudt.⁷³ Artikel 4 houdt dus geen verplichtingen in tot het gebruik of de kennis van een bepaalde taal. Het artikel verhindert dat de gemeenschapsraden de tweetaligheid in hun taalgebied zouden invoeren, alsook belet het dat de uitbreiding of interpretatie van de faciliteiten ertoe zou leiden dat de twee talen op voet van gelijkheid worden behandeld.⁷⁴ Dit impliceert dat een afwijking van de gelijkwaardigheid van het Nederlands en het Frans in het tweetalige taalgebied Brussel-Hoofdstad niet in overeenstemming met artikel 4 van de Grondwet zou zijn.⁷⁵

De precieze grenzen van de vier taalgebieden werden, zelfs nog voor de invoering van artikel 4 van de Grondwet (het toenmalige artikel *3bis* G.W.) in 1970, vastgelegd in de artikelen 2 tot en met 8 SWT.

Artikel 30 G.W. stelt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en het niet kan worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken.

Het gebruik van de talen tussen alle private personen is volledig vrij. Enkel door de wet kunnen handelingen van het openbaar gezag geregeld worden. De wetgever heeft dit onder meer gedaan door de inwerkingtreding van de bovenvermelde SWT.

⁷³ Arbitragehof nr. 17 van 26 maart 1986.

⁷⁴ J. VELAERS, *De bevoegdheidsverdeling in het federale België – Deel 12: Het gebruik van de talen*, Die Keure, Brugge, 2001, 31-32; K. RIMANQUE, P. VAN ORSHOVEN en J. VELAERS, “Advies betreffende de toepassing door de provincie Vlaams-Brabant van artikel 34, § 1, derde lid van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken”, *C.D.P.K.* 1997, 522-525.

⁷⁵ K. RIMANQUE, *De grondwet toegelicht, gewikt en gewogen*, Intersentia Rechtswetenschappen, Antwerpen, 1999, 13.

Artikel 129, § 1 G.W. geeft aan de Parlementen van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap de bevoegdheid om bij decreet het taalgebruik te regelen in drie materies⁷⁶:

1° de bestuurszaken;

2° het onderwijs, indien de instelling opgericht, gesubsidieerd, of erkend is door de overheid;

3° de sociale betrekkingen tussen werkgevers en hun personeel, en ook de akten en bescheiden van ondernemingen die bij wet verplicht zijn.

Afdeling 2 Wetten

De SWT regelt het gebruik van de talen in bestuurszaken.

De GWHI regelt het taalgebruik voor de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van de Franstalige Gemeenschap en de Regering van het Waalse Gewest.

De W. Brussel I.H. regelt het taalgebruik voor de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

De Wet D. Gem. regelt het taalgebruik voor de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap.

De Wet Overheidsbedrijven stelt dat ook de autonome overheidsbedrijven onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT. Dit geldt ook voor hun dochterondernemingen die betrokken worden bij de uitvoering van een openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt.

⁷⁶ De Duitstalige Gemeenschap geniet geen enkele bevoegdheid om het taalgebruik in bestuurszaken te regelen. Artikel 130, § 1, 5° G.W. geeft aan het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap enkel de bevoegdheid om bij decreet het taalgebruik voor het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen te regelen.

Afdeling 3 Decreten

De decreetgever heeft tot nog toe enkele keren gebruik gemaakt van de bevoegdheden in artikel 129, § 1, 1° en 2° G.W. De sociale betrekkingen tussen werkgevers en hun personeel van artikel 129, § 1, 3° werden ook geregeld door de Vlaamse en de Franse Gemeenschap in verschillende decreten.

De decreten van de Vlaamse Gemeenschap betreffende het taalgebruik in bestuurszaken zijn:

- het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlandse taalgebied en de particulieren;
- het decreet van 16 juni 1982 houdende wijziging van artikel 49 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken;
- het decreet van 18 november 2011 tot regeling van het bewijs van taalkennis, vereist door de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966;
- het decreet van 8 juli 2011 houdende de organisatie van de lokale en provinciale verkiezingen en houdende wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005 en het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Het decreet van de Franse Gemeenschap betreffende het taalgebruik in bestuurszaken is:

- het decreet van 7 november 2013 betreffende het bewijs van de taalkennis vereist door de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Het decreet van de Vlaamse Gemeenschap betreffende het taalgebruik in de sociale betrekkingen tussen werkgevers en hun personeel is:

- het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van ondernemingen.

Het decreet van de Franse Gemeenschap betreffende het taalgebruik in de sociale betrekkingen tussen werkgevers en hun personeel is:

- het decreet van 30 juni 1982 inzake de bescherming van de vrijheid van het taalgebruik van de Franse taal in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsook van akten en documenten van ondernemingen opgelegd door de wet en de reglementen.

Afdeling 4 De taalgebieden

Zoals reeds werd vermeld, bepaalt artikel 4 van de Grondwet dat België vier taalgebieden omvat: het Nederlandse taalgebied, het Franse taalgebied, het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en het Duitse taalgebied. De SWT deelt de taalgebieden in aan de hand van de provinciën, de toenmalige administratieve arrondissementen, en de gemeenten. Gezien de afschaffing van de administratieve arrondissementen en de fusie van een aantal in de SWT vermelde gemeenten, worden hieronder de taalgebieden en de gemeenten met een speciale taalregeling weergegeven aan de hand van de actuele benaming van de betreffende gemeenten.

Er bestaan twee taalgebieden waarin er gemeenten zonder een speciale taalregeling in voorkomen, namelijk het Nederlandse taalgebied en het Franse taalgebied. In de adviespraktijk van de VCT worden deze gemeenten zonder speciale taalregeling gegroepeerd onder de noemer 'homogeen taalgebied'.

Het homogeen Nederlandse taalgebied slaat op het Nederlandse taalgebied uitgezonderd de zes randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel, en Wezembeek-Oppem; alsook uitgezonderd de taalgrensgemeenten Bever, Herstappe, Mesen, Ronse, Spiere-Helkijn en Voeren.

Het homogeen Franse taalgebied slaat op het Franse taalgebied uitgezonderd de taalgrensgemeenten Moeskroen, Edingen, Komen-Waasten en Vloesberg, alsook de gemeenten Malmedy en Weismes.

Het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad slaat op de gemeenten uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, namelijk Anderlecht, Brussel, Elsene, Etterbeek, Evere, Ganshoren, Jette, Koekelberg, Oudergem, Schaarbeek, Sint-Agatha-Berchem, Sint-Gillis, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Joost-ten-Node, Sint-Lambrechts-Woluwe, Sint-Pieters-Woluwe, Ukkel, Vorst en Watermaal-Bosvoorde (art. 6 SWT).

Het Duitse taalgebied omvat de gemeenten Amel, Butgenbach, Bullingen, Burg-Reuland, Eupen, Kelmis, Lontzen, Raeren en Sankt Vith (art. 8, 1° SWT).

De randgemeenten zijn Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem (art. 7 SWT). De randgemeenten behoren tot het Nederlandse taalgebied.

De taalgrensgemeenten zijn Bever, Edingen, Herstappe, Komen-Waasten, Mesen, Moeskroen, Ronse, Spiere-Helkijn, Vloesberg en Voeren (art. 8, 3° tot en met 10° SWT).

De taalgrensgemeenten Mesen, Spiere-Helkijn, Ronse, Bever, Herstappe en Voeren behoren tot het Nederlandse taalgebied.

De taalgrensgemeenten Komen-Waasten, Moeskroen, Vloesberg en Edingen behoren tot het Franse taalgebied.

De gemeenten uit het Malmedyse zijn Malmedy en Weismes (art. 8, 2° SWT). Deze twee gemeenten behoren tot het Franse taalgebied.

De verzamelterm ‘faciliteitengemeente’ is een omgangsterm die geen juridische verankering heeft in de SWT.

Hoofdstuk 2 De toezichtsorganen

Afdeling 1 Algemeen toezicht: De Vaste Commissie voor Taaltoezicht

De VCT is belast met het algemeen toezicht op de toepassing van de SWT. De VCT wordt in detail besproken in hoofdstuk 12.

Afdeling 2 De bijzondere toezichtsorganen

Naast de VCT, die met het algemeen toezicht op de SWT is belast, zijn er ook bijzondere organen voor toezicht ingericht. Het betreft hier de arrondissementscommissaris voor Moeskroen, de adjunct-arrondissementscommissaris voor Voeren, de regeringscommissaris van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad (de vice-gouverneur) en de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant (artt. 63 tot en met 65*bis* SWT).

Hoofdstuk 3 De bestuurstaalwet

De SWT is het centrale wetgevende stuk omtrent het taalgebruik in bestuurszaken. Zij dateert uit 1963, werd later gecoördineerd in 1966, en gaat dus vooraf aan de opeenvolgende staatsvormingen die de staatsstructuur van België ingrijpend hebben veranderd. De diensten van de gemeenschappen en de gewesten ressorteren in principe onder hun eigen specifieke wetgeving, die verder wordt besproken in hoofdstuk 5. Die wetgeving refereert steevast aan de SWT.

Zoals eerder werd vermeld, is het de SWT die de grenzen van de taalgebieden vastlegt. Het spreekt voor zich dat het taalgebied waarin een openbare dienst zich begeeft het toepasselijke taalregime al voor een groot stuk zal bepalen. Het dient te worden opgemerkt, in het bijzonder wat betreft de situatie van de rand- en taalgrensgemeenten, dat binnen een taalgebied de principiële voorrang van de taal van dat gebied geldt. De zogenaamde faciliteiten die in deze gemeenten bestaan, doen hier geen afbreuk aan. Het is enkel binnen het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad dat het Nederlands en het Frans strikt op gelijke voet worden behandeld. De rand- en taalgrensgemeenten liggen in een principieel ééntalig gebied en een gelijke behandeling van het Nederlands en het Frans is in die gemeenten niet toegestaan door de Grondwet en de SWT.

De SWT is opgebouwd volgens een drieverdeling, met name in (1) plaatselijke diensten, (2) gewestelijke diensten, en (3) centrale diensten en uitvoeringsdiensten. De plaatselijke diensten worden eerst behandeld, gevolgd door de gewestelijke diensten, en de centrale diensten en uitvoeringsdiensten. Zowel de bepalingen over de gewestelijke diensten als deze over de centrale diensten en uitvoeringsdiensten verwijzen terug naar de bepalingen over de plaatselijke diensten.

In tegenstelling tot het taalgebruik wordt de taalkennis, omtrent de benoeming en bevordering van de personeelsleden, niet in dit hoofdstuk behandeld maar in hoofdstukken 7 en 8.

Afdeling 1 Toepassingsgebied

Volgens artikel 1, § 1 SWT is de SWT van toepassing:

1° op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën, van de agglomeraties, van de federaties van gemeenten en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet;

Met het begrip ‘openbare dienst’ uit 1° wordt ‘om het even welke administratie bedoeld’.⁷⁷

2° op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak van algemeen belang die hun werd toevertrouwd door de wet of de openbare machten;

Tenzij zij onder het gezag van een openbare macht staan, zijn de in § 1, 2°, bedoelde personen niet onderworpen aan de bepalingen die in de SWT betrekking hebben op de organisatie van de diensten, op de rechtspositie van het personeel en op de door dit laatste verkregen rechten.

3° op de administratieve werkzaamheden, het administratief personeel en de organisatie van de diensten van de Raad van State en het Rekenhof evenals op de Diensten Enquêtes en op het administratief personeel van het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten en op het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingendiensten;

4° op de administratieve handelingen van de rechterlijke macht, van dezer medewerkers en van de schooloverheden;

5° op de verrichtingen bij de parlaments-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen;

6° in beginsel op de handelingen en bescheiden uitgaande van de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven.

De SWT beoogt dus alle openbare administraties in de ruimste zin van het woord, alsook alle administratieve akten die ervan uitgaan.⁷⁸

Artikel 50 SWT bepaalt dat de SWT van toepassing blijft op de hierboven aangehaalde diensten als deze private medewerkers aanstellen.

Van zodra een andere wet voorschriften vastlegt voor het gebruik van de talen, is de SWT niet meer van toepassing. Zo worden alle gerechtelijke akten van de rechterlijke macht geregeld door de wet van 15 juni 1935 aangaande het taalgebruik in gerechtszaken.

Voorbeelden van zaken die dus niet onder de SWT ressorteren, zijn: fiscale boetes⁷⁹, het opstellen van een pv⁸⁰, het opstellen van een pro-justitia⁸¹, een te betalen aanmaning

⁷⁷ *Parl. St. Kamer* 1961-62, nr. 331/27, 11.

⁷⁸ *Parl. St. Kamer* '61-'62, nr. 331/27, 7.

afgeleverd door een gerechtsdeurwaarder⁸², een deurwaardersexploot⁸³, een brief van het parket⁸⁴, politieboetes⁸⁵, een betalingsuitnodiging in gerechtszaken⁸⁶, de briefwisseling met een vredegerecht⁸⁷, een ordonnantie van de vrederechter⁸⁸, een voorstel tot onmiddellijke inning⁸⁹, affiches voor gerechtelijke openbare verkopen afkomstig van een notaris⁹⁰. Opgelet: hoewel de affiches van de notarissen van niet-gerechtelijke openbare verkopen onder de SWT vallen, gaat het om een administratieve akte van de rechterlijke macht, welke onder 4° ressorteert.⁹¹

De private ondernemingen zijn niet onderworpen aan de SWT, behalve wanneer zij concessiehouder zijn van een openbare dienst⁹² of door de wet of de openbare machten belast zijn met een opdracht van algemeen belang die de grenzen van een private onderneming te buiten gaat⁹³.

Zo is een vennootschap als uitbater van “BOZAR Brasserie”, en dus als concessiehouder van het Paleis voor Schone Kunsten, in voorliggend geval onderworpen aan de SWT en dient deze

⁷⁹ Advies nr. 31.027 van 27 januari 2000.

⁸⁰ Adviezen nrs. 32.068 van 23 maart 2000; 38.242 van 13 december 2007; 28.273 van 13 december 2007; 40.028 van 30 mei 2008; 41.204 van 18 december 2009; 42.165 van 18 december 2010; 42.175 van 17 december 2010; 50.299 van 27 september 2018.

⁸¹ Adviezen nrs. 32.495 van 09 november 2000; 42.025 van 12 maart 2010.

⁸² Adviezen nrs. 34.137 van 19 december 2002; 35.274 van 08 januari 2004; 42.038 van 18 juni 2010; 42.065 van 18 juni 2010; 42.067 van 03 september 2010.

⁸³ Advies nr. 36.139 van 27 januari 2005.

⁸⁴ Advies nr. 38.23 van 23 januari 2009.

⁸⁵ Advies nr. 38.036 van 11 mei 2006.

⁸⁶ Adviezen nrs. 38.120 van 06 juli 2006; 38.144 van 07 september 2006; 38.147 van 07 september 2006; 38.150 van 23 november 2006; 40.154 van 10 oktober 2008; 40.181 van 24 oktober 2008; 47.127 van 3 juli 2015.

⁸⁷ Advies nr. 46.120 van 23 januari 2015.

⁸⁸ Advies nr. 38.293 van 08 maart 2007.

⁸⁹ Adviezen nrs. 40.022/B van 17 april 2008; 38.270 en 38.278 van 23 januari 2009; 42.049 van 30 april 2010.

⁹⁰ Adviezen nrs. 35.231 van 15 januari 2004; 36.161 van 20 januari 2005; 37.060 van 29 september 2005; 37.120 van 20 oktober 2005; 35.268 van 20 april 2006; 36.054 van 18 mei 2006; 38.079 van 18 mei 2006; 38.175 van 05 oktober 2006; 38.224 van 22 maart 2007; 38.274 van 06 september 2007; 38.277, 39.031, 39.032 van 21 juli 2007; 39.090 van 04 oktober 2007; 39.103 van 06 september 2007; 39.189 van 18 oktober 2007; 39.271 van 21 februari 2008.

⁹¹ Adviezen nrs. 38.228 van 21 juni 2007; 30.034 /15-16-41-43 en 30.072/16-17 van 20 mei 1999; 33.452 van 07 februari 2002; 34.090 van 20 juni 2002; 34.217 van 24 oktober 2002; 35.009 van 27 februari 2003; 35.243 van 29 april 2004; 36.092 van 21 april 2005.

⁹² Adviezen nrs. 39.065 van 29 november 2007; 41.023 van 08 mei 2009; 36.073 van 07 oktober 2004.

⁹³ Adviezen nrs. 35.291 van 07 oktober 2004; 39.021 van 27 juni 2008; 36.146 van 25 november 2004; 32.567 van 19 april 2001; 32.141 van 18/25 mei 2000; 34.038 van 17 oktober 2002; 34.091 van 19 september 2002; 34.100 van 20 juni 2002.

in navolging van artikel 41, §1, SWT in haar betrekkingen met particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.⁹⁴

Uit de parlementaire werkzaamheden die hebben geleid tot het ontstaan van de SWT, blijkt dat de vakbonden enkel onderworpen zijn aan de SWT voor zover er een devolutie is van de openbare macht en in de mate van deze devolutie.⁹⁵ De SWT zijn echter van toepassing op de overlegcomités.⁹⁶

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is artikel 1, §1, 2° SWT enkel van toepassing op de mutualiteitsverenigingen voor zover er een devolutie van het openbaar gezag aanwezig is en in de mate van die devolutie.⁹⁷ Dit zal het geval zijn wanneer zij een opdracht vervullen die valt binnen de werking van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit.⁹⁸

Afdeling 2 Terminologie

De SWT hanteert een eigen autonome terminologie.

A) Werkkring

Het bepalen van de werkkring van een openbare dienst is essentieel om de toepasselijke artikelen van de SWT te bepalen. De werkkring zal bepalen of een dienst zal worden gekwalificeerd als een plaatselijke dienst, een gewestelijke dienst, of een centrale dienst of uitvoeringsdienst.

De werkkring is de feitelijke, geografische reikwijdte van een dienst op basis van zijn omschreven bevoegdheid of effectieve handelingen. Het bepalen van de werkkring vormt also een feitenkwestie.

⁹⁴ Zie ook adviezen nrs. 34.222 van 19 juni 2003, 39.065 van 29 november 2007, 41.023 van 8 mei 2009 en 43.136 van 20 januari 2012.

⁹⁵ *Parl. St.*, Kamer, 1961-62, nr. 331/7, 12; *Parl. St.*, Senaat, 1962-63, nr. 304, 9; Adviezen nrs. 38.097 van 10 april 2008; 36.065 van 7 oktober 2004.

⁹⁶ Adviezen nrs. 25.122 van 10 februari 1994; 47.171 van 18 september 2015.

⁹⁷ Advies nr. 131 van 26 september 1967.

⁹⁸ Advies nr. 1043 van 22 juni 1965.

B) Plaatselijke dienst

Een plaatselijke dienst is een openbare dienst waarvan de werkkring niet meer dan één gemeente bestrijkt.

Zo zijn het gemeentebestuur⁹⁹, het OCMW¹⁰⁰, de kerkfabriek¹⁰¹, het postkantoor¹⁰², het station van de NMBS¹⁰³, de gemeentebedrijven¹⁰⁴, ... plaatselijke diensten.

C) Gewestelijke dienst

Een gewestelijke dienst is een openbare dienst waarvan de werkkring meer dan één gemeente, maar niet het gehele land bestrijkt.

Zo zijn de intercommunales¹⁰⁵, de gewestelijke kantoren van de belastingen¹⁰⁶, de provinciebesturen¹⁰⁷, ... gewestelijke diensten.

Een gewestelijke dienst in de zin van de SWT mag echter niet verward worden met de diensten van het Vlaamse, Waalse of Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De SWT dateert namelijk van voor de staatshervormingen waarbij deze instellingen werden opgericht.

D) Centrale dienst

Een centrale dienst is een openbare dienst waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt, waarvan administratieve leiding uitgaat en die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is.

Zo zijn alle Federale Overheidsdiensten (FOD's) en Programmatorische Federale Overheidsdiensten (POD's), het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, ... centrale diensten.

⁹⁹ Advies nr. 47.013 van 27 maart 2015.

¹⁰⁰ Adviezen nrs. 49.116 van 14 juli 2017; 49.227 van 20 oktober 2017; 49.130 van 20 oktober 2017.

¹⁰¹ Advies nr. 45.085 van 22 november 2013.

¹⁰² Advies nr. 49.081 van 24 mei 2017.

¹⁰³ Adviezen nrs. 35.183 van 13 mei 2004; 37.037 van 16 februari 2006; 38.068 en 38.125 van 7 september 2006; 39.216 van 17 april 2008; 40.057 van 10 oktober 2008.

¹⁰⁴ Advies nr. 38.018 van 30 maart 2006.

¹⁰⁵ Adviezen nrs. 49.034 van 21 april 2017; 49.078 van 30 juni 2017; 49.277 van 15 december 2017.

¹⁰⁶ Adviezen nrs. 47.209 van 22 januari 2016; 49.183 van 20 oktober 2017.

¹⁰⁷ Advies nr. 47.243 van 26 februari 2016.

E) Uitvoeringsdienst

Een uitvoeringsdienst is een dienst waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt, waarvan geen administratieve leiding uitgaat, en die niet instaat voor de eenheid van rechtspraak. Deze kan binnen of buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Zo zijn het Paleis voor Schone Kunsten, de Koninklijke Bibliotheek van België, het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen, de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, ... uitvoeringsdiensten.

F) Binnendienst

Met binnendienst wordt bedoeld de activiteiten van de overheden en van de ambtenaren van de dienst, voor zover zij daarbij niet in de openbaarheid treden of niet in contact komen met overheidspersonen of ambtenaren van andere diensten, met particulieren of met het publiek.

Zo zijn de evaluatie van de ambtenaren¹⁰⁸, onderrichtingen aan het personeel¹⁰⁹, de agenda en pv van interne vergaderingen, ... handelingen gesteld in binnendienst.

G) De berichten en mededelingen bestemd voor het publiek

Berichten zijn opschriften op de muren van gebouwen en administratieve lokalen om zekere informatie aan de burgers mee te delen. De drager en het soort druk is niet van belang.

Mededelingen echter zijn informatie die, onder welke vorm dan ook, algemeen of ter attentie van een bijzonder publiek verspreid wordt. Zo zijn de publicaties van de diensten, de affiches in openbare gebouwen en langs openbare wegen, huis-aan-huis verspreid drukwerk, aankondigingen via de media (televisie, radio, cinema, theater, ...), de publicaties in dagbladen, weekbladen, de mededelingen verspreid via het internet inclusief de websites, ... mededelingen.

Zo zijn de mondelinge aankondigingen in de NMBS-stations¹¹⁰, de straatnaamborden¹¹¹, de geografische kaarten¹¹², ... berichten en mededelingen aan het publiek.

¹⁰⁸ Advies 46.012 van 24 januari 2014.

¹⁰⁹ Advies nr. 49.075 van 30 juni 2017.

¹¹⁰ Advies nr. 49.247 van 20 oktober 2017.

¹¹¹ Advies nr. 47.234 van 15 april 2016.

¹¹² Advies nr. 32.244 van 20 juni 2002.

H) De formulieren bestemd voor het publiek

De voorbereidende werkzaamheden van de SWT definiëren de formulieren als "onvolledige gedrukte of gestencilde teksten die door het publiek zelf moeten worden aangevuld".¹¹³

Een formulier kan worden geherkwalificeerd als een betrekking met een particulier wanneer het voorgedrukte document geïndividualiseerd wordt door de aanduiding van de naam en het adres van de betreffende particulier.

I) De akten

Onder akte dient te worden verstaan een geschrift waarin een handeling wordt vastgesteld en dat als bewijs dient van die handeling. Het betreft derhalve alle documenten die een juridische handeling moeten vaststellen.

Zo zijn een levensbewijs bestemd voor de buitenlandse overheidsdiensten¹¹⁴, de geboorteakten¹¹⁵, de beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling¹¹⁶, een aanslagbiljet¹¹⁷, de huwelijksakte¹¹⁸, een beslissing tot een administratieve geldboete¹¹⁹, ... akten.

Het uittreksel uit de geboorteakte is echter geen akte, maar wel een getuigschrift.

J) De getuigschriften

Getuigschriften zijn de schriftelijke bewijzen uitgaande van de overheid en welke verklaren dat iets waar en echt is. Zo zijn de door de bevolkingsdiensten uitgereikte documenten, de uittreksels uit de bevolkingsregisters, de uittreksels van de akten van de burgerlijke stand, de identiteitskaarten, de paspoorten, de trouwboekjes, het kentekenbewijs¹²⁰, de vervoerbewijzen¹²¹, een toegangsticket van het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika¹²², een uittreksel uit het strafregister¹²³, ... getuigschriften.

¹¹³ Parl. St., Kamer, '61- '62, nr. 331/27, 26.

¹¹⁴ Advies nr. 31.306 van 17 februari 2000.

¹¹⁵ Adviezen nrs. 38.187 van 5 oktober 2006, 36.096 van 17 maart 2005.

¹¹⁶ Advies nr. 27.091 van 12 januari 1995.

¹¹⁷ Adviezen nrs. 43.006 van 10 juni 2011, 32.417 van 28 september 2000.

¹¹⁸ Advies nr. 32.235 van 28 september 2000.

¹¹⁹ Advies nr. 49.114 van 6 juli 2017.

¹²⁰ Advies nr. 43.133 van 24 februari 2012.

¹²¹ Advies nr. 44.036 van 8 juni 2012.

¹²² Advies nr. 37.216 van 2 februari 2006.

¹²³ Advies nr. 50.256 van 21 september 2018.

K) De machtigingen en vergunningen

Machtigingen en vergunningen zijn officiële documenten die uitgaan van een overheid en die een welbepaalde toestemming verlenen voor een welbepaalde activiteit, zoals de jacht- of visvergunning, de stedenbouwkundige vergunningen¹²⁴, een werkvergunning¹²⁵, ...

L) De verklaringen

Verklaringen zijn officiële documenten ten behoeve van particulieren die uitgaan van de overheid. Of een document onder de noemer ‘verklaring’ ressorteert, is een feitenkwestie gezien de brede definitie. Een ‘verklaring’ kan aldus negatief gedefinieerd worden als een officieel document voor zover deze niet onder de definitie van getuigschriften, machtigingen of vergunningen ressorteert.

Zo zijn een onderhoudsattest vloeibare brandstoffen¹²⁶, een Europese kaart ziekteverzekering¹²⁷, een gezinssamenstelling¹²⁸, ... verklaringen.

M) De betrekkingen met particulieren

Betrekkingen met particulieren is een residuair begrip ten aanzien van alle andere contacten waarin door de wet voorzien wordt (berichten en mededelingen aan het publiek, formulieren, akten, ...). Het duidt op een geïndividualiseerd contact tussen de administratieve overheid en de burger.

De betrekkingen met de particulieren kunnen mondeling (telefoongesprek) of schriftelijk (briefwisseling) zijn, en beogen onder andere de briefhoofden, de omslagen, de telefoonlijsten, de postkaarten, het sturen van een aanslagbiljet en een afwezigheidsbericht.

¹²⁴ Advies nr. 41.039 van 29 november 2009.

¹²⁵ Advies nr. 26.154 van 6 april 1995.

¹²⁶ Advies nr. 42.172 van 17 december 2010.

¹²⁷ Advies nr. 38.252 van 15 februari 2007.

¹²⁸ Advies nr. 38.265 van 11 oktober 2007.

Afdeling 3 Het taalgebruik in de plaatselijke diensten

Het hoofdstuk over het gebruik der talen in de plaatselijke diensten is in de SWT opgesplitst in vier afdelingen. De eerste afdeling met algemene bepalingen telt één artikel waarin de definitie van een plaatselijke dienst wordt bepaald, namelijk een dienst waarvan de werkring niet meer dan één gemeente bestrijkt. De andere drie afdelingen zijn opgesplitst in (A) een afdeling over het Nederlandse, Franse, en Duitse taalgebied (inclusief de taalgrensgemeenten en de gemeenten uit het Malmédysse); (B) een afdeling over het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad; en (C) een afdeling over de randgemeenten.

A) Het Nederlandse, Franse en Duitse taalgebied

De bepalingen inzake het Nederlandse, Franse en Duitse taalgebied handelen ook over de taalgrensgemeenten en de gemeenten uit het Malmédysse. Voor zover bij deze laatste twee dus niet expliciet in een afwijkende regeling wordt voorzien, ressorteren zij onder de bepalingen van hun respectievelijke taalgebied.

1. In binnendienst

De plaatselijke diensten gebruiken in de binnendienst uitsluitend de taal van hun gebied (art. 10, eerste lid SWT). De plaatselijke diensten in het Nederlandse taalgebied gebruiken dus enkel het Nederlands in hun binnendienst, die in het Franse taalgebied enkel het Frans, en die in het Duitse taalgebied enkel het Duits.

Voorbeelden van binnendiensten bij plaatselijke diensten zijn de notulen van de vergaderingen van de gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen, de verslagen van gemeentelijke adviesraden, werkgroepen, ...

2. Betrekkingen met andere diensten

De plaatselijke diensten gebruiken uitsluitend de taal van hun gebied in hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren, met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en met de diensten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De plaatselijke diensten in het Nederlandse taalgebied gebruiken dus enkel het Nederlands in hun betrekkingen met andere diensten, die in het Franse taalgebied enkel het Frans, en die in het Duitse taalgebied enkel het Duits (art. 10, eerste lid SWT).

Een plaatselijke dienst gevestigd in het Duitse taalgebied mag in zijn communicatie met diensten waaronder hij ressorteert en met die uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wel een vertaling toevoegen (art. 10, tweede lid SWT).

Plaatselijke diensten uit het Nederlandse taalgebied zijn verplicht om het Nederlands te gebruiken in hun betrekkingen met diensten uit de zes randgemeenten (art. 10, derde lid SWT).

Het taalgebruik wordt niet geregeld voor de betrekkingen met andere diensten die niet vermeld zijn, zoals een dienst uit een ander taalgebied of een buitenlandse overheid. Het staat de plaatselijke diensten dan vrij om eender welke taal te gebruiken, zonder dat dit een verplichting is.

3. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek

De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied gebruiken uitsluitend de taal van hun gebied voor de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek (art. 11, § 1, eerste lid SWT).

De gemeenten uit het Malmeyse kunnen hun bescheiden in het Frans en het Duits opstellen indien de gemeenteraad dit beslist (art. 11, § 1, tweede lid SWT). Tot nog toe heeft geen enkele gemeente van deze bepaling gebruik gemaakt.

In de gemeenten van het Duitse taalgebied worden de berichten, mededelingen en formulieren in zowel het Duits als het Frans gesteld (art. 11, § 2, eerste lid SWT).

In de taalgrensgemeenten worden de berichten, mededelingen en formulieren in zowel het Nederlands als het Frans gesteld, met voorrang aan de taal van het gebied (art. 11, § 2, tweede lid SWT). Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de adviespraktijk van de VCT erin om in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (en *vice versa* voor de taalgrensgemeenten in het Franse taalgebied).¹²⁹

Uitzondering voor toeristische centra

De gemeenten die erkend zijn als een toeristisch centrum, mogen de berichten en mededelingen voor toeristen ook in andere talen opstellen indien de gemeenteraad dit heeft beslist (art. 11, § 3 SWT). Aan deze mogelijkheid van artikel 11, § 3 SWT heeft de wetgever een dubbele vormvoorwaarde verbonden: de gemeenteraad moet enerzijds een beslissing nemen dat de berichten die bestemd zijn voor de toeristen, tenminste in drie talen (de drie landstalen Nederlands, Frans en Duits), met voorrang voor de streektaal, worden gesteld, anderzijds moet de inhoud van de beslissing binnen de acht dagen aan de VCT worden meegedeeld.

¹²⁹ Advies nr. 45.134 van 27 juni 2014.

De gemeente die tot bovenvermelde beslissing overgaat, dient reeds te beschikken over een erkenning als toeristisch centrum. Deze erkenning kan worden verleend door de daartoe bevoegde overheden (bv.: FOD Economie, Toerisme Vlaanderen...). Het komt niet aan de VCT toe een gemeente als toeristisch centrum te erkennen. Zij gaat bij ontvangst van de beraadslaging van de gemeente na of deze wel aantoont dat zij als toeristisch centrum is erkend en derhalve toepassing kan maken van artikel 11, § 3 SWT.

4. Betrekkingen met particulieren

De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse, Franse of Duitse taalgebied gebruiken uitsluitend de taal van hun gebied voor hun betrekkingen met particulieren (art. 12, eerste lid SWT). Er is echter de mogelijkheid om een particulier van een ander taalgebied te antwoorden in de taal die hij gebruikt, dit wordt ook wel het ‘hoffelijkheidsprincipe’ genoemd.

De plaatselijke diensten uit het Malmedyse en het Duitse taalgebied gebruiken echter het Frans of het Duits als een particulier zich tot hen wendt in een van die twee talen (art. 12, tweede lid SWT).

De plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten gebruiken het Nederlands of het Frans als een particulier zich tot hen wendt in een van die twee talen (art. 12, derde lid SWT).

Uitzondering voor het taalgebruik van particulieren met de plaatselijke diensten in het homogeen Nederlandse taalgebied

Op basis van het decreet 30 juni 1981 zijn de particulieren, bedrijven inbegrepen, verplicht om het Nederlands te gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het homogeen Nederlandse taalgebied.

De sancties en het toezicht van hoofdstukken VII en VIII SWT zijn van toepassing op deze regeling.

5. Akten

De plaatselijke diensten uit het Nederlandse en Franse taalgebied stellen de akten die particulieren betreffen in de taal van het gebied (art. 13, § 1 SWT).

Iedere belanghebbende, die er de noodzaak van aantoont kan kosteloos een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of gelijkluidend afschrift in het Nederlands, Frans of Duits laten uitreiken door de provinciegouverneur (of de gouverneur van de provincie Luik voor een Duitse vertaling) (art. 13, § 1, tweede lid SWT). De particulier kan geen vertaling vragen omdat hij de taal van zijn woonplaats niet begrijpt. Hij kan ze niet voor zichzelf aanvragen, maar wel voor derde personen die geacht zijn de taal van de akte niet te kennen. Met ‘derde personen’ worden andere overheden die om een akte vragen bedoeld. Het betreft hier niet particulieren als derde personen. Er dient dus een plausibel motief te zijn. De verplichting die

aan de gouverneur van een eentalig gebied wordt opgelegd om een gratis vertaling af te leveren werkt niet in beide richtingen. In het eentalig Nederlands gebied dient er vertaald te worden van het Frans naar het Nederlands, en in het Franse taalgebied dient er van het Nederlands naar het Frans vertaald te worden.¹³⁰

Iedere belanghebbende uit de gemeenten uit het Malmédysse en de taalgrensgemeenten kan, zonder bijkomende kosten en zonder verantwoording van zijn vraag, bij de dienst die zijn akte heeft opgemaakt een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of gelijkluidend afschrift verkrijgen. Voor de diensten uit de gemeenten uit het Malmédysse kan dit in het Duits, voor de taalgrensgemeenten in het Nederlands of het Frans, naargelang de gemeente (art. 13, § 1, derde lid SWT).

De plaatselijke diensten uit het Duitse taalgebied stellen de akten die particulieren betreffen in het Duits (art. 13, § 2, eerste lid SWT). Iedere belanghebbende kan zonder bijkomende kosten en zonder verantwoording van zijn vraag, bij de dienst die zijn akte heeft opgemaakt, een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of gelijkluidend afschrift in het Frans verkrijgen (art. 13, § 2, tweede lid SWT).

Ieder gemeentebestuur stelt de akten van de burgerlijke stand op in de taal van zijn gebied (art. 13, § 3, eerste lid SWT). Wanneer in een andere taal dan die van de akte moet worden overgeschreven:

1° vraagt het gemeentebestuur, dat de akte van een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied ontvangt, de vertaling daarvan aan de gouverneur van zijn provincie of aan de gouverneur van de provincie Luik, naargelang het geval;

2° voegt het gemeentebestuur van een gemeente uit het Malmédysse, een gemeente uit het Duitse taalgebied, een gemeente uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of een randgemeente, dat de akte verzendt, er zelf de vertaling bij, tenzij het gemeentebestuur dat de akte ontvangt, wettelijk bevoegd is om die vertaling te maken. Voor de Duitse vertaling van akten uitgaande van een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of van een randgemeente en voor de Nederlandse vertaling van akten uit het Duitse taalgebied, wendt het gemeentebestuur dat de akte ontvangt zich tot de gouverneur van de provincie Luik. Voor de Nederlandse vertaling van de akte uitgaande van een gemeente uit het Malmédysse wendt de gemeente die ze ontvangt, bijaldien zij zelf aan geen speciale regeling onderworpen is, zich tot de gouverneur van haar provincie (art. 13, § 3, tweede lid SWT).

6. Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

De plaatselijke diensten uit het Nederlandse en Franse taalgebied stellen de aan particulieren uit te reiken getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in de taal van het gebied (art. 14, § 1, eerste lid SWT). Iedere belanghebbende kan een vertaling aanvragen onder dezelfde voorwaarden van art. 13, § 1 SWT.

¹³⁰ Advies nr. 39.175 van 13 maart 2008.

De plaatselijke diensten uit het Malmeyse stellen de aan particulieren uit te reiken getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in het Frans of het Duits naargelang de wens van de belanghebbende (art. 14, § 2 SWT).

De plaatselijke diensten uit de taalgrensgemeenten stellen de aan particulieren uit te reiken getuigschriften in het Nederlands of het Frans naargelang de wens van de belanghebbende (art. 14, § 2 SWT). De verklaringen, machtigingen en vergunningen ressorteerden onder deze bepaling, maar dit werd in 1970 vernietigd door de Raad van State. Dit betekent dat de regeling van art. 14, § 1 SWT van toepassing is, waardoor de plaatselijke diensten uit de taalgrensgemeenten alle verklaringen, machtigingen en vergunningen in de taal van hun gebied opstellen.

De plaatselijke diensten uit het Duitse taalgebied stellen de aan particulieren uit te reiken getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in het Duits of het Frans naargelang de wens van de belanghebbende (art. 14, § 3 SWT).

B) Het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

1. In binnendienst en betrekkingen met andere diensten

De plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gebruiken in hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren en in hun betrekkingen met andere diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad het Nederlands of het Frans. Artikel 17 SWT stipuleert de criteria om te bepalen of het Nederlands of het Frans moet worden gebruikt.

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

1° uitsluitend in het Nederlandse of Franse taalgebied: de taal van dat gebied;

2° tegelijk in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of Franse taalgebied: de taal van dat gebied;

3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;

4° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad: wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;

5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad: wanneer zij in dit laatste haar oorsprong vindt: de taal bedoeld onder B (zie verder) (niet-gelokaliseerde of niet-lokaliseerbare zaken);

6° uitsluitend in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad: de taal bedoeld onder B.

Zo zijn alle administratieve activiteiten die een onroerend goed betreffen, de aanleg van een weg, ... gelokaliseerde of lokaliseerbare zaken.

B. Indien de zaak noch gelokaliseerd noch lokaliseerbaar is:

1° indien het een personeelslid betreft: de taal waarin hij zijn toelatingsexamen aflegde of, bij gebrek aan een dergelijk examen, de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;

2° indien de zaak werd ingediend door een particulier: de door deze gebruikte taal;

3° in alle andere gevallen: de taal waarin het personeelslid aan wie de zaak werd toevertrouwd, zijn toelatingsexamen aflegde. Indien het personeelslid geen toelatingsexamen aflegde, gebruikt hij zijn hoofdtaal.

Zo zijn disciplinaire procedures ten laste van een personeelslid, een brief of dienstnota persoonlijk gestuurd aan een personeelslid, ... niet-gelokaliseerde, niet-lokaliseerbare zaken.

Alle andere documenten die bestemd zijn en belang hebben voor het personeel dienen in zowel het Nederlands als het Frans gesteld te zijn, voor zover deze niet onder de bepalingen van A of B ressorteren.

Zo zijn de verslagen van de vakbondsafgevaardigden, verslagen van de dienst preventie en bescherming, nota's in verband met de uitvoering van het werk, documenten betreffende de vergadering van comités, technische en administratieve nota's, ... documenten bestemd voor het personeel die in de twee talen moeten worden opgesteld.¹³¹

2. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek

De plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad stellen de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek in het Nederlands en het Frans (art. 18, eerste lid SWT). De bekendmakingen die betrekking hebben op de burgerlijke stand worden echter uitsluitend gedaan in de taal van de akte waarmee zij in verband staan (art. 18, tweede lid SWT).

Binnen het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moeten het Nederlands en het Frans op strikte voet van gelijkheid worden behandeld. De woorden "in het Nederlands en in het Frans" dienen zo te worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document dienen te worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).¹³²

¹³¹ Adviezen nrs. 49.227 van 20 oktober 2017; 36.113 van 9 juni 2005.

¹³² Adviezen nrs. 48.254, 48.256 en 49.012-49.013 van 27 januari 2017.

3. Betrekkingen met particulieren

De plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gebruiken in hun betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (art. 19, eerste lid SWT). Er wordt echter aan een privaat bedrijf, dat in een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied gevestigd is, in de taal van de gemeente geantwoord (art. 19, tweede lid SWT).

4. Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

De plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in het Nederlands of het Frans, naargelang de wens van de belanghebbende (art. 20, § 1 SWT).

De gemeentebesturen van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad schrijven de in het Nederlands of het Frans gestelde akten van de burgerlijke stand over in de oorspronkelijke taal. Van iedere in het Duits gestelde over te schrijven akte vragen zij aan de gouverneur van de provincie Luik een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift, voor zover zij er geen hebben ontvangen van het bestuur dat de akte heeft verzonden. De vertaling wordt gesteld in het Nederlands of in het Frans naargelang de wens van de belanghebbende of, bij ontstentenis daarvan, naargelang de omstandigheden (art. 20, § 2, eerste lid SWT).

Zo nodig voegen dezelfde besturen een vertaling bij elke akte die buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moet overgeschreven worden, behalve wanneer die in het Duits moet geschieden. In dit geval maakt het bestuur dat de akte ontvangt zelf de vertaling; van de Nederlandse akten echter die in een gemeente uit het Duitse taalgebied moeten worden overgeschreven, vraagt het bestuur dat ze ontvangt, de vertaling aan de gouverneur van de provincie Luik (art. 20, § 2, tweede lid).

5. Uitzondering voor de monoculturele instellingen

In afwijking van de bovenstaande bepalingen betreffende het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn de monoculturele instellingen, die enkel culturele activiteiten van één taalgroep betreffen, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige taalgebied (art. 22 SWT).

Zo zijn een Nederlandstalige bibliotheek in Sint-Gillis¹³³, de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie¹³⁴, Le Botanique¹³⁵, ... monoculturele instellingen.

¹³³ Advies nr. 44.109 van 22 maart 2013.

¹³⁴ Advies nr. 39.162 van 4 oktober 2007.

C) De randgemeenten

1. In binnendienst en betrekkingen met andere diensten

De plaatselijke diensten uit de randgemeenten gebruiken uitsluitend het Nederlands in hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren, met de diensten uit het Nederlandse taalgebied, en met de diensten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (art. 23 SWT).

2. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek

De plaatselijke diensten uit de randgemeenten stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans (art. 24, eerste lid SWT). De bekendmakingen die betrekking hebben op de burgerlijke stand worden echter uitsluitend gedaan in de taal van de akte waarmee zij in verband staan (art. 24, tweede lid SWT).

In de randgemeenten geldt het principe van de voorrang van de taal van het gebied, het Nederlands. Hoewel de berichten en de mededelingen aan het publiek in zowel het Nederlands als het Frans dienen gesteld te worden, mogen deze niet op gelijke voet behandeld worden. In de adviespraktijk van de VCT komt deze voorrang tot uiting door de Nederlandse tekst aan de Franse te laten voorafgaan, hetzij van boven naar onder, hetzij van links naar rechts.¹³⁶

3. Betrekkingen met particulieren

De plaatselijke diensten uit de randgemeenten gebruiken in hun betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (art. 25, eerste lid SWT). Deze laatste bepaling geldt enkel voor zover het de communicatie met een inwoner van de gemeente zelf betreft. Zo zal een inwoner van Kraainem, die communiceert met een plaatselijke dienst van de gemeente Linkebeek, geen recht hebben om in het Frans te woord te worden gestaan, terwijl een inwoner van Linkebeek zelf daar wel recht op heeft.

Er wordt echter aan een privaat bedrijf, dat in een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied gevestigd is, in de taal van de gemeente geantwoord (art. 25, tweede lid SWT).

¹³⁵ Advies nr. 33.200 van 18 oktober 2001.

¹³⁶ Adviezen nrs. 49.101 van 20 oktober 2017; 45.134 van 27 juni 2014; 45.044 van 7 juni 2013.

4. Akten

In de plaatselijke diensten van de randgemeenten wordt voor de akten een onderscheid gemaakt tussen de regeling voor enerzijds de gemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel; en anderzijds voor de gemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem.

In de gemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel worden de akten in het Nederlands of in het Frans gesteld naargelang de wens van de belanghebbende (art. 28, eerste lid SWT). De in het Nederlands of het Frans gestelde akten van de burgerlijke stand worden in hun oorspronkelijke taal overgeschreven (art. 28, tweede lid SWT).

In de gemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem worden de akten in het Nederlands gesteld. Iedere belanghebbende kan zonder bijkomende kosten en zonder verantwoording van zijn vraag, bij de dienst die zijn akte heeft opgemaakt een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of gelijkkluidend afschrift verkrijgen (art. 30, eerste lid SWT). De akten van de burgerlijke stand worden in het Nederlands overgeschreven (art. 30, tweede lid SWT).

5. Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

De plaatselijke diensten van de randgemeenten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in het Nederlands of het Frans, naargelang de wens van de belanghebbende (art. 26 SWT).

Afdeling 4 Het taalgebruik in de gewestelijke diensten

A) De gewestelijke diensten waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel in dat gebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is

Voorbeelden van voormelde gewestelijke diensten zijn: de provincie Antwerpen¹³⁷, een kantoor van de Federatie van Socialistische Mutualiteiten Brabant¹³⁸, het ontvangkantoor Directe Belastingen Asse¹³⁹, ...

¹³⁷ Advies nr. 47.243 van 26 februari 2016.

¹³⁸ Advies nr. 49.235 van 20 oktober 2017.

¹³⁹ Advies nr. 47.032 van 16 oktober 2015.

1. In binnendienst en betrekkingen met andere diensten

De voormelde gewestelijke diensten gebruiken uitsluitend de taal van het gebied waar hun zetel gevestigd is in hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren, in hun betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en in hun betrekkingen met de diensten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (art. 33, § 1, eerste lid SWT).

2. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek

De voormelde gewestelijke diensten stellen de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek in de taal van hun gebied (art. 33, § 1, tweede lid SWT).

3. Betrekkingen met particulieren

De voormelde gewestelijke diensten gebruiken uitsluitend de taal van hun gebied in hun betrekkingen met particulieren, onverminderd de mogelijkheid om in de briefwisseling met particulieren uit een ander taalgebied de taal te gebruiken die die particulier heeft gebruikt (art. 33, § 1, derde lid SWT).

Uitzondering voor het taalgebruik van particulieren met de gewestelijke diensten waarvan de werkring zich beperkt tot het homogeen Nederlandse taalgebied

Op basis van het betrokken decreet van 30 juni 1981 zijn de particulieren, bedrijven inbegrepen, verplicht om het Nederlands te gebruiken in hun betrekkingen met de gewestelijke diensten waarvan de werkring zich beperkt tot het homogeen Nederlandse taalgebied.

De sancties en het toezicht van hoofdstukken VII en VIII SWT zijn van toepassing op deze regeling.

4. Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

De voormelde gewestelijke diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in de taal van hun gebied (art. 33, § 1, vierde lid SWT). Iedere belanghebbende kan een vertaling aanvragen onder dezelfde voorwaarden van artikel 13, § 1 SWT.

B) De gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied,

Voorbeelden van voormelde gewestelijke diensten zijn: Eandis¹⁴⁰, de intercommunale Haviland¹⁴¹, ...

alsook de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit het Duitse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is

Voorbeelden van voormelde gewestelijke diensten zijn: het Toeristisch Agentschap van de Oostkantons¹⁴², de politiezone Weser-Göhl¹⁴³, ...

1. In binnendienst en betrekkingen met andere diensten

De voormelde gewestelijke diensten gebruiken uitsluitend de taal van het gebied waar zij gevestigd zijn in hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren, in hun betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied, en in hun betrekkingen met de diensten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. In hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit hun ambtsgebied gebruiken ze de binnendiensttaal van deze plaatselijke diensten (art. 34, § 1, tweede lid SWT).

2. Berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek

De voormelde gewestelijke diensten stellen de berichten, mededelingen en formulieren in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar de zetel gevestigd is (art. 34, § 1, derde lid SWT). Een gewestelijke dienst die gevestigd is een gemeente zonder speciale taalregeling maar gemeenten met een speciale regeling in haar werkring heeft, stelt de formulieren die rechtstreeks aan het publiek worden gegeven volgens de regels van die gemeenten. Indien de berichten, mededelingen en formulieren aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van een plaatselijke dienst, worden zij gesteld volgens de regels die op die plaatselijke dienst van toepassing is.

¹⁴⁰ Advies nr. 49.011 van 24 mei 2017.

¹⁴¹ Advies nr. 47.114 van 30 oktober 2015.

¹⁴² Advies nr. 48.304 van 17 februari 2017.

¹⁴³ Advies nr. 48.305 van 10 maart 2017.

3. Betrekkingen met particulieren

De voormelde gewestelijke diensten gebruiken in hun betrekkingen met particulieren de taal die is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de particulier (art. 34, § 1, eerste lid SWT). Deze laatste bepaling geldt enkel voor zover die woonplaats deel uitmaakt van de werkring van de gewestelijke dienst. Zo zal een inwoner van Luik, die communiceert met een gewestelijke dienst met als werkring heel Vlaams-Brabant, geen recht hebben om in het Frans te woord te worden gestaan, terwijl een inwoner van Linkebeek daar wel recht op heeft. Zo zal ook een gewestelijke dienst die communiceert met een particulier die in Ierland woont uiteraard niet verplicht worden om het Engels te gebruiken.¹⁴⁴

4. Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

De voormelde gewestelijke diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken (art. 34, § 1, tweede lid SWT). Wanneer die regeling de aanvrager geen keuze laat, kan hij een vertaling aanvragen onder dezelfde voorwaarden van artikel 13, § 1 SWT.

C) De gewestelijke diensten met zetel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad waarvan de werkring gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt

De gemeente waarin de zetel van een voormelde gewestelijke dienst gelegen is, wordt beschouwd als deel van het ambtsgebied van de gewestelijke dienst. De voormelde gewestelijke diensten ressorteren dan onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (art. 34, § 2 SWT).

D) De gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bestrijkt; alsook de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en uit het Nederlandse taalgebied of het Franse taalgebied of beide taalgebieden bestrijkt

Voorbeelden van voormelde gewestelijke diensten zijn: de intercommunale VOO¹⁴⁵, de intercommunale Hydrobru¹⁴⁶, het autokeuringsstation van Schaarbeek¹⁴⁷, ...

De voormelde gewestelijke diensten ressorteren onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (art. 35, § 1 SWT).

¹⁴⁴ Advies nr. 50.167 van 29 juni 2018.

¹⁴⁵ Advies nr. 49.277 van 15 december 2017.

¹⁴⁶ Advies nr. 49.078 van 30 juni 2017.

¹⁴⁷ Advies nr. 48.231 van 27 januari 2017.

E) De gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit de vier taalgebieden van het land bestrijkt

Voorbeeld van een voormelde gewestelijke dienst is het postsorteercentrum Brussel-X (althans gedeeltelijk).¹⁴⁸

De voormelde gewestelijke diensten ressorteren onder dezelfde regeling als de uitvoeringsdiensten, waarvan de werkring het ganse land bestrijkt (art. 35, § 2 SWT).

F) De gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of het Duitse taalgebied

Voorbeelden van voormelde gewestelijke diensten zijn: de Algemene Administratie der Douane en Accijnzen van Luik¹⁴⁹, een RVA-kantoor in Verviers¹⁵⁰, ...

1. In binnendienst en betrekkingen met andere diensten

De voormelde gewestelijke diensten gebruiken in hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren het Nederlands of het Frans naargelang volgend onderscheid (art. 36, § 1 SWT):

1° voor de zaken die in het Nederlandse of het Franse taalgebied gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn, gebruiken zij de taal van dat gebied;

2° voor akten betreffende een ambtenaar van de dienst gebruiken zij de taal waarin deze zijn toelatingsexamen heeft afgelegd, of bij gebrek aan dergelijk examen de taal van de groep waartoe hij behoort wegens de taal waarin hij zijn onderwijs heeft genoten op basis van zijn diploma of getuigschrift;

3° voor alle andere zaken gebruiken zij de taal van het gebied waar de zetel van de dienst gevestigd is.

In hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit hun ambtsgebied gebruiken zij de taal van het gebied waar de plaatselijke dienst gevestigd is.

¹⁴⁸ Advies nr. 49.147 van 22 september 2017.

¹⁴⁹ Advies nr. 48.178 van 7 oktober 2016.

¹⁵⁰ Advies nr. 47.188 van 30 oktober 2015.

2. *Berichten, mededelingen, formulieren, betrekkingen met particulieren, akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen*

De voormelde gewestelijke diensten zijn voor al deze categorieën onderworpen aan art. 34, § 1 SWT. Zie hierboven punt B van deze afdeling.

G) Gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten van verschillende taalgebieden, behalve het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in een gemeente uit het Malmédysé of in het Duitse taalgebied

De taalregeling voor voormelde gewestelijke diensten kan, indien daar aanleiding toe bestaat, door de Koning worden bepaald aan de hand van de principes van artikel 36, § 1 SWT (art. 36, § 2 SWT). De Koning heeft hier tot op heden nog geen gebruik van gemaakt.¹⁵¹ Artikel 34, § 1 SWT is aldus van toepassing op de voormelde diensten. Zie hierboven punt B van deze afdeling.

H) Betrekkingen met de plaatselijke diensten uit de randgemeenten vanwege de gewestelijke diensten waaronder zij ressorteren, alsook vanwege de gewestelijke diensten gevestigd in het Nederlandse taalgebied

De gewestelijke diensten waaronder de plaatselijke diensten uit de randgemeenten ressorteren, alsook de gewestelijke diensten die in het Nederlandse taalgebied gevestigd zijn, gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit de randgemeenten het Nederlands (art. 37 SWT).

¹⁵¹ Zie ook advies nr. 2313 van 8 januari 1970.

Afdeling 5 Het taalgebruik in de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt

A) De centrale diensten

1. In binnendienst

De centrale diensten gebruiken in hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad het Nederlands of het Frans, volgens dezelfde regeling als voor de plaatselijke diensten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, zoals vervat in artikel 17, § 1 SWT (art. 39, § 1 SWT). Het is de taalrol die bepalend is voor de zaken vermeld onder A, 5° en 6° en B, 1° en 3° van datzelfde artikel 17, § 1 SWT.

De centrale diensten gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied (art. 39, § 2 SWT). Zij gebruiken het Nederlands in hun betrekkingen met de diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten.

De onderrichtingen aan het personeel, alsook de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en het Frans gesteld (art. 39, § 3 SWT).

2. Berichten, mededelingen en formulieren

De centrale diensten zijn voor de berichten, mededelingen en formulieren, die zij aan het publiek richten door bemiddeling van een plaatselijke dienst, onderworpen aan de taalregeling die van toepassing is op die plaatselijke dienst (art. 40, eerste lid SWT).

De centrale diensten gebruiken voor de berichten, mededelingen, en formulieren die zij rechtstreeks aan het publiek richten het Nederlands en het Frans (art. 40, tweede lid SWT).

Dit wil echter niet zeggen dat alle berichten en mededelingen aan het publiek tweetalig zouden zijn. Artikel 40, tweede lid SWT, kan niet zodanig worden geïnterpreteerd dat de centrale diensten altijd en in alle gevallen verplicht zijn en zelfs het recht hebben om zich gelijktijdig in het Nederlands en het Frans tot het publiek te richten. Uit de voorbereidende werkzaamheden van de SWT blijkt duidelijk dat een van de bedoelingen van de wetgever van 1963 was om de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden te behouden en zelfs te versterken. Onafhankelijk van het onnut van het systematische tweetalige gebruik voor deze gebieden, zou deze tweetaligheid duidelijk indruisen tegen de wil van de wetgever. Dit artikel dient dan ook te worden geïnterpreteerd in de zin dat eentaligheid de regel is voor alle berichten en mededelingen die de centrale en gelijkgestelde diensten aan het publiek van de

homogene gemeenten richten, waarbij de toevlucht tot tweetaligheid enkel vereist is voor de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht door de betrokken diensten, ofwel in of op hun gebouwen, ofwel in de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad of in de gemeenten met een speciale taalregeling.¹⁵²

De berichten en mededelingen worden in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld. De in het Duits gestelde formulieren worden, zo nodig, ter beschikking gesteld van het Duitse publiek (art. 40, tweede lid SWT). Zo moeten bijvoorbeeld de websites van de centrale diensten in de drie landstalen beschikbaar zijn.¹⁵³

3. Betrekkingen met particulieren

De centrale diensten gebruiken in hun betrekkingen met particulieren de taal waarvan betrokkene zich heeft bediend, voor zover die taal het Nederlands, het Frans, of het Duits is (art. 41, § 1 SWT).

De centrale diensten gebruiken in hun betrekkingen met een privaat bedrijf dat gevestigd is in gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlands of het Franse taalgebied de taal van dat gebied (art. 41, § 2 SWT).

4. Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen, vergunningen

De centrale diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen, en vergunningen in de taal waarvan de belanghebbende het gebruik vraagt, voor zover die taal het Nederlands, het Frans, of het Duits is (art. 42 SWT).

B) De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is

De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is, ressorteren onder dezelfde regeling als de centrale diensten, met uitzondering van artikel 43, § 6 SWT (art. 44 SWT). Zie hierboven punt A van deze afdeling.

¹⁵² Advies nr. 1980 van 28 september 1967.

¹⁵³ Advies nr. 50.048 van 2 mei 2018.

C) De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is

De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is, ressorteren onder dezelfde regeling als de centrale diensten, behoudens de uitzonderingen van artikel 46, §§ 2 tot 6 (art. 46, § 1 SWT). Zie hoofdstuk 8, afdeling 6 voor de uitzonderingen van art. 46, §§ 3 tot en met 5 SWT, betreffende de taalkennis.

Voor de binnendienstbehandeling van de zaken betreffende de organisatie van de dienst ter plaatse, uitgezonderd de zaken die het personeel zelf betreffen, alsook voor de betrekkingen, die in verband daarmee met de centrale diensten ontstaan, wordt er gebruik gemaakt van de taal van de gemeente waar de zetel van de dienst gevestigd is (art. 46, § 2 SWT).

De Koning treft maatregelen om het aantal van de in dit artikel bedoelde diensten, binnen vijf jaar na de inwerkingtreding, tot het noodzakelijke minimum te herleiden (art. 46, § 6 SWT).

D) De buitenlandse diensten

Voorbeelden van buitenlandse diensten zijn de Belgische ambassades en consulaten, zoals de ambassade in Indonesië¹⁵⁴ of Oekraïne¹⁵⁵.

1. In binnendienst

De buitenlandse diensten ressorteren in hun binnendiensten bij behandeling van de in België gelokaliseerde of lokaliseerbare zaken, en voor de verslagen die zij richten aan de centrale diensten, onder dezelfde regeling als de centrale diensten (art. 47, § 1 SWT). In alle andere gevallen gebruikt de behandelende ambtenaar de taal van zijn taalrol.

2. Mededelingen, berichten en formulieren

De buitenlandse diensten stellen de mededelingen, berichten en formulieren bestemd voor het Belgische publiek in het Nederlands en het Frans, en indien daar aanleiding toe bestaat ook in het Duits (art. 47, § 2 SWT).

¹⁵⁴ Advies nr. 42.137 van 17 december 2010.

¹⁵⁵ Advies nr. 39.234 van 17 april 2008.

3. Betrekkingen met particulieren

De buitenlandse diensten gebruiken in hun betrekkingen met Belgische particulieren de taal waarvan deze zich hebben bediend, voor zover dit het Nederlands, Frans of Duits is (art. 47, § 3 SWT).

4. Akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

De buitenlandse diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen bestemd voor Belgische onderdanen in de taal waarvan deze het gebruik vragen, voor zover dit het Nederlands, Frans of Duits is (art. 47, § 4 SWT).

Hoofdstuk 4 Sancties bij niet-naleving bestuurstaalwet

De SWT is van openbare orde. De artikelen 57 tot en met 59 van die wet regelen de sancties voor haar niet-naleving.

Artikel 57 SWT bepaalt dat gezagsdragers en ambtenaren die door bevelen of handelingen de bepalingen van de SWT omzeilen of pogen ongedaan te maken, disciplinair worden gestraft. De potentiële reikwijdte van dit artikel is zeer groot aangezien het gaat om elke ambtenaar of gezagsdrager, dus inclusief burgemeesters, die een inbreuk op de SWT mogelijk maakt. Dit betekent zelfs dat aan een ambtenaar die een inbreuk ziet en vervolgens niet meldt, op basis van dit artikel een tuchtsanctie kan worden opgelegd. Het is altijd de tuchtoverheid, en niet de VCT, die hierover beslist.

Artikel 57 SWT bevat derhalve een meldingsplicht. Deze meldingsplicht wordt door de VCT toegepast in advies nr. 50.092. *In casu* betrof het een plan van de gemeente Bever waarbij een Nederlandstalige straatnaam ten gevolge van een technische fout in het kadaster met Franse vertaling stond aangeduid. Hoewel de gemeente opwierp dat zij wettelijk verplicht was om de benaming uit het kadaster over te nemen, ook al betrof het een fout, oordeelde de VCT dat zij die fout had moeten melden aan de bevoegde administratie. “Het gemeentebestuur kan zich aldus niet beroepen op enige wettelijke bepalingen die haar verhinderen zelf wijzigingen aan te brengen aan het kadaster, noch op enige fout vanwege de administratie verantwoordelijk voor het kadaster.”

Artikel 58 SWT bepaalt dat alle administratieve handelingen en verordeningen die naar vorm of inhoud strijdig zijn met de bepalingen van de SWT nietig zijn.

De nietigheid moet worden vastgesteld door ofwel de overheid van wie de handelingen en verordeningen uitgaan, ofwel door de toezichthoudende overheid, de hoven en de rechtbanken, of de Raad van State al naargelang het geval. Aangezien de SWT van openbare orde is, zal een rechtscollege de nietigheid ambtshalve opwerpen. Indien de gewone rechter een strijdigheid met de SWT opmerkt, zal deze de exceptie van illegaliteit van artikel 159 G.W. moeten toepassen.¹⁵⁶

Betreft de nietigheid enkel de vorm, en niet de inhoud van de handelingen of reglementen, dan worden zij retroactief vervangen door geldige bescheiden (art. 58, derde lid SWT). Met andere woorden, is enkel de vorm nietig, maar de inhoud zelf niet, kan deze later worden vervangen met terugwerkende kracht tot op de originele datum.

¹⁵⁶ Zie bijvoorbeeld Cass. 19 mei 2016, nr. C.13.0256.N/5.

Wat deze bepaling betreft, zegt de Raad van State in zijn advies van 7 februari 1962 over een wetsontwerp over “het gebruik van de talen in bestuurszaken” het volgende : “Nietig zullen dus kunnen worden verklaard niet alleen rechtshandelingen zoals akten van de burgerlijke stand en uitvoerbare beslissingen, maar ook akten van procedure of bekendmaking, of nog mededelingen allerhande, zoals blote berichten”.¹⁵⁷ Verder heeft de Raad van State in zijn arrest nr. 185.771 van 21 augustus 2008 geoordeeld dat de vervanging van een in strijd met de SWT gesteld document de begane onwettigheid niet ongedaan kan maken.

Om dat onwettig verloop van de procedure ongedaan te maken kan de betrokken overheid dan ook niets anders doen dan de procedure te hernemen vanaf het ogenblik dat de onwettige handeling werd gesteld.¹⁵⁸

De akten, waarvan de nietigheid wordt vastgesteld omwille van onregelmatigheden met betrekking tot de inhoud, onderbreken de verjaring zomede de termijnen die, met betrekking tot de procedure inzake geschillen en de administratieve procedure, op straf van verval opgelegd zijn (art. 58, vierde lid SWT).

¹⁵⁷ Parl. St. Kamer, ‘61- ‘62, nr. 331/1, 11 en 27-28.

¹⁵⁸ Advies 50.156 van 27 april 2018.

Hoofdstuk 5 Het taalgebruik binnen de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen

Het taalgebruik binnen de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen wordt in principe niet door de SWT geregeld. De drie wetten die elk voor zich het taalgebruik binnen die diensten regelen zijn 1) de gewone wet van 9 augustus tot hervorming der instellingen (GWHI), 2) de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige gemeenschap (Wet D. Gem.), en 3) de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.).

Net zoals bij hoofdstuk 3 wordt de taalkennis omtrent de benoeming en bevordering van de personeelsleden niet in dit hoofdstuk behandeld maar in hoofdstukken 7 en 8.

Afdeling 1 Het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van de Franse Gemeenschap en de Regering van het Waalse Gewest

Het taalgebruik in de voormelde diensten wordt geregeld in titel III van de GWHI. De bepalingen van de hoofdstukken VII en VIII SWT omtrent de sancties en het toezicht zijn van toepassing op de diensten uit titel III, afdeling 1 en 2 van de GWHI.

A) De diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van het Waalse Gewest en de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest, al naar het geval, bestrijkt

De voormelde diensten van de Vlaamse Regering gebruiken het Nederlands als bestuurstaal (art. 36, § 1, 1° GWHI).

De voormelde diensten van de Regering van het Waalse Gewest en de diensten van de Regering van de Franse Gemeenschap gebruiken het Frans als bestuurstaal (art. 36, § 1, 2° GWHI).

De voormelde diensten volgen de regeling die de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten oplegt, althans wat betreft de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen (art. 36, § 2, eerste lid GWHI). Zie hiervoor hoofdstuk 3, afdeling 3.

De diensten van de Regering van het Waalse Gewest gebruiken het Duits in hun betrekkingen met de diensten waarvan de zetel gevestigd is in een gemeente van het Duitse taalgebied (art. 36, § 2, tweede lid GWHI)

B) De diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van het Waalse Gewest en de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest, al naar het geval, bestrijkt

De voormelde diensten waarvan de werkring uitsluitend gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvatten, volgen de regeling die de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten oplegt (art. 38, eerste lid GWHI).

De voormelde diensten waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvatten, volgen met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling de taalregeling die de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten oplegt, althans wat betreft de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, de betrekkingen met particulieren en het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen (art. 39, eerste lid GWHI).

C) De diensten van de Vlaamse Regering en van de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkring gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad omvat

De voormelde diensten van de Vlaamse Regering gebruiken het Nederlands als bestuurstaal. De voormelde diensten van de Regering van de Franse Gemeenschap gebruiken het Frans als bestuurstaal (art. 40, eerste lid GWHI).

Indien de werkring van voormelde diensten ook gemeenten met een speciale taalregeling in het Nederlandse dan wel het Franse taalgebied bestrijkt, zijn deze diensten, wat de gemeenten met een speciale taalregeling betreft, onderworpen aan de taalregeling die de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten oplegt, althans wat betreft de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, de betrekkingen met particulieren en het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen (art. 40, tweede lid GWHI).

D) De diensten van de Regering van het Waalse Gewest waarvan de werkring zowel gemeenten van het Franse als het Duitse taalgebied omvat

De voormelde diensten gebruiken het Frans of het Duits als bestuurstaal al naargelang hun zetel in het Franse of Duitse taalgebied is gevestigd (art. 41, eerste lid GWHI).

De voormelde diensten volgen de taalregeling die de SWT aan de plaatselijke diensten van hun ambtsgebied oplegt, althans wat betreft de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, de betrekkingen met particulieren en het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen (art. 41, tweede lid GWHI).

E) Toezicht

De bepalingen van hoofdstukken VII en VIII SWT, omtrent de sancties en het toezicht, zijn op alle in A, B, C, en D vermelde diensten van toepassing (art. 42 GWHI).

Afdeling 2 Het taalgebruik in de diensten van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap

Het taalgebruik in de diensten van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap wordt geregeld in titel VII van de Wet D. Gem. De bepalingen zijn van toepassing op zowel de diensten waarvan de werkring het gehele Duitse taalgebied bestrijkt als de diensten waarvan de werkring niet dit gehele taalgebied bestrijkt (art. 68 Wet D. Gem.).

De voormelde diensten volgen de regeling die de SWT aan de plaatselijke diensten van de gemeenten van het Duitse taalgebied oplegt (art. 69, § 1, eerste lid Wet D. Gem.).

De berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek worden echter in het Duits gesteld (art. 69, § 1, tweede lid Wet D. Gem.). De belanghebbende kan wel vragen om een formulier in het Frans te ontvangen.

De bepalingen van de hoofdstukken VII en VIII SWT, omtrent de sancties en het toezicht, zijn van toepassing op de bovenvermelde diensten (art. 70 Wet D. Gem.).

Afdeling 3 Het taalgebruik in de diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Het taalgebruik in voormelde diensten wordt geregeld door hoofdstuk VI van de W. Brussel I.H.

A) De diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

De gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie gebruiken het Nederlands en het Frans als bestuurstaal (art. 32, § 1, eerste lid W. Brussel I.H.). Deze diensten zijn onderworpen aan de artikelen 50 en 54 SWT, aan hoofdstukken VII en VIII SWT, en aan de regeling die van toepassing is op de centrale diensten van hoofdstuk V, afdeling 1 SWT, uitgezonderd de bepalingen betreffende het gebruik van het Duits (art. 32, § 1, derde lid W. Brussel I.H.).

De gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie waarvan de werkkring niet het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestrijkt, zijn onderworpen aan de artikelen 50 en 54 SWT, aan hoofdstukken VII en VIII SWT, en aan de regeling die van toepassing is op de plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad van hoofdstuk III, afdeling 3 SWT (art. 33 W. Brussel I.H.).

B) De diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie

De diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie ressorteren onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale taalregeling in respectievelijk het Nederlandse en het Franse taalgebied (art. 35 W. Brussel I.H.).

Hoofdstuk 6 De autonome overheidsbedrijven

De Wet Overheidsbedrijven stelt dat de autonome overheidsbedrijven onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT. Dit geldt ook voor hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt (art. 36 Wet Overheidsbedrijven).

Voorbeelden van autonome overheidsbedrijven zijn Proximus¹⁵⁹, bpost¹⁶⁰, de NMBS¹⁶¹, ...

¹⁵⁹ Adviezen nrs. 50.271 van 21 september; 48.267 van 17 februari 2017; 48.033 van 15 april 2016.

¹⁶⁰ Adviezen nrs. 50.059 van 27 april 2018; 48.281 van 27 januari 2017; 47.231 van 26 februari 2016.

¹⁶¹ Adviezen nrs. 49.345 van 23 februari 2018; 45.027 van 28 juni 2013; 45.088 van 13 september 2013.

Hoofdstuk 7 Het taalgebruik bij verkiezingen

Op basis van artikel 1, § 1, 5° SWT ressorteren de verrichtingen bij de parlements-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen onder de SWT. Zo zijn alle berichten, onderrichtingen, stembiljetten, processen-verbaal, ... verrichtingen waarop de SWT van toepassing is. Naargelang het geval zijn de bepalingen voor de plaatselijke diensten, dan wel de gewestelijke diensten van toepassing.¹⁶²

Verkiezingspropaganda, zoals folders of affiches, ressorteert niet onder de SWT aangezien zij zich situeert op het gebied van het private taalgebruik.¹⁶³

Afdeling 1 De bestuurstaalwet

De voorzitters van de stembureaus, die niet bij machte zijn de kiezers te woord te staan of voor te lichten in de talen die deze gecoördineerde wetten voorschrijven te gebruiken in de betrekkingen van de plaatselijke diensten met de particulieren, wijzen een secretaris aan die hen daarin kan bijstaan (art. 49 SWT).

Uitzondering voor het homogeen Nederlandse taalgebied

De Vlaamse Gemeenschap heeft met het decreet 16 juni 1982, voor het homogeen Nederlandse taalgebied, artikel 49 SWT aangepast zodat in dat taalgebied niemand tot voorzitter, bijzitter of secretaris van een stembureau kan worden aangesteld indien hij de taal van het gebied niet kent.

Afdeling 2 Het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet

De Nederlandse afdeling van de VCT heeft als taak over de toepassing van de bepalingen over het taalgebruik in het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet te waken. Ze beschikt daartoe over alle bevoegdheden, bepaald in artikels 60 en 61 SWT. Bovendien heeft ze de opdracht om alle documenten die krachtens artikel 256 Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet nietig zijn, onmiddellijk in beslag te nemen en onder verzegeling op haar zetel te bewaren (art. 257 Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet).

De overheden en alle met stemverrichtingen belaste diensten, zoals onder meer de stembureaus, de telbureaus, de gemeentelijke hoofdbureaus, de stadsdistrictshoofdbureaus, de provinciale hoofdbureaus, de provinciedistrictshoofdbureaus en de kantonhoofdbureaus

¹⁶² Parl. St. Kamer '61-'62, nr. 331/27, 10.

¹⁶³ Advies nr. 50.357 van 5 oktober 2018.

gebruiken bij alle kiesverrichtingen uitsluitend het Nederlands (art. 255 Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet).

Alle documenten die in strijd met voormeld artikel 255 geheel of gedeeltelijk in een andere taal dan het Nederlands opgesteld zijn, zijn nietig.

De overheden en diensten, vermeld in diezelfde bepaling, moeten de nietige documenten als onbestaand beschouwen, en mogen ze niet aanplakken, gebruiken, tellen of verspreiden (art. 256 Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet).

Overtredingen van de bepalingen betreffende het taalgebruik in dit decreet worden gestraft overeenkomstig de artikelen 257 tot en met 260 Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet.

Hoofdstuk 8 Taalkennis van het personeel

Afdeling 1 Omtrent de bewijzen van taalkennis

Artikel 53 SWT bepaalt dat enkel Selor bevoegd is om de bewijzen van taalkennis, zoals vereist door de SWT, uit te reiken. Zie hoofdstuk 9 voor meer uitleg over deze examens.

Artikel 53bis SWT bepaalt dat de bevoegde overheid, in overleg met Selor, een aangepaste opleiding organiseert die nodig is met het oog op het behalen van het bewijs van taalkennis zoals voorzien in de SWT. Het personeelslid dat zich inschrijft voor een taalexamen mag de opleiding aangepast aan dit examen volgen. Periodes van afwezigheid, gerechtvaardigd door deelname aan deze opleidingsactiviteiten, worden gelijkgesteld met dienstactiviteit.

Voor de plaatselijke en gewestelijke diensten binnen het homogeen Nederlandse taalgebied heeft de Vlaamse Gemeenschap echter in een afwijkende regeling voorzien. Voor de plaatselijke en gewestelijke diensten binnen het homogeen Franse taalgebied heeft ook de Franse Gemeenschap in een afwijkende regeling voorzien.

Met het decreet van 18 november 2011 werd artikel 53 SWT aangepast, althans voor het homogeen Nederlandse taalgebied, zodat de Vlaamse Regering nu bepaalt welke instanties bevoegd zijn om de vereiste bewijzen van taalkennis uit te reiken, en aan welke voorwaarden die bewijzen moeten voldoen.

De Vlaamse Regering bepaalt ook de voorwaarden voor de erkenning van bewijzen van taalkennis die uitgereikt worden door andere instanties. Het niveau van de taalkennis dat moet worden bewezen, is afhankelijk van de aard van de uitgeoefende functie.

De bewijzen van taalkennis die Selor op grond van artikel 53 SWT heeft uitgereikt voor de inwerkingtreding van dit decreet blijven geldig als bewijs van taalkennis. Artikel 53bis SWT werd aangepast zodat de organisatie van de aangepaste opleiding door de bevoegde overheid niet langer in overleg met Selor moet plaatsvinden.

Met het decreet van 7 november 2013 werd artikel 53 SWT aangepast voor het homogeen Franse taalgebied. Naast de bevoegdheid van Selor kan de Regering van de Franse Gemeenschap andere bevoegde instanties bepalen om de vereiste getuigschriften uit te reiken, en aan welke voorwaarden die bewijzen moeten voldoen.

De Regering van de Franse Gemeenschap bepaalt ook de voorwaarden voor de erkenning van bewijzen die uitgereikt worden door andere instanties. De gelijkwaardigheid wordt verleend door de Regering van de Franse Gemeenschap op advies van een deskundigencommissie. De regering bepaalt het statuut van deze commissie en de manier waarop haar leden aangewezen moeten worden. Haar werkwijze wordt bepaald in het huishoudelijk reglement dat deze zal aannemen.

Het niveau van de taalkennis dat moet worden bewezen, is afhankelijk van de aard van de uitgeoefende functie. Artikel 53bis SWT werd aangepast zodat de organisatie van de aangepaste opleiding door de bevoegde overheid niet langer in overleg met Selor moet plaatsvinden als het examen niet door Selor wordt georganiseerd.

Voor de plaatselijke diensten in het Duitse taalgebied bepaalt de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels voor de erkenning van de gelijkwaardigheid tussen de door Selor uitgereikte certificaten en deze uitgereikt in de andere lidstaten van de Europese Economische Ruimte en de Zwitserse Bondsstaat (art. 53, vijfde lid SWT). Dit vijfde lid werd door het Grondwettelijk Hof vernietigd in zoverre het niet van toepassing is op de plaatselijke diensten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.¹⁶⁴

Afdeling 2 Taalkennis van het personeel in de plaatselijke diensten

A) De plaatselijke diensten in het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied

In de plaatselijke diensten die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd zijn, kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij de taal van het gebied niet kent (art. 15, § 1 SWT). De toelatings- en bevorderingsexamens vinden in dezelfde taal als die van het taalgebied plaats. De kandidaat wordt enkel tot het examen toegelaten als uit de vereiste diploma's of getuigschriften blijkt dat hij zijn onderwijs in die taal heeft genoten. Als de kandidaat niet over zo een diploma beschikt, moet de taalkennis vooraf door een examen bewezen worden.

De Vlaamse Gemeenschap heeft met het decreet van 18 november 2011 in een licht afwijkende regeling voorzien voor de plaatselijke diensten in het homogeen Nederlandse taalgebied. Artikel 15, § 1, derde lid SWT werd voor deze diensten aangepast door de woorden 'vooraf door een examen bewezen worden' te vervangen door de woorden 'voor de benoeming of bevordering bewezen worden'. Concreet betekent dit dat voor de plaatselijke diensten de taalkennis niet door een examen, afgelegd bij Selor, bewezen moet worden.

In de taalgrensgemeenten moet een kandidaat een examen over een voldoende kennis van de tweede taal (het Nederlands of het Frans naargelang het geval) afleggen, wil hij worden toegelaten tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van het OCMW (art. 15, § 2, eerste lid SWT).

¹⁶⁴ GwH nr. 109/2017 van 5 oktober 2017.

In de taalgrensgemeenten, in de besturen van de gemeente en van de openbare personen die aan de gemeente ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden waarin hij omgang heeft met het publiek indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal (het Nederlands of het Frans naargelang het geval) (art. 15, § 2, tweede lid SWT).

De kandidaten die een diploma of getuigschrift hebben in de examentaal bedoeld in zowel het eerste als het tweede lid van artikel 15, § 2 SWT zijn vrijgesteld van dat examen.

De VCT houdt toezicht op bovenvermelde taalexamens, uitgezonderd deze georganiseerd op basis van het decreet van 18 november 2011.

In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeente en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn mag niemand een ambt bekleden waarin hij omgang heeft met het publiek indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal (het Nederlands of het Frans naargelang het geval) (art.15, § 2, derde lid SWT).

In de gemeenten uit het Malmeyse en het Duitse taalgebied worden de diensten zo georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Frans of in het Duits te woord kan gestaan worden (art. 15, § 3 SWT).

Wat betreft de taalexamens zoals hierboven vermeld is het belangrijk om de nadruk te leggen op het feit dat de kandidaat het taalexamen succesvol moet hebben afgelegd vooraleer hij in dienst kan treden. Het succesvol afleggen van het taalexamen is een voorwaarde om het ambt te bekleden. Het is niet toegelaten om het taalexamen achteraf af te leggen.

B) De plaatselijke diensten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

Wanneer het voorgeschreven is, legt iedere kandidaat voor een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, het toelatingsexamen af in het Nederlands of het Frans, naargelang de taal waarin hij zijn onderwijs genoten heeft, hetgeen wordt bewezen door het opgelegde diploma, het vereiste studiegetuigschrift, of de verklaring van het schoolhoofd (art. 21, § 1, eerste lid SWT).

Indien geen toelatingsexamenexamen is voorgeschreven, wordt de hoofdtaal van de kandidaat bepaald door het taalregime van het genoten onderwijs, zoals dat blijkt uit de hierboven vermelde bescheiden (art. 21, § 1, tweede lid SWT).

De kandidaten die in het buitenland hun onderwijs hebben genoten in een andere taal dan het Nederlands of Frans en zich op een bij wet erkende gelijkwaardigheid van diploma's of studiegetuigschriften kunnen beroepen, leggen het toelatingsexamen af in het Nederlands of het Frans, naar keuze. Indien geen toelatingsexamen aan de benoeming voorafgaat, wordt de kennis van de gekozen hoofdtaal vastgesteld aan de hand van een voorafgaand examen (art. 21, § 1, derde lid SWT).

Gedurende zijn loopbaan legt de ambtenaar de opgelegde bevorderingsexamens af in zijn hoofdtaal zoals die bepaald werd op grond van bovenstaande criteria (art. 21, § 1, vierde lid SWT).

Wanneer het voorgeschreven wordt, omvat het toelatingsexamen voor iedere kandidaat een schriftelijk of computergestuurd gedeelte over de elementaire kennis van de tweede taal (art. 21, § 2, eerste lid SWT). Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven wordt, moet de kandidaat, voor zijn benoeming, aan een schriftelijk of computergestuurd examen over dezelfde kennis worden onderworpen (art. 21, § 2, tweede lid SWT).

De §§ 1 en 2 zijn niet toepasselijk op het vak- en werkliedenpersoneel (art. 21, § 3 SWT).

De benoeming of bevordering tot een ambt, waarvan de titularis, tegenover de overheid waaronder hij ressorteert, verantwoordelijk is voor de eenheid van rechtspraak of in het beheer van de dienst waarvan de hoge leiding hem is toevertrouwd, is afhankelijk van een schriftelijk of computergestuurd examen over de voldoende kennis van de tweede taal (art. 21, § 4 SWT).

Het personeel dat in contact komt met het publiek dient het bewijs te leveren van een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis van de tweede taal. Deze moet vooraf worden aangetoond (art. 21, § 5 SWT).

Ten slotte, bij de werving van hun personeel, dienen de besturen van de gemeenten en die van de openbare besturen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, ten minste 50% van de te begeven betrekkingen in gelijke mate te verdelen over de twee taalgroepen. Het betreft hier het personeel lager dan de rang van directeur, omdat er op het directieniveau een wettelijke numerieke gelijkheid bestaat (art. 21, § 7 SWT).

C) De plaatselijke diensten van de randgemeenten

In de plaatselijke diensten van de randgemeenten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij de Nederlandse taal niet kent. De toelatings- en bevorderingsexamens geschieden ook in het Nederlands (art. 27, eerste lid SWT).

De kandidaat wordt enkel tot het examen toegelaten als uit de vereiste diploma's of getuigschriften blijkt dat hij zijn onderwijs in het Nederlands heeft genoten. Als de kandidaat niet over zo een diploma beschikt, moet de taalkennis vooraf door een examen bewezen worden (art. 27, tweede lid SWT).

Indien er geen toelatingsexamen wordt georganiseerd, dient de taalkennis bewezen te worden overeenkomstig artikel 27, tweede lid SWT (art. 27, derde lid SWT).

In de gemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, als hij geen elementaire kennis van het Frans bezit (art. 29, eerste lid SWT).

De bevoegde overheden organiseren de in diezelfde gemeenten gevestigde diensten derwijze dat, zonder moeite, kan voldaan worden aan de artikelen 23 tot 28 en aan het eerste lid van artikel 29 SWT (art. 29, tweede lid SWT).

De bevoegde overheden organiseren de diensten die te Sint-Genesius-Rode en te Wezembeek-Oppem gevestigd zijn derwijze dat, zonder moeite, kan voldaan worden aan de artikelen 23 tot 27 en aan artikel 30 (art. 31 SWT).

Afdeling 3 Taalkennis van het personeel in de gewestelijke diensten

A) De gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder een speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel in dat gebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is

In de voormelde gewestelijke diensten kan niemand benoemd of bevorderd worden indien hij de taal van het gebied niet kent (art. 38, § 1 SWT). De taalkennis wordt vastgesteld volgens de regeling van artikel 15, § 1 SWT.

In de gewestelijke diensten waarvan de werkring enkel gemeenten uit het homogeen Nederlandse taalgebied bestrijkt, geldt dezelfde regeling van artikel 15, § 1 SWT zoals aangepast door het decreet 18 november 2011.

B) De gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied,

alsook de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit het Duitse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is

In de voormelde gewestelijke diensten kan niemand benoemd of bevorderd worden indien hij de taal van het gebied niet kent (art. 38, § 1 SWT). De taalkennis wordt vastgesteld volgens de regeling van artikel 15, § 1 SWT.

De voormelde gewestelijke diensten worden zo georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite te woord kan worden gestaan in de talen die de SWT voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent (art. 38, § 3 SWT).

C) De gewestelijke diensten waarvan de werkring uitsluitend gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bestrijkt, alsook de gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en uit het Nederlandse taalgebied of het Franse taalgebied of beide taalgebieden bestrijkt

De voormelde gewestelijke diensten ressorteren wat betreft de benoeming en bevordering van het personeel onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (art. 38, § 4 SWT). Zie hoofdstuk 7, afdeling 2, B.

D) De gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten uit de vier taalgebieden van het land bestrijkt

Wat betreft de benoeming en bevordering van personeel ressorteren voormelde gewestelijke diensten onder dezelfde regeling als de uitvoeringsdiensten (art. 38, § 5 SWT). Zie hoofdstuk 9.

E) Gewestelijke diensten waarvan de werkring gemeenten van verschillende taalgebieden, behalve het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of in het Duitse taalgebied

Het personeel van voormelde gewestelijke diensten moet de taal kennen van het gebied waar de zetel van de dienst gevestigd is. De overheid kan bovendien personeel aanstellen dat een van beide andere talen kent (art. 38, § 2 SWT).

De voormelde gewestelijke diensten worden zo georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite te woord kan worden gestaan in de talen die de SWT voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent (art. 38, § 3 SWT).

Afdeling 4 Taalkennis van het personeel in de centrale diensten en uitvoeringsdiensten

De taalkennis van het personeel in de centrale en uitvoeringsdiensten wordt uitvoerig besproken in hoofdstuk 9.

Afdeling 5 Taalkennis van het personeel in de diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van de Franse Gemeenschap en de Regering van het Waalse Gewest

Alle bewijzen omtrent de taalkennis vereist door de relevante artikelen van de GWHI ressorteren onder de bevoegdheid van Selor (art. 43 GWHI).

A) De diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van het Waalse Gewest, en de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest, al naar het geval, bestrijkt

In de voormelde diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT vastgestelde kennis van de taal van het gebied bezit (art. 36, § 3, eerste lid GWHI).

Op voorwaarde dat ze een voldoende kennis van het Frans bewijzen, kunnen kandidaten die hun onderwijs in het Duitse taalgebied hebben genoten evenals de kandidaten die hun onderwijs in het buitenland in het Duits hebben genoten en zich kunnen beroepen op een wettelijk gelijkwaardigheid, benoemd of bevorderd worden bij de diensten van het Waalse Gewest (art. 36, § 3, tweede lid GWHI).

B) De diensten van de Vlaamse Regering, de Regering van het Waalse Gewest en de Regering van de Franse Gemeenschap, waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest, al naar het geval, bestrijkt

In de voormelde diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT vastgestelde kennis van de taal van het gebied bezit (art. 38, tweede lid GWHI).

C) De diensten van de Vlaamse Regering en van de Regering van de Franse Gemeenschap waarvan de werkring gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad omvat

In de voormelde diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT vastgestelde kennis van de taal van het gebied bezit (art. 40, derde lid GWHI).

D) De diensten van de Regering van het Waalse Gewest waarvan de werkring zowel gemeenten van het Franse als het Duitse taalgebied omvat

In de voormelde diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT vastgestelde kennis van de taal van het gebied bezit (art. 41, derde lid GWHI).

Afdeling 6 Het taalgebruik in de diensten van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap

In de voormelde diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT vastgestelde kennis van het Duits bezit (art. 69, § 2 Wet D. Gem.).

Alle bewijzen omtrent de taalkennis vereist door artikel 69 Wet D. Gem. ressorteren onder de bevoegdheid van Selor (art. 71 Wet D. Gem.).

Afdeling 7 Het taalgebruik in de diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

A) De diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

In voormelde diensten kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden indien hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, derde lid SWT vastgestelde kennis van het Nederlands of het Frans bezit (art. 32, § 1, tweede lid W. Brussel I.H.).

Alle bewijzen omtrent de taalkennis vereist door artikelen 32 en 33 W. Brussel I.H. ressorteren onder de bevoegdheid van Selor (art. 34 W. Brussel I.H.).

In de instellingen van openbaar nut die onder het gezag staan van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie behoren de directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal tot een verschillende taalrol (art. 36, § 2 W. Brussel I.H.).

B) De diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie

De diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie ressorteren onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale taalregeling in respectievelijk het Nederlandse en het Franse taalgebied (art. 35 W. Brussel I.H.).

Hoofdstuk 9 De taalkaders

Afdeling 1 Algemeen

De centrale diensten en de uitvoeringsdiensten dienen te beschikken over zogenaamde taalkaders.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen enerzijds de regeling voor de FOD's en de POD's (art. 43ter SWT), en anderzijds de regeling voor de overige centrale diensten en uitvoeringsdiensten (art. 43 SWT).

Taalkaders hebben een dubbele functie: enerzijds garanderen zij dat de overheid, binnen een dienst, over de werkkrachten kan beschikken die nodig zijn om de zaken te kunnen behandelen met naleving van de bepalingen betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken; anderzijds garanderen zij dat de personeelsleden van elke taalgroep over het aandeel aan betrekkingen kunnen beschikken dat hun toekomt, en dat zij gevrijwaard blijven van alle "concurrentie" vanwege personeelsleden van de andere taalgroep. Verder meldt de Raad van State dat de taalkaders een essentieel beheersinstrument vormen dat ervoor zorgt dat een dienst met naleving van de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde wetten kan functioneren.¹⁶⁵

Zo zorgen de taalkaders ervoor dat de openbare dienst over voldoende personeel beschikt om de dossiers in de juiste taal te behandelen. In principe kan een personeelslid geen dossier toevertrouwd krijgen in een andere taal dan die welke overeenstemt met zijn taalrol. In de FOD's voorziet de wet echter in een functionele tweetaligheid voor de dossiers die behandeld worden door de houders van een managementbetrekking en de evaluatiedossiers.

Het basisprincipe is dat van de eentaligheid van de ambtenaren. In de meerderheid van de gevallen is het de wet zelf die bepaalt in welke taal een dossier behandeld dient te worden; die taal bepaalt aan welke ambtenaar het dossier toevertrouwd mag worden.

In afwijking op de bepalingen van de artikelen 43 en 43ter SWT, zal de vervanging bepaald in artikel 5 van de wet van 10 april 1995 betreffende de herverdeling van de arbeid in de openbare sector, gebeuren in eenzelfde taalverhouding als deze die van toepassing is op de personeelsleden van de centrale dienst bekleed met dezelfde functie (art. 43, § 3, zevende lid SWT en art. 43ter, § 4, negende lid SWT).

Alle taalkaders moeten voorafgaand aan het advies van de VCT worden onderworpen (art. 43, § 3, vijfde lid SWT en art. 43ter, § 4, zesde lid SWT).

¹⁶⁵ R.v.St. nr. 220.778 van 27 september 2012.

Afdeling 2 De trappen van de hiërarchie

Het begrip trappen van de hiërarchie werd uitsluitend ingesteld om, voor de toepassing van SWT, de taalkaders op te stellen.

Zo dienen de graden waarvan de personeelsleden houder zijn, ingedeeld te worden in trappen van de hiërarchie. Over het algemeen telt men 5 trappen van de hiërarchie.

Het is absoluut noodzakelijk om over een dergelijk besluit te beschikken, aangezien het een weerslag heeft op de vaststelling van de taalkaders; het is er dan ook geheel onontbeerlijk voor.

Volgens de Raad van State is een besluit met betrekking tot de trappen geen reglementaire akte die voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State voorgelegd dient te worden¹⁶⁶:

"Volgens de vaste jurisprudentie van de afdeling administratie zijn koninklijke besluiten houdende vaststelling van de taalkaders geen reglementaire besluiten in de zin van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De afdeling wetgeving is derhalve niet bevoegd om kennis ervan te nemen.

De strekking van het onderzochte ontwerp beperkt zich tot de vaststelling van de onderscheiden graden die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Gelet op die beperkte strekking kan het onderzochte ontwerp, net als het taalkader waarmee het een geheel vormt, beschouwd worden als een toepassingsmaatregel voor intern gebruik bedoeld voor de enkele betrokken administratie, [...]"

Afdeling 3 De centrale diensten, uitgezonderd de FOD's en de POD's

Artikel 43 SWT regelt het taalgebruik in de centrale diensten, uitgezonderd de FOD's en de POD's.

Telkens als de aard van de zaken en het aantal personeelsleden het rechtvaardigen, worden de afdelingen in de centrale diensten ingedeeld in Nederlandse en Franse directies en onderafdelingen, bureaus en secties (art. 43, § 1 SWT).

Na raadpleging van de VCT kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit, van de regel van verdeling bedoeld in het eerste lid, tweede volzin van artikel 43, § 3 SWT, afwijken ten behoeve van de centrale diensten waarvan de bevoegdheden of de werkzaamheden de Nederlandse en de Franse taalgebieden in ongelijke mate betreffen (art. 43, § 3, zesde lid SWT).

¹⁶⁶ Advies nr. 38.038 van 29 juni 2006.

A) De taalrol en de taalkennis

Alle ambtenaren worden ingeschreven op een taalrol: de Nederlandse taalrol of de Franse taalrol (art. 43, § 2, derde lid SWT). Er bestaat geen Duitse taalrol.

De taalrol waarop de ambtenaren worden ingeschreven, hangt principieel af van de taal waarin zij hun toelatingsexamen hebben afgelegd. Het toelatingsexamen kan enkel worden afgelegd in het Nederlands of het Frans. De taal van het toelatingsexamen wordt bepaald door de taal waarin de kandidaten hun onderwijs hebben genoten. Dit wordt bewezen aan de hand van de taal van het opgelegde diploma waarover de kandidaat bezit, door de taal van het vereiste getuigschrift, of door de verklaring van het schoolhoofd. Het is evenwel mogelijk om aan de hand van een examen vooraf het bewijs te leveren dat de kandidaat de andere taal even goed kent (art. 43, § 4, eerste lid SWT).

Indien er bijvoorbeeld een vacature voor Nederlandstalige jurist, in het bezit van een masterdiploma rechten, wordt uitgeschreven, moet de kandidaat in het bezit zijn van een Nederlandstalig rechtendiploma, ongeacht of hij eventueel ook een Franstalig masterdiploma, niet in de rechten, bezit. Indien de vacature echter enkel om een masterdiploma vraagt en de kandidaat is in het bezit van zowel een Nederlandstalig als een Franstalig masterdiploma, dan mag de kandidaat de taal van zijn toelatingsexamen kiezen.

Het taalregime van het toelatingsexamen is dus bepalend voor de taalrol waarbij de ambtenaren worden ingedeeld. Bij ontstentenis van dergelijk examen, is het taalregime van het genoten onderwijs, zoals dat blijkt uit het opgelegde diploma, het vereiste getuigschrift, of subsidiair de verklaring van het schoolhoofd, bepalend (art. 43, § 4, tweede lid SWT).

De kandidaten die in het buitenland hun onderwijs hebben genoten in een andere taal dan het Nederlands of het Frans en zich op een bij wet erkende gelijkwaardigheid van diploma's of studiegetuigschriften kunnen beroepen, leggen het toelatingsexamen af in het Nederlands of het Frans, naar keuze. Indien geen toelatingsexamen aan de benoeming voorafgaat, wordt de kennis van de taal van de rol, waarbij de betrokkene wenst ingedeeld te worden, vastgesteld aan de hand van een voorafgaand examen (art. 43, § 4, derde lid SWT).

De kandidaten die hun onderwijs hebben genoten in het Duitse taalgebied, mogen hun toelatingsexamen in het Duits afleggen op voorwaarde dat zij bovendien een examen afleggen over de kennis van de Nederlandse of de Franse taal, naargelang zij wensen ingedeeld te worden bij de Nederlandse of de Franse taalrol (art. 43, § 4, vierde lid SWT).

De overgang van de ene taalrol naar de andere is verboden, behoudens klaarblijkelijke vergissing bij de indeling (art. 43, § 4, vijfde lid SWT). De enige manier om toch van taalrol te veranderen is door ontslag te nemen en vervolgens opnieuw het toelatingsexamen af te leggen in de andere taal, onder de hierboven beschreven voorwaarden.

De bevorderingsexamens geschieden in de taal van de rol waarbij de examinandi zijn ingedeeld (art. 43, § 4, zesde lid SWT).

De bevorderingen geschieden per kader. De ambtenaren, die het bewijs van tweetaligheid hebben geleverd in boven aangeduide vorm, mogen deelnemen aan de bevorderingen zowel in het tweetalig kader als in het kader dat overeenkomt met de rol waarop zij ingeschreven zijn. De toepassing van deze regel mag nochtans het ten behoeve van het tweetalig kader bepaald evenwicht niet schaden (art. 43, § 5 SWT).

De taalrol is bepalend voor het kader waartoe de ambtenaren behoren.

B) De taalkaders

De personeelsleden van de centrale diensten, uitgezonderd de FOD's en de POD's, worden ingedeeld in drie kaders: een Nederlands kader, een Frans kader, en een tweetalig kader (art. 43, § 2 SWT).

De ambtenaren houders van een managementfunctie of van een staffunctie of bekleed met een graad van rang 13 of hoger of met een graad die gelijkwaardig is of met klasse A3, A4 of A5, met uitzondering van degenen die in de klasse A3 geïntegreerd zijn op de basis van een graad van rang 10, worden verdeeld over drie kaders: een Nederlands, een Frans en een tweetalig (art. 43, § 2, eerste lid SWT). De andere ambtenaren worden verdeeld over het Nederlandse en het Franse kader (art. 43, § 2, tweede lid SWT).

In concreto bestaat het tweetalig kader dus enkel voor de eerste twee trappen van de hiërarchie, en niet voor de derde tot en met de vijfde trap.

De Koning bepaalt, voor een duur van ten hoogste zes jaar, die kan worden verlengd zo geen wijziging optreedt, voor iedere centrale dienst, het percentage betrekkingen dat aan het Nederlands en aan het Frans kader dient toegewezen met inachtneming, op alle trappen van de hiërarchie, van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen. Nochtans, voor de managementfuncties en voor de staffuncties alsook voor de graden van rang 13 en hoger en de graden die gelijkwaardig zijn en de klassen A3, A4 en A5, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 43, § 2, eerste lid SWT, worden de betrekkingen, op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke percentages verdeeld tussen de twee kaders (art. 43, § 3, eerste lid SWT).

Het tweetalig kader omvat 20 % van de betrekkingen van de graden van rang 13 en hoger en van de graden die gelijkwaardig zijn (en van de klassen A3, A4 en A5), onder voorbehoud van de toepassing van artikel 43, § 2, eerste lid SWT. Die betrekkingen worden, op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate verdeeld tussen de twee taalrollen (art. 43, § 3, tweede lid SWT).

Concreet betekenen de voorgaande alinea's dat op de eerste twee trappen van de hiërarchie er een verdeling komt met: 40% Nederlandse taalrol – 40% Franse taalrol – 10% tweetaligen van de Nederlandse taalrol – 10% tweetaligen van de Franse taalrol.

Om tot het tweetalig kader toegelaten te worden, moeten de ambtenaren voor een examencommissie, samengesteld door Selor, het bewijs leveren dat zij de tweede taal voldoende kennen. De ambtenaren wier diploma bewijst dat hun tweede taal de voertaal was van het onderwijs dat zij genoten hebben, worden van dit examen vrijgesteld (art. 43, § 3, derde lid SWT).

Voor de toepassing van voorgaande regelen, bepaalt de Koning welke graden of klassen of managementfuncties of staffuncties tot eenzelfde trap van de hiërarchie behoren (art. 43, § 3, vierde lid SWT).

Na raadpleging van de VCT kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit, van de regel van verdeling bedoeld in art. 43, § 3, eerste lid, tweede volzin SWT, afwijken ten behoeve van de centrale diensten waarvan de bevoegdheden of de werkzaamheden de Nederlandse en de Franse taalgebieden in ongelijke mate betreffen (art. 43, § 3, zesde lid SWT).

In afwijking op de vorige leden, zal de vervanging bepaald in artikel 5 van de wet van 10 april 1995 betreffende de herverdeling van de arbeid in de openbare sector, gebeuren in eenzelfde taalverhouding als deze die van toepassing is op de personeelsleden van de centrale dienst bekleed met eenzelfde graad (of met dezelfde klasse) (art. 43, § 3, zevende lid SWT).

Afdeling 4 De centrale diensten van de FOD's en de POD's

Artikel 43ter SWT regelt het taalgebruik in de centrale diensten van de FOD's en de POD's (art. 43ter, § 1 SWT). Op de ministeries, zoals het Ministerie van Defensie, blijft de regeling van artikel 43 SWT van toepassing.

Telkens als de aard van de zaken en het aantal personeelsleden het rechtvaardigen, worden de afdelingen in de centrale diensten (uitgezonderd de cel beleidsvoorbereiding) ingedeeld in Nederlandse en Franse directies of onderafdelingen, bureaus en secties (art. 43ter, § 2 SWT).

Elke dienst doet zijn voorstel toekomen bij de VCT binnen een termijn van een maand na het verstrijken van het zesde jaar. Deze commissie geeft haar advies ten laatste drie maanden na ontvangst van de in het vooruitzicht gestelde verdeling van de betrekkingen. Laatst vermelde termijn is een termijn van verval. De nieuwe termijn van zes jaar wordt niet beïnvloed door deze procedure (art. 43ter, § 4, zevende lid SWT).

Na raadpleging van dezelfde commissie, kan de Koning, bij een met redenen omkleed besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, van de regel van verdeling van de betrekkingen die overeenstemmen met managementfuncties en de betrekkingen die hieraan gelijkwaardig zijn, afwijken ten behoeve van de centrale diensten waarvan de attributen of de werkzaamheden de Nederlandse en Franse taalgebieden in ongelijke mate betreffen (art. 43ter, § 4, achtste lid SWT).

A) De taalrol en de taalkennis

Alle ambtenaren worden ingeschreven op een taalrol: de Nederlandse taalrol of de Franse taalrol (art. 43ter, § 3, tweede lid SWT). Er bestaat geen Duitse taalrol.

Voor de taalrol van de ambtenaren bij de FOD's en de POD's wordt verwezen naar de vorige afdeling aangezien deze bepalingen identiek zijn aan de bepalingen in artikel 43 SWT, uitgezonderd de bewoordingen betreffende de bevordering naar het tweetalig kader uit artikel 43, § 5 SWT.

Om ambtenaren van de andere taalrol te kunnen evalueren, moet de ambtenaar vooraf, voor een examencommissie samengesteld door de afgevaardigd bestuurder van Selor, het bewijs leveren van de aan de aard van de taak, met name de uitoefening van de evaluatietask, aangepaste kennis van de tweede taal. Dit examen omvat, in die volgorde, enerzijds, een proef mondelinge expressie in de tweede taal en, anderzijds, een proef begrijpend lezen van en controle van de inhoud van een tekst, opgesteld in die tweede taal. De ambtenaren die geslaagd zijn in het examen waarvan sprake in § 5, eerste lid, *in fine*, van voormeld SWT-artikel, worden van dit examen vrijgesteld (art. 43ter, § 7, eerste lid SWT).

Om een managementfunctie te kunnen uitoefenen, moet de kandidaat uiterlijk zes maanden na zijn aanstelling, op straffe van een voortijdige beëindiging van zijn mandaat, het bewijs leveren van de kennis van de tweede taal, bedoeld in het vorig lid (art. 43ter, § 7, tweede lid SWT).

Met die functionele kennis van de andere taal aangepast aan de evaluatie wordt bedoeld een actieve en passieve mondelinge kennis en een passieve schriftelijke kennis van die taal. Die kennis strekt ertoe de communicatie en de samenwerking tussen het management, de evaluator en zijn medewerkers te verbeteren (art. 43ter, § 7, derde lid SWT).

In afwijking van artikel 39, § 1 SWT kunnen de evaluatoren en de houders van een managementfunctie in de gecentraliseerde federale overheidsdiensten beroep doen op vertalers voor het opstellen van elk document met betrekking tot de evaluatie van een ambtenaar (art. 43ter, § 7, vierde lid SWT).

Met het oog op de uitoefening van een taak die de eenheid in de rechtspraak moet verzekeren, moeten de ambtenaren bovenop het bewijs van de kennis van de tweede taal, bedoeld in art. 43ter, § 7, eerste lid SWT, vooraf, voor een examencommissie samengesteld door de afgevaardigd bestuurder van Selor het bewijs leveren van de kennis, aangepast aan een taak, die de eenheid van de rechtspraak moet verzekeren. Dit houdt in het bewijs van de kennis van de administratieve en juridische woordenschat in die tweede taal. Hiertoe wordt door Selor een syllabus vooraf ter beschikking gesteld. De ambtenaren die geslaagd zijn in het examen waarvan sprake in voormelde § 5, eerste lid, *in fine*, worden van dit examen vrijgesteld (art. 43ter, § 7, vijfde lid SWT).

De Koning bepaalt voor elke gecentraliseerde federale overheidsdienst, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de functies die de eenheid in de rechtspraak verzekeren (art. 43ter, § 7, zesde lid SWT).

De voorwaarden en het programma van het examen bedoeld in het eerste en het vijfde lid, alsmede de samenstelling van de examencommissie bedoeld in het eerste en het vijfde lid worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad (art. 43ter, § 7, zesde lid SWT). De uitvoering van deze paragraaf geschiedde met het KB 27 februari 2017.

B) Over de functionele tweetaligheid van artikel 43ter, § 7 SWT in het bijzonder

Vanaf 1 mei 2017 is de nieuwe regeling betreffende de functionele tweetaligheid van kracht. Met het KB 27 februari 2017 werd uitvoering gegeven aan artikel 43ter, § 7 SWT. Het resultaat is dat bepaalde leidinggevende ambtenaren van de FOD's en de POD's hun kennis van de tweede taal, het Nederlands dan wel het Frans, moeten bewijzen.

De leidinggevende functies die binnen het toepassingsgebied van artikel 43ter, § 7 vallen zijn:

- alle mandaathouders;
- de voorzitter, de voorzitter van het directiecomité;
- de houder van een managementfunctie 1;
- de functioneel directeur van de stafdienst Personeel en Organisatie;
- de ambtenaar belast met de leiding van de juridische dienst, voor zover deze evaluator is;
- iedere ambtenaar die medewerkers van een andere taalrol wil evalueren;
- iedere andere functie die in andere specifieke wetgeving wordt vermeld.

Iedere ambtenaar die een evaluatietask uitvoert zal dus moeten slagen voor het taalexamen op grond van art. 10bis KB van 8 maart 2001.

Iedere ambtenaar die ook de eenheid in rechtspraak moet kunnen verzekeren, zal eerst moeten slagen voor het taalexamen op grond van art. 11bis KB 8 maart 2011 vooraleer hij aan het taalexamen van art. 10bis KB van 8 maart 2001 kan meedoen.

De mandaathouders die al in dienst waren op 1 mei 2017 beschikken over een overgangstermijn van 30 maanden, vanaf diezelfde datum, om te slagen de bovenstaand taalexamen van art. 10bis KB van 8 maart 2001, en indien noodzakelijk, het examen van art. 11bis KB van 8 maart 2001.

Ambtenaren die medewerkers van een andere taalrol willen evalueren beschikken niet over een overgangstermijn.

Ambtenaren in het bezit van een taalcertificaat op basis van artikel 7 KB van 8 maart 2001 (niveau A of B) of een taalcertificaat op basis van artikel 12 KB van 8 maart 2001, zijn vrijgesteld van bovenstaande taalexamens.

Indien de leidinggevende ambtenaar niet tijdig slaagt voor het taalexamen van artikel 10*bis* KB van 8 maart 2001, verliest hij het recht om medewerkers in een andere taal te evalueren.

Indien de leidinggevende ambtenaar niet tijdig slaagt voor het taalexamen van artikel 10*bis* en art. 11*bis* KB van 8 maart 2001, verliest hij zijn mandaat.

C) De taalkaders

Alle betrekkingen, de betrekking van de voorzitter van het Directiecomité uitgezonderd, wanneer het aantal van de betrekkingen die overeenstemmen met managementfuncties en de betrekkingen die hieraan gelijkwaardig zijn, oneven is (en uitgezonderd de betrekkingen van de leden van de cel beleidsvoorbereiding), worden verdeeld over twee kaders: een Nederlands en een Frans (art. 43*ter*, § 3, eerste lid SWT).

De Koning bepaalt, voor een duur van ten hoogste zes jaar, die wordt hernieuwd zo geen wijziging optreedt, voor iedere centrale dienst het percentage betrekkingen dat aan het Nederlands en aan het Frans kader dient toegewezen met inachtneming, op elke taaltrap, van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en de Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen (art. 43*ter*, § 4, eerste lid SWT)

Nochtans, worden, op elke taaltrap, de betrekking van voorzitter van het Directiecomité uitgezonderd wanneer het aantal van de bedoelde betrekkingen oneven is, de betrekkingen die overeenstemmen met managementfuncties en de betrekkingen die hieraan gelijkwaardig zijn in gelijke percentages verdeeld tussen de twee taalkaders (art. 43*ter*, § 4, tweede lid SWT).

Bovendien worden alle betrekkingen van voorzitter van het Directiecomité in gelijke percentages toegewezen aan het Nederlandse en Franse taalkader, met dien verstande dat, ingeval binnen de gecentraliseerde federale overheidsdiensten horizontale diensten worden gecreëerd, minstens een van deze betrekkingen van voorzitter van het Directiecomité moet worden toebedeeld aan de andere taalrol (art. 43*ter*, § 4, derde lid SWT).

Wanneer evenwel het totaal aantal betrekkingen van voorzitter van het Directiecomité oneven is, wordt de betrekking van de afgevaardigd bestuurder van Selor meegerekend om een even aantal betrekkingen te bereiken. Het aldus bereikte aantal wordt in gelijke percentages toegewezen aan het Nederlandse en Franse taalkader (art. 43*ter*, § 4, vierde lid SWT).

Concreet betekenen de voorgaande alinea's dat voor de eerste twee trappen van hiërarchie er een verdeling is met: 50% Nederlandse taalrol – 50% Franse taalrol. Binnen de FOD's en de POD's bestaat er geen tweetalig kader, dit bestaat enkel voor de diensten bedoeld in artikel 43 SWT.

Voor de toepassing van voorgaande regelen, bepaalt de Koning welke betrekkingen tot eenzelfde taaltrap behoren (art. 43*ter*, § 4, vijfde lid SWT).

Afdeling 5 De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is

De bepalingen betreffende de centrale diensten, uitgezonderd de FOD's en de POD's, zijn, met uitzondering van artikel 43, § 6 SWT, van toepassing op alle uitvoeringsdiensten waarvan de zetel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is (art. 44 SWT).

De bepalingen betreffende FOD's en de POD's zijn van toepassing op de uitvoeringsdiensten van de FOD's (art. 44*bis* SWT).

Bovenvermelde uitvoeringsdiensten worden zo georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord kan worden gestaan (art. 45 SWT).

Afdeling 6 De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel gevestigd is buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

De uitvoeringsdiensten waarvan de zetel buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is, ressorteren onder dezelfde regeling als de centrale diensten, behoudens de uitzonderingen van artikel 46, §§ 2 tot 6 SWT (art. 46, § 1 SWT).

De personeelsleden van het eentalig kader, dat niet overeenkomt met de taalgroep van de gemeente waar de zetel van de dienst gevestigd is, moeten een elementaire kennis van de taal van de gemeente bezitten, wanneer zij wegens hun functie geregeld omgang hebben met het werkliedenpersoneel (art. 46, § 3 SWT).

De ambtenaar die aan het hoofd van de dienst staat, moet, door een examen afgelegd bij Selor, ervan laten blijken dat hij een voldoende kennis van de tweede taal bezit (art. 46, § 4 SWT).

De personeelsleden die omgang hebben met het publiek, moeten een voldoende of elementaire kennis van de tweede taal bezitten, naargelang zij tot de eerste klasse of tot de volgende klassen behoren (art. 46, § 5 SWT).

De Koning treft maatregelen om het aantal in artikel 46 SWT bedoelde diensten, binnen de vijf na de inwerkingtreding, tot een minimum te herleiden (art. 46, § 6 SWT).

In afwijking van artikel 46, § 1 SWT, en onverminderd de bepalingen van artikel 46, §§ 2 tot 6 SWT, ressorteren de uitvoeringsdiensten van de gecentraliseerde federale overheidsdiensten waarvan de zetel gevestigd is buiten het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt onder dezelfde regeling als de centrale diensten (art. 46*bis*, eerste lid SWT).

Vanaf de inwerkingtreding van artikel 43*ter*, § 7 SWT wordt de kennis van de tweede taal, bedoeld in het eerste lid van diezelfde paragraaf, beschouwd als de voldoende kennis van de tweede taal zoals bedoeld in artikel 46, §§ 4 en 5 SWT (art. 46*bis*, tweede lid SWT).

Afdeling 7 De buitenlandse diensten

De buitenlandse diensten worden zo georganiseerd dat aan de bepalingen van artikel 47, §§ 1 tot en met 4 SWT, kan voldaan worden en dat het Belgisch publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans kan worden te woord gestaan (art. 47, § 5 SWT).

De betrekkingen, die voor de gezamenlijke buitenlandse diensten aangewezen zijn, worden op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate verdeeld over de Nederlandse en Franse taalrollen. De titularissen van die betrekkingen moeten voor een examencommissie, samengesteld door Selor, het bewijs leveren dat zij een aan hun functie aangepaste kennis van de tweede taal – het Frans of het Nederlands – bezitten (art. 47, § 5, tweede lid SWT).

Voor een meer gedetailleerde bespreking van de taalkaders en het opstellen ervan stelt de VCT een vademecum beschikbaar op haar website 'www.vct-cpcl.be'.

Hoofdstuk 10 De taalexamens

Afdeling 1 De taalexamens georganiseerd door Selor

A) Algemeen

De VCT houdt toezicht tijdens de mondelinge taaltesten georganiseerd door Selor, het selectiebureau van de federale overheid. De VCT stuurt een waarnemer en gaat na of deze examens georganiseerd worden volgens de voorgeschreven regels. Als dusdanig is de VCT gerechtigd om de vernietiging van een benoeming te vorderen, indien deze benoeming zou zijn geschied op grond van een taalexamen dat volgens de VCT niet op correcte wijze is verlopen.

Het toezicht door de VCT geschiedt op basis van artikel 61 SWT en artikel 12 KB van 11 maart 2018 en werd nader vastgelegd in een protocolakkoord dat op 25 mei 2016 werd getekend door de voorzitter van de VCT en de gedelegeerd bestuurder *ad interim* van Selor. Dit protocolakkoord stelt dat de VCT bevoegd is om na te gaan of de inhoud van het examen is afgestemd op de aard van de betrekking of taak die betrokken kandidaat uitoefent of zal uitoefenen. In dit verband is Selor ertoe gehouden om iedere wijziging aangaande zowel de inhoud als de moeilijkheidsgraad van een taalexamen voor advies aan de VCT mee te delen. De resultaten van de controles worden gebundeld in een jaarlijks verslag aan de minister van Openbaar Ambt.

B) Reglementair kader

Op grond van artikel 61, § 4, tweede lid SWT heeft de VCT de bevoegdheid gekregen van de wetgever om toezicht te houden op de taalexamens die worden georganiseerd door Selor. Dit artikel bepaalt het volgende:

Art. 61, § 4 SWT – “Zij is ertoe gemachtigd toezicht te houden op de examens die in het kader van deze gecoördineerde wetten met of zonder tussenkomst van de Vaste Wervingssecretaris, uitgeschreven worden of er waarnemers naar toe te zenden. Het is bovendien haar plicht de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor deze gecoördineerde wetten een taalkennisvereiste opleggen. Zij laat zich daartoe bijstaan door een vertegenwoordiger van elk van de daartoe erkende verenigingen waarvan het maatschappelijk doel de verdediging van de rechten van hun leden in het kader van het gebruik der talen in bestuurszaken is. Zij organiseert met het oog op deze beoordeling een evaluatie bij wijze van steekproeven. De resultaten van de evaluatie worden vermeld in het omstandig verslag bedoeld in artikel 62, tweede lid. De Commissie kan hierbij de nodige aanbevelingen formuleren.”

Deze toezichthoudende regeling van de VCT wordt verder uitgewerkt in twee koninklijke besluiten, namelijk het KB van 8 maart 2001 en het KB van 11 maart 2018.

Zo verplicht artikel 19, eerste lid KB van 8 maart 2001 Selor om de VCT te informeren welke taalexamens worden georganiseerd. Deze verplichting wordt in dit lid als volgt verwoord:

Art. 19, eerste lid KB van 8 maart 2001 – “Aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht wordt door de Afgevaardigd bestuurder van het Selectiebureau van de Federale Overheid, per brief, kennis gegeven van de aard, de plaats, de datum en het uur van de taalexamens die hij organiseert.”

Verder wordt er doorheen de artikel 62 SWT en artikel 12, tweede lid KB van 11 maart 2018 bepaald aan welke overheden de bevindingen van de VCT moeten worden meegedeeld. Deze bepalingen zijn in de volgende bewoordingen gesteld:

Art. 62 SWT – “Ieder jaar brengt de Commissie de regering in de loop van de maand maart een omstandig verslag uit over haar werkzaamheden.

Dit omstandig verslag wordt aan de leden van de Wetgevende Kamers overgemaakt. In een aanvullend verslag deelt de Minister van Binnenlandse Zaken aan de Wetgevende Kamers mede welk gevolg gegeven is aan de zaken waarin hij, bij toepassing van artikel 61, §§ 2 en 6, in de plaats van de Commissie is opgetreden”

Art. 12, tweede lid KB van 11 maart 2011 – “De bevindingen van de verenigde vergadering van de afdelingen der commissie bij de inzage van de verslagen van de waarnemers die worden gezonden naar de met medewerking van Selor georganiseerde taalexamens, worden gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid het Openbaar Ambt behoort, aan Selor, aan de Minister die in de zaak de toezichthoudende overheid is, en, in voorkomend geval, aan de adjunct-gouverneur van Vlaams-Brabant en de vicegouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.”

C) De soorten taalexamens op basis van de taalkennisvereisten in de bestuurstaalwet

Artikel 53 SWT bepaalt dat alleen Selor bevoegd is om bewijzen omtrent de vereiste taalkennis uit te rekenen.

Het KB van 8 maart 2001 regelt de voorwaarden voor het uitreiken van die bewijzen.

De taalexamens hebben tot doel na te gaan of de kandidaten een praktische kennis hebben van de taal in verband met de vereisten van de waar te nemen functie of betrekking (art. 5 KB van 8 maart 2001).

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de verschillende soorten taalexamens en de overeenstemmende artikels in de SWT.

Artikel in KB van 8 maart 2001	Overeenstemmende artikels in de SWT
Artikel 7	Artikel 15, § 1, derde en vierde lid SWT Artikel 21, § 1, derde lid SWT Artikel 27, tweede en derde lid SWT Artikel 38, § 1, tweede lid SWT Artikel 38, § 4 SWT Artikel 38, § 5 SWT Artikel 43, § 4, eerste, derde en vierde lid SWT Artikel 44 SWT Artikel 46, § 1 SWT
Artikel 8	Artikel 21, § 2 SWT Artikel 38, § 4 SWT
Artikel 9, § 1	Deze testen worden niet meer georganiseerd ten gevolge van arrest nr. 217.481 van de Raad van State
Artikel 9, § 2 voldoende kennis	Artikel 15, § 2, vijfde lid SWT Artikel 46, § 5 SWT
Artikel 9, § 2 elementaire kennis	Artikel 15, § 2, vijfde lid SWT Artikel 29 SWT Artikel 46, § 5 SWT
Artikel 10	Artikel 46, § 3 SWT
Artikel 10bis	Artikel 43ter, § 7, eerste lid SWT
Artikel 11	Artikel 21, § 4 SWT Artikel 38, § 4 SWT
Artikel 11bis	Artikel 43ter, § 7, vijfde lid SWT
Artikel 11ter	Ambtenaren die functies uitoefenen die de eenheid in de rechtspraak verzekeren, zijn: 1° de voorzitter van het directiecomité; 2° de voorzitter; 3° de houder van een managementfunctie - 1; 4° de functioneel directeur van de stafdienst Personeel en Organisatie; 5° voor zover deze evaluator is, de ambtenaar belast met de leiding van de juridische dienst; 6° degenen die enige functie uitoefenen die bepaald is bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de voorzitter van het directiecomité.
Artikel 12	Artikel 43, § 3, derde lid SWT
Artikel 13	Artikel 46, § 4 SWT
Artikel 14	Artikel 47, § 5 SWT

Afdeling 2 De taalexamens in de taalgrensgemeenten

A) Algemeen

De VCT houdt toezicht tijdens de taalexamens die georganiseerd worden door de taalgrensgemeenten. De VCT stuurt een waarnemer en gaat na of deze examens georganiseerd worden volgens de voorgeschreven regels. Als dusdanig is de VCT gerechtigd om de vernietiging van een benoeming te vorderen, indien deze benoeming zou zijn geschied op grond van een taalexamen dat volgens de VCT niet op correcte wijze is verlopen.

B) Reglementair kader

Met toepassing van de artikelen 15, § 2 en 61, § 4, tweede lid SWT is de VCT ertoe gemachtigd toezicht uit te oefenen op de taalexamens die in de taalgrensgemeenten worden georganiseerd.

Verder wordt er doorheen artikel 62 SWT en artikel 12, eerste lid KB van 11 maart 2018 bepaald aan welke overheden de bevindingen van de VCT moeten worden meegedeeld. Voor artikel 62 SWT wordt verwezen naar de voorgaande afdeling omtrent de taalexamens georganiseerd door Selor.

Artikel 12, eerste lid KB van 11 maart 2018 is in de volgende bewoordingen gesteld: “De bevindingen van de verenigde vergadering van de afdelingen van de Commissie bij de inzage van de verslagen van de waarnemers die worden gezonden naar de taalexamens die zonder de tussenkomst van Selor in de taalgrensgemeenten worden georganiseerd, worden aan al de belanghebbende bestuursoverheden gericht.”

C) De soorten taalexamens op basis van het vereiste kennisniveau

Overeenkomstig artikel 15 SWT worden er drie soorten taalexamens georganiseerd die overeenstemmen met een bepaald kennisniveau van de andere taal.

Artikel SWT	Vereist kennisniveau
Artikel 15, § 2, tweede lid SWT	Elementaire kennis
Artikel 15, § 2, eerste lid SWT	Voldoende kennis
Artikel 15, § 1 SWT	Kennis van de taal van het gebied

De taalgrensgemeenten staan zelf in voor de organisatie van deze taalexamens en kunnen dus zelf bepalen of de examens effectief het vereiste kennisniveau testen, dit onder bovenvermeld toezicht van de VCT.

Hoofdstuk 11 Het taalgebruik in de sociale betrekkingen

Afhankelijk van de ligging van de exploitatiezetel zal de te gebruiken taal in de akten en bescheiden van ondernemingen die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen, geregeld worden door artikel 52 SWT, het septemberdecreet of het augustusdecreet.¹⁶⁷ In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten is artikel 52 SWT van toepassing. In het homogeen Nederlandse taalgebied is het septemberdecreet van toepassing en in het homogeen Franse taalgebied is het augustusdecreet van toepassing.

Zowel het Hof van Cassatie als het Grondwettelijk Hof hebben gesteld dat een exploitatiezetel gedefinieerd wordt als iedere vestiging of elk centrum met enige standvastigheid waaraan het personeelslid verbonden is en waar de sociale betrekkingen tussen werknemer en werkgever in principe plaatshebben, omdat daar doorgaans de opdrachten en de instructies aan het personeel worden gegeven, hem alle mededelingen worden gedaan en hij zich tot de werkgever wendt.¹⁶⁸

Afdeling 1 De bestuurstaalwet

Voor de akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, gebruiken de private nijverheids-, handels of financiebedrijven de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel of hun onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn (art. 52, § 1, eerste lid SWT).

In Brussel-Hoofdstad stellen de bedrijven die bescheiden in het Nederlands wanneer zij bestemd zijn voor het Nederlandssprekend personeel en in het Frans wanneer zij bestemd zijn voor het Franssprekend personeel (art. 52, § 1, tweede lid SWT).

Onverminderd de hun bij § 1 opgelegde verplichtingen, mogen dezelfde bedrijven bij de berichten, mededelingen, akten, getuigschriften en formulieren bestemd voor het personeel een vertaling voegen in een of meer talen, zo de samenstelling van dat personeel zulks rechtvaardigt (art. 52, § 2 SWT).

¹⁶⁷ Advies nr. 49.151 van 11 juli 2017.

¹⁶⁸ Arbitragehof 30 januari 1986, nr. 10/86, BS 12 februari 1986, 1713; Arbitragehof 18 november 1986, nr. 29/86, BS 10 december 1986, 16716; Cass. 22 april 2002, AR S.01.0090.N; Adviezen nrs. 32.428 van 24 juli 2000; 33.396 van 6 september 22001; 44.030 van 8 juni 2012.

Afdeling 2 Het septemberdecreet¹⁶⁹

De Vlaamse Gemeenschap heeft met het septemberdecreet in 1973 een eigen regeling voor de sociale betrekkingen ingevoerd voor het homogeen Nederlandse taalgebied.

A) Toepassingsgebied

Het decreet is van toepassing op de natuurlijke personen en rechtspersonen die een exploitatiezetel in het homogeen Nederlandse taalgebied hebben. Het regelt het taalgebruik voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede voor de wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen (art. 1 septemberdecreet).

Voor de toepassing van dit decreet worden gelijkgesteld met:

1° werknemers: de personen die anders dan krachtens een arbeidsovereenkomst, arbeid verrichten onder het gezag van een andere persoon, of die arbeid verrichten onder gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst;

2° werkgevers: de personen die de werknemers, vermeld in punt 1°, tewerkstellen, ongeacht de aard van hun bedrijvigheid;

3° ondernemingen: de inrichtingen van werkgevers en met werkgevers gelijkgestelde personen die een activiteit buiten het bedrijfsleven uitoefenen.

De sociale betrekkingen omvatten zowel de mondelinge als schriftelijke individuele en collectieve contacten tussen de werkgevers en de werknemers, die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met de tewerkstelling (art. 3 septemberdecreet).

Sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers omvatten ook onder meer (art. 4 septemberdecreet):

§ 1. alle betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, die op het vlak van de onderneming plaatsvinden in de vorm van bevelen, mededelingen, publicaties, dienstvergaderingen of personeelsvergaderingen, sociale dienst, arbeidsgeneeskundige dienst, maatschappelijke werken, vervolmakingscyclussen, disciplinaire procedure, onthaal en andere;

¹⁶⁹ Decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen. *BS* 6 september 1973.

§ 2. de betrekkingen die op het vlak van de onderneming plaatsvinden in de ondernemingsraad, het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaats, of tussen de werkgever en de syndicale afvaardiging, alsmede in of met elk ander orgaan dat tot institutionalisatie van die betrekkingen bij wet of collectief overleg zou worden opgericht;

§ 3. alle werkaanbiedingen, in welke vorm ook, uitgaande van de werkgever teneinde de werknemer te werven;

§ 4. alle betrekkingen tussen werkgevers en de sollicitanten, voorafgaande aan het arbeidscontract en de eigenlijke tewerkstelling, ongeacht het feit of er al dan niet een arbeidscontract tot stand komt.

De te gebruiken taal voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede voor de wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen en voor alle documenten die bestemd zijn voor het personeel, is het Nederlands (art. 5, § 1 septemberdecreet).

Voor individuele arbeidsovereenkomsten kan bijkomend een rechtsgeldige versie worden opgemaakt in de talen bepaald in artikel 5, § 2 septemberdecreet.

B) Sancties

De stukken of handelingen, die in strijd zijn met de bepalingen van dit decreet, zijn nietig. De nietigheid wordt ambtshalve door de rechter vastgesteld (art. 10, eerste lid septemberdecreet).

De bevoegde arbeidsauditeur, de ambtenaar van de VCT of iedere persoon of vereniging die van een rechtstreeks of onrechtstreeks belang kan doen blijken, kan de nietigverklaring vorderen voor de arbeidsrechtbank van de plaats waar de werkgever gevestigd is (art. 10, tweede lid septemberdecreet).

Het vonnis beveelt ambtshalve de vervanging van de betrokken stukken. De opheffing van de nietigheid heeft slechts uitwerking vanaf de dag van de vervanging: voor geschreven stukken vanaf de dag van de indiening van de vervangende stukken bij de griffie van de arbeidsrechtbank (art. 10, derde lid septemberdecreet).

De nietigverklaring kan geen nadeel berokkenen aan de werknemer en laat de rechten van derden onverminderd. De werkgever is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door zijn nietige stukken of handelingen ten nadele van de werknemer of van derden (art. 10, vierde lid septemberdecreet).

De sancties vervat in dit artikel gelden eveneens ten aanzien van de akten en bescheiden van de ondernemingen, voorgeschreven bij wetten en reglementen, en van die bestemd voor het personeel, die reeds, overeenkomstig artikel 52, § 1 SWT, in het Nederlands dienden te worden gesteld (art. 10, vijfde lid septemberdecreet).

De artikelen 11 tot en met 16 septemberdecreet bepalen nader de administratieve geldboetes die opgelegd kunnen worden op basis van dit decreet.

Afdeling 3 Het augustusdecreet¹⁷⁰

De Franse Gemeenschap heeft met het augustusdecreet in 1982 een eigen regeling voor de sociale betrekkingen ingevoerd voor het homogeen Franse taalgebied.

A) Toepassingsgebied

Het augustusdecreet is van toepassing op de fysieke of morele personen die hun exploitatiezetel in het homogeen Franse taalgebied hebben (art. 1 augustusdecreet).

De taal te gebruiken voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, alsook voor de akten en documenten der ondernemingen voorgeschreven door de wet en de reglementen is het Frans, onverminderd het bijkomend gebruik van de taal door de partijen gekozen (art. 2, eerste lid augustusdecreet).

In geen enkel geval mag het gebruik van de Franse taal de geldigheid van de akten en documenten bezoedelen (art. 2, tweede lid augustusdecreet).

Elke clausule, die ernaar streeft het gebruik van de Franse taal te beperken, is nietig (art. 2, derde lid augustusdecreet).

B) Sancties

De akten en documenten opgesteld in schending van artikel 2 van dit decreet zijn nietig. De nietigheid wordt ambtshalve vastgesteld door de rechter (art. 3, eerste lid augustusdecreet).

De opheffing van de nietigheid heeft slechts uitwerking op het ogenblik dat een versie van de akten en documenten, overeenkomstig met het voorgeschrevene van artikel 2, ter beschikking gesteld is van de partijen (art. 3, tweede lid augustusdecreet).

¹⁷⁰ Decreet van 30 juni 1982 inzake de bescherming van de vrijheid van het taalgebruik van de Franse taal in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsook van akten en dokumenten van ondernemingen opgelegd door de wet en de reglementen. *BS 27* augustus 1982.

In tegenstelling tot het septemberdecreet heeft de VCT hier niet de bevoegdheid gekregen om de nietigheid te vorderen. Evenmin worden er administratieve geldboetes opgelegd voor overtredingen.

Hoofdstuk 12 De Vaste Commissie voor Taaltoezicht

De VCT werd opgericht bij artikel 60, § 1 SWT. De rechtstoestand van de VCT wordt geregeld door het KB van 11 maart 2018.

Afdeling 1 Doel en samenstelling

De VCT is belast met het algemeen toezicht op de toepassing van de taalwetgeving inzake bestuurszaken, alsook het toezicht op de taalwetgeving in de sociale betrekkingen ten gevolge van de respectievelijke decreten van de Vlaamse en Franse Gemeenschap.

De VCT bestaat uit een voorzitter en elf leden:

- de voorzitter van de VCT wordt aangewezen door de Kamer van volksvertegenwoordigers;
- vijf leden worden benoemd uit een drievoudige lijst voorgedragen door het Vlaams Parlement;
- vijf leden worden benoemd uit een drievoudige lijst voorgedragen door het Parlement van de Franse Gemeenschap;
- één lid wordt voorgedragen door het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap.

Elk van de leden, die voor vier jaar worden benoemd, heeft een eerste en een tweede plaatsvervanger.

Het lidmaatschap van de VCT is onverenigbaar met het uitoefenen van om het even welk politiek mandaat.

De VCT wordt bijgestaan door rijks personeel dat door de federale regering ter beschikking wordt gesteld.

A) De Nederlandse en de Franse afdeling

De Nederlandse afdeling bestaat uit de vijf leden die werden benoemd op voordracht van het Parlement van de Vlaamse Gemeenschap. Zij is bevoegd voor alle aangelegenheden die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in gemeenten zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse taalgebied.

De Franse afdeling bestaat uit de vijf leden die werden benoemd op voordracht van het Parlement van de Franse Gemeenschap. Zij is bevoegd voor alle aangelegenheden die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in gemeenten zonder speciale taalregeling uit het Franse taalgebied.

Iedere afdeling spreekt zich middels een advies uit over klachten die door particulieren worden ingediend wegens overtreding van de SWT in de taalhomogene gemeenten. Zo ook kan iedere afdeling door de regeringen van elke betrokken gemeenschap of gewest worden geraadpleegd voor een vraag om advies met betrekking tot de toepassing van de SWT in de taalhomogene gemeenten.

B) De verenigde vergadering van de afdelingen

De verenigde afdelingen genieten een residuaire bevoegdheid en zijn bevoegd voor alles wat niet de gelokaliseerde of lokaliseerbare zaken in de taalhomogene gemeenten betreft.

Deze verenigde vergadering is derhalve bevoegd voor:

- het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- het Duitse taalgebied;
- de rand- en taalgrensgemeenten;
- de gemeenten uit het Malmedyse;
- de centrale diensten en uitvoeringsdiensten.

De verenigde vergadering van de afdelingen van de VCT kan de zaken betreffende het Duitse taalgebied of de gemeenten uit het Malmedyse niet onderzoeken als het Duitstalige lid afwezig is.

Afdeling 2 Bevoegdheden

Zoals eerder vermeld is de VCT belast met het algemeen toezicht op de SWT. Dit betekent dat de VCT alle opmerkingen die zij nodig acht aan een regering kan meedelen wanneer zij maar wil (art. 61, § 1 SWT).

A) Vragen om advies

Vragen om advies kunnen ingediend worden door zowel de federale als de gemeenschaps- en gewestministers, door de leidinggevenden van administratieve overheden, of door de burgemeesters, de provinciegouverneurs of hun gemachtigden (art. 10 KB 11 maart 2018).

De ministers kunnen de VCT raadplegen over alle algemene zaken die de toepassing van de SWT betreffen (art. 61, § 2 SWT). Zij zijn verplicht om het advies in te winnen indien het een reglementair besluit aangaande de toepassing van de SWT betreft.

Zo heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, in haar advies nr. 63.329/2-3 van 22 mei 2018 over een voorontwerp van wet 'houdende diverse bepalingen inzake gezondheid' nog recent verwezen naar de bevoegdheid van de VCT in deze materie overeenkomstig artikel 61, § 2 SWT.¹⁷¹

De adviesaanvraag kan rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door middel van een door de minister ondertekend verzoekschrift per gewone of aangetekende post, of per e-mail. Dit geldt ook voor de leidinggevendenden van administratieve overheden, en de burgemeester, de provinciegouverneur of hun gemachtigde (art. 10, §§ 1 en 2 KB 11 maart 2018).

Een vraag om advies kan ook verplicht zijn door de SWT. Zo zijn de voorstellen tot het verdelen van betrekkingen over taalkaders in de centrale diensten en de uitvoeringsdiensten onderworpen aan het voorafgaand advies van de VCT. Zie hiervoor hoofdstuk 8.

B) Klachten

In het kader van haar toezichtopdracht spreekt de VCT zich uit door middel van adviezen naar aanleiding van klachten die ingediend werden door particulieren wegens een mogelijke overtreding van de SWT.

Deze bevoegdheid werd niet formeel in de wet ingeschreven. Zij wordt afgeleid uit artikel 61, § 6 SWT en artikel 11 KB van 11 maart 2018. Dat laatste artikel is in de volgende bewoordingen gesteld: "Een klacht kan bij de verenigde vergadering van de afdelingen van de Commissie aanhangig worden gemaakt door middel van een ondertekend verzoekschrift, dat bij aangetekende, gewone brief of elektronische post aan de voorzitter van de Commissie wordt gezonden."

Iedereen kan bij de voorzitter van de VCT een klacht indienen, zonder een belang te moeten aantonen. De enige vereiste is dat de klacht ondertekend en gericht is aan de voorzitter van de VCT.

C) Het onderzoeksrecht van de VCT

De VCT kan ook op eigen initiatief in de verschillende openbare diensten onderzoeken instellen in verband met de naleving van de SWT en deze onderzoeken afronden met het uitbrengen van een advies (art. 61, § 4 SWT en art. 16 KB 11 maart 2018). Zij kan om overlegging verzoeken van alle stukken die haar nodig lijken voor haar onderzoek. Zij mag ook ter plaatse alle vaststellingen doen.

¹⁷¹ Zie ook R.v.St. nr. 56.272/VR van 19 juni 2014.

D) De taalexamens

De VCT is bevoegd voor het toezicht op alle examens die hun grondslag hebben in de SWT. Het betreft hier met name zulke taalexamens georganiseerd door Selor, alsmede de taalexamens georganiseerd door de taalgrensgemeenten. De VCT stuurt naar de examens een waarnemer en gaat na of deze examens georganiseerd worden volgens de voorgeschreven regels. Zie hiervoor hoofdstuk 9.

Als dusdanig is de VCT gerechtigd om de vernietiging van een benoeming te vorderen, indien deze benoeming zou zijn geschied na een taalexamen dat volgens de VCT niet op correcte wijze is verlopen.

E) Beroep bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak

De VCT heeft de mogelijkheid om bij de Raad van State een annulatieberoep in te stellen tegen bestuurshandelingen die tot stand zijn gekomen in strijd met de SWT. In tegenstelling tot de gangbare termijn van 60 dagen, beschikt zij daarvoor over een termijn van vijf jaar (art. 58 SWT).

F) De bijzondere bevoegdheid: het substitutierecht

Het substitutierecht, of de indeplaatsstelling, houdt in dat particulieren gedomicilieerd in de rand- en taalgrensgemeenten, alsook de particulieren die hun woonplaats hebben in de gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, bij de VCT klacht kunnen indienen met betrekking tot het taalgebruik van de administratieve overheden in hun betrekkingen met de particulieren en met het publiek, op voorwaarde dat zij een belang hebben.

Bij de behandeling van deze klachten kan de VCT, in verenigde afdelingen en wanneer zij van oordeel is dat de SWT niet werd nageleefd, de administratieve overheden binnen een bepaalde termijn vragen de nodige maatregelen te treffen om een einde te maken aan de onwettigheden (art. 61, §§ 7 en 8 SWT). Indien de administratieve overheden niet binnen deze termijn de nodige maatregelen getroffen hebben, kan de verenigde vergadering van de VCT zich in de plaats stellen van de administratieve overheden teneinde de naleving van de SWT te verzekeren. De kosten die de verenigde vergadering van de VCT hiervoor oploopt, kan zij verhalen op de betrokken administratieve overheden.

G) Verslagen

Ten aanzien van de regering brengt de VCT ieder jaar een verslag uit over haar werkzaamheden (art. 62 SWT). Dit verslag wordt aan de Wetgevende Kamers overgemaakt. In de praktijk krijgen evenzeer alle voorzitters van de gemeenschaps- en gewestparlementen, alsook de voorzitters van alle regeringen, een kopie van dit verslag.

Ten aanzien van de minister van openbaar ambt brengt de VCT eveneens ieder jaar een verslag uit betreffende de controles op de taalexamens die door Selor worden afgenomen.

Afdeling 3 Draagwijdte van de adviezen van de VCT

De VCT is zelf geen rechtscollege en bijgevolg treedt zij ook niet op als beroepsrechter tegen administratieve handelingen en reglementen. De VCT adviseert op een niet-bindende wijze. De VCT stelt dus geen administratieve rechtshandelingen in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en haar adviezen zijn bijgevolg ook niet vatbaar voor een beroep bij de Raad van State.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat bovenstaande alinea niet opgaat wat betreft de bijzondere bevoegdheid van het substitutierecht aangezien de VCT hier mogelijk wel beslissingen kan nemen die derden binden.

Vermelde adviezen van de VCT hebben echter wel een groot moreel gezag. In de praktijk komt dit tot uiting doordat de overheden het advies van de VCT steevast in acht nemen.

Het advies van de VCT is ook niet voorafgaandelijk noodzakelijk om een vordering of hoger beroep in te stellen bij de gewone rechter of de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak. Een particulier hoeft dus niet eerst klacht in te dienen bij de VCT alvorens naar de rechter te stappen. De Raad van State verwijst in haar arresten regelmatig naar de adviezen van de VCT omwille van bedoeld moreel gezag en expertise.